

Dr. Marcell Mihály:

JÉZUS SZENT SZÍVE

II. sorozat: Isten és ember

(Általános bevezetés eléje olvasása szükséges: 1. kötet!)

97. kötet

TARTALOMJEGYZÉK

TARTALOMJEGYZÉK	2
Szerkesztői megjegyzések	9
Előszó	10
Általános beszédvázlatok	10
a/ Erkölcsi megvilágítás	10
1. beszéd: Jézus Szívének ütemverése	10
2. beszéd: Az emberi szív áhítózása	11
3. beszéd: Embertípusok	11
b/ Dogmatikai megvilágítás	13
1. beszéd: Jézus személyisége	13
2. beszéd: Isteni Személy és isteni embertermészet	13
3. beszéd: Jézus emberi szíve és isteni Személye	14
4. beszéd: Jézus szent teste és lelke	14
5. beszéd: Milyen hódolat illeti az ember Krisztust?	14
6. beszéd: A Szent Szív tiszteletének gyökérzete	15
7. beszéd: A Szent Szív imádásra méltó volta	15
8. beszéd: A Szent Szív tisztelete – a Szeretet ünneplése	15
I. rész: Jézus Szíve kultusza	16
A/ A Szent Szív kultusz lényege és áldásai	16
a/ A Szent Szív tiszteletének történelmi értelmezése	16
1. beszéd: Jézus tiszteletének története	16
2. beszéd: Jézus Személyének megdicsőülése	17
3. beszéd: Az imádás formái	17
4. beszéd: A Szent Vérnek a tisztelete	17
5. beszéd: Alacoque Margit jelenései	18
6. beszéd: Az Egyház álláspontja	18
7. beszéd: A Szent Szív ígéretei	18
8. beszéd: A Szent Szív tiszteletének elterjedése	18
b/ A Szent Szív tiszteletének pedagógiája	19
1. beszéd: A szeretet neveléstani értéke	19
2. beszéd: Az isteni kinyilatkoztatás alaphangja	19
3. beszéd: Az ember-Jézus Szívének az ütemezése	20
4. beszéd: Az Úr Jézus résztvevő szeretete	20
5. beszéd: Az Úr Szívének szóró szeretete	21
6. beszéd: Az Úr Szívének áldozatos szeretete	21
7. beszéd: Az emberi szívek válaszüteme	21
8. beszéd: Szeretetre – szeretet	22
9. beszéd: Az égi Mestertől való ajándékvárás	22
10. beszéd: A gazdagodó ember	22
11. beszéd: Az átalakuló ember	23
12. beszéd: Az örök szeretetszolgálatra hangoló ember	23
13. beszéd: A szeretet végnélküli igénye az embernek	23
14. beszéd: Az isteni ígéret maximuma	24
c/ A Szent Szív tiszteletének módozatai	24
1. beszéd: A liturgikus tisztelet	24
2. beszéd: Az egyetemes tisztelet	25
3. beszéd: Az egyéni ünneplés módja	25
4. beszéd: Az „elsöpéntek” szokása	25
5. beszéd: A családi együttesben való tisztelet	26
6. beszéd: A Szent Szív adományai	26
7. beszéd: Isteni életünk	26
8. beszéd: A szívek egybecsendülése	27

d/ A Szent Szív tiszteletének gyakorlati keretei.....	27
1. beszéd: A szív vonzódása a Szívhez	27
2. beszéd: A Szív érzéshullámainak keresése.....	28
3. beszéd: A Szív hullámverésébe való bekapcsolódás.....	28
4. beszéd: A Szent Szív hullámverésének továbbítása.....	28
5. beszéd: És mit eredményez ez a szolgálat?	29
6. beszéd: És hogyan indul ez a munka?	29
7. beszéd: Hogyan megy végbe az „isteniesítés”?	30
8. beszéd: Milyenek az eszközök?	30
9. beszéd: A Szent Szív Társulat	30
10. beszéd: Az „elsőpéntek”	31
11. beszéd: A „kilenc elsőpéntek”	31
12. beszéd: A havi szentgyónás és szentáldozás.....	31
13. beszéd: A „családfelajánlás”	32
14. beszéd: A Szent Szív Örök lakói.....	32
15. beszéd: A Szent Szív áldásai	32
16. beszéd: A Szent Szív áldottjainak életértéke	33
17. beszéd: A Szent Szívvel együttesen – a földön.....	33
18. beszéd: A Szent Szívvel együtt – az égben.....	34
e/ Majd az engesztelés gondolatcsoportja következhet.....	34
1. beszéd: Az engesztelés célja.....	34
2. beszéd: Az engesztelés alanyi értéke	34
3. beszéd: Az élő „tömjénszem”	35
4. beszéd: Dolgozom – másokért!.....	35
5. beszéd: Szeretetet esdek le az égből.....	36
6. beszéd: Az „Ég” megenyhülését	36
7. beszéd: Csak másoké az eredmény?.....	36
8. beszéd: Az engesztelő megváltódó	37
f/ További néhány igen rövid tétel sor.....	37
1. beszéd: Mit jelent a Szent Szív tisztelete?.....	37
2. beszéd: A Mestert szereti az Atya.....	37
3. beszéd: A szerető Mester nem hangoskodó.....	37
4. beszéd: A Mester – a tűzgyújtó.....	37
5. beszéd: A Mester emberien érző.....	37
6. beszéd: A Mester szeret és résztvevő.....	37
7. beszéd: Jézust szeretni kell!.....	38
8. beszéd: Megerősítésünket kérjük	38
9. beszéd: A szerető Mester áldozata	38
10. beszéd: A szeretett ember viszonzszerete.....	38
g/ Végezetül idekapcsolható: az Úr Jézus Szent Szíve és a Boldogságos Szent Szűz Szíve.....	38
1. beszéd: Szív – a Szívtől.....	38
2. beszéd: Két Szív egységes üteme.....	38
3. beszéd: A szenvedő Szívek.....	38
4. beszéd: A segítő Szívek.....	38
5. beszéd: A vigaszt adó Szívek	39
6. beszéd: A megdicsőült Szeretet	39
Függelékül álljon itt még néhány tervezet.....	39
1. beszéd: A papi ember hivatása.....	39
2. beszéd: Miért eszköz erre a cultus S.S.Cordis?	39
3. beszéd: Jézus Szívének éltető szerepe.....	39
4. beszéd: Jézus Szívének tisztelői.....	39
5. beszéd: Az Egyház nyilvános tiszteletének forrása.....	39
B/ A Szent Szív elsőpénteki kultusza	40
a/ Egyes, engesztelést érintő, beszédvázlatok.....	40
1. beszéd: Másokért égő tűz	40

2. beszéd: Jézus Szíve – és az emberek szíve.....	41
3. beszéd: Az engesztelés hatása az Egyházra.....	41
4. beszéd: A beszédes harangnyelvek.....	43
b/ Beszédláncok – „elsőpéntekre”.....	43
2. beszéd: A 12 éves Jézus Szíve.....	44
3. beszéd: A tanító Mester judeai útja.....	44
4. beszéd: A kinyilatkoztató Szív.....	44
5. beszéd: Az esetetekhez alázkodó Szív.....	45
6. beszéd: Az utolsó vacsora Mestere.....	45
7. beszéd: A szenvedő Szív dobbanása.....	45
8. beszéd: Az isteni Szív utolsó dobbanása előtt.....	46
9. beszéd: Az átdöfött Szív.....	46
10. beszéd: Az áldozatot bemutató Szív.....	47
11. beszéd: Alacoque Margit előtt jelentkező Szent Szív.....	47
12. beszéd: A kegyelmeket osztó Szent Szív.....	47
II. beszédlánc címe: Az isteni Szív és az „elsőpéntek”.....	48
1. beszéd: A magán-kinyilatkoztatás kérdése.....	48
2. beszéd: Pótlás-e, vagy részletezés az isteni szó?.....	48
3. beszéd: Merre törjön életünk?.....	48
4. beszéd: Izsák áldását, vagy Krisztus áldó Szívét várjuk-e?.....	49
5. beszéd: Mi a Mester Szíve jelezte életcél?.....	49
6. beszéd: Kiké a mennyek országa?.....	49
7. beszéd: A típusokat alkotó emberi lelkek.....	50
8. beszéd: Az egymásutáni „elsőpéntek”.....	50
9. beszéd: Mit jelent ez: szakítás nélkül?.....	50
10. beszéd: A Mesterrel kapcsolatos földi élet.....	51
11. beszéd: A Mesterből sugárzó szeretetáramlat.....	51
12. beszéd: Emberi szív – az Istenember Szívén.....	51
III. beszédlánc címe: Az „elsőpéntek” a nép életében.....	52
1. beszéd: Szívek melódiájának gyökérzete.....	52
2. beszéd: A szívek egybecsengésének valósága az élet.....	52
3. beszéd: És micsoda a mi oltárunk, képünk és érmünk?.....	52
4. beszéd: És a mi otthonunk díszé?.....	53
5. beszéd: A családjunk „elsőpénteké”.....	53
6. beszéd: A mi „Szent Szív Társulatunk”.....	53
7. beszéd: A mi gyermekeink „Szent Szív őrsege”.....	54
8. beszéd: A mi falunk Szent Szív litániái.....	54
9. beszéd: A Szent Szív-péntek szentmiséi.....	54
10. beszéd: Az elsőpénteki szentséges misék.....	55
11. beszéd: A családok följajnlása.....	55
12. beszéd: A Szent Szív házanépe.....	55
IV. beszédlánc címe: Az „elsőpéntek” lelki hatása.....	55
1. beszéd: Az igazi Szeretet gyökérzetének felismerése.....	56
2. beszéd: A lélek figyelmének egek felé fordulása.....	56
3. beszéd: A lélek életének állandó ellenőrzése.....	56
4. beszéd: Hibáim és bűneim ismeretem előterébe lépnek.....	57
5. beszéd: Ingadozó gyengeségem előterébe lép.....	57
6. beszéd: Világosodik előttem: Istennel kapcsolódjék a lélek!.....	57
7. beszéd: „Hallom” a Szent Szív szavát.....	58
8. beszéd: Élvezem a Szent Szív terített asztalát.....	58
9. beszéd: Áldozatossá nevel az Úr Szent Szíve.....	58
10. beszéd: Az alázatos Jézus megszeretése.....	59
11. beszéd: A szelíd Jézus megszeretése.....	59
12. beszéd: Az egybefonódó szeretet felismerése.....	59
V. beszédlánc címe: Az elsőpéntek apostolsága.....	60

1. beszéd: Az életkincsek hivatása.....	60
2. beszéd: Az életkincsek szétszórása.....	60
3. beszéd: A család kincsszórója.....	60
4. beszéd: A rokonság égi irányítója.....	61
5. beszéd: Az imádkozó közösségben.....	61
6. beszéd: Az egyesületi életben.....	61
7. beszéd: Az élet széles keretében.....	62
8. beszéd: Az irgalmasság gyakorlásában.....	62
9. beszéd: Az embertestvérek egyetemes szeretetével.....	62
10. beszéd: Az „elégő tűz” áldozatos lobogásával.....	63
11. beszéd: Az isteni élet diadalmas példájával.....	63
12. beszéd: A Szent Szívnek „életdicséretet” zengő lelkületével.....	63
VI. beszédlánc címe: „Az elsőpéntek szolgálói az örök élet kapujánál”.....	63
1. beszéd: Kik az „elsőpéntek” szolganépei?.....	64
2. beszéd: Mit akarunk szolgálni?.....	64
3. beszéd: De mit nyerünk a földön?.....	64
4. beszéd: Mit ad nekünk a „rezonancia”?.....	65
5. beszéd: De hogyan értékeljük Isten adományait?.....	65
6. beszéd: Miből vegyünk?.....	65
7. beszéd: Hogyan adjunk?.....	66
8. beszéd: Legyünk élő és égő tüzek.....	66
9. beszéd: De kikre terjedjen ki az én szeretetem?.....	66
10. beszéd: Milyen egységet tanít az Egyház?.....	66
11. beszéd: A „szeretet embereinek” gyűrűje a Mester körül.....	67
12. beszéd: A „szeretet embereinek” gyűrűje az örök Törzs körül.....	67
VII. beszédlánc címe: A Szent Szív tisztelet gyümölcsei.....	67
1. beszéd: Renoventur impedimenta.....	68
2. beszéd: Doctrina fidei altius percipitur.....	68
3. beszéd: Vere aestimatur – charitas divina.....	68
4. beszéd: In vita percipitur – divina charitas activa.....	68
5. beszéd: In vita una apparet opus Redemptoris.....	69
6. beszéd: Fundamentaliter transformatur vitae humana.....	69
7. beszéd: Aliis – vita charitatae plena monstratur.....	70
8. beszéd: Aliorum vitae supernaturalis obstacula.....	70
9. beszéd: Aliorum vita – mutatur.....	70
10. beszéd: Aliorum vita – elevatur.....	70
11. beszéd: Aliis vita aeterna pollicitur.....	71
12. beszéd: Vitae charitatae regletea vitam habet aeternam.....	71
VIII. beszédlánc címe: Szeretetáradás – szeretetvétele nyomán.....	71
1. beszéd: Mit ad az Ég?.....	71
2. beszéd: Kik ad az Ég?.....	72
3. beszéd: Mit ad a Mester?.....	72
4. beszéd: Miért ad a Mester?.....	72
5. beszéd: Mennyit ad a Mester?.....	73
6. beszéd: Mit létesít a Mester?.....	73
7. beszéd: Mit tesz az ember?.....	74
8. beszéd: Kinek ad az ember?.....	74
9. beszéd: Kiüresedik-e az ember?.....	74
10. beszéd: Mennyit adhat az ember?.....	75
11. beszéd: Miért ad az ember?.....	75
12. beszéd: Milyen életet fakaszt az ember?.....	75
IX. beszédlánc címe: Jézus Szent Szívének képe.....	76
1. beszéd: A Szent Szív képe – a művészeltek vetülete.....	76
2. beszéd: A Szent Szív képe a lélek mélyén.....	76
3. beszéd: A Szent Szív képe – a családi szentély falán.....	76

4. beszéd: A Szent Szív képe – a családtagok lélekszentélyében	77
5. beszéd: A Szent Szív képe – a társadalom lélekoltára	77
6. beszéd: A Szent Szív képe – a munkaasztal ékessége.....	77
7. beszéd: A Szent Szív képe – az „egybehangelő szeretet” feszítője	77
8. beszéd: A Szent Szív képe – a zsendülő virágok fakasztója.....	78
9. beszéd: A Szent Szív képe – a szeretet gárdanépének jelképe	78
10. beszéd: A Szent Szív képe – a szerető lelkek „élő füzérének” indítója.....	78
11. beszéd: A Szent Szív képe – a „lelki élet lehelője”	78
12. beszéd: A Szent Szív képe – életminta diktálója	79
X. beszédlánc címe: Az égi Mester jelenései	79
(előkészület).....	79
1. beszéd: Az örök Ige szeretete	79
2. beszéd: Az örök Ige Messiás alakja	80
3. beszéd: A Messiás-Bárány jellege	80
(történelmi megvalósítás)	80
4. beszéd: A „Galileai” élete	80
5. beszéd: Az „utolsó vacsora” Mestere.....	80
6. beszéd: A Golgota Áldozata	81
(az isteni Szeretet magán-kinyilatkoztatási jelentkezése).....	81
7. beszéd: A tanítványokhoz bekopogtató Mester	81
8. beszéd: Bekopogtat minden ember szívéhez	81
9. beszéd: Alacoque Margit lelkén kopogtat a Mester	82
(az isteni Szeretnek egyéni életünkben jelentkező kinyilatkoztatása)	82
10. beszéd: A hozzám eljutó isteni Szeretet-hang	82
11. beszéd: A hozzám eljutott isteni Szeretet tényei.....	82
12. beszéd: Bennem is isteni életet élt az isteni Szeretet.....	82
XI. beszédlánc címe: Az Úr szeretete ígéreteiben	83
1. beszéd: Mesterünk életének szeretet-ígéretei	83
2. beszéd: Az apostoloknak szóló ígélet	83
3. beszéd: A keresőknek tett ígélet	83
4. beszéd: Az Egyháznak szóló ígélet.....	84
5. beszéd: Hogyan szól az Egyház lelkén át csengő isteni ígélet?.....	84
6. beszéd: A magán-kinyilatkoztatásban csengő ígélet.....	85
7. beszéd: Hangzik-e egyéni életünkben isteni ígélet?	85
8. beszéd: Miben fogható egybe a Szent Szív ígéreteinek sora?	85
9. beszéd: És milyen kivételes ígéreteket közölt a Szent Szív?	85
10. beszéd: Milyen a „háziáldás” ígérete?.....	86
11. beszéd: Milyen a biztos üdvözülés ígérete?.....	86
12. beszéd: Ígélet és élet?.....	86
XII. beszédlánc címe: Az „ígéret” várományosai és birtokosai.....	87
1. beszéd: Kereső az ember	87
2. beszéd: De eleget talál-e a földön?	87
3. beszéd: Egekből váró az ember	88
4. beszéd: Miénk lesz – a lelki élet eledele	88
5. beszéd: Miénk lesz – a szeretet ajándéka	88
6. beszéd: Az „örök Szeretet” – az isteni ígélet.....	89
7. beszéd: Hol teljesíti ígéletét – az embernek?.....	89
8. beszéd: Az ígéret valósulása – a boldogság értéklése.....	90
9. beszéd: A boldog élet birtoklása.....	90
10. beszéd: A természetfeletti élet átélése.....	90
11. beszéd: A hazatérés biztos várása	91
12. beszéd: Az égi otthon tökéletes boldogsága	91
XIII. beszédlánc címe: A földi kultúra és égi kultúra szolgálata.....	92
1. beszéd: Uralom a hivatásunk	92
2. beszéd: Erőfeszítés a kötelességünk.....	92

3. beszéd: Birtokállományaink fokozati és lénytani eltérése.....	92
4. beszéd: Az Isten megközelítésének csodás módja.....	93
5. beszéd: És mi a „teremtő munka” életben jelentkező formája?.....	93
6. beszéd: A földi „Pantheon” ösvényén.....	93
7. beszéd: A szellemi „Ikaruszok”.....	94
8. beszéd: Az égig érő „Atlaszok”.....	94
9. beszéd: Csak az egeket, vagy az egek Urát akarjuk?.....	95
10. beszéd: A földi kultúra és az égi kultúra.....	95
11. beszéd: A szeretetre építkező – lélekkultúra.....	95
12. beszéd: Az örök Szeretetre építkező – végnélkülien boldog élet.....	96
XIV. beszédlánc címe: Az „elsőpéntek szolgái” az Úr örök házában.....	96
1. beszéd: Égi Szeretet várja – a szerető szíveket.....	96
2. beszéd: Az égi kapuk tárulnak a szerető szívek előtt.....	96
3. beszéd: A Szeretet és szeretet személyes találkozása.....	97
4. beszéd: Az örök tájak kontúrozása.....	97
5. beszéd: A személyiség kiteljesülése.....	98
6. beszéd: Az üdvözültekkkel való személyes kapcsolat.....	98
7. beszéd: Az angyalokkal való személyes kapcsolat.....	98
8. beszéd: Az égi Anyánkhoz fűződő szeretet kapcsolata.....	99
9. beszéd: A szerető Mester Szent Szívének áramkörében.....	99
10. beszéd: Az örök égi Jóság atyai házában.....	99
11. beszéd: Az örök Szeretet csodavilágában.....	100
12. beszéd: Az isteni élet végnélküli boldogságában.....	100
C/ „Nagy ígélet” ünnepköre és „nagy kilenced”.....	100
I. beszédlánc címe: Az irgalmas Szent Szív.....	101
1. beszéd: Krisztus szerető Szíve és én.....	101
2. beszéd: A bűnösök felé kitáruló Szív.....	101
3. beszéd: A megtérők felé sugárzó Szív.....	101
4. beszéd: A küszködőket erősítő Szív.....	102
5. beszéd: Az ingadozókat gyámolító Szív.....	102
6. beszéd: A jókat áldó Szív.....	102
7. beszéd: Az áldozatos életre segítő Szív.....	102
8. beszéd: A földi életben is jutalmazó Szent Szív.....	103
9. beszéd: Az örök étellel gazdagító Szív.....	103
II. beszédlánc címe: A Szent Szív keresői.....	103
1. beszéd: A szív – a Szívhez.....	103
2. beszéd: A tüzet keresők.....	104
3. beszéd: A szeretetre vágyódók.....	104
4. beszéd: A tűzhordozást igénylők.....	104
5. beszéd: A Szent Szívhez közeledők.....	105
6. beszéd: A Szent Szívtől várók.....	105
7. beszéd: A Szent Szívhez áldozattal sietők.....	105
8. beszéd: A Szent Szívhez étellel tapadók.....	106
9. beszéd: A Szent Szívnél örökké megpihenők.....	106
III. beszédlánc címe: A családi életünk biztos védelme.....	106
1. beszéd: A Szent Család és a mi kis családunk.....	106
2. beszéd: A mi édesapánk szíve.....	107
3. beszéd: A mi édesanyánk szíve.....	107
4. beszéd: A mi testvéreink szíve.....	107
5. beszéd: Kicsoda diktálja az otthoni szívek melódiáját?.....	108
6. beszéd: Ő sugározza az isteni Szeretet tüzét.....	108
7. beszéd: Ő nemesíti egész életünket.....	108
8. beszéd: Ő boldogítja otthonunkat.....	109
9. beszéd: Az „Ő családjává” nevelődik a „mi családunk”.....	109
IV. beszédlánc címe: A Szent Szív dicsőítő kara.....	110

1. beszéd: Mindent az égből veszünk.....	110
2. beszéd: Még az Ég is a földre szállt	110
3. beszéd: A bűnös emberé is – az Ég.....	111
4. beszéd: Sőt a visszaeső is – az Ég.....	111
5. beszéd: A megátalkodottat is keresi – az Ég.....	112
6. beszéd: De hogyan vegyük az Ég ajándékait?	112
7. beszéd: A bűnbocsánat kegyét?	112
8. beszéd: A megszentelődés ajándékát?.....	113
9. beszéd: Daloljuk a Szent Szívnek – a szívek melódiáját!.....	113
V. beszédlánc címe: A legmélyebb Szent Szív tisztelet.....	113
1. beszéd: Elégséges-e a tisztelő hódolat?.....	114
2. beszéd: A bizakodó hit erejével	114
3. beszéd: A vágyakozó remény kegyelmével.....	114
4. beszéd: Az áldozatos szeretet odahajlásával.....	114
5. beszéd: Az „isteni élet” keresésével.....	115
6. beszéd: Az érények szíromba bontásával.....	115
7. beszéd: Az áldozatos szeretetgyakorlásával	116
8. beszéd: Az önmagát kiüresíteni kész lélekmunkával	116
9. beszéd: Az isteni Szív örök utáázásával.....	117
VI. beszédlánc címe: A Szent Szív áldásai	117
1. beszéd: Az „Istenember” életét mozgóató Szív	117
2. beszéd: Szórta – az igaz szeretet sugarát.....	117
3. beszéd: Szórta a résztvevő szeretet kegyességét.....	118
4. beszéd: Szórta – az örök életet fakasztó isteni ígét	118
5. beszéd: „Usque ad finem dilexitis”	119
6. beszéd: A Getszemáni kert Mestere	119
7. beszéd: Az utolsót dobbanó Szív szeretethangjában.....	119
8. beszéd: Az utolsó csepp vérének ontásával.....	120
9. beszéd: Az örökké velünk érző Szeretet sugárzása.....	120
VII. beszédlánc címe: Az élet Forrásánál.....	120
1. beszéd: Az élet igazi lüktetője	121
2. beszéd: A szeretet élő Forrása	121
3. beszéd: Az áldozatos Szeretet kiömlesztő életforrás.....	121
4. beszéd: A rónákat öntöző patak vize	122
5. beszéd: A fáradt vándorok útja	122
6. beszéd: Az út porától terhes utas tisztuló helye	122
7. beszéd: A lelki megújhodást adó Forrás.....	122
8. beszéd: Az isteni erőkkkel áldottan meginduló vándor útja.....	123
9. beszéd: Az „élet-Forrás” állandó erejével	123
II. rész: A napi szentmise és az Úrnap októvájája utáni péntek	123

Szerkesztői megjegyzések

„Az Igehirdetés Lexikona” című nagy mű egészére vonatkozó szükséges megjegyzések az **általános bevezetésben** találhatóak.

*

A **II. sorozat**: „Isten és ember” tematikájának és sorrendiségének tervezete csupán „témagyűjtés-ként” maradt fenn kézirat-töredékekben.

*

Az egyes nagyobb egységek részben a háborús időkben pusztulást szenvedtek, részben a szerző életéből már nem futotta teljes-, illetve kidolgozásra.

*

Így a meglévő részek és részletek az eredeti elgondolástól eltérő csoportosításban, összevonásban és címmel jelennek meg ebben a sorozatban. Kivételt képező témakörök, eredeti címmel és közel teljes kidolgozottsággal: az Oltáriszentség, **Jézus Szent Szíve**, Május Királynője.

* * *

Előszó

„Jézus Szíve ünnepét” két nagy alkalommal üli az Egyház. Az egyik az igazi ünnepe (Úrnap oktavája utáni péntek), a másik az oktava alatti vasárnap. Sőt folytathatnók a gondolatot így is, hogy Jézus Szíve minden hó első péntekének tárgya és a nagy ígérettel kapcsolatban a hívek nagyon nagy szeretettel és jámborsággal kedvelt ünnepe. Az „elsőpéntek” gyónással és szentáldozással való ünneplése a drága hívek lelkének egyenesen igénye.

Épp azért nem tartottuk feleslegesnek – lévén ilyenkor igen gyakran szentbeszéd is-, hogy ezen a napon **külön** tárgyalási alapnak vegyük a Szent Szívet és így egész rendszeres egységbe foglaljuk az elmondható szentbeszédvázlatokat. – Mivel mondanivalónkat a „Szent Szív ünnepéhez” fűzzük, azért az Úrnaphoz hasonlóan fogunk eljárni. – Beszédeinket két nagy részre osztjuk. Az **I. rész** a Szent Szív kultuszát fogja tárgyalni. Mégpedig **A/ alatt** a Szent Szív kultusz lényegét és áldásait, majd **B/ alatt** az elsőpénteki kultuszt szolgáló egész évre kiterjedő beszédláncokat, illetve **C/ alatt** a „nagy ígéret” és a „nagy kilenced” tárgyúakat fogjuk közölni, hogy a szónok módot találjon gondolatainak rendszeres és kevésbé ismétlődő módon való közlésére. – Jól jegyezzük meg: a hangsúly a „módon” pihen. – Tárgyilag és tartalmilag csak az Egyház tanítása közölhető, de a módot tekintve mindig új és új anyag vehető. (Majd a **II. részben** a napi szentmise és az Úrnap oktavája a központ és itt a régi módszer szerint A,B,C alatt közöljük az ünnep jellegét érintő, az Evangélium szövegéhez írt, illetve a Szentleckéhez alkalmazott beszédvázlatokat: ez a rész az I. sorozat liturgikus beszédeinél található! – Itt, az I. részben az A,B,C beosztás a különálló beszédlánc-sorokba fonott beszéd (vázlatok) témái alapján történik. – Mármost kérdéssé tehető, miről kellene itt szólnunk? Mindenesetre óvakodni kell a túlérzelgős „csepegéstől”. Bár bizonyos, hogy a lényeges gondolatot a szeretet kiáradása adja, sőt az Úr emberérzéseinek fejtegetése is tételül kínálkozik, mégis erősen hangsúlyozandónak tartom, hogy a kérdés dogmatikája alkossa az alapvetést.

Legyen tehát lelkünk előtt az a lényeg, hogy itt a **magánkinyilatkoztatásnak** olyan alakjáról van szó, amelyet az Egyház elfogadott és gyakorlati életben szorgalmazandó eszköznek tekint.

Ezt a kettős tételt tudva, teljes bátorsággal és a hithez kötődő biztonsággal haladhatunk előre.

De a tételes kidolgozás mellett nagy súlyt helyezünk arra, hogy az **elsőpéntek** a gyakorlati katolikus életnek legyenek forrásai.

Magát a kultuszt szeressük, szorgalmazzuk és áldozatos gyóntatásainkkal, beszédeinkkel erősítsük. Legyen alapgondolatunk: aki Jézus Szívét szereti és tiszteletét előmozdítja, az maga is a Szent Szív igazi lakója. – Ha így nézzük az egyházi kultusz világának ezt a gyönyörű világát, akkor ékesen fog csengeni az a sok beszéd, amelyet ezen a területen fogunk elmondani.

Még egyszer figyelmeztetünk arra, hogy a Szent Szívről a Pünkösdi utáni III. vasárnapon is szólhatunk, tehát onnét is átvehető egy-egy beszéd. De fontos tudni, hogy **ott** az ünnep keretében felmerülő gondolatokat közöltük, **itt** pedig az egész kultusz lényegét és gyakorlatát akarjuk fejtegetni. – Lássuk most ezeket egyenként.

Általános beszédvázlatok

a/ Erkölcsi megvilágítás

1. beszéd: Jézus Szívének ütemverése

(Jézus Szívének belső lendülete)

Bev.: Amikor a mi Urunk Jézus Krisztus Személye lép elénk, akkor mindig figyelni kell arra, hogy Ő Isten – személyében, és ember – természetében. – A Szent Szív tisztelete az Isten-személy emberi természetére, szerető természetére, a velünk egybecsengő természetre hívja fel a figyelmet. – De milyen érzéshullám mozog ebben a Szent Szívben és mit diktál a Vele egybevágó emberi természetet viselő emberszívnek?

1. Jézus Szívét az ember iránti szeretet mozgatja.

Abból a gondolatból indulok ki, hogy az Isten az élő Szeretet: „...az Isten a szeretet” (1Jn.4,8). Ezért az isteni élettervben is ez a gondolat dohog. „De megmarad az Úr terve mindörökké, Szíve szándéka nemzedékről nemzedékre... És megmenti a haláltól lelküket, s éhínség idején is táplálja őket”

(Zsolt. 32,11 és 19). – A megváltás alaphangját pedig ez az isteni ige jelzi: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

a) Az emberi alakban élő Isten Fia pedig valóságban mutatja ezt a szeretetet. Gyermekük iránt. Be-tegek iránt. Minden embert megváltó szeretetével.

b) Sőt vérének teljes csordítása által. „...egyik katona lándzsával megnyitotta oldalát, melyből azonnal vér és víz folyt ki” (Jn 19,34). – Majd Alacoque Margit jelenéseiben!... Végül egyéni életünk szolgálatában...

2. Az embert pedig az Isten iránti szeretetre lendíti és indítja.

Az Úr tehát úgy rajzolandó elénk, hogy kitárt lélekkel fordul az ember felé. Égő szeretetet mutat a Szent Szív, hogy Magához vonzza az emberi szíveket.

a) A Szent Szív tehát – indító erőt sugározva – gravitációt igényel. Mi ennek a lényege? Szeretetet sugároz az Isten és viszontszeretettel akarja Magához vonzani az embert. – Ezt akarja szorgalmazni az apostol: „Nekem, az összes szentek közt a legkisebbnek, jutott az a kegyelem, hogy hirdessem Krisztus fölfoghatatlan gazdagságát...” (Ef.3,8).

b) A gravitáció pedig a szívek egybefonódását szorgalmazza. Itt már a belső hasonmáson épül minden. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek...” (2Pét. 1,4). „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

c) A szívek egybefonódása pedig az isteni életdalok dalolását követeli! – Csenghet egy-egy ajkon: „Nézz reám és hallgass meg, Uram, Istenem! Ragyogtasd fel szememet, hogy halálos álomba sohasem merüljek, hogy sohasem mondja ellenségem: Legyőztem! Örvendeznek szorongatóim, hogy meginogtam” (Zsolt. 12,4-5). – De cseng az életboldogság dalában, amelyet zenghet az ember ajka a földön, de diadalénekké nemesíti az égben!

Bef.: Mi tehát az isteni Szív életüteme? Szeretetet adó és szeretetet váró életmuzsika!

2. beszéd: Az emberi szív áhítózása

(Az emberi szív igénye)

Bev.: Mit akar az ember szíve? Együttérző szeretetet és szeretetből fakadó segítséget.

1. Azért sajnó, ha egyedül marad.

Az Írás szavait magyarázom magamra: „Előttem van mind, aki szorongat engem, gyalázatot és nyomorúságot szenved a szívem. Kerestem, ki szánakozzék rajtam, de nem akadt senki sem. Ki vigasztaljon engem, de senkit sem leltem” (Zsolt. 68,21).

a) Bajainkban, elesettségben, szenvedésben jó az együttérzés. „Légy irgalmas az árvákhoz, mintha atyjuk volnál. Olyan légy anyjukhoz, mint a férj” (Sir. 4,10).

b) De a szeretet kapcsa nélkül sivár és szenvedő az emberi élet. Ezért ajánlja az apostol: „Mindaz, aki hiszi, hogy Jézus a Messiás, Istentől született, és csak az, aki a szülőt szereti, szereti annak gyermekét is” (1Jn. 5,1).

2. Azért boldog, ha a szeretet kapcsolatra talál.

a) Egységesen fonódik össze gondolkodással. „Éljetek csak méltóan Krisztus evangéliumához... azt halljam rólatok, hogy egy lélekkel helyálltok és egyetértve együtt munkálkodtok az evangélium hitéért...” (Fil. 1,27).

b) Egyirányú a törtetésük. „Mindezek az asszonyokkal, Máriával, Jézus anyjával és testvéreivel együtt egy szívvel-lélekkel, állhatatosan imádkoztak” (Ap.Csel. 1,14).

c) Egybefonódó a szeretetük. „Végül pedig legyetek mindnyájan együttérzők, résztvevők, testvér-szeretők, irgalmasok, (szerények) és alázatosak” (1Pét. 3,8).

Bef.: Ezt kersi és ezt adja az ember. És ezt kínálja neki az Istenember. A földön járva – adta, a mostani embernek is szeretettel prezentálja. Lelkét állandóan ez ütemezi: „Íme mily jó és mily gyönyörűséges, ha együtt laknak a testvérek!” (Zsolt. 132,1).

3. beszéd: Embertípusok

(Az élő hit csodája)

Bev.: Egy alkalommal egy nagy filozófushoz azzal a kérdéssel fordultak hallgatói: milyennek lá-

to a földön járó embereket? A felelete ez volt: látok testi embert, akinek élete nem több, mint merítés a föld értékeiből... látok azután nagy szemű embert, akinek feszült szeme a mélyre hatol: ez az ember a szobornak nemcsak a felületét nézi, hanem anyagának összetételét is látja: **ez tudós ember**... majd látok a virágszirom alakját élvező, a festmények kontúraiban gyönyörködő lelket, aki szinte átröppen a világon: ez a művész-lélek... látok azután olyant, aki mindig mérlegel, belső rendet keres, meg akarja teremteni az igazi élet rendszerét és elgondolása mindig ez: Isten törvényei szerint élek, Isten irányította erkölcsös életet keresek: ez az erkölcsös ember. – És te ember, hogy látod az embert? – kérdezhetné az Egyház egyszerű szolgájától is a hívek serege. És a felelet így hangzanék: mindezt elhiszem, amit a bölcselő mondott, de én az emberek emberét abban a Szívben látnám tökéletesedni, akinek szíve Jézus Szíve szerint tud alakulni! – Kérdezzük csak most: miért magasabb rendű és skálázatú ez az ember?

1. A Szív embere az értékek egyike.

A Szív embere nemcsak tudományosan látó. Ez elméleti igazság, de életet elrendező alaptétel.

a) Ne légy tönk, kóró vagy csak elmélyedően kutató, ne csak az értelmi értéket tiszteld, hanem akaratoddal szeresd, amit a Mindenható teremtett az érző világ számára. Jól jegyezd meg: az értelem fénye lobban, hogy megvilágítsa az elérendő jó értékét. – Mindent belső mozgással, érzések futamával jár át az élet. Bármely helyzetben is jól érezheted magad, ha annak jó voltát átlátod. Még ha a Getszemáni kertben is jársz, akkor is csendüljön el ajkadon ez a mondat: legyen meg a te akaratod! – Jó ennek így történnie! Az előrevetett jövő szerénysége ne rémítsen!... A Tábor hegyre gondolok, ahol az apostolok az Úr dicsősége láttára fölkiáltanak: jó nekünk itt lenni! (Lásd: Mk 9,5) – A Szív embere ajkán ez az igazság csendül.

b) Gyakorlati része: a Szív embere örömet élvez, – olyant, amely minden életformából, társadalmi elosztódásból, gazdasági javakból egyformán akar. Ha szegény vagyok, tépett a ruhám, ha a terített asztal javaiból kevés jut, az is elég. Ki kell ölnöm magamból azt a szellemet, amely mindig rosszat sejt. Szomorkodva a sötét ködtől, mindig ezt kiáltja: mi lesz? Krisztustól azt tanultuk, hogy Atyánk tudta nélkül egy veréb sem esik le a háztetőről. Az állatvilágnak e nyomorúságos szürke népe, a veréb, Istennek gondját alkotja. Szinte azt mondhatnám: ha még azt is nyilvántartja az ég Ura, hát akkor el tudod hinni, hogy ti, Isten fiai a gondviselő Isten szeretetén kívül éltek? Gyönyörúséges világban, érzéshullámban tudom, hogy Atyám karján pihenek. Azért magasabb érzésvilág emelő hullámverése magasabb életszférákba juttat, könnyeddé tesz. Könnyű annak, akit a szeretet hullámhegye taszít a magasba.

c) Nagyra tartjuk-e a szív hullámverését, amikor mások felé lendül a szeretet ereje? A Szív emberét nem az jellemzi, hogy önéletét melegíti a magasságból csorduló kegyelmi vizekkel, hanem kifelé is és más emberre is tekint, mert benne a rászorult testvért látja és a szeretet gesztusával neki is juttatni akar az élet javaiból. De Paul Szt. Vince a példaképe, aki azt mondta: ne azon dőljön el a szeretet nagysága, hogy kinek mit ad, hanem hogy hogyan adja. Ha dúslakodó ebédet adok valakinek, de a konyhában adom, akkor a megalázottnak kevesebbet adtam, mintha száraz kenyeret törtem volna ketté... Az utóbbi esetben a lelkedet törted ketté, és ez a szeretet-cselekedeted jobban táplál, mint a dúslakodó odadobott adomány! – A Szív emberének érzéshulláma a lélekből fakadó örvénylés. Éppen azért mások felé való kiáradás és új élet teremtése a hivatása.

2. Az isteni Szív szerint hangolt szív pedig az értékek értéke.

Ez pedig azt jelenti, hogy az a legmagasabb skálájú ember, akinek szívét a Szent Szív szerint mintázza az isteni kegyelem.

a) Ha a Szent Szív képére nézek, akkor azt látom, hogy legfőbb jele az áldozatosság, amint az átdöföttség mutatja. A szenvedés vállalás készsége, amit a töviskoszorú jelez és a belőle kiemelkedő kereszt. A Szent Szívet körülvevő fénysugár a Szeretet világra szóródó erejét mutatja. Ez lesz tehát a legtökéletesebb képe a Szent Szívnek annak számára, akinek áldozatos szenvedést végző, megváltani akaró, derűs fényt szóró lesz a szíve. Kitért a szíve, hogy a világot bezárja, kitépi ami jó, szép és szerteszórja.

b) Gyakorlatban azonban így áll ez a tétel: aki édesanya, vagy lélekben másnak az anyja, annak szíve szenvedésre kész, áldozatra, megváltó áldozatra hajlamos. Így tehát ő maga is földön járó kincs. Az anyákról himnuszt énekelnek a költők, mert életükből új élet, lelkükből lelki élet sarjad. De nem csak egy születés van. A földi életbe Isten terve szerint a testi élet törvényei szerint lépünk. A lelki életbe pedig a keresztség által lépünk. A bűn által meghalunk, naimi ifjúként újra születünk az Istentől küldött bűnbocsánat útján. Élet – és lélekszülők egyaránt az élet áldozatosai. – Kik úgy járnak, mintha

amfora lenne náluk, de nem a vállon vinnék, hogy szegény sebesült láttára bort vagy olajat öntsenek sebeire, hanem úgy viszik, hogy mindent beleszedjenek: ez kufár, gyűjtő nép... Krisztustól tanulunk áldozatosságot. Akinek egész élete, Szíve másokért dobbanó élő áldozat volt. Születése Betlehem... élete Názáret... Zarándokútja Júdea és Galilea... élete vége a Golgota... Joggal mondhatta: „A rókának odúja van, az ég madarának fészke, de az Emberfiának nincs hová lehajtsa a fejét” (Mt 8,20). Áldozatnak küldetett, áldozatos élettel élt. Nem olvassuk az Írásban, hogy itteni tartózkodása derűs, víg életkeretek között pergett alá... Ha meg is jelent Kánában a menyegzőn, a farizeus lakomáján és el is fogadta Márta házában a megvendéglést, mégis azt tudjuk Róla, hogy a szegénység szegénységében élte végig életét. Kétszer sírt. Először a választott nép szörnyű tragédiáján. „Jaj neked, Jeruzsálem!... Bárcsak fölismernéd te is legalább ezen a napon, ami békességedre szolgál! De sajnós, el van rejtve szemed elől!” (Lk 19,41 és 42). Másodszor akkor sírt, amikor Lázárt halva látta (Lásd: Jn 11,33 és 38). – Saját életének sötét, szenvedő jövőjére gondolva készséges vállalkozást mutat. Vér csordul, imádság csendül: „...legyen meg a te akaratod” (Mt 26,42). – Az él Krisztus Szíve szerint, aki készséggel vállal szenvedést, áldozatot. Ez saját lelkének szolgálata. De ezt kell tennie az Úr Szent Szíve szolgálójának, hogy mások lelkéből eltávolítsa a terhet, a saját derűs lelkéből merítve vigaszt nyújtson a szomorkodóknak.

c) De ne felejtjük a fényt sem, amely Krisztus Szíve körül rajzoltatott. Ez azt jelenti: a Krisztus Szíve szerint élő embernek a földi élet kérdéseiben biztos világosságban kell járnia, hogy így haladva, az örök életben a fény csodás birodalmába jusson. Kell, hogy a szeretet szent tüze kirobbanjon a lelkéből. Azok előtt ugyanis, akik Isten szemével látnak, nem ködös, sötét a világ. Azok reményteljes bizakodással élnek, mert a Mester tanítása örök mécs a lelkükben: „Én veletek vagyok mindennap a világ végéig” (Mt 28,20). Mégpedig így: „Én vagyok a világ világossága. Aki engem követ, nem jár sötétben, hanem övé lesz az élet világossága” (Jn 8,12).

Bef.: Most azt kérdezném az előbb említett filozófustól: elmondtad a négy embertípust és én megrajzoltam az ötödiket. Most én kérdezem tőled: melyik a legtökéletesebb? Bizonyosan az lenne a felelete: azon nincs vita, hogy a te típusod a legszebb. De megmarad bennem az a kétség: hogy lehetséges ez? Hiszen ez olyan, hogy szinte hihetetlen. Ha engem megáldana az Isten ezzel, hogy az élet szépségének ezt a távlatát hinni tudnám, sohasem érintené többé a lábam a földet, csak térdén járnám a földi utat... Nekünk megadta Isten ezt a kegyet! Lábunk tapossa a földet. Térdünk ritkábban hajlik meg a súlyos bűnbánat jeléül, de lelkünk az eget súrolja. Örüljünk, hogy e kegyelem hordozói vagyunk és imádkozzunk, hogy minél több ember vegye az élő hit csodás kegyelmét. Így a Szent Szív kegye „szívemberekkel” gazdagítja a Terra bolygót! Amen.

b/ Dogmatikai megvilágítás

1. beszéd: Jézus személyisége

Bev.: A személyiség a szellemi élők belső valósága. Felelet erre a kérdésre: kicsoda? – Kérdezzük csak: kicsoda a szeretettel köztünk járó isteni Mester?

1. Az Úr Egyszülöttje – a Személye.

Az Írás azt hirdeti: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

2. Istenember – a megjelenése.

Az Írás ezt tanítja: „Így beteljesedett Izaiás próféta jövendölése: „Ő elvette betegségeinket és bajainkat hordozta” (Mt 8,17).

3. Imádás – az illetménye.

Az Írás ezt tanítja: „... látták a gyermeket... és leborulva hódoltak neki...” (Mt 2,11).

Bef.: Ezt a **személyi értékelést** Maga a Mester is helybenhagyja, amikor az Őt Istenfiának valló Péternek ezt mondja: „Boldog vagy Simon, János fia! Nem test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám” (Mt 16,17).

2. beszéd: Isteni Személy és isteni embertermészet (Személy és természet)

Bev.: A Szent Szív tiszteletével kapcsolatban felmerül a kérdés: hogyan tisztelhetjük a Szent Szí-

vet? – A kérdés megoldása arra szorít, hogy az Úr Jézus belső természetének és Személyének viszonyához értelmezzük: milyen a természete és milyen a Személye?

1. Kettős a természete.

- a) Ember – teljes valóságában. „Az Ige testté lett, és közöttünk lakott” (Jn 1,14).
- b) Isten – teljes értelmezésben. „Esküvel kényszerítlek az élő Istenre: mondd meg, te vagy a Mesiás, az Isten fia? „Én vagyok”, felelte Jézus” (Mt 26,63-64).

2. Egy a Személye.

- a) Az Úr Egyszülöttje. „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik” (Mt 3,17).
- b) Az emberiség hordozója. Mint ember: született, élt és meghalt.

3. Járandósága az ember imádása.

- a) Az isteni Személyt imádás illeti. Azért viseli ezt a tiszteleti módot: „A házba lépve, ott látták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva hódoltak neki” (Mt 2,11).
- b) Azért a Benne élő és felvett természetet is ez illeti. Ok: a Személyben él az emberi természet!!
Bef.: Így áll elénk az emberi Jézus: imádásra méltóságában gyökeredzik a Szent Szív tisztelete.

3. beszéd: Jézus emberi szíve és isteni Személye

(A belső viszony kérdése)

Bev.: Talán ez a gondolat segíti a kérdés megvilágosodását: a szív „organum manifestativum”.

1. A szív hordozza az emberi élet érzéshullámain.

- a) Értelmi működésünk eszköze: az agyrendszer.
- b) Érzéseink reprezentálója: a szív. Itt tehát nem biológiáról van szó, hanem összefogó egységesítéstről.

2. A Mester isteni Személye indítja az élet érzéseit.

- a) A Személy – a tevékenykedő. Jézusról olvassuk: „Atyám szüntelen munkálkodik, ezért én is munkálkodom” (Jn 5,17).
- b) A Személy – az érzéseket hordozó. Jézusról olvassuk: „Mikor az Úr meglátta, megesett rajta a szíve és így szólt hozzá: „Ne sírj”... (Lk 7,13) ...Mikor közelebb érve megpillantotta a várost, (Jézus) sírva fakadt. Aztán így szólt: „Bárcsak fölismernéd te is legalább ezen a napon, ami békességedre szolgál! De sajnos el van rejtve szemed elől!” (Lk 19,41).

Bef.: Így tehát ismét az az igazság: az isteni Személy tevékenykedik az Istenember Szívén keresztül.

4. beszéd: Jézus szent teste és lelke

(Jézus embersége)

Bev.: Az igazi ember test és lélek együttese. – Jézus is ilyen ember. És istensége? Személyisége az Úr Egyszülöttje. – Mi tehát a Mester embersége?

1. Az Úr Egyszülöttjének felvett alakja.

- a) Örízvén a teljes emberi természetet. Jézusnak van lelke és teste. Testi erejével dolgozik, lelkével velünk érez.
- b) Hogy elvégezhesse az isteni áldozatot. De isteni Személye vállalja – az emberi természetén át- a megváltás áldozatát.

2. Az Úr Egyszülöttje személyiségének érzékeltetője.

Mit látunk tehát Krisztusból?

- a) A születéstől indulva – emberi életét.
- b) Tetteiből következtethetjük – isteni erejét.
- c) És égi kinyilatkoztatásokból tudjuk hittel átfogni – isteni Személyét. „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt. Ő volt kezdetben Istennél” (Jn 1,1).

Bef.: Az igazság ez: „Ő, isteni mivoltában nem tartotta Istennel való egyenlőségét olyan dolognak, amihez föltétlenül ragaszkodjék, hanem szolgálai alakot fölvéve kiüresítette önmagát és hasonló lett az emberekhez” (Fil. 2,6-7).

5. beszéd: Milyen hódolat illeti az ember Krisztust?

(Az ember Krisztus tisztelete)

Bev.: Az Úr Jézus személyiségének valóságát így hirdeti meg az Úr angyala: „Nagy lesz ő: a Magasságbelinek Fia” (Lk 1,32). – Kicsoda tehát a Mester és milyen hódolat illeti meg Őt?

1. Isten Személyét hordozza.

- a) Az Ige – Isten. „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige” (Jn 1,1).
- b) Az Ige – emberré lett. „Az Ige testté lett, és közöttünk lakott” (Jn 1,14).

2. Imádó hódolat illeti a Mestert.

- a) Megmarad Jézusban az emberi természet. Ezért van benne az emberi ismeret, akarat és érzelem.
 - b) De isteni természetét is ideértve – az Isten Személye az Ő életének legbelsőbb tartalma.
- Bef.: Így az „ember-Krisztust” az imádás illeti. Egy a Személy: az Isten Egyszülöttje.

6. beszéd: A Szent Szív tiszteletének gyökérzete

(A Szent Szív tisztelete)

Bev.: Az Egyház élő tanítását hallgató és elfogadó hívő alázatos lélekkel kérdezi: mi a Szent Szív különös tiszteletének gyökérzete?

1. Az „ember Jézus” imádásra méltósága.

Mit akar tanítani ez a tétel? Röviden ennyit:

Az isteni Személy, az Úr Jézus imádásra méltó. De a Benne szubsztanciál ember természet is imádandó.

2. Így az isteni Szeretet imádása.

Valójában mi az Úr Jézus imádása?

- a) Az ember alakban jelenlévő Isten Egyszülöttjének az imádása.
- b) És ez valóban az emberi szeretetnek az isteni Szeretethez való hódolatos felemelkedése.

Bef.: Végül is a szív – jelzése a szeretetnek. Jézusban pedig az isteni szeretetnek. A szíveknek aztán ez a melódiája: „Íme mily jó és mily gyönyörűséges, ha együtt laknak a testvérek!” (Zsolt. 132,1).

7. beszéd: A Szent Szív imádásra méltó volta

(A Szent Szív jelentősége)

Bev.: Itt nem biológiáról van szó. Bár a szív „organum manifestativum”, azért a belső lelkület valóságának érzékelítője. – Milyen alapon és milyen hódolattal övezhető a Mester Szíve?

1. A Szív az „ember-Krisztus” életdinamikájának ütemezője.

- a) A Szív – a vér kútfője.
- b) A Szív – az érzésvilág ütemezője.

De így értelmezz mindent: cor est organum manifestativum.

2. Azért ennek gyökérzeti indítója az Úr Isteni személyisége, az imádás alapja.

És valójában mit jelent ez?

a) Minden szeretethullám indítója és felfogója. A szívek üteme így cseng: „Íme mily jó és mily gyönyörűséges, ha együtt laknak a testvérek” (Zsolt. 132,1).

b) Így az imádó szeretethullám elfogadója. A felénk áramló szeretete így jelentkezik: „A megropant nádat nem töri el, a füstölgő mécsbelet nem oltja ki, míg csak győzelemre nem viszi az igazságot” (Mt 12,20). A Feléje áradó szeretet pedig ezt eredményezi: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

Bef.: Jézus Szent Szíve az Istenember Személyének reprezentánsa.

8. beszéd: A Szent Szív tisztelete – a Szeretet ünneplése

(Az isteni Szeretet ünneplése)

Bev.: Valójában mit ünneplünk Jézus Szent Szívében?

1. Az Isten Szeretetét – az emberek iránt.

a) Valóság ez – az Isten tervében. „Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Valóság ez – a vállalás alázatában. „Eljön az óra, már el is jött, amikor elszéledtek, ki-ki a maga útján, és engem magamra hagytok. De én nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van” (Jn 16,32).

c) Valóság ez – a halál áldozatában. „Atyám, ha lehetséges, vedd el tőlem ezt a kelyhet, de ne az én akaratom teljesejék, hanem a tiéd” (Lk 22,42).

2. Krisztus megváltó Szeretétét az emberek iránt.

a) Oltár a Kereszt... „Ő pedig a mi gonoszságainkért sebesített meg, a mi bűneinkért töretett össze; a mi békességünkért van rajta a fenyíték, s az ő kék foltjai által gyógyultunk meg... Feláldozott, mert ő maga akarta, és nem nyitotta meg száját; viszik, mint a juhot leölésre, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul, és meg nem nyitja száját” (Iz. 53,5 és 7).

b) Aldozat a Mester. „Akkor félrevonta a tizenkettőt és így szólt hozzájuk: „Most fölme gyünk Jeruzsálembe s ott beteljesedik minden, amit a próféták az Emberfiáról jövendöltek” (Lk 18,31).

c) Befejezett áldozatbemutatás – a halál. „Amint Jézus az ecetet megízlelte, így szólt: „Beteljesedett!” Aztán lehajtotta fejét és kilehelte a lelkét” (Jn 19,30).

3. Krisztus és a föld emberének szeretetáramlását – az örök élet kapcsolatában.

De milyen kapcsolatot mutat Krisztus és az emberek élete?

a) Szeretetből indul az égből. „Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Szeretetet fakasztott az emberben az ég felé. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá me gyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: Ünne pünk lényege: Szeretet az Isten, és szeretettel vezet haza az Isten. Amen.

* *

I. rész: Jézus Szíve kultusza

A/ A Szent Szív kultusz lényege és áldásai

Ez a beszédcsoport néhány beszédvázlat után a Szent Szív kultusz dogmatikai, történelmi, erkölcsnevelési, liturgiai és gyakorlati problémáit érinti. – Bár ezek a beszédvázlatok különálló beszédeket közölnek, mégis olyan rendbe állítjuk be őket, hogy tételeik szerint és tárgyaik szerint egybefogjuk őket. – Lássuk ezeket egyenként.

a/ A Szent Szív tiszteletének történelmi értelmezése

1. beszéd: Jézus tiszteletének története

(Jézus személyiségének kiteljesülése)

Bev.: Hogyan jelenik meg Jézus Krisztus a történelem folyamán, és milyen tisztelettel illették a Vele élő apostolok és hívek?

1. Beszéde és tettei nyomán Messiásnak tisztelték.

a) Ezért is különösen kiemelt tisztelettel illették. „...bölcsek jöttek napkeletről Jeruzsálembe és érdeklődtek: „Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten és eljöttünk, hogy hódoljunk neki” (Mt 2,1-2).

b) És résztvevő lelkét kivételesen szerették. „Nagy sokaság jött hozzá. Hoztak magukkal sántákat, bénákat, vakokat, némákat, meg sok más beteget és lába elé rakták őket” (Mt 15,30).

2. Majd kivételesen kimagasló szavai, önértékelése és tettei nyomán Istennek hirdették.

a) Isten Fiának ismerték meg. „Akik a bárkában voltak, leborultak előtte. „Valóban Isten Fia vagy!” – vallották meg” (Mt 14,32-33).

b) És így imádásra méltónak ítélték. „Miközben... magyarázta, egy előljáró előlépett hozzá és lába elé borulva kérte: „(Uram), leányom most halt meg, de jöjj, tedd rá kezedet és életre kel” (Mt 9,18). „Amikor Jézus tovább folytatta útját, két vak ment utána. Egyre ezt kiáltották: „Könyörülj rajtunk, Dávid fia!” Amint hazaérkezett, bementek hozzá a vakok. Jézus megkérdezte tőlük: „Hiszitek, hogy tudok valamit tenni veletek?” „Igenis, Uram!” – felelték azok. Akkor megérintette szemüket és így szólt: „Legyen hitetek szerint!” (Mt 9,27-29).

Bef.: Ezért járt Neki részükről is az imádás kultusza.

2. beszéd: Jézus Személyének megdicsőülése (Dogmatikus beszéd: Jézus megdicsőülése)

Bev.: Jézus Krisztust megismerte és imádással illette a Vele élők serege. – De hogyan dicsőítette Őt meg az égi Atya?

1. Feltámadása kegyével felemelte.

a) Maga a Mester előre jelezte ezt a felemelést. „...emlékezünk rá, hogy az a csaló még életében azt állította: Harmadnapra föltámadok” (Mt 27,63).

b) Az evangélisták pedig így tanítják ezt a felmagasztalást: „...az Emberfiának... bűnös emberek kezére kell kerülnie, keresztre feszítik, de harmadnapra föltámad... Meg volt tehát írva, hogy a Messiásnak szenvednie kell és harmadnapon halottaiból föl kell támadnia” (Mt 24, 7 és 46).

2. Égbeszállása által megdicsőítette.

Az Úr Jézus életének két állomása: ahonnét jött, oda tér vissza.

a) Ennek a megdicsőülésnek **teljes birtokosa** – a Mester.

b) Ennek a megdicsőítésnek **részleges** birtokosa lehet – az ember.

Bef.: És mit hozott Jézus Személyének ilyen kitágulása? Az imádás kultuszának erősödését. „Ezért Isten fölmagasztalta és minden mást fölülmúló nevet adott neki: Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban...” (Fil.2,9-10).

3. beszéd: Az imádás formái

(Liturgikus beszéd: Az imádás alakjai)

Bev.: Miben jelezzük, hogy imádással állunk a Mester előtt? Persze, most nem a **belső hitet**, hanem a **külső tetteket** keressük.

1. Térdhajtás és áldozat-bemutató.

Itt a külső jelek ismertetőjelei.

a) Térdet hajtunk.

b) És áldozatot mutatunk be.

2. A teljes hódolat-bemutató.

Itt a belső lelkület meghódolásáról van szó.

a) Egész lelkünket a lelkébe zárjuk.

b) Minden értékünket Neki kínáljuk.

c) És minden kincsünket Tőle várjuk és Neki köszönjük.

Bef.: A liturgia mécsese jelzi az örök jelenlétet, és térdhajtásunk jelzi az Ő istenségét.

4. beszéd: A Szent Vérnek a tisztelete

(Liturgikus beszéd: A Szent Vér)

Bev.: Az életlúktetés folyama a vér, amelynek lendületes áramlását irányítja a szív. – A Megváltó imáadásában helyet talál a Szent Vér, amely a megváltás áldozati értéke.

1. A megváltás Vére.

Az Úr áldozatában ilyen szerepet tölt be a Szent Vér.

a) Szt. Péter ezt írja: „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét.1,13-19).

b) Szt. Pál ezt tanítja: „Ezért Jézus is, hogy tulajdon vérével szentelje meg a népet, a kapun kívül szenvedett” (Zsid. 13,12).

2. És így a legnagyobb emberi tisztelet tárgya.

De az áldozati ajándék, önként vállalt felajánlás az emberi szeretetnek a teljességét igényli.

a) Az isteni Mester Szent Szívének és szeretetének megváltó eszköze.

b) És így az ember imádó hódolatának méltó tárgya (Szent Grál legenda).

Bef.: De a vér a szív eszköze! Az isteni Vér is a Szent Szív személyes szeretetének áldozatos tárgya!

5. beszéd: Alacoque Margit jelenései

(Történelmi beszéd: A. Margithoz kinyilatkoztatásai)

Bev.: Hogyan szólt és mit közölt Szent Szívéről az égi Mester? – Most Alacoque Margithoz magán-kinyilatkoztatásait ismertetjük. – Miben áll ez?

1. A szent szúzhöz alázkodott és kegyeket ígér.

- a) Van benne egyéni megtisztelés! Ez a megjelenés maga.
- b) Van benne egyetemes értékközlés. Ez az ígéretek sora.

2. És szeretetének sugarával lelkeket ígér.

Ez a jelenés ígéretsor, amely az emberi lelkeket megindítja.

a) Az isteni Szeretet nagyságára és lélektüzek lobbantó erejére figyelmeztet. – Ez viszonszeretetre indít.

b) Majd a szeretet gyakorlásának élet-birtoklását biztosítja. – Ez életszolgálatra hangol.

Bef.: Az isteni jelenés – az emberi életet indító égi segítség!

6. beszéd: Az Egyház álláspontja

(Dogmatikus beszéd: A magán-kinyilatkoztatás értéke)

Bev.: A magán-kinyilatkoztatások értékesítésével igen fegyelmezett az Egyház. – De mit tanít erről a jelenésről?

1. Isten ilyen jelentkezését lehetőnek tartja.

- a) Személy az Isten.
- b) Személyesen szólhat az Isten.
- c) Prófétáin és a Mesteren át szólt az Isten. „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk. Őt rendelte a mindenség örökösévé, hiszen általa teremtette a világot is” (Zsid. 1,1-2).

2. És ezt a tiszteleti módot üdvösnek ítéli.

De ez az ítélet csak annyit jelent, hogy a jelenésből levont gyakorlati tisztelet helyeselhető és követhető.

- a) Bízhatunk az isteni ígélet valóságában.
- b) Vallási gyakorlattal várhatjuk az isteni ígéretek beteljesülését.

Bef.: Mit teygenek tehát a hívek?... Ezért élhetik a Szent Szív ígéréteinek és tiszteletének módjait!

7. beszéd: A Szent Szív ígérétei

(Erkölcsei beszéd: Mit ígér a Szent Szív?)

Bev.: A Mester ígéréte – az élet igaz teljesülése.

1. Mit ígért a Mester?

Az ígélet lényege:

- a) Szeretetének résztvevő odahajlását hirdeti.
- b) És Szent Szíve tisztelőinek az örök kapuk feltárását ígéri.

2. Mit várhat az ember?

- a) Az isteni Szeretet áramlásába való bekapcsolódást.
- b) És az isteni Szeretetbe való kapcsolódás örök érvényét.

3. És hogyan készüljön erre az ember?

Persze, nem maradhat mozdulatlan az ember.

- a) Szeretetre kell hangolódnia a világ felé.
- b) Szeretetre kell hangolódnia az emberek felé.
- c) És szeretetre kell hangolódnia az Isten felé.

Bef.: Így lesz szent és értékes ígélet a magán-kinyilatkoztatás szava. Mégpedig olyan értelemben: az örök Szeretet bűvkörébe kapcsol a Szent Szív tisztelete.

8. beszéd: A Szent Szív tiszteletének elterjedése

(Történelmi beszéd: A tisztelet fejlődése)

Bev.: A mi alaptételünk: ami az emberi természet ősi igénye, arra teljes rezonanciával felel az ember természete. – És az Úr ígéretére mi a felelet?

1. A Szent Szív tiszteletének gyors elterjedése.

Mit tanúsít ez?

- a) Örömmel fogadták.
- b) Örömmel gyakorolják.
- c) Örömmel terjesztik.

2. És a Szent Szív kegyelmének bőséges vétele.

De maga az élet mutatja, hogy a Szent Szívből merítők az átlagembernél magasabb rendű életet élnek.

- a) Bennük ég az isteni Szeretet lángja.
- b) Belőlük sugárzik az isteni Szeretet melege.
- c) Ők égő áldozattal járnak embertársaik világában.

Bef.: Ez a nagy rezonancia a lelkek igazi életének kifelé való jelentkezése.

b/ A Szent Szív tiszteletének pedagógiája

1. beszéd: A szeretet neveléstani értéke

(Neveléstani beszéd: A szeretet jelentősége)

Bev.: Ha a Szent Szív az isteni Szeretet sugárzója, akkor ennek a Szeretetnek lelkekbe ültetése az isteni élet kifakasztója. – Miben jelentkezik ez?

1. Az isteni Szeretet magával ragad.

Az isteni Szeretet kiáradó, de azért, hogy a személyes ember magához vegye.

- a) Az ember értelme megsejti az isteni Szeretet fenségét.
- b) Az ember akarata bírni akarja az Isten jóságát.
- c) Az ember élete sodródva tör a Szeretet felé.

2. Az isteni Szeretet emberhez fűz.

Az Isten Személye mellett az embert is személynek tudjuk.

- a) Belőle is vár – a másik személy.
- b) És neki is – az egyik személy. Mintha élő tételle lenne: amink van, abból kölcsönösen éljenek az embertestvérek.

Bef.: Így Isten és ember felé a Szeretet láncával fűződik a lélek.

2. beszéd: Az isteni kinyilatkoztatás alaphangja

(Dogmatikus beszéd: Mít közöl az Isten?)

Bev.: Milyen módon szólal meg az Isten? Lényegét adja és így a Szeretet hangját hallatja. – Mi tehát ennek a lényege?

1. Az egekben induló Szeretet – teremtő Erő.

Ez az Istenben él. – De kifelé fordulva mit alkot?

- a) Véges dolgokat teremt. Ez a világ létének gyökérszete.
- b) Szellemi világot teremt. Ez az angyal és embervilág létesítése.
- c) Végül az isteni embert teremt. Ez a kiemelt ember isteniesítése. „Így váltotta be nekünk legszébb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek...” (2Pét. 1,4).

2. Az egek felé emelkedő szeretet – sugárzó erő.

Itt már az ember szeretetéről van szó.

- a) Gyökérszeteiben Istentől való. „Földről, az igazság Atyjától csak jó adomány, csak tökéletes adomány származik. Nála nincs változás, sem árnyéka a változandóságnak” (Jak. 1,17).

b) Sugárzásában emberlelkeket nevelő. „Benne választott ki a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte” (Ef. 1,4). „Mindenkor hálaadással tartozunk értetek Istennek, testvérek, mégpedig méltán, mert hitetek nőttön-nő és az egymás iránt való szeretet mindnyájatokban gyarapszik” (2Tessz. 1,3).

c) És diadalában Istenatyával egyenlő. „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13).

Bef.: Az isteni kinyilatkoztatás alaphangja: a szeretet! Erre viszontválasz: az emberszeretet!

3. beszéd: Az ember-Jézus Szívének az ütemezése (Dogmatikus beszéd: Jézus Szent Szívének érzelmei)

Bev.: Az ember-Jézust igen gyakran mondják: „jóságos Jézus”-nak. Ennek az elnevezésnek gyökere, hogy mindig megértő szeretetet mutatott az emberek felé. – Keressük csak: mit mutat az ember-Jézus Szent Szíve?

1. Résztvevő szeretetet – a szenvedő emberek iránt.

A Mester isteni Személye mindent lát.

a) Látja a titkos gondolatokat, bűnöket és azok hátterét.

b) Résztvevő szeretettel siet azokhoz, akik szenvedők és fáradtak. „Én pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,32)... „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: Én felüdítetek titeket” (Mt 11,28).

2. Az áldozatos szeretet a megváltandó emberek iránt.

A Mester élethivatása – az emberiség megváltása.

a) Isteni küldött a Mester; az apostol ezt írja Róla: „Az Ige testté lett, és közöttünk lakott” (Jn 1,14). A népek apostola ezt mondja hivatásáról: „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk” (Zsid. 1,1-2). – Majd életének értékét – reánk vonatkoztatva – így részletezi az apostolfejedelem: „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

b) Élő Áldozat a Mester. Már Keresztelő Szt. János ezt mondja Róla: „...látta, hogy Jézus közeledik feléje. Megszólalt: „Nézzétek, az Isten Báránya!” (Jn 1,29). – Majd hivatását előre jelzi a próféta mondván: „Feláldoztatott, mert ő maga akarta, és nem nyitotta meg száját; viszik, mint a juhok leölésre, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul, és meg nem nyitja száját” (Iz. 53,7). De valóságát így értelmezi az apostol: „...mennyivel inkább tisztítja meg lelkiismeretünket a holt cselekedetektől Krisztus vére, – aki az örök Lélek által önmagát ajánlotta föl szeplőtelen áldozatul Istennek – hogy az élő Istennek szolgáljunk!” (Zsid. 9,14).

Bef.: Végül is ez az igazság: résztvevő és áldozatot bemutató a szeretett Mester.

4. beszéd: Az Úr Jézus résztvevő szeretete (Erkölcsi beszéd: A résztvevő Jézus)

Bev.: De ha a „jóságos Jézus”-nak résztvevő szeretetéről hallunk, akkor érdemes volna **részletesen** vizsgálni ezt a szeretetet. – Hol jelenik meg részvéte?

1. Földi bajainkban.

Gondoljunk a történelmi és misztikus életére.

A földi útján ez volt a jelszava: „szánom a sereget...” (Mk 8,2). Ezért olvassuk az Írás minden lapján: „Jézus bejárta egész Galileát. Tanított a zsinagógákban, hirdette országának örömhírét és meggyógyított a nép között minden betegséget és minden bajt” (Mt 4,23). Sőt Maga a Mester is megállapítja ezt mondván: „...Vakok látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak föltámadnak, a szegények pedig hallgatják az evangélium hirdetését” (Mt 11,5).

2. Mindenekfelett lelki bajainkban.

A Mester életének alaphangját azonban nem szabad a földi és a napi élet emelésére szűkíteni. Az Ő hivatását ez a megállapítás adja: „Az én országom nem e világból való” (Jn 18,36). Segítő részvéte is ennek az országnak birtokbavételét szorgalmazza.

a) Ezért menedéke a bűnösöknek (Mária Magdolna, Zakeus, Lévi, Máté, a tékozló fiú, a jobb lator...).

b) Ezért erősítője a lélekben gyengéknek. Még az apostolfejedelmet is ezzel az erővel ruházza fel mondván: „Amit megkötsz a földön, megkötött lesz a mennyben is, és amit föloldasz a földön, a mennyben is föloldott lesz” (Mt 16,19).

Bef.: Ezekben látható a résztvevő Jézus szeretete! Bízatos Benne!

5. beszéd: Az Úr Szívének szóró szeretete

(Erkölcsei beszéd: Mit ad az Úr Jézus Szíve?)

Bev.: Az Úr Jézus lelkét – szóró lelkét – adja, így is lehet nevezni. Lényege: minden érték hordozója. De minden jószágnak is szórója. Emberi szívének is ez a jegye.

1. Szórva adja a földi javakat.

A földön élő zarándokok vagyunk. Tehát a föld javaira rászorulunk.

a) Kaptuk ezt égi Atyánktól.

b) És vesszük isteni Mesterünktől. Ígérete így szól: „...kigyókat vesznek majd a kezükbe, és ha valami halálos mérget isznak, nem árt meg nekik, betegekre teszik a kezüket és azok meggyógyulnak” (Mk 16,18).

2. Megnemesítve értékesíti a földi bajokat.

Van az Evangélium ígéje értelmében – „lelki alkémia”. A föld bajai lélekértékekké válnak. „Baldogok vagytok, ha gyűlölnék az emberek, ha kiközösítenek és szidalmaznak titeket, ha rossz hírbe hoznak az Emberfiáért! Örüljétek azon a napon és ujjongjatok: jutalmatok nagy lesz a mennyben” (Lk 6,22-23). – Ez végül is azt jelenti, örök kincsekké válik a föld sok szenvedése.

3. És szóró kézzel szórja az égi kegyelmeket.

Ennek az életnek az elérésére azután bőségesen adja kegyelmeit.

a) Mindenkit vár.

b) Mindenkinek ad.

c) Mindenkihez szólni akar.

Bef.: Így szórja kegyeit – a földön és így akarja osztani Szeretetét – az égből.

6. beszéd: Az Úr Szívének áldozatos szeretete

(Dogmatikus beszéd: Mi az isteni Szív legnagyobb szeretete?)

Bev.: Csak emberi ítélettel szólhatunk, mert a Mester szeretetének jelentkezését csak emberi ítélettel ítélni lehet. – De mit látunk így?

1. Emberré lesz – szeretetből.

a) „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Olvassuk az ígéret beteljesedését: „Az Ige testté lett, és közöttünk lakott” (Jn 1,14).

2. Áldozat lesz – szeretetből.

Ennek a ténynek is kinyilatkoztatott voltát látjuk.

a) Előre vetíti a próféta. „Pedig ő a mi gonoszságainkért sebesített meg, a mi bűneinkért töretett össze; a mi békességünkért van rajta a fenyíték” (Iz. 53,5).

b) Valóságát hirdeti a Mester. „Most mélyen megrendült a lelkem. Mit is mondja? Hogy szabaddíts meg attól az órától, Atyám? De hiszen éppen azért az óráért jöttem!” (Jn 12,27). „Én pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,32).

c) A valóságos értékelését tanítja az apostol.

Bef.: Sohase felejtse az Írás szavát: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13).

7. beszéd: Az emberi szívek válaszüteme

(Erkölcsei beszéd: Az emberi feleletek)

Bev.: Mit felel a Szent Szív szeretetére a föld zarándoka?

1. Köszönetet mond az isteni fényvetésért.

Ez a beszéd és lélekjelentkezés.

a) A fényvetést örömmel vesszük.

b) A fényben örömmel járunk.

2. Szeretetet sugároz az isteni útmutatásért.

Ez tett és életvalósítás.

a) Gazdagjai vagyunk az Istennek.

b) Lángcsóváit is vagyunk az Istennek!

c) Lélektüzek gyújtói vagyunk az embereknek!

Bef.: Hálálkodó dal és szolgáló élet az emberi szív ütemezése.

8. beszéd: Szeretetre – szeretet

(Erkölcsei beszéd: A kincsek értékesítése)

Bev.: Egek világa a Szeretet örök otthona. Onnét csak a Szeretet indít és így szeretetet áraszt a világra. Ezt mutatja a nagy mindenség fenséges szépsége, igazsága és jósága. – És az emberre mi árad?

1. Az Ég örök Szeretete.

a) A teremtés tényében. Miért? Magához hasonlónak teremt az ember. „Megalkotta tehát az Úr Isten az embert a föld agyagából, arcára lehelte az élet leheletét és élőlényé lett az ember” (1Móz. 2,7).

b) A megváltói igehirdetésben és küldésben. „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korban Fia által szólt hozzánk” (Zsid. 1,1-2). „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

c) Végül a természetfeletti megszentelésben. „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

2. És ez az egek felé indítja az ember szeretetét.

Az Ég Szeretete: a kegyelem; sőt isteni természet áradás. De azért, hogy magával ragadja az ember lelkét.

a) Szülje újjá az embert. „Bizony, bizony mondom neked: ha valaki újra nem születik vízből és Szentlélekből, nem mehet be Isten országába” (Jn 3,5).

b) Isten házává tegye a lelkét. „Mi nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istentől eredő Lelket, hogy megismerjük, amit Isten nekünk ajándékozott” (1Kor. 2,12).

c) És Istenért áldozzon minden szeretet-cselekedetet.

Bef.: Isten Szeretete sugároz reánk, Isten Szeretete hatja át életünket.

9. beszéd: Az égi Mestertől való ajándékvárás

(Erkölcsei beszéd: a váró ember)

Bev.: Ha értékeinket vizsgáljuk, akkor Szt. Pállal alázattal mondhatjuk: „Ki tesz téged másnál különbbé? Mid van, amit nem kaptál? Ha pedig kaptad, mit dicsekedsz, mintha nem kaptad volna?” (1Kor. 4,7). – De azután igényeskedve tekintünk az égre is. – De mit várunk gyakorlatilag az Úr Jézus áldott Szívétől?

1. A Hozzá fűződés állandó kegyét.

És mi ennek az isteni adománya?

a) A lélektisztaság állandó birtoklása. Ennek eszköze: a szentségek ereje.

b) Az isteni Szeretet tüzének állandó lobbantása. Ennek eszköze: az izzó lelkek szent olaja.

2. És a Vele dolgozó szeretet örök sugárzását.

Ez azután a vett kegyek értékesítése.

a) A Szent Szív dobbanása az emberek szeretete.

b) Az emberi szív dobbanása is – ezt szorgalmazza. Legyünk Istentől küldött és ihletett szolgálateljesítők.

Bef.: Így a várakozó ember kegyelmet vevő léssen, és a kegyelmet vevő adakozóvá nemesedik.

10. beszéd: A gazdagodó ember

(Erkölcsei beszéd: A fejlődés útja)

Bev.: A Mester tanítása szerint talentumhordozó az ember. „Egyiknek öt talentumot adott, a másikkal kettőt, a harmadiknak csak egyet, kinek-kinek rátermettsége szerint...” (Mt 25,15). De ezek a talentumok kamatozásra adattak. Ez pedig azért hangzik, hogy gyarapodjék a kincs – lelkiekre tolva a kérdést –, fejlődjék az emberi lélek. – Mi ennek az útja?

1. Vétele az isteni adományoknak.

Ez az előfeltétel.

a) Mindenünk – még alapvetésben is – Istentől!

- b) Minden rezdülésünk – Istentől.
- c) És természetfeletti kincseink teljességében – Isten szeretetéből.

2. Kamatoztatása az isteni kincseknek.

Ámde a lélek tevékeny erő és nem „gyűjtő” tartály.

a) A Mester parancsa ezt írja elő: „Ti olyan tökéletesek legyetek tehát, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48).

b) A Mester parancsa ezt írja elő – apostola által: „Inkább gyarapodjatok Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus kegyelmében és ismeretében” (2Pét. 3,18).

c) Így az isteni élet legmagasabb fokát is elérhetitek: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

Bef.: És mivé lesz az ember? Nem halmozó gyűjtővé, hanem tökéletesedő istenképpé.

11. beszéd: Az átalakuló ember

(Dogmatikus beszéd: A természetfeletti ember)

Bev.: A Szent Szív szeretetütemeinek átvétele az ember életének az Istennel való egybecsengése. – De hogyan megy ez végbe?

1. Az isteni természetet kegyelemként veszem.

Mi ennek a lényege?

a) Elfordulás a földiek végleges szeretetétől. Miért? Mert: „Gyűjtsetek kincset a mennyben, ahol se moly, se rozsdá nem emészt, tolvajok nem törnek be és nem lopnak. Ahol a kincsed, ott a szíved is” (Mt 6,20-21).

b) Odafordulás az égiekhez. „Ha tehát Krisztussal föltámadtatok, keressétek, ami odafönn van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján” (Kol. 3,1).

c) És ezt az isteni életet éljétek: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal.2,20).

2. Így a Szent Szív ütemezésével életemet istenivé teszem.

Ennek gyökere: az ég kegyelme, de eredője: az élet istenivé alakulása.

a) A földi életben – a Mester Szíve szerint- a szeretet cselekedeteit végzem. Ezekről zengi a zsoltáros: „Ez azok nemzedéke, kik Őt keresik, kik Jákob Istenének arcát keresik” (Zsolt. 23,6).

b) Vég nélküli életben Istenatyám házában az isteni szeretet dalát énekelem. – Ezért mondja az apostol: „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13).

Bef.: A föld zarándokaként indulunk és a Szeretet erejével „Isten fiaiként” érkezünk. „Ha pedig fia, akkor örökösei is: örökösei Istennek, Krisztusnak pedig társörökösei. Előbb azonban szenvednünk kell vele együtt, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk” (Róm. 8,17).

12. beszéd: Az örök szeretetszolgálatra hangoló ember

Bev.: A Mester szeretetéből fakad a megváltó Áldozat bemutatása. Szt. Bonaventura szerint: a szív az éltető tűzhely. Épp azért, ha az isteni Szív egyetemes szolgálatára gondolunk (megváltás), akkor a Belőle vett példa és kegyelem erejével utánzására indulunk. – És miben áll a Szent Szív utánzása?

1. A Megváltó áldozatok végzésében.

a) Magunkért.

b) Másokért.

2. Életünknek Isten szeretetében való kapcsolásában.

a) Ennek lényegét így tanítja a Mester: „Maradjatok bennem, akkor én is bennetek maradok” (Jn 15,4).

b. Ennek gyakorlatát így éli az ember: irgalmas szamaritánus...

Bef.: Így azután igaz, hogy a Szív a szeretetgyakorlat forrása.

13. beszéd: A szeretet vég nélküli igénye az embernek

(Erkölcsei beszéd: A szeretet értéke)

Bev.: Szt. Bonaventura azt tanítja a Szent Szívről, hogy a szeretete minden élet éltető tüze (Sermo 5. De S.: Angenin). És ha ezt az emberre alkalmazzuk, akkor mit kellene erről megállapítanunk? – Az

bizonyos, hogy Isten a Szeretet: „...mert az Isten szeretet” (1Jn. 4,8).

1. Szeretet az ember lelkének első megnyilvánulása.

De miben áll ez?

- a) Fellobban – önmagunk iránti helyes szeretetben.
- b) Fellobban – embertestvérek iránt érzett – rendezett szeretetben.
- c) És kirobban az Isten iránt érzett mindenekfeletti szeretetben.

2. Ennek bírása az ember legszentebb vágya.

A szeretet mindenekfeletti értékét zengi az apostol: „Szóljak bár emberek vagy angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok vagy pengő cimbalom” (1Kor. 13,1). – De mikor igazi érték?

- a) Ha él és érvényesül az életben.
- b) Ha él és érvényesül az örök életben. Ennek valóságát fogjuk Istenatyánknál élni. „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1 Kor. 13,13).

Bef.: Ezt a szent tüzet kérjük és ezzel melengessük lelkünket!

14. beszéd: Az isteni ígéret maximuma

(Erkölszi beszéd: Mi a legnagyobb ígérete a Szent Szívnek?)

Bev.: A célbafutás az élet legnagyobb kincse. Különösen, ha az a természetes életcél is meghaladva – természetfeletti és végnélküli élet léssen. – Mit ígér tehát a Szent Szív?

1. Az Istenhez jutás biztos voltát.

Miért járt közöttünk az isteni Szeretet?

- a) Hogy biztosítsa – az Atyához jutást.
- b) Hogy megmutassa és felizzítsa a vágyakozás útját és lobogását.
- c) Végül, hogy a személyes és magán-kinyilatkoztatás útján biztosítsa – a biztos odaérés kegyelmét.

2. Az Istennel élés örök boldogságát.

De ez a célbafutás mit jelent? – Tartalmilag: ha az ember alanyi célját nézzük, akkor – boldogságot. – Valójában ez:

- a) Végnélküli életet ad az embernek.
- b) Személyes érintkezést biztosít az Istennel. „Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről-színre. Most csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem, ahogy én is ismert vagyok” (1Kor. 13,12).
- c) És végül örök dicsőséget ad az Istennek.

Bef.: És a feltétel? A Szent Szív szeretetének viszonzása és keresése és következetes hódoló imádása.

c/ A Szent Szív tiszteletének módozatai

1. beszéd: A liturgikus tisztelet

Bev.: Az ember lelke egeket keres és az egek hódolatára siet. A Szent Szív tiszteletében is módozatokat keres, hogy így fejezze ki imádó szeretetét. – Milyen külső tisztelettel hódolunk a Szent Szív előtt?

1. Oltárt emelünk a Szent Szívnek.

- a) Képet festünk és oltárra helyezünk. Ugyanezt tesszük a szobrával is. – Idehozzuk áldozatainkat (virágokat stb.).
- b) Előttünk hódolva – az élő Szent Szívre gondolunk. Imádjuk az égi Mestert és innen visszük az égi kegyelmeket.

2. Lélekoltárt emelünk a Szent Szívnek.

A lélekoltár az élet legszentebbje, mert az Isten fiainak – égi Atyát váró szentélye.

- a) Innen indul – minden szent gondolat.
- b) Itt születik – minden szent cselekedet.
- c) Itt talál otthont – Maga a Szentlélek.

Bef.: A szertartásainknak végül is – az imádás a mozzanata.

2. beszéd: Az egyetemes tisztelet

(Liturgikus beszéd: Az egyetemes Szent Szív tisztelet)

Bev.: Azokról a szertartásokról akarok szólni, amelyek templomunk nyilvános ájtatosságai. Mégpedig azért, hogy azok lelkét ismerve, lélekkel legyetek hasznosítói. – Milyen közös ájtatosságokat tartunk?

1. Ünnepi szentmisét mondunk.

A szentmise szövege – a Szeretet diadalhymusza. – Lényege:

- a) Áldozatosan szenvedett értünk az utolsó csepp vérig a Mester.
- b) Szeretettel hajoljon Feléje az ember.

2. Ünnepi litániát imádkozunk.

Mi ez? Lényegében a Szent Szív hódolata.

- a) A Szent Szív értékeit hirdetjük.
- b) A Szent Szív kegyelmeit esdjük.

3. Elsőpénteki szentségvételt végzünk.

Ebben helyet talál a bizakodó és diadalmas szeretet.

- a) Bűnbocsánatban bizakodunk (szentgyónás!).
- b) A Szeretet kegyelmeivel gazdagodunk (szentáldozás!).

Bef.: Ez az egyetemes Egyház Szent Szív tisztelete.

3. beszéd: Az egyéni ünneplés módja

(Erkölcsei beszéd: Az egyéni Szent Szív tisztelet)

Bev.: A közösségi tisztelet mellett **egyéni** módon is odafordulunk az Úr Szent Szívéhez. – Milyen módon teszik ezt a buzgó és a szeretet áramlásában élő hívek külön-külön?

1. A Szent Szív érmét hordják és képét őrzik.

A jelentőség ez:

- a) Mindig kíséren és óvjon.
- b) Otthonunkban is „beszéljen” és „intsen”.

2. Magukat naponta a Szent Szív szeretetébe ajánlják.

Ez a lélek közvetlen felemelkedése.

- a) Legyen ez – reggeli felemelkedés (reggeli felajánlás).
- b) Legyen ez – gyakori fohászkodás (röpimádság!).

3. Minden napon valamiféle áldozatot felajánlanak.

De a sok szó mellett döntő legyen a tett.

- a) Napi jócselekedeteket végezzünk a Szent Szív tiszteletére.
- b) Napi áldozatot vállaljunk a Szent Szív önfeláldozó szeretetének példájára.

Bef.: Ez a lelkiség titkos és csodás kapcsolatot teremt a Szent Szív és a földi ember szíve között. Mi ez? Az égi Szeretetnek és a földinek kölcsönös áramlása.

4. beszéd: Az „elsőpéntek” szokása

(Erkölcsei beszéd: Az „elsőpéntek”)

Bev.: Az emberi természethez tartozik, hogy cselekedeteit egy-egy lekötött időre és módra szorítja. Így: szokássá lesz a jócselekedet és szinte vérébe megy a nemes szokás. – Milyen értéket hoz számunkra az elsőpéntek hagyományos megülése?

1. Állandó figyelmeztetés a Szent Szívhez kapcsolódás értékére.

A hónap köznapok és ünnepnapok sora.

- a) A köznap – a munkáé.
- b) A vasárnap – a léleké.
- c) Az elsőpéntek a köznap munka mellett – a szereteté.

2. Állandó gondoskodás a gyarló szívnek ismételt rendezésére.

Aki az elsőpénteken a templom felé siet, az lélekügyeinek rendezését akarja.

- a) Leszámol a múlt hó bűneiért.

b) Szeretetet kér a jövő életszakaszra.

3. Állandó erőfelvétel az isteni Szív tárházából – a lélek isteniesítésére.

Végül is mit biztosít az elsőpénteki találkozás?

a) Erősíti a szeretet kapcsolatát.

b) Állandóan fokozza a szeretet tüzeinek lobbanását.

Bef.: akiben szokássá lesz ez a hódolatos Szent Szív tisztelet, az méltán várhatja, hogy égi otthonában várja az égi Szeretetet.

5. beszéd: A családi együttesben való tisztelet

(Erkölcsei beszéd: A család Szent Szív tisztelete)

Bev.: Kapcsolatot venni és tartani a Szent Szívvel annyi, mint az isteni szeretet áramkörébe kapcsolódni. – De aki a családi kör szeretetkapcsolatában él, az természetesnek találja, hogy családjának tagjait is bekapcsolja az egyetemes és isteni áramkörbe, a Szent Szív szeretetkörébe. – Hogyan valósítható meg ez az együttélés?

1. A család-felajánlás az első mozzanat.

A család egysége a meleg szeretet közössége. De a „szeretet kis köre”, a család belefoglalható a „szeretet nagy körébe”.

a) Családunk védőjévé tesszük a Szent Szívet.

b) Mint a szerető Szív szeretettje, bekapcsolódunk a szerető szívek nagy füzérébe.

2. Az együttesen ünneplő hódolat a második mozzanat.

A felajánló hódolat kettőből ad: védőnké teszi a Szent Szívet, és összefog bennünket a Szent Szív tisztelet meleg együttesével. – De még több is kell.

a) Járjon a család – együttesen – az elsőpénteki szentségi asztalhoz.

b) Napi közös imával legyen hűséges a Szent Szívhez.

c) Naponta vállalt jócselekedettel legyen a szeretet szolgálója.

Bef.: Ez a tisztelő mód: család megszentelés!

6. beszéd: A Szent Szív adományai

(Erkölcsei beszéd: Mit ad a Szent Szív?)

Bev.: Valóban azt várhatjuk a Szent Szívtől, ami a lényege? Ez így fogalmazható meg: áldozatos szeretet. – Mit ad tehát nekünk?

1. Tanító példát az isteni és áldozatos szeretetre.

a) Szeretetet sugárzott tevékeny élete („résztvevő Jézus”).

b) Áldozatot, sőt életáldozatot hozott szeretete.

2. Az isteni szeretet életté segítése.

Minden isteni kegyelem életfakasztó égi harmat. „Harmatozzatok, egek, onnan felülről, és csepegjék a felhők az igazat” (Iz. 45,8).

a) Mindenkire kiárad az isteni szeretet. „Mindegyikünk annyi kegyelmet kapott ajándékba, amennyit Krisztus adott” (Ef. 4,7).

b) De a befogadó és tevékenykedő az „isteni gyermek” lesz (talentumok és felelősség!).

Bef.: Ezt az iskolát járja végig a Szent Szív tisztelő, és ebből tegyen életvizsgát az Úr országát elérni akaró!

7. beszéd: Isteni életünk

(Erkölcsei beszéd: A Szent Szív ajándékai)

Bev.: Mi itt a lényeg? Arról az erényről akarnók szólni, amely a Szent Szív tiszteletének nyomán lesz életünk tartalma. – Vizsgáljuk csak, mit ad nekünk a Szent Szívvel való egybefonódás?

1. A Szeretet természetét vesszük.

A valóság ez: adományozó az isteni Szeretet, és adományozott az emberi lélek.

a) Mit kaptunk tehát? A feleletet megadja ez az értelmezés: Isten a Szeretet. Nyilvánvaló, hogy nem ad mást, mint Önmagát. „...mert az Isten szeretet” (1Jn. 4,8).

b) Az isteni természet – a Szeretet. Ez a lényeg. Mikor tehát újjászületünk, akkor az isteni Szerete-

tetből merítve isteniek leszünk. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

2. A Szeretet életét éljük.

A vett ajándék, szeretetvétele azért történik, hogy ezt az életet élje az ember. Röviden: az ösztönös emberből a szeretet embere szülessék. Mert „Ezeket a parancsolatokat: „Ne paráználkodjék, ne ölj, ne lopj, (hamisan ne tanúskodjál,) másét ne kívánd”, s a többit mind ez az egy foglalja össze: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat” (Róm.13,9).

a) A földön. Egész világos, hogy ez mutatja, hogy a szeretet gyakorlásában tűnik ki életünk. „Ezt a parancsot kaptuk tehát tőle: Aki szereti Istent, szeresse testvérét is” (1Jn. 4,21).

b) Az örök életben. Ez pedig az a kegyelem, amely örök szeretetbe fon égi Atyánkkal. Egyrészt – az örök koronát biztosítja. „Boldog az az ember, aki állja a megpróbáltatást, mert ha hűnek bizonyul, elnyeri az élet koronáját” (Jak. 1,12). – Másrészt pedig életünket az Atyához kapcsolja. „Aki pedig szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja. Szeretni fogom őt én is és kinyilatkoztatom magamat neki” (Jn 14,21).

Bef.: De ez az élet – élet legyen. Azért mondja az apostol: „Gyermekeim, ne szeressünk szóval és nyelvvel, hanem tettel és igazsággal!” (1Jn. 3,18).

8. beszéd: A szívek egybecsendülése

(Erkölcsei beszéd: Jézus Szíve és az ember szíve)

Bev.: Az élet igazi szántóföldje – az égi Szeretet és a földi szeretet csodás egybecsendülése. A Teremtő, a Megváltó és a Megszentelő Isten a szeretet dalát dalolja, a föld embere ugyanezt az alaphangot érvényesíti. – De hogyan?

1. Jézus Szívével egybecsendül az én szívem.

A Megváltó életét a Szent Szív ütemezi. Mi ennek életdala és mit vár ez tőlem, a földi embertől?

a) A Szeretet dalol értem. „Nagyobb szeretetre senkinek sincs annál, aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13).

b) Szeretetet vár tőlem. „Simon, János fia, szeretsz engem?” „Igen, Uram, felelte, te tudod, hogy szeretlek” (Jn 21,16).

2. Az enyémmel egybecsendül az embereké.

De a személyes szeretet a többi földi személyre, embertestvérekre is kiterjedjen. Az igazság ez: kapcsolódjék a szeretet füzérébe az Isten családjának gyermeknépe és így fonódjék szeretettel az atyai Szívhez.

a) Árasszon szeretetet az én szívem embertestvéreim felé.

b) De árasszon szeretetet az embertestvér az én szívem felé. Ennek a kölcsönös áramlásnak parancsát csendíti az Úr mondván, apostolán keresztül: „Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van. Mindaz, aki szeret, Istentől született és ismeri az Istent” (1Jn. 4,7).

Bef.: Végül mi az igazi egybecsendülés? Ennek az Írásnak a teljesítése: „Gyermekeim, ne szeressünk szóval és nyelvvel, hanem tettel és igazsággal!” (1Jn. 3,18).

d/ A Szent Szív tiszteletének gyakorlati keretei

1. beszéd: A szív vonzódása a Szívhez

Bev.: Örök valóság – a lelkek gravitációja. A szív a szívet keresi. – Hogyan jelentkezik ez az ember és Isten viszonyában? A rövid felelet ez: a szeretet együttese érvényt keres az életben. De hogyan észlelhető ez?

1. Szeretetet keres az ember szíve.

a) Az emberi lélektan erre utal.

b) A gyakorlati szeretetről szóló isteni íge arra hivatkozik: „Jobb dolog a böjttel kapcsolatos ima meg az alamizsna, mint az aranykincsek gyűjtése, mert az alamizsna megment a haláltól, megtisztít a bűntől és irgalmasságot meg örök életet szerez” (Tób. 12,8-9).

c) A Mester örök tanítása erre oktató: „Ez az én parancsom: Szeressétek egymást!” (Jn 15,17).

2. És szeretetet kínál Jézus Krisztus Szíve.

Ez a szeretet – a Mester Szent Szívének örök sugárzása.

a) Szeretetet sugárzott – földi életében. Róla igaz: „Jézus tudta, hogy eljött az óra, amikor a világból vissza kell térnie az Atyához. Ekkor adta övéinek, akiket szeretett és a világban hagyott, szeretetének legnagyobb jelét” (Jn 13,1).

b) Szeretettől hagyta Önmagát a földön. Ezért olvassuk: „Aki e kenyérből eszik, örökké él. A kenyér, melyet adni fogok, az én testem a világ életéért” (Jn 6,51).

c) Végül állandó szeretetét kínálja. A Szent Szív tiszteletének béréül (Lásd: Alacoque Margitnak tett ígéretek).

Bef.: Ez a vonzódás és együttélés alapja!

2. beszéd: A Szív érzéshullámainak keresése

(Erkölcsei beszéd: Az Úr Szívének vizsgálata)

Bev.: Sohase feledjük: emberi szív dobog az isteni Mester keblében... Ezt keresi és ennek ütemverését akarja átvenni az ember szíve.

1. Mit talál? – ez az első kérdés.

a) Olyan Szívet, amely az emberekért dobog. „Az Ige testté lett és közöttünk lakott” (Jn 1,14).

b) Olyan Szívet, amely az emberekhez vonzódik. Szeretetet ad.

c) Olyan Szívet, amely emberekért utolsó csepp vérét is adja.

2. Mit vesz át? – ez a második kérdés.

Az ilyen szeretet – szeretetet vált ki.

a) Szeretetet – a Mester iránt.

b) Szeretetet – az embertestvérek iránt.

c) Lélekszeretetet – önmaga iránt.

Bef.: A Mester felé fordul a szívünk, és Tőle az áldozatos szeretet erejét vesszük.

3. beszéd: A Szív hullámverésébe való bekapcsolódás

(Erkölcsei beszéd: Az isteni élet)

Bev.: Az élet legerősebb áramlása a szeretet áramkörében megy végbe. Kicsoda az Eredet, és mi csoda az eredmény?

1. Venni a Szívtől.

Ezt énekli a vágyakozó ember. – De mit jelent ez?

a) Az Isten a szeretet kútfeje. „Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten a szeretet” (1Jn. 4,8).

b) A Mester az isteni Szeretet égi kincse. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

2. Teremteni az isteni szívet.

Ez a Szeretet azonban nem ismeretként száll a földre. A megszentelő Szeretet -teremteni akaró Szeretet.

a) Teremteni akar – Istenbe kapcsolódó életet.

b) Teremteni akar – Istennél élő szeretetet. Isteni élet példáját mutatva. Még a Mester is azt teszi. „Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újra nem születik, nem látja meg Isten országát” (Jn 3,3). „Példát adtam nektek: Amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek” (Jn 13,15).

c) És valóban teremt. Isteni természetén alapuló életet. Alapja ez: „Aki nem születik vízből és (Szent) lélekből, nem mehet be Isten országába” (Jn 3,5). – Valósága ez: „Így váltotta be nekünk legszébb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részesei legyetek” (2Pét. 1,4). – Eredménye: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon” (Jn 6,54).

Bef.: Szeretettel vegyük, és az örök Szeretettben élünk. „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13).

4. beszéd: A Szent Szív hullámverésének továbbítása

(Erkölcsei beszéd: Élet-dinamika)

Bev.: A Szent Szív szeretete nem zárolt életkincs, hanem kiárasztandó isteni ajándék. – Hol jelent-

kezzék ez a munka?

1. Családban.

a) Egységes szent kör, a szeretet köre a család.

b) De kapcsolassék be az Isten és az emberek nagy áramkörébe. Ez a családban érvényesítendő feladat.

2. Munkahelyen...

A munka közös feladatunk.

a) Szeretettel végezzük.

b) És munkatársaink között szeretetet terjesszünk.

3. Társas együttesben.

Az élet közösségi kereteket árul el és igényel.

a) Ebben is a jóság diadalát hirdessük.

b) Ebben is a jóság érvényét segítsük.

Bef.: Így a szeretet életközpontjai leszünk, akik a Szeretet áldozatait közvetítik.

5. beszéd: És mit eredményez ez a szolgálat?

(Erkölcsei beszéd: A szeretet sugárzó erő)

Bev.: A legnagyobb és legtitkosabb erők hatása csendes, de éltető. Ilyen léssen a szeretet emberének sugárzása is. – Mit hoz ez végül is?

1. Egybefonódást – a Mesterrel.

Ennek az egybekötődésnek állomásai vannak.

a) Felfigyelés az első. – De mire? Arra, hogy milyen **rossz** távol állni a Mestertől.

b) Odasietés a Mesterhez. Ez a második. – De hogyan? Bűnbocsánat kéréssel.

c) Végül átalakulni a Mesterhez. – De hogyan? Megvalósítani ezt a parancsot: „Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újra nem születik, nem látja meg Isten országát” (Jn 3,3).

2. Együttélést – a Mesterrel.

Ez már az élet teljességének átnemesedése.

a) Megvalósulása ennek a parancsnak: „Keressétek (először) inkább az ő országát (és annak igazságát)...” (Lk 12,31).

b) Átvétele ennek az éltető erőnek: „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

c) Élése ennek az életnek: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

d) Birtoklása ennek a végnélküli életnek: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: Az isteni Szív szeretete szüli az isteni emberek áldott báránynépét. Földön és égben egyaránt. „Tudjuk ugyanis, hogy ha földi sátrunk leomlik, Istentől kapunk lakóházat: örök hajlékot a mennyben, amit nem emberkéz rakott” (2Kor. 5,1).

6. beszéd: És hogyan indul ez a munka?

(Erkölcsei beszéd: A Szent Szívhez kapcsolódás első lépései)

Bev.: Hogyan induljon az ember, hogy lélekkapcsolatot találjon az Úr Szent Szívével?

1. Parate vias Domini!

Az első a felfigyelő – előkészület.

a) Keresztelő Szt. János, az Úr előkészítője is ezt hirdeti: „Készítsétek elő az Úr útját! Egyengessétek ösvényeit!” (Mt 3,3).

b) A Mester is azt követeli, hogy szakítsunk a világgal, ha találkozni akarunk a szerető Atyával. „Ne szeressétek a világot, sem azt, ami e világban van. Aki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete” (1Jn. 2,15).

2. Audete verba Domini!

A lélektisztulást és eget igénylő ember azután figyeljen az Úr irányító igéjére. – Mit tegyen?

a) Hallgasd! – „Járuljunk eléje magasztalással, vigadjunk előtte zsoltárokkal” (Zsolt.94,2).

b) Életté alakítsd! Ez a második és döntő, mert csak a befogadókra áll az Írás: „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne” (Jn 1,12).

3. Et veritas homines divini!

Ez már eredmény lesz. – De hogyan?

a) Bírátok az isteni természetet. „Így váltotta be legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

b) És élitek az isteni életet: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

Bef.: Ez keresés és indulás és végül is célbafutás.

7. beszéd: Hogyan megy végbe az „isteniesítés”?

(Dogmatikus beszéd: Az istenivé alakulás)

Bev.: Az ember természete szerint földi lény, bár lelke halhatatlan. De természetfelettvé nemese-dése külön isteni kegyelemnek bőséges kiáradása. – Mit jelent ez?

1. A Megváltó az égi, természetfeletti kegyelmet szerzi.

a) Az Isten terve a tiszta ember boldogsága.

b) Az isteni Szeretet kiáradása a természetfeletti élet biztosítása.

c) Az Úr Egyszülöttje azután ennek megszerzője.

2. Az ember a megváltás kegyét veszi.

a) A megváltás ténye – Istennek szóló engesztelés.

b) A megváltás kegye – embernek nyújtott ajándék.

3. És az Isten és ember együttes munkája az isteni életet termeli.

De hogyan érvényesül ez a kegyelem?

a) Adja az Isten mindenkinek. Ez az isteni kegyelem adása.

b) És egyénien értékesítenie kell minden embernek. Ez az újjászületett élés megteremtése.

Bef.: Végül is ez az igazság: Isten adja és közli természetét, és az ember istenivé alakítja életét: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

8. beszéd: Milyenek az eszközök?

(Dogmatikus beszéd: Az isteniesítés eszközei)

Bev.: Alapvetésben mindig dolgozik bennünk az Isten, de állandó tevékeny Szeretetének munkájából kiemelhető a kettős dinamikai tevékenysége. – De hogyan áll ez?

1. Ember részéről szeretetteljes az egek felé való fordulás jelentkezése.

a) Maga értéktelenségét érzi. „...magammal nem dicsekszem, hacsak gyöngeségeimmel nem” (2Kor. 12,5).

b) Isten képét igényli. „Legyen bár prófétáló tehetségem, ismerjem bár az összes titkokat és minden tudományt, legyen akkora hitem, hogy hegyeket mozgassak, ha szeretet nincs bennem, mit sem érek” (1Kor. 13,2).

c) Isten szeretetét könyörgi, imáink így szállnak az égbe.

2. Isten részéről a Szeretet csordulásában mutatkozik.

Az isteni üdvörtörténet az isteni Bárány áldoztatására építkezik.

a) Az áldozatos Bárány Vére a tárgyi kegyelem. Isteni terv hirdeti. „Pedig ő a mi gonoszságainkért sebesített meg, a mi bűneinkért töretett össze, a mi békességünkért van rajta a fenyíték, s az ő kék foltjai által gyógyultunk meg” (Iz. 53,5).

b) A bűnbocsánat a Magához emelési kegyelem. „Én pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,32).

c) Az isteni természet közlése az átisteniesítési kegyelem. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

Bef.: De nem feleltünk arra, mik az eszközök? De igen! A szerető kérés, az ima, az áldozatos jószág az ember részéről, és a szent áldozat, szentségi kegyelemárasztás Isten részéről!

9. beszéd: A Szent Szív Társulat

Bev.: De gyakorlati eszközök is vannak. Ezek egyike: a Szent Szív Társulat. – Mi ez?

1. Közösségi keret.

Az élet közösségen épül és ezért érték is a közösség. – De miben áll ez?

a) Egy célra törők egyesülése – erő. Még a Mester is így áll mellénk: „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok köztük” (Mt 18,20).

b) Az egymást támogató szeretet – fokozódó erő. Ehhez adja kegyelmét is az Egyház áldása.

2. Közös lelkeségi élet.

A társulati egység lélekéletének lendületesebb kifejlődését biztosítja. – Miért?

a) Ragad a jó példa.

b) Segít a közös ima.

c) Előre lendít az élen haladók törtétele. „Si potuerunt hi et hae, cur non tu?”

Bef.: Ezért ajánlja az Egyház. A közösség – indító, erősítő és célbajuttató eszköz.

10. beszéd: Az „elsópéntek”

Bev.: További eszközök is rendelkezésre állanak. – De mik ezek?

1. Ismétlődő „elsópéntek” ünneplést jelentenek.

a) Az Isten ünneppé teszi a nagy események emlékét.

b) Az ember ünneppé teremti lélekéletének nagy eseményeit.

2. Ismétlődő kegyelmi erővel való töltekezés.

a) Maga az Úrral való találkozás – kegyelmi vétel.

b) Az ismételt és rendszeres találkozás a Tőke és a venyige együttélése.

Bef.: Mi ennek a szent szokásnak erkölcsi gyökere? A hűség. És mi ennek az eredménye? Az isteni Szeretet állandó fakadása.

11. beszéd: A „kilenc elsópéntek”

Bev.: Alacoque Margit látomásának ez a tétele: egymásutáni 9 találkozás – biztosítása az örök találkozásnak. – Mit tegyék tehát?

1. Légy kivételes hű – 9 alkalommal. Az Úr sürgette szolgálatot a hűség jellemzi. Ezt jutalmazza az Úr mondván: „Jól van, te hűséges, derék szolga! – mondta neki ura, mivel kevésben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe” (Mt 25,21).

a) Ígéretünket tartsuk – 9 alkalommal.

b) Isten kegyelmét vesszük – örök életünkre.

2. Örök hűséget mutat irántunk az isteni Szív – az ítélet alkalmával.

Végül is itt arról van szó: a hűség jutalma – az örök élet biztosítása.

a) Egyetemlegesen minden hűségnek ez a bére: „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25,34).

b) De a különös ígéret alapján a hűség kiemelt jutalma. Ez az isteni ígéret ereje.

Bef.: Kevés a te áldozatod, de mindenekfeletti az Úr kegyes szeretete.

12. beszéd: A havi szentgyónás és szentáldozás

(Erkölcsei beszéd: Elsópénteki szentségvétél)

Bev.: Tisztulni és tiszta lélekkel az Úr asztalához térdelni: mindez kegyelem felvétel. – Az „elsópénteki” liturgiának lényeges része ez a cselekvés. – Mi ez tehát belső értékelésben?

1. Tárgyi szemszögből: a havi újjászületés.

a) Az „újjászületés” nem „törtetlen” életalap. „Aki tehát azt hiszi, hogy áll, ügyeljen, hogy el ne esék” (1Kor. 10,12).

b) Gyengeségből újból kell a kegyelmi alap. „Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok, s rám árasztott kegyelme meddő nem maradt (1Kor. 15,10).

2. Külön ígéret szerint: az örök találkozás biztosítása.

Ez már a magán-kinyilatkoztatás kegyelmi ígérete.

a) Tárgyi alapja: a Mester örök törtétele az üdvözítésünkre.”... Én azért jöttem, hogy életük legyen és bőségben legyen” (Jn 10,10).

b) Történelmi alapja: a magán-kinyilatkoztatás szerető hangja.

c) Alanyi értéke: lélektani magyarázata és az Istenszemély és emberszemély élő dinamikájának virágbaszökkenése.

Bef.: Aki Krisztushoz fűződik, annak csak az lehet élethódolata: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

13. beszéd: A „családfelajánlás”

(Erkölcsei beszéd: A Szent Szív – otthon)

Bev.: A szép szokások egyike a családfelajánlás. – Mi ennek lényege, értéke és módozata?

1. Lényege: a Szent Szív védelme alá helyezük magunkat.

- a) Boldog az ember, ha jó emberek védőszárnya alatt élhet.
- b) Mennyivel boldogabb az ember, ha a szerető Szív védelme alatt élhet.

2. Értéke: az égi Mester Szívének ütemét vesszük magunkba.

- a) Szeretetáramlás a Szent Szív üteme.
- b) Ennek sodrát veszi át a föld embere.

3. Módozata: a Szent Szívnek áldásával és képével gazdagítjuk családunkat.

- a) Emlékeztető jelet emelünk.
- b) Nagy, oktató néma beszéde szerint élünk.

Bef.: Így a földi család „Isten fiai” nagy családjának részesévé léssen.

14. beszéd: A Szent Szív Örök lakói

(Erkölcsei beszéd: Kik élnek életüket a Szent Szívben?)

Bev.: Az emberi életünk legboldogítóbb ígérését így hirdeti meg a Mester: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23). – De hogyan valósul ez a mi életünkben?

1. Az isteni szeretetparancs teljesítése a feltétel.

a) Maga a Mester is küldetést teljesít. „Az én eledelem az, hogy annak akaratát tegyem, aki engem küldött, és hogy elvégezzem művét” (Jn 4,34). „Nem azért szálltam le a mennyből, hogy a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, aki küldött engem” (Jn 6,38). Ez az isteni Szív készséges szeretete.

b) Maga az ember is életfeladatot teljesít. „Ez az én parancsom: Szeressétek egymást!” (Jn 15,17). „Nem mind az, aki azt mondja nekem: Uram, Uram! – jut be a mennyek országába. Csak (az jut be a mennyek országába), aki mennyei Atyám akaratát teljesíti” (Mt 7,21). Ez az ember „önmegváltásának” tevékenysége.

2. Az örök együttélés azután biztos eredmény.

a) Földön ilyenné lehetünk: „Maradjatok bennem, akkor én is bennetek maradok. Amint a szőlővessző sem tud gyümölcsöt hozni önmagától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem” (Jn 15,4). – „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

b) Égben úgy élhetünk, hogy boldogok leszünk Mesterünkkel. „Atyám, akarom, hogy akiket nekem adtál, ott legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák dicsőségemet, amit te adtál nekem, hiszen te szerettél engem a világ teremtése előtt” (Jn 17,24).

Bef.: Kik laknak tehát a Szent Szívben? Azok, akikre áll ez az igazság: „Mikor pedig Pál rájuk tette kezét, leszállt rájuk a Szentlélek, nyelveken kezdtek beszélni és prófétáltak” (Ap.Csel. 19,6).

15. beszéd: A Szent Szív áldásai

(Erkölcsei beszéd: Mit ad a Szent Szív?)

Bev.: Emberi életünk értékei között szerepel a szellemiségünk, amely látni és tudatosan akarni segít. – Vajon milyen hatást erősít bennünk a Szent Szív áldása?

1. Föléleszti a szeretet lángját.

Talán azzal kezdhetnők, hogy az Isten közeledése fénylobbantás.

a) Látni segíti az élet adatait és helyes fénybe állítja a véges és örök értékeket. Ez tehát az értelem segítése.

b) Melengeti a nemes érzelmeket és az igaz és jó felé fordítja vágyainkat. „A remény pedig nem csal meg, mert az Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5). Ez is

tűzgyújtás. De a helyes szeretet tüzének lobbantása. Ez tehát az akarat megerősítése.

2. És istenivé nemesíti az Istent szeretők szívét.

Itt már azután olyan életfokról van szó, amely belső lényében változtatja át az embert. – Miben áll ez?

a) Gyökérszeti átalakulásban. A természetes ember természetfelettivé válik. „Így váltotta be legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

b) Dinamikai lendületben. A föld felé hajló ember – egek felé lendül. Vágyban és törtető munkában.

c) Végnélküli és isteni boldogságban. Ez a Mester halál feletti diadalának és az önfeláldozó szíveknek szeretet-ajándéka. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: De sohase gondold azt, hogy csak vesszük, hanem mindig arra figyelj, hogy önéletünk kincsévé alakítjuk.

16. beszéd: A Szent Szív áldottjainak életértéke

(Erkölcsei beszéd: Alanyivá lett égi értékek)

Bev.: Mit adott a Szent Szív – azt az előbbi beszédünkben mondtuk. Hogy miképpen lesz az alanyi érték – azt most magyarázzuk. – Hogyan előny tehát, ha a Szent Szív kegyeit hordozzuk?

1. Az isteni Szeretet fényében nézünk.

Ez a hit csodája.

a) A hit embere isteni kegyelemből lát másképpen. A hit egekből ered, azért lesz a látás isteni. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne” (Jn 1,12).

b) De az isteni Szeretet fénye az egekhez vezet.

2. Az isteni Szeretet örök erejében remélünk.

Ez a remény csodája.

a) A hit tárja elénk reményünk tárgyát. „A hit reményeink szilárd alapja és a nem látott dolgok igazolása” (Zsid.11,1).

b) A Szent Szív szeretetére építkezünk. „Én pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,32).

3. Az isteni Szeretet csodájában részesülünk.

És ez a szeretet csodája.

a) Igénytelenségünk jutalma az ég. „Boldogok a lélekben szegények: övék a mennyek országa” (Mt 5,3).

b) Egész életünk értéke az isteni örökség. „Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor társörökösei is: örökösei Istennek, Krisztusnak pedig társörökösei” (Róm. 8,16-17).

Bef.: Ilyen gazdag az életünk, ha a Szent Szív kegyeit birtokoljuk!

17. beszéd: A Szent Szívvel együttesen – a földön

(Erkölcsei beszéd: Szíve a mi szívünkben)

Bev.: Mi a Szent Szívnek és a mi szívünknek kapcsolata? Azt is kérdezhetnők: milyen lesz a földön az emberek szíve, ha hozzákapcsolódnak az isteni Szív dobbanásához?

1. Mint a Szent Szív: adakozó!

És pedig:

a) Földi igényeinket is részvétellel kíséri. Ezért olvassuk az Írásban: „Leányom, mondta neki (Jézus), hited meggyógyított. Menj békével és maradj egészséges” (Mk 5,34).

b) Kegyelmeit bőségesen szóró. „...Jézus Krisztusnak kegyelmi ajándéka még bővebben kiárad sokakra” (Róm. 5,15).

2. Az isteni Szeretettől – adnak.

Ámde a vevő másoknak is szór. A Jóság – kiáradó erő. Szinte kényszerít a megosztásra.

a) A Mester így mondja: „Adjatok és adnak majd nektek is: jó, tömött, megrázott és túlsorduló mértékkel mérnek öletekbe” (Lk 6,38).

b) A hívő így cselekszik: „Birtokaikat eladták és az árát szétosztották kinek-kinek szükségéhez mérten” (Ap.Csel. 2,45).

3. És így az isteni Szeretetben élnek.

Végül is a vétel és összefűzés olyan lélek munka, amely az életfejlődés egy-egy mozzanata. Az egész pedig élet.

a) De isteni élet, mert az Ő törvénye alapján bontakozik. „Mert a parancs szövétnek, a tanítás világosság, s a fegyelem feddése az életre vezető út” (Péld. 5,23). „Valaha ugyan sötétség voltatok, most azonban világosság az Úrban. Úgy éljétek, mint a világosság fiai!” (Ef. 5,8).

b) És természetfeletti, mert Isteni Szereteten alapul. Eredete isteni: „Így váltotta be nekünk legszébb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4). – Mindennek eredménye: „...Szeretnék megszabadulni, hogy Krisztussal legyek. Ez volna a legjobb” (Fil. 23).

Bef.: Az ember szíve ezt az életütemet veszi az isteni Szívtől!

18. beszéd: A Szent Szívvel együtt – az égben

(Erkölcsi beszéd: Szívek örök diadala)

Bev.: De végül mi a legnagyobb boldogság? A célbafutás. – És a Szent Szív népének mi a célja?

1. Az isteni Szeretet szentélyének elérése.

És hogyan értelmezzük?

a) Nemcsak helyrajzilag, ez végül is a mennyek országa.

b) Hanem személyileg és lélektanilag. – Ez valóban a Szent Szív és ember szívének örök egybe-dobbanása.

2. Az isteni Szeretet személyes élvezése.

Az élet célbafutásának lényege: a személyes lét öntudatos fennmaradása.

a) A „korona” – csak jelkép. „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár az igaz élet koronája, melyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró...” (2Tim. 4,7).

b) A személyes kapcsolat – életvalóság. Ezt jelenti a Mester szava: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig én bennem, én meg tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: És mindennek megemelő jellege: „Ti most ugyan szomorkodtok, de majd viszontlátlak titeket: akkor örülni fog szívetek és örömetöket senki sem veszi el többé tőletek” (Jn 16,22).

e/ Majd az engesztelés gondolatcsoportja követekezhet

1. beszéd: Az engesztelés célja

(Erkölcsi beszéd: Miért engeszteltek?)

Bev.: Az engesztelő lélek a szeretet együttérzésével közeledik a Szent Szívhez. Mintha azt mondaná: a bántalmakat részvétellel érzem és a szeretet melegével iparkodom azokat jóvátenni.

1. A bántalmak szeretetlenségénél jót teszek.

A felém áramló életet hogyan fogadjam?

a) Áldozatot hozok Érted. Így szeretetet kínálok a Szent Szívnek.

b) Áldozatos jót teszek a bűnösért. Így szeretetet kínálok Neked és bocsánatot esdek neki.

2. A bántalmakért a szeretet melegét kínálom.

A jó lélek, az engesztelő lélek az Úrhoz száll.

a) Látja a szeretet áramlásába való bekapcsolódást.

b) A lélek kincse ennek a szeretet fakasztotta áldozatosság. – Így telített a lélek tarisznyája, és Istenhez jut a lélek áldozatossága.

Bef.: És végül mi a cél? Az Úr szeretetének kiesdése. Istent dicsérjük és a lelkeket segítjük.

2. beszéd: Az engesztelés alanyi értéke

(Erkölcsi beszéd: Mít ér az engesztelés nekünk?)

Bev.: Az engesztelés lényege az Istenért és a lelkekért végzett áldozatos jóság. – De kérdés marad:

vajon érték lesz-e az áldozat az én életemben is?

1. Szeretetből áldozatot vállalok.

Ez az engesztelés lényege. – De ez végső eredményben mit jelent?

- a) Az élő szeretet gyakorlását vállalom (az irgalmasság lelki és testi cselekedeteinek végzése).
- b) És így az isteni szeretetben való erősödést birtoklom. – Szeretetért szeretet jár. „Bizony mondom nektek: Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek” (Mt 25,40).

2. Így az Úrnak áldozatot kínálok.

Az áldozat mindig jószág kiáradás. És itt?

- a) Az Úrtól vettem mindent. „Mid van, amit nem kaptál? Ha pedig kaptad, mit dicsekszel, mintha nem kaptad volna?” (1Kor. 4,7).
- b) Az Úrnak adok mindent. „Jó lélekkel tiszteld Istent, és ne vonj le semmit kezéd adományából!” (Sir. 35,10).

3. Végül is az Úrtól áldó segítséget várok.

- a) De ezt is másoknak kínálok.
- b) De ezzel a jószágszórással én is gazdagodom. „Mindannak ugyanis, akinek van, még adnak, hogy bővelkedjék...” (Mt 25,29). „Adjatok és adnak majd nektek is: jó, tömött, megrázott és túlsorduló mértékkel mérnek öletekbe” (Lk 6,38).

Bef.: Nem következik be a megfogyatkozás, hanem mások boldogításán át jelentkezik a lélek boldogsága.

3. beszéd: Az élő „tömjénsem”

(Erkölcsei beszéd: Kicsoda az engesztelő?)

Bev.: A jószágról azt tudjuk, hogy túlsorduló. Ennek a hatása jelentkezik abban a lélekben, aki életkincseit mások érdekében kamatoztatja. Jól mondhatja magáról az áldozatos lélek:

1. Erények illatát hordozom.

De azt ne higgye, hogy magának köszönheti.

- a) Isten adta a lélek értékét. Ezt mint értéket tárom az Isten felé.
- b) Isten adta a lélekillatot. Ezeket mint javakat kamatoztatom Istenért.

2. Ennek áradását egeknek kínálok.

Amit vettem, azt egeknek ajánlom. – Hogyan?

- a) Fogadd el mindenemet sajátodnak, Uram! Ez az imádkozó felajánlás!
- b) Jó tetteim érdemeit add szegényebb testvéremnek, Uram! Ez a tetteken keresztül való engesztelés áldozatossága.
- c) Lemondó áldozatokat is másokért vállaló! Ez az önfeláldozóan szerető engesztelő áldozat másokért!

Bef.: Az eredmény ez: a túlsorduló szeretet, az önmagát kínáló jószág az igazi engesztelés!

4. beszéd: Dolgozom – másokért!

(Erkölcsei beszéd: Altruizmus)

Bev.: Az Úr áldotta lélek az Úr szemével lát és az Úr áldozatos lelkével cselekszik. – Látja az Úrtól távolabb esők seregét és odaadó áldozattal keresi a hazasegítő jószág munkáját. – Kikért dolgozik az igazi engesztelő?

1. Bűnösökért!

Itt nem a büszkélkedő ember ítélkezik, mondván: íme a bűnös! Ez a farizeus szava lenne! Itt a segíteni akaró testvér áldozatot hoz. – Hogyan?

- a) Vezetni próbálja a bűnöst az Isten felé.
- b) Imádkozva segíti az Isten felé.
- c) Áldozatos jócselekedetek érdemeivel indítja az Úr felé.

2. Gyengékért!

De a segíteni való készség feltámad benne a gyengékkel szemben is.

- a) A gyenge csemete támogató „karócskát” igényel... Legyek támaszték.
- b) A bizonytalanul haladó erősebb kart igényel... Legyek karonfogva vezető.
- c) Az életcél nem világosan látó fény után eseng... Legyek életfénnyé. A Mester erre is küld

mondván: „Ti vagytok a világ világossága” (Mt 5,14).

Bef.: És micsoda mindez? „Altruizmus” vitae! És Jézushoz viszonyítva? Imitatio Christi!

5. beszéd: Szeretetet esdek le az égből

(Erkölcsei beszéd: A szeretet áldása)

Bev.: Az engesztelő lélek végül is az égi Szeretethez fordul, hogy a földre hulljék az ég ajándéka.
– És mit adjon a Szeretet?

1. A bűnök bocsánatát.

Az isteni Szeretet alapüteme ez: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16). – Milyen szeretetet kérek?

- a) A bűnök belátásának fényét.
- b) A bánkódó lélek könnyeit.
- c) És a büntörlő isteni Szeretet kegyeit.

2. Az erényes élet kifakadását.

De az emberi élet nem teljes, ha büntelen a lélek. Ez csak negatívum és nem emolumentum. Az érték: isteni televényből fakadó isteni élet.

a) A televény az isteni élet. „A reménység pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

b) A virágzás az erényes élet. Legyen igazság: „Jóillatot fakasztok én, mint a szőlőtő, és virágomból pompás, dús gyümölcs terem” (Sir. 24,23). És legyek én is: „Amilyen a lilium a tövisek között, olyan a barátném a lányok között!” (Én. 2,2).

Bef.: Ezt esdem le imádkozván, és ezt teremti meg az égből szállt Szeretet áldván.

6. beszéd: Az „Ég” megenyhülését

(Erkölcsei beszéd: Az Úr haragjának meg-enyhüléséért)

Bev.: Nehéz tétel, ha az Úr, a szerető Úr haragjáról szólok. De enyhítse az az igazság, hogy az igazság érvénye a „harag”, és a Szeretet diadaláért eseng a könyörgő ember.

1. Ezért könyörög – Ábrahám.

Az Ószövetség pátriárkái és prófétái ezért könyörögnek.

a) Ábrahám – Szodomáért. De a jók miatt! Mintha azt mondaná: fordítsa tekintetét a jók látására, – és irgalmazzon!

b) A próféták is ezért imádkoztak.

2. Ezért áldoz – az égi Mester.

a) A küldetése – a megváltó szeretet sugárzása. „Nem Istentől való ez az ember, hiszen nem tartja meg a szombatot”. Mások viszont ellene vetették: „Hogyan tud bűnös ember ilyen csodákat művelni?” (Jn 9,16).

b) Élete és halála – a megváltás áldozatának vállalása. „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódotokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

3. Erre felel – az égi Atya.

Hogyan?

a) Igaz, hogy büntető parancsal. Ezért olvassuk: „Az Úr haragját hordozom, mert vétkeztem ellene; de majd megítéli ügyemet, és igazságot szolgáltat nekem” (Mik. 7,9).

b) De igaz az is, hogy szeretetet sugároz mindenkire. A büntetéssel is segít. „Jobb a komorság a nevetésnél, mert az arc szomorúságától javul a bűnös lelke” (Préd. 7,4). – A Szeretet pedig Magához is édesít. „Én pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,32).

Bef.: Zengje csak a lelkem: emítte Spiritum tuum, et creabuntus! Az erényre mutató eredmény ez léssen: „Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok és Isten Lelke lakik bennetek?” (1Kor. 3,16).

7. beszéd: Csak másoké az eredmény?

Bev.: Vajon az áldozatos szeretetünk csak mások lelkének gazdagodását hozza? Így is kérdezhetném: az isteni szeretetre hangolt és ezért dolgozó emberi szív csak elhanyagoltakat boldogít?

1. Mások – az Istenéi lesznek.

Első lépés ezt mutatja.

- a) Istenhez vezetjük a lelkeket.
- b) Istenivé alakítjuk a kegyelem erejével – a lelkeket.

2. Én pedig istenivé nemesedem.

Ne higgy abban, hogy magad elködösödsz, elhidegülsz és elfogyatkozol ebben a munkában.

- a) Magad szeretet-tüze jobban fellobban.
- b) Magad szeretet-olaja bőségesebben gyarapszik Isten kegyelméből.
- c) Magad is „isteni forrássá” nemesedsz – Isten szeretetéből.

Bef.: A Szent Szív szeretete – neked is visszaadja a szeretet kincseit!

8. beszéd: Az engesztelő megváltódó

Bev.: Végző eredményben mit kap a másokért engesztelő ember szíve? Földi istenies életet és teljes örök életet.

1. Benne él a Szeretetlenben.

- a) Benne lakik tehát az Isten.
- b) Benne áramlik az Isten szeretete.

2. Hazatér az égi Szeretethez.

Ez pedig a célbafutás ajándéka. Vesszük ehhez az Ég kegyelmeit.

a) Kapjuk az áldozatos apostol ajándékát: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár az igaz élet koronája, melyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik örömmel várják eljövételét” (2Tim. 4,7).

b) Áldjuk az örök élet minden gyönyörűségét. „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de a legnagyobb közöttük a szeretet” (1Kor. 13,13).

Bef.: Így magát megváltóvá lesz az áldozatos engesztelő lélek.

f/ További néhány igen rövid tételsor**1. beszéd: Mit jelent a Szent Szív tisztelete?**

Kifejtendő: az isteni szeretetre adott ember. – Szeret az Isten, szeret az ember.

2. beszéd: A Mestert szereti az Atya

Fejtegetendő: Isten szeretetében él a Mester. „Ez az én szolgám, kit kiválasztottam, szeretett fiam, kibem kedvem telik” (Mt 12,18).

3. beszéd: A szerető Mester nem hangoskodik

Fejtegetendő: az alázatos visszahúzóds az igazi életérték biztos birtoklása.

4. beszéd: A Mester – a tűzgyújtó

Fejtegetendő: a lélek tüzeit lobbantja a Mester. „Azért jöttem, hogy tüzet gyújtsak a földön: mennyire szeretném, ha már föllobbanna” (Lk 12,49).

5. beszéd: A Mester emberien érző

Fejtegetendő: Lázár föltámasztása (Lásd: Jn 11,5-36). – „Bárcsak fölismernéd te is legalább ezen a napon, ami békeségedre szolgál!... Mikor közelebb érve megpillantotta a várost, sírva fakadt...” (Lk 19,42 és 41).

6. beszéd: A Mester szeret és résztvevő

Fejtegetendő: „... szolgai alakot fölvéve kiüresítette önmagát és hasonló lett az emberekhez” (Fil. 2,7). „Lépjünk tehát bizalommal a kegyelem trónja elé, hogy irgalmat nyerjünk és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk” (Zsid. 4,16).

7. beszéd: Jézust szeretni kell!

Fejtegetendő: szeretetünk jele – hitünk ereje. „Őt, bár nem láttatok, szeretitek, s mivel most láthatlanul hisztek benne, kimondhatatlan és megdicsőült örömmel örvendeztek majd, amikor elértek hitek célját: lelketek üdvösségét” (1Pét. 1,8).

8. beszéd: Megerősítésünket kérjük

Fejtegetendő: „Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy Lelke által megerősödjeteK belső emberré...” (Ef. 3,16).

9. beszéd: A szerető Mester áldozata

Fejtegetendő: ez is a Szeretet felénk áramlása. „Ő általa hisztek Istenben, aki föltámasztotta őt holttaiból és megdicsőítette, hogy hitek egyben Istenbe vetett remény is legyen” (1Pét. 1,21).

10. beszéd: A szeretett ember viszonzszeretete

Fejtegetendő: szeret az Úr és szeretetet kér részünkről. „Maradjatok bennem, akkor én is bennetek maradok. Amint a szőlővessző sem tud gyümölcsöt hozni önmagától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem” (Jn 15,4).

g/ Végezetül idekapcsolható: az Úr Jézus Szent Szíve és a Boldogságos Szent Szűz Szíve

1. beszéd: Szív – a Szívtől

Bev.: Az isteni életterv szerint az anyai szív az áldozatos alkotó.

1. Édesanyánk Szívének ereje.

2. Istenember Szívének üteme.

Bef.: Egybehangolt a két Szív...

2. beszéd: Két Szív egységes üteme

Bev.: Itt – a szeretet a döntő.

1. Jézusunk Szíve – megváltó.

2. Anyánk szeretete – hazakísérő.

Bef.: Minden a szeretet.

3. beszéd: A szenvedő Szívek

Bev.: A szenvedők útja így jellemezhető: a könnyekkel öntözött Kálvária út és a vérrel áztatott Kereszt.

1. Anyánké – könnyeket fakaszt.

2. Mesterünké – vércseppeket hullat.

Bef.: Az első áldozatos szeretet gyöngye, a másik a megváltás bére.

4. beszéd: A segítő Szívek

Bev.: Az „engesztelők” jelvénye: az Úr Jézus és Szűz Anyánk Szívének együttese. – Mit akar ez mutatni?

1. Egy csengésű a két Szív.

2. Segítő szeretetet mutat mindkét Szív.

Bef.: Ezért bizalommal forduljon oda az ember.

5. beszéd: A vigaszt adó Szívek

Bev.: Bajok és „kis Golgoták” kísérik a mi életünket is.

1. Mik a mi bajaink?**2. És kik a mi Vigasztalóink?**

Bef.: Ők előbb és értünk járták a Kálvária útját.

6. beszéd: A megdicsőült Szeretet

Bev.: A „Szent Család” áldozatos élete az „embercsalád” isteniesítésének forrása.

1. Értünk szállt a földre Egyszülöttje.**2. Értünk halt kereszthalált a fájdalom Embere.**

Bef.: Szeretetből történt mindez; megdicsőülésünket hozza a szent Kereszt.

Függelékül álljon itt még néhány tervezet**1. beszéd: A papi ember hivatása**

Bev.: Alapvetésben követni ezt az isteni kiválasztást: „A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Én azért jöttem, hogy életük legyen és bőségben legyen” (Jn 10,10).

1. Vigilate!**2. Orare!****3. Labore!**

Bef.: Szív szóljon az emberiséghez, hogy vezesse Jézus Szívéhez!

2. beszéd: Miért eszköz erre a cultus S.S.Cordis?

Bev.: Szeretettel szeretetet növelni...

1. A szeretet fogyasztását gyarapítja.**2. A lelkeket a tisztelet gyarapítására buzdítja.**

Bef.: Nem, nem gyűlölet! A szeretet elmélyítése!

3. beszéd: Jézus Szívének éltető szerepe

Bev.: Megindít...

1. Megnyílt a kicsorduló áldozati vér előtt.**2. Hogy megnyíljék a Hozzá siető ember előtt.**

Bef.: Cselekvést eredményez.

4. beszéd: Jézus Szívének tisztelői

Asszisi Szt. Ferenc, Szalézi Szt. Ferenc, Szt. Alajos, Szt. Gertrúd stb.

5. beszéd: Az Egyház nyilvános tiszteletének forrása

Bev.: Isten előbb szeretett minket!

1. Nem emberektől ered.**2. Hanem a Szentlélektől származik.**

(Lásd: Nix A.: Cultus SS.Cordis Jesu, Brisigorie, 1889.)

Bef.: Szeretetből – szeretet!

B/ A Szent Szív elsőpénteki kultusza

Ez a rész egyenesen az „elsőpéntek” ünneplésében akar segítséget nyújtani. Célja: egységes összefogás, alkotás, mert a részlegesebb kifejtések az A/ csoportban találhatóak. – Beosztásunk itt is hasonló.

a/ Egyes, engesztelést érintő, beszédvázlatok

Ezek tárgyak szerint arra vonatkoznak, hogy az emberek figyelmét felhívják arra, hogy a szerető Szív – az engesztelő szíveket keresi és szereti. – Itt az alaphang ez: szeretettel fordul feléd az Úr Jézus áldozatos Szent Szíve, tehát engesztelő szeretettel emeld lelkedet Feléje!

1. beszéd: Másokért égő tűz

(Erkölcsei beszéd: Áldozatos szeretet)

Bev.: Ma szinte égiek sugallta jelszó lett: engesztelés. Szentírási szövegek intenek reá, Szodoma és Gomorra példája figyelmeztet néha, magánkinyilatkoztatások is igényeskednek és az Egyház fejének imádságos szava is figyelmeztet. Mintha az apokaliptikus idők zűrzavarának mentőhorgonyát dobna reánk, mert az élet igen nagy zűrzavarral fenyegeti az emberiséget. – Mi az engesztelés dogmatikai alapja? És mi az engesztelés léleknevelő mozzanat?

1. Az engesztelés dogmatikája az egymást szeretők segítsége és a szentek egysége.

Ne felejtse, Maga a Mester is engesztelő Áldozat. „Ha ugyanis a bakok és bikák vére meg az üsző hamva a tisztátalanokra hintve megszenteli őket, úgyhogy külsőleg megtisztulnak, mennyivel inkább tisztítja meg lelkiismeretünket a holt cselekedetektől Krisztus vére” (Zsid. 9,13-14).

a) Az első szembeötlő nehézség: más vétkezik, én engesztelek, és Isten megbocsát... Heterosoteria-szerű gondolat. Az, ahol mindig eltérően más az alany! De ne félj! A bűnbeesés és megbocsátás analógiája ez is. Olvasd csak: „Ha ugyanis egynek bűnbeesése miatt, egy által uralkodott a halál, mennyivel inkább uralkodnak az egy Jézus Krisztus által az életben azok, akik a bőséges kegyelem és a megigazulás ajándékát kapják” (Róm. 5,17).

b) A másik nehézség: vajon Isten keze áldóvá lesz-e az engesztelés nyomán? Szodoma és Gomorra példáját tekintsd! Kész megbocsátani a 10 igazért! Pedig a bűnös élet tobzódik: „Jer, segítségük meg borral s háljunk vele, hogy fenntarthassuk atyánk ivadékát” (1Móz. 19,32). – Nem szabad felednünk: az Úr szeretete mindenekfeletti és szeretete biztosan felénk hajló lesz. „Eljűk meggy azoknak, kik vágyódnak utána, s előre megmutatja nekik magát” (Bölcs. 6,14). – Ha ekkora a szeretet-áldozat szívlangja, akkor szerető kegyelemre hajlik az Úr velünk érző drága Szíve. „Jézus tudta, hogy eljött az óra, amikor a világból vissza kell térnie az Atyához. Ekkor adta övének, akiket szeretett és a világban hagyott, szeretetének legnagyobb jelét” (Jn 13,1).

2. Az engesztelés erkölcs pedagógiája: áldozatos vagyok ember-testvéreimért.

Az áldozatosság a magam érdekében is nagy érték; úgy értem: lemondok a földiekről, hogy megszerezsem az égieket! Ez a felemelkedés sok nehézséget von maga után, mert nem könnyű elhagyni a földi engedélyezett élvezeteket.

a) De még nagyobb: sokat feláldozni másokért! Ez a tökéletesebb szeretet. „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13). – Ha pedig ezt úgy fokozom, hogy a lelkie-kért áldozom magamat, akkor a legnagyobbat adtam.

b) Ámde az még így is nevelő hatás, hogy a gonosz lelket megindítja az áradó jószág áramlása. A rossz ember nem igen találkozik mással, mint magához hasonló rosszal. A jóval való találkozás eleinte meglepi, talán bántja, végül megtöri. Ne felejtse: mindennek ellen lehet állni, csak a jónak nem. „Sőt, ha ellenséged éhezik, adj neki enni; ha szomjazik, adj neki inni; mert ha így teszel, élő paraszt raksz a fejére” (Róm. 12,20).

c) A legutolsó nevelő értéke az engesztelésnek az, hogy magunkat is és másokat is a szerető Isten kegyébe helyezi.

Bef.: Ilyenformán az engesztelés égő áldozat. Sacrificium pro aliis! Pro Patria! Minden ilyen magyar Szt. Margit **alteregója**, képmása, aki javainak javát a Mindenhatónak kínálja önzetlen, elég szeretetből – emberekért, hazáért! Áldozati tüzek lobogjatok az Úr oltára körül – engesztelésül!

2. beszéd: Jézus Szíve – és az emberek szíve

(Erkölcsei beszéd: A jóság ereje)

Bev.: A Szent Szív szobrokat kitárt karokkal ábrázolja a művész, hogy jelezze, a Mester Magához akarja fogadni a világot.

1. A világ felé fordul a Mester, hogy szeretet övezzé a világot.

a) A filozófusok hideg ésszel, száraz okoskodással nézik a világot: honnan a mindenség, hová törtet...? – de ezzel jobbá nem teszik.

b) A reformer többet tesz már. Jobbá akarja tenni ideáival a világot.

c) De tökéletesebb az, aki megértéssel, szeretettel, részvétellel közeledik a világhoz. Aki kinyújtja karját, de nem alamizsnáért, hanem hogy segílyt, gyámolítást nyújtson, azaz szívvel közeledik a világhoz.

d) De legtöbbet tesz az Úr Jézus, Aki az egész világot és mindent Magához akar ölelni. Az Úr Jézus azt mondja: „Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért” (Jn 10,12). – Ugyancsak Ő az, Aki sír Jeruzsálem felett, amelynek fiait már sokszor össze akarta gyűjteni, hogy így Magáévá tegye őket. Még a Kereszten sem ítéli el üldözőit, hanem imádkozik értük és kitárt karokkal át akarja ölelni őket... Íme, Krisztus Urunk egyetemes szeretettel fogja át a világot.

2. A világ pedig szeretetlenségével töviskoszorút fon a Szent Szív köré.

A Szent Szív át akarja ölelni az egész világot, de a meg nem értés, a részvétlenség, a rosszakarat tövisei nem engedik, hogy Hozzá emeltessék minden ember.

a) Hálátlanságot tapasztal a Mester az emberektől. – Ez a töviskoszorú egyik tövise. – A filozófus sokszor tapasztalja, hogy tévedett, a reformer is rádöbben, hogy nem értik meg. – Van olyan is, aki életével pecsételi meg ideáit, és csak az utókor fog neki igazat adni (Szókratész). – De a Mester egész életén át minden szeretetárasztás ellenére is csak azt tapasztalja, hogy szúró tövisek veszik körül a Szívét. A meg nem értés, a rosszakarat, a hamis előítéletek tövisei fájdalmat okoznak isteni Szívének.

b) A töviskoszorú töviseit azután az előrelátás is élesíti, amellyel a Mester előre látta az emberek bűneinek sokaságát. Ő mindenét adta, és a Mester minden jóságáért gonoszsággal „fizet” az ember. Így tehát a gonosznak szíve csak töviskoszorúval övezi a Mester áldozatos Szívét.

3. De az engesztelő szeretet melengeti az isteni Szívét.

A jó tettért jó tett – a szeretetáramlásba való bekapcsolódás.

a) Jézus Szíve – a jóság kiáradása. „...hogy miként kente föl Isten a názáreti Jézust szentlélekkel és csodaerővel; s ez ahol csak megfordult, jót tett és meggyógyította az ördögtől megszállottakat, mert vele volt az Isten” (Ap.Csel. 10,38).

b) A jóságos lelkek élete – a szeretet erőinek visszasugároztatása. Közmondásunk: amint vetünk, úgy aratunk!

c) És a másokért végzett engesztelő jócselekedet az isteni Szeretet életté virágzása. És így az isteni Szeretet visszafizetési előfutalmazása...

Bef.: Minden viszonszeretet az isteni Mester léleköröme. Az engesztelő szeretet pedig az áldozatosság ereje folytán – az isteni Szeretetnek visszasugárzása az örök Atya felé.

3. beszéd: Az engesztelés hatása az Egyházra

(Erkölcsei beszéd: Az engesztelés értékelése)

Bev.: Most arról akarnék szólni: milyen kapcsolatban áll a lélek engesztelő ténye az Egyház életével? – Én nem féltém az Egyházat, nem úgy nézem az engesztelést, hogy engesztelő imát mondva az Egyház sorsát mentse és védje és célba futtassa az Isten. Krisztusi ígéretet bírunk: „...a pokol kapui nem vesznek erőt rajta” (Mt 16,18). Ez nem emberi beszéd, az Úr szava ez. Ezért arra nincs szükség, hogy az Egyház létéért imádkozzunk. Mi azért leszünk áldozatos engesztelők, hogy az Úr az Egyház működését olyanformán segítse, hogy a gondjaira bízott lelkeket tanítsa látni az Isten igazságát, hallani az élet igazságának útját, erővel telíteni a bénát, föltámasztani a szellemi élet halottjait. – Ennek a gondolatnak imádság formája: „Engesztelő áldozatot akarok hozni, hogy ezért az emberek szemét elzárja a világ hiúságaitól, fülét elfordítsa a föld szavától. De teszem ezt azért is, hogy a lélek bénáit erősítse, a lélek halottait föltámassza. Mintha azt mondanám az Úrnak: amint Te fölvetted Keresztedet mindenkiért, én életemet ajánlom fel az emberiségért”. A négy gondolat, amely ebből származik, a következő:

1. Imádkozó lélekkel jövünk az Úrhoz kérve, áldja a kegyelem erejével az Egyházat, hogy tanítson látni életvakokat.

a) Krisztus életútját sokan nem ismerik, vagy félreismerik. A jerikói vakra gondolok, aki az útszélén ülve várja az alamizsnát. És mikor Jézus arra haladását hallja, így kiált: „Mester, kérte a vak, azt, hogy lássak”. Jézus így szól hozzá: „Menj, a hited meggyógyított téged” (Mk 10,51).

b) A szegény vakkal kiáltom az egek felé: Uram, add, hogy az emberiség tömege lássa az utat, melyet égi Atyánk ember fiai számára jelzett. – Megyünk földi utunkon, gyűjtjük a földi értékeket, de mennyről kell megállapítani, hogy egy kincset nem hordoznak: az élet igazi látásának kincsét. – Az Egyház e hatalmat nyerte és azzal én is kínálok a föld örömeinek önkéntes elengedését azért, hogy lecsukván szemem a világ szépsége előtt, nyilatkozzék százak lelke, akik látják a világot szépségeiben, gyönyörűségeiben, de vakokként járnak az élet útján...

2. Imádkozó lélekkel járunk és könyörgünk, hogy gyógyítsa a süketnémákat.

a) A süketnéma meggyógyult Krisztus szavára, fölfogja ami a hangnak zenei szépsége és a gondolatok megértésre találnak. Halló lesz, aki előtt zárt volt ami szóban csendült, és a néma kincse lesz a dallam üteme, a hang gyönyörűsége. Megnyílt előtte egy új világ, a Te lelked muzsikáját hallja lelkében...

b) Mennyi ilyen süketnéma jár ma is köztünk, akik hallják Isten igéjét és nem hallanak... Pedig az egek csodái szólnak, Krisztus jár közöttünk, – és szavát nem követik. – Azért jöjj Krisztus elé engesztelni készséges lélek, hogy fölkináld a lélek süketjeinek gyógyításaként azt az ajándékot, hogy téged hallóvá teremtett az Isten. Ne azt kérd, hogy vegye el a hallás kegyét, hanem azt, hogy zárt fülekre találjon lelkedben ami szenny és mocsok, és így ez az önkéntes lezárás legyen áldozat mások igaz hallásának megszerzésére. – Azért hozom áldozatul a magát kínáló világ előtt való lezárásomat, hogy add, Uram, Egyházadnak a lélek-süketek fülei föltárásának kegyét. Legyen igaz lelkükben, hogy hallván halljanak és Isten szavait követők legyenek.

3. Imádkozó lélekkel jövünk és könyörgünk, hogy erősítse az élet bénáit.

a) A bénák járnak, gyógyulnak Krisztus szavára. Ez előképe annak, hogy akik összezúzva küszködnek az életben, lássák, hogy az élet küzdelmes útja valóban Krisztus keresztútjának taposása. – Imám így szálljon az Úrhoz: „Uram, tedd, hogy Egyházadnak olyan ereje bontakozzék, amely mindenki előtt feltárja, hogy a küzdelem, a szenvedés, a lemondás, a tűrés az egyedül járható mesteri keresztút”. Krisztus azt mondta: „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét és kövessen engem” (Mt 16,24).

b) Minden küzdelem azt jelzi: az ember az Urat követő szenvedés után, az Úr kíséretével a Kálvária után a föltámadás vasárnapjához jut. Kopogjon az engesztelő lélek az Úr előtt: a szenvedést, a terhet készséges lélekkel vállalom, hogy ez az önkéntes áldozat más szenvedését segítse. Nem szabad félni attól, hogy az életút sok küzdelmen át vezet, de hinni kell abban, hogy a végét Krisztus jelzi és a szenvedés Isten országába juttat. Magunk szenvedésének önkéntes vállalása az Egyháztól áldott ember szenvedéseinek enyhülését hozza.

4. Imádkozó lélekkel jövünk és esengünk, hogy támassza fel a lélek-halottakat.

a) A naimi ifjút az Úr föltámasztja és visszaadja sirató anyjának. Az élet végéhez jutottakért az Egyházat úgy áldja az Úr, hogy a lélek világának halottjai új életre tudjanak föltámadni. – A lélek világában halottak azok, akik minden szépet, jót, szentet eltemettek a lelkükben. Nem adatott senkinek az a hatalom, hogy a lélek-halottaknak életet adjanak. Egyedül az Egyházat áldja az Úr azzal, hogy küldeni tudja azokat, akik új életet teremtenek.

b) És ezért hozom tehát imáimat, életem önkéntes áldozatát: add azt a kegyelmet Uram, hogy a lélek-halottakat életre tudja kelteni égi erőddel szent Egyházad. – Aki ezt az engesztelő áldozatot tudja hozni – szinte hangtalanul tud áldozatot hozni –, el tudja mondani ezt az imát: „a Keresztet hordozó élet Ura feláldozta Magát az emberekért, én pedig, az élet „Lázárja”, a magam életét kínálok, hogy áldozatom elfogadásával a lelkek életét mentsd Uram, és a lélekben halottakat támassza fel áldott Egyházad”.

Bef.: Engesztelő lélek áldozata az Egyház áldásáért fordul az Úrhoz, hogy az Egyház keretében élő vakok – látókká, a süketek – hallókká, a szenvedő bénák – megemelteké legyenek és a halottak – Krisztus föltámadó nemzedékét alkossák. Aki az áldozat tényét ismeri, nem elégszik meg azzal, hogy csak imádkozik, hanem saját életéből áldozatot hoz és szemét, fülét Istennek engesztelő áldozatul kínálja. – Krisztus világát az érti, az érdemli, hogy az Úr színe elé jusson, aki javaiból áldozatot hoz, hogy az Egyház erején keresztül az Egyház népei új kegyelmi erőt nyerjenek. – Imádkozzunk engeszt-

telő fohászt azért, hogy mindenki ilyen engesztelőnek tekintse önmagát. Legyen éltetek szent áldozatot bemutató, és a lemondó áldozat nyomán kiáradó isteni kegyelem a szentek nemzedékévé alakítsa az Úr földi Egyházának házanépét! – Ne felejtse: „Be szép a tiszta nemzedék dicsőségében, mert halhatatlan az emlékezete, mivel ismeretes Isten és ember előtt” (Bölcs. 4,1). És: „Boldog az az ember, ki az Urat féli, és parancsaiban nagy tetszését leli! (Zsolt. 111,1).

4. beszéd: A beszédes harangnyelvek (Erkölcsei beszéd: Imádkozzunk hazánkért!)

Bev.: A zúgó harangok nyelve beszédes ércöntvény. A köznapokon az Úr helyett szól, hogy Isten házába hívja a hálaadó vagy dicséretet zengő híveket. – De vészes időben kongatva sikong, hogy a közeledő ítéletidőre figyelmeztesse az embereket. Ilyenkor a segíteni tudó erős megfeszítve dolgozik, a többi gyenge nép az Úrhoz siet, hogy áldó kezét esdje azok számára, akik önfeledten végzik a nehéz munkáját. – Mostanában országunk sorsfordulóján vészes harangok zengnek és Isten felé fordítanak. A templomok kapui kitérülnek, hogy belépjen az áldozatosan jóságos Isten népe. – Mit tesz valóban a kérők serege?

1. Belép a templomba, hogy áldozatot adjon az egek Urának.

- a) A könyörgő ima áldozatát. Kell az isteni segítség.
- b) Az Isten engesztelő áldozatát. Kell az égi Áldozat.
- c) Saját munkájának áldozatát. De kell az áldozatos munka is.

2. Belép, hogy az Úr áldását vigye országa számára.

- a) Isten próbára tesz. Ez a szenvedés értelme.
- b) Isten segít. Ez az égi segítség sugárzása.
- c) A kegyelemmel áldott ember dolgozik. Dolgozik a hazáért! Dolgozik az „édes Anyjáért”, Egyházáért.

Bef.: A harangok szavához térek vissza. Csodálatos hanghullámokat hozó hangjukra figyelek és intő tanításukat hűséggel követem. Jól tudom, hogy Isten küldötte követek, akik az Úr nevében szórják tanításukat. – Ha szavuk nyomán a templomba sietek, akkor velem, családommal, országgal, Egyházzal marad – az élet Ura!

b/ Beszédláncok – „elsőpéntekre”

I. beszédlánc címe: Mit jegyzett fel a „péntekéről” Klió?

Itt a Szent Szív élettevékenysége és kultuszának története, továbbá későbbi életszakaszában (egyéni életben is!) való áldó munkája fejtegetendő. – Természetes, hogy azzal a szándékkal és részletes, mindig visszatérő hangsúllyal, hogy a mi életünkben is keressük és érvényesítsük a Szent Szív kegyelmeit!

1. beszéd: A Szent Szív – karácsonyi dobbanása

Bev.: Emberi tapasztalatunk az Úr Jézus Szent Szívének dobbanásait Betlehemtől észlelheti. – Mit indít és mit hoz számunkra ennek a dobbanása?

1. Az isteni Szeretet ütemezi Szívének dobbanásait.

Ez az eredet tétele.

- a) Isten követe, hogy örömhírt vigyen. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta oda, hogy mindaz, aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).
- b) Isten Szeretetének szórója, hogy boldogítson. Angyalok dalolják. Pásztorok érzik. Királyok birtokolják.

2. A Szent Család világában is szórja kegyelmeit.

De mit ad és mit vár?

- a) Szeretet derűje – az adomány. Ez a Szent Család boldogsága! (Pl.: a nagy mesterek betlehemi képei is boldogságot sugároznak)

b) Az élet- és Isten-szeretet a visszavárt életkincse. Kapja is – az igazaktól. De nem kapja – Heródestól!

c. De ennek a szeretetnek csodás kiárasztása: minden karácsony megemlékezése.
Bef.: Megjelenése máris a Szeretet sugárzása és visszavárása.

2. beszéd: A 12 éves Jézus Szíve

Bev.: Az Úr Jézus életének zárt világából kiemelkedik a 12 éves Jézus templomi mozzanata. A lényege ez: a templomban marad és oktatója a bölcsenek és tudósoknak. – Mit jelent ez a szeretet szemszögéből?

1. Elhagyja a meleg családi otthont.

a) A földi otthontól elhúzódik.

b) Atyjánál tartózkodik. „Miért kerestetek? – kérdezte. Nem tudtátok, hogy Atyám házában kell lennem?” (Lk 2,49).

2. Hogy tanítva nevelje az egész „isteni otthon népét”.

Mit jelent ez?

a) Oktatja a tudósokat. „...Három nap után ráakadtak a templomban. Ott ült a tanítók közt, hallgatta és kérdezte őket. Hallgatói mindnyájan elámultak értelmességén és feleletein” (Lk 2,46-47).

b. Az égiekre figyelmezteti a földieket. „Keressétek (először) inkább az ő országát (és annak igazságát) és ezeket (mind) megkapjátok”. (Mt 6,33).

c) Atyai házának értékeire figyelmezteti az aggódókat. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: Már a gyermek Jézus is, az Ő Szíve is az emberek üdvözülésének szolgája.

3. beszéd: A tanító Mester judeai útja

Bev.: A Mester valóságos személyiségét életadataiból vonhatjuk le, de legklasszikusabban János evangélista fejezi ki mondván: „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige” (Jn 1,1). – Mit tár elénk Jézus judeai útja?

1. Isteni Ige Ő Maga.

Ez a kinyilatkoztatás közölte igazság.

a) Lassan bontakozik a tanítványok előtt is. „De ha azokat cselekszem, és nekem nem akartok hinni, higgyetek a tetteknek, hogy végre lássátok és elismerjétek: az Atya én bennem van és én az Atyában” (Jn 10, 37-38).

b) Döntő alakban áll elénk az eskü alatti vallomás csengéséből. „A főpap folytatta: „Esküvel kényszerítlek az élő Istenre: mondd meg, te vagy-e a Messiás, az Isten fia?” „Én vagyok”, felelte Jézus. „Mondom azonban nektek: Látni fogjátok egykor, hogy az Emberfia ott ül a Mindenható jobbján és eljön az ég felhőin” (Mt 26,63-64).

2. Isteni ige minden szerető szava.

A 30 éves Jézus életét így lehet jellemezni: „Előző könyvemben, kedves Teofil, elbeszéltem, mi mindent tett és tanított Jézus egész mennybevétele napjáig” (Ap.Csel.1,1).

a) Hirdetése -az Úratyának örök szeretete. „A lélek az, ami életet, a test nem használ semmit. Hozzatok intézett szavaim lélek és élet...” (Jn 6,63).

b) Hirdetése – az ember isteniesítése. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

Bef.: Maga volt az örök Ige és hirdette az égi igéket.

4. beszéd: A kinyilatkoztató Szív

Bev.: Az ég kinyilatkoztatója önmagát az emberi ész előtt is, de a személyes szeretet kapcsolódása – égi kinyilatkoztatás. – Ki és hogyan hozta ezt számunkra?

1. Feltárja saját Szívének szeretetét.

Az isteni kinyilatkoztatás ténye így értelmezendő: „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk” (Zsid. 1,12). Ha pedig vizsgáljuk a Mester igazi küldetését, akkor ez a két gondolat tűnik elénk.

a) Küldetése: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Vallása: „Én nem ítélem el azt, aki hallgatja tanításomat, de nem tartja meg, hiszen nem azért jöttem, hogy elítéljem e világot, hanem hogy megmentsem a világot” (Jn 12,47). – Mindez szeretetének jele.

2. Felfedi az égi Atya szeretetét.

A tanításának vezető tartalma: gyermekeiként vezet benneteket az ég Ura.

a) Ezt tanítja: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

b) Ezért életét adja. Izaiás előrejelzi: „Feláldoztatott, mert ő maga akarta, és nem nyitotta meg száját; viszik, mint a juhot leölésre, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul, és meg nem nyitja száját” (Iz. 53,7). – A jordáni próféta pedig megvalósulását közli: „Nézzétek, az Isten Báránya! Ő veszi el a világ bűnét!” (Jn 1,29).

Bef.: Pázmány Péter szavaival zárjuk: maga jelenti Szt. János, hogy akkor tanulta az Evangélium titkait, mikor mellén nyugodott a Mesternek. Azért az Evangélium végén azt mondja, hogy igazak amiket írt, mert a végvacsorán az Úr mellén feküdt, aki ezeket írja (Szt. János, napi prédikációk).

5. beszéd: Az elesettekhez alázkodó Szív

Bev.: Jézus földi életének alapvonalát a szegényekhez való leereszkedő szeretetben jelölhetnők meg. – Hogyan tárul ez elénk?

1. Éhezőknek ételt kínál.

Olvasd: a csodás kenyérszaporítást (Jn 6: eleje és Mt 14,13-21).

2. Betegeknek erőt kínál.

Olvasd: az egész Evangéliumot. De figyelj az összefogó igazságot: „Nagy sokaság jött hozzá. Hoztak magukkal sántákat, bénákat, vakokat, némákat, meg sok más beteget és lába elé rakták őket. Mikor a nép látta, hogy a némák beszélnek, a bénák meggyógyulnak, a sánták járnak és a vakok látanak, elámult és magasztalta Izrael Istenét” (Mt 15,30-31).

3. Lélekigényeseket örök élettel bátorít.

a) Olvasd az Oltáriszentség ígérését (Jn 6.fej.második része).

b) Olvasd az utolsó vacsora történetét (Lk 22,19-20).

Bef.: Szerető Szíve hozzánk ereszkedett, hogy emberi szívünket Istenhez emelhesse.

6. beszéd: Az utolsó vacsora Mestere

Bev.: De az áldozatos Mester szeretete átlépi az életáldozatot, annak nagyszerűségét, és a velünk maradás kegyelmével tárja elénk véghetetlen szeretetét. – De hol látjuk ezt?

1. Főpapi imája – a szeretetének dítirambja.

Itt kevés volna egy-egy idézet.

a) Talán ezzel kezdhetnők: „Vágyva vágytam arra, hogy elfogyasszam veletek ezt a húsvéti vacsorát, mielőtt szenvedek” (Lk 22,15).

b) Talán az egész „főpapi ima” felolvasásával zárhatnók (Jn 17.fejezete).

2. Utolsó vacsorája – szeretetének maximuma.

De mit tesz a búcsúzkodás végrendeletéül?

a) Áldozatos szeretettel Magát adja áldozatul.

b) És kimeríthetetlen szeretettel Magát hagyja eledelül. „Ezt cselekedjétek emlékezetemre” (Lk 22,19).

Bef.: Ez az a Szeretet, amely istenivé teszi a szeretett embert. „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm.5,5).

7. beszéd: A szenvedő Szív dobbanása

Bev.: Miképpen halad előre a megváltás útján a Mester? Vajon a jeruzsálemi diadal út-e az életnek végső állomása? – Mit mutat életének vége?

1. Másokért vállalja a kereszttut.

Hivatását tudja, de érkezésének percében megremeg a lelke. – De mi a diadalmas hangja?

a) A Getszemáni kertben így imádkozik: „Atyám, ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely, de ne úgy

legyen, amint én akarom, hanem amint te” (Mt 26,39).

b) A Kereszten pedig így hálálkodik: „Beteljesedett!” (Jn 19,30).

2. Másoknak kínálja az életvigaszokat.

Még szenvedésének útján is!

a) Földi vigaszt diktál övéinek. „Nagy tömeg követte, köztük asszonyok is, akik siránkoztak és jajgattak miatta. Jézus ezekkel a szavakkal fordult hozzájuk: „Jeruzsálem leányai, ne miattam sírjatok, sírjatok inkább magatok és gyermekeitek miatt” (Lk 23,27-28). – „Mikor Jézus látta, hogy ott áll anyja és szeretett tanítványa, így szólt anyjához: „Asszony, nézd, ő a te fiad!” Aztán a tanítványhoz fordult: „Nézd, ő a te anyád!” Attól az órától fogva házába fogadta őt a tanítvány” (Jn 19,26-27).

b) Bűnbocsánatot kér ellenségének. „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit tesznek” (Lk 23,24).

c) Örök vigaszt ad a megtérőknek. „Aztán hozzá fordult (a lator): „Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz uralmaddal.” Erre ő így felelt: „Bizony mondom neked: ma velem leszel a paradicsomban” (Lk 23,42-43).

Bef.: A szeretetnek ez a foka az isteni Szeretet revelálódása!

8. beszéd: Az isteni Szív utolsó dobbanása előtt

Bev.: A Mester halála előtti utolsó szeretet megnyilvánulása külön is értelmezhető. Kérdezhetnők: milyen jelek utalnak arra, hogy még élete alkonyán is értünk dobog a Szent Szív?

1. Ima – az üldözőkért.

Az Írás imádkozónak tünteti fel a Mestert.

a) Atyjához fordul a prófétai zsoltár imájával: „Istenem, Istenem, tekints reám, miért hagytál el engem? Távol van szabadulásomtól hangos jajveszékélesem” (Zsolt. 21,2).

b) Ellenségeiért imádkozik a szeretet túlaradásában. „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit tesznek” (Lk 23,24).

2. Hazasegítés – kis fohászkodásért.

a) Egyenesen adja – a jobb latornak: „Bizony mondom neked: ma velem leszel a paradicsomban” (Lk 23,43).

b) Lélekkegyelemmel biztosítja a századosnak, aki „a történetek láttára Istent magasztalva mondta: „Ez az ember valóban igaz ember volt” (Lk 23,47).

3. Gondoskodik – mindnyájunk életéért.

a) Ezt pedig az a jelenet jelzi, amelyben Édesanyja fiaivá tesz bennünket: „Asszony, nézd, ő a te fiad!” (Jn 19,26).

b) De az is bizonyítja, hogy halála percében is ezt rebegi: „Beteljesedett!” (Jn 19,30).

Bef.: Értünk élt, és értünk halt! Szeressük tehát!

9. beszéd: Az átdöfött Szív

Bev.: Mire figyelmeztet bennünket az átdöfött Szent Szív? „...egyik katona megnyitotta lándzsával az oldalát, melyből azonnal vér és víz folyt ki” (Jn 19,34). Az Ő életében figyelmeztet arra a szerezetre, amelyben végsőkéig részesít bennünket, de arra a kötelességre is, amellyel mi tartozunk Őiránta.

1. Ezt is – az embertől veszi.

a) Az emberért áldozza Magát a Mester.

b) Utolsó csepp vérét is érte áldozza a Mester.

c) És áldozatának utolsó cseppjét is az ember ragadja el Tőle.

2. Ezért hálás legyen – az ember Neki.

A bűn az ember terhe, a keresztfeszítés az ember életterhe, a lándzsadöfés is az ember szeretetlensége. – De ennek fejében mit tegyen az ember?

a) Hálát rebegjen – az Áldozatért.

b) Törődött életet éljen gonoszságáért. „Tartsatok bűnbánatot... és keresztelkedjék meg mind-egyiktek Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára” (Ap.Csel. 2,38).

Bef.: Legyen a Szent Szív tisztelete – az elkövetett bűnök bocsánatának szerető elégtétele.

10. beszéd: Az áldozatot bemutató Szív

Bev.: Miben lehetne megjelölni az Úr Jézus Szent Szívének belső rezdüléseit? Mégpedig: hogyan ütemez az Isten felé és hogyan dobban az ember felé?

1. Eleget tesz – bűneinkért.

Ez Istenatyja előtti munkája.

a) Bűnös az elesett ember.

b) De elégtételt ad az isteni Mester. Ő – a Bárány. „János tanúságot tesz róla és nyíltan megvallja: „Óróa mondtam: Aki utánam jön, nagyobb nálam, mert előbb volt, mint én” (Jn 1,15).

2. Magához vonz – örök életünkért.

Ez a mi egyéni életünk gazdagításának munkája.

a) A földön vonz: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: én felüdítlek titeket” (Mt 11,28).

b) A földön segít: „Kérjete és adnak nektek, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak” (Mt 7,7).

c) A földön megszentel: „Az a víz, melyet én adok, örök életre szökő vízforrás lesz benne” (Jn 4,14).

d) Hogy boldogítson az örök életben: „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25,34).

Bef.: Mi tehát az igazság? Áldozatos a Szent Szív – Istenatyja felé, állandóan vonzó – az örök élet felé.

11. beszéd: Alacoque Margit előtt jelentkező Szent Szív

Bev.: Kérdezzük most: mit tár fel a magán-kinyilatkoztatás kegyelmében az isteni Mester? Röviden az a felelet: amit isteni életében és halálában megvalósított, annak egyéni életünkre kiható jellegét tárja elénk. – Hogyan és miképpen értelmezendő?

1. Élete és halála – szeretet.

a) Élete – áldozatos szenvedés. „A rókának oduja van, az ég madarának fészke, de az Emberfiának nincs hová lehajtsa a fejét” (Mt 8,20).

b) Halála – szerető önátadás. „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

2. Áldozatos szeretetét – feltárja.

De mi ennek a gyökérzete?

a) Szerette az embereket. „Közel volt már húsvét ünnepe. Jézus tudta, hogy eljött az óra, amikor a világból vissza kell térnie az Atyához. Ekkor adta övéinek, akiket szeretett és a világban hagyott, szeretetének legnagyobb jelét” (Jn 13,1).

b) Azért áldozza Önmagát. „Ő viszont csak egy áldozatot mutatott be a bűnökért, s örökre ott ül Isten jobbán” (Zsid. 10,12).

3. Emberlelkeket – ideirányítja.

a) Szeretet küldötte – és szeretetet hozott a földre. Ez a valósága: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Szeretetével – az ember életét a Szeretethez ragadja. Ez a hivatása: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: Ez a magán-kinyilatkoztatás égi hivatása.

12. beszéd: A kegyelmeket osztó Szent Szív

Bev.: Az áldozatos szeretet kegyelmeket osztó. A Mester életéről és későbbi szeretteiről is ez az igazság mondható: „Az egész tömeg érinteni akarta őt, mert erő áradt ki belőle, és mindenkit meggyógyított” (Lk 6,19). – Hol észlelhető ez – a mostani életben?

1. Az egész Egyház vezetése – kegyelemárasztás.

a) Tévmentesen így őrzi a tanítást: „Ég és föld elmúlik, de az én igéim el nem múlnak” (Mk

13,31).

b) Eredmény: diadalmas élet. „Mondom tehát neked: Te Péter vagy. Erre a sziklára építem Egyházamat és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta” (Mt 16,18).

2. És minden tagjának isteniesítése – égi szeretet kiáradás.

a) Hívja a bűnösöket. „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: én felüdítlek titeket” (Mt 11,28). „Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket” (Mt 9,13).

b) Megtisztítja a lelkeket. „Akiknek megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyernek, akiknek pedig megtartjátok, azok bűnben maradnak” (Jn 20,23).

c) És isteni kegyelemmel telíti az embereket. „Mindegyikünk annyi kegyelmet kapott ajándékba, amennyit Krisztus adott” (Ef. 4,7).

Bef.: Így tárja elénk Szent Szívét – a történelem múzsája.

II. beszédlánc címe: Az isteni Szív és az „elsópentek”

Itt az volna a feladat, hogy az Úr megjelenésének (magán-kinyilatkoztatás!) tényét, majd tartalmát és végül hozzánk szóló buzdító értékét ismertessük. – A cél itt is az legyen, hogy az Úr ígéretein felbuzdulva annak birtokosaivá tegyük gyengeségünket.

1. beszéd: A magán-kinyilatkoztatás kérdése

Bev.: Hogyan szól hozzánk az Úr? Szt. Pál így felel: „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk” (Zsid. 1,1-2). – De valóságban hogyan megy ez végbe?

1. Szól az Isten – egyetemlegesen.

a) Természetes úton. „Ami ugyanis Istenről megismerhető, az világos előttük, mert Isten nyilvánvalóvá tette számukra. Hiszen, ami benne láthatatlan: örök ereje és isteni volta, a világ teremtése óta művei alapján értelemmel fölismerhető” (Róm. 1,19-20).

b) Kinyilatkoztatás útján. „...e végső korszakban Fia által szólt (Isten) hozzánk” (Zsid. 1,2).

c) Élő tanítás útján. „De ha akár mi, akár egy mennybéli angyal más evangéliumot hirdetne nektek, mint amit tőlünk kaptatok, átkozott legyen” (Gal. 1,8).

2. De szól az Úr Jézus – egyes lelkeken át.

a) Egyesekhez külön is szól.

b) Egyesek útján – másokhoz is szól (ne felejtse: az angyalnép is az Isten követsége).

Bef.: Ki dönti el ezt a ténykedést? Az Egyház. Ki legyen a követő? A hűség hívo!

2. beszéd: Pótlás-e, vagy részletezés az isteni szó?

Bev.: A legközvetlenebb kérdés: vajon miért és hogyan bővül az isteni kinyilatkoztatás?

1. A fejlődő élethez mérten tárul fel az isteni Szív.

Maga a kinyilatkoztatás örök és zárt világ, de a fejlődő élet tökéletesebb kibontakozásban – újból feltárul az isteni Szeretet.

a) A szeretetlen világnak – a Szeretet teljességét mutatja.

b) A Szeretet teljessége az embert jobban az Istenhez vonzza.

2. Az idők emberéhez szól az isteni Szív.

a) Az „újabb idők szelleme” sok fényt lobbant. – Ez a tudományok fénye...

b) De az „igazi idők embere” sok szeretetet és meleget igényel. – Mi tehát az új „magán-kinyilatkoztatás”?

Bef.: Az élő Szeretet élő jelentkezése az új megnyilatkozás.

3. beszéd: Merre törjön életünk?

Bev.: Amikor ködösödött a Szeretet ereje, akkor újból szólt az égi Mester Szeretete. – Miben adott útmutatást?

1. A föld a szolgánk – és mi az urai vagyunk!

a) „Meg is teremté az Isten az embert: a maga képére, az Isten képére teremtette, férfiúnak és aszszonynak teremtette. És megáldá őket az Isten, és mondá: Szaporodjatok, sokasodjatok, s töltsétek be a földet s hajtsátok uralmatok alá...” (1Móz. 1,27-28).

b) Az emberúr – Isten képe és várományosa. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok és ti énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

2. Vagy egekre törjünk?

De hol? A földön.

a) A lélek erőinek kifejlesztésével.

b) A szellemi kapcsolat (Isten – ember) felvételével.

c) Az isteni élet kitermelésével: „Élek ugyan én, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

Bef.: Mi tehát a reánk vonatkozó kinyilatkoztatás? Isten követői vagyunk, hogy Isten fiai legyünk. „Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor örökösei is: örökösei Istennek, Krisztusnak pedig társörökösei. Előbb azonban szenvednünk kell vele együtt, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk” (Róm. 8,16-17).

4. beszéd: Izsák áldását, vagy Krisztus áldó Szívét várjuk-e?

Bev.: Az Ószövetség népe a Messiás várás mellett – erősen a földiekhez tapadó nép maradt. – Nézzük csak: mit várt Izsáktól a család? – És kérdezzük: mit vár Jézustól az embercsalád?

1. A távozó Izsák – a földieket osztja.

a) A „család” Jákobnak különös hatalmat és áldást ad. „Adjon néked az Isten az ég harmatából s a föld kövérségéből bőséggel a gabonából s borból. Népek szolgáljanak néked s nemzetségek boruljanak eléd” (1Móz. 27,28).

b) A „megesalt” Ézsauanak földi bőséget kínál. „Izsák megindula és mondá neki: A föld kövérségében s felülről az ég harmatában leszen a te áldásod: kard után fogsz élni s öcsédnek szolgálni: de eljő majd az idő, hogy lerázod és leoldod igáját nyakadról” (1Móz. 27,39-40).

2. A távozó Mester a lelkiélet Királya.

Mesterünk áldása egészen más természetű.

a) Szent Szívének szeretetét az égi Eledelben hagyja. „Bizony, bizony mondom nektek: nem Mózes adott kenyeret az égből, hanem Atyám adja az igazi mennyei kenyeret. Az az Isten kenyere, amely leszállt a mennyből és életet ad a világnak” (Jn 6,32-33).

b) Szent Szívét mint szerető kísértőt mellénk állítja. „Íme, én veletek vagyok mindennap, a világ végéig” (Mt 28,20).

Bef.: Az utóbbi a mai igazi igényünk. Kell a föld, mert anyai keblén élünk, de kell az ég, mert Atyánk keblére vagyunk.

5. beszéd: Mi a Mester Szíve jelezte életcél?

Bev.: Ha a címben adott kérdésre akarnánk felelni, akkor ki kell nyitni az Evangéliumok könyvét, hogy hallgassuk élő Mesterünk igéjét. – Miben jelezte életcélunkat a Mester?

1. Tanított életében a Mester.

a) Igéi mindig ezt hangoztatják: „Az én országom nem e világból való” (Jn 18,36).

b) Élete mindig ezt hangoztatta: „Atyám, eljött az óra. Dicsőítsd meg Fiadat, hogy Fiad is megdicsőítsen téged” (Jn 17,1). „Meg volt tehát írva, hogy a Messiásnak szenvednie kell és harmadnapon halottaiból fel kell támadnia” (Lk 24,46).

2. Ismételten erősítvén – magán-kinyilatkoztatásokban a Mester.

Amit isteni életútján közölt és élt, azt a magán-kinyilatkoztatásokban is hangsúlyozza.

a) A Szent Szív hazaváró szeretetéről szól (Olvasd: Alacoque Margit életét).

b) A Szent Szív ígérettel fordul a „hazavágyók” felé (Olvasd: i.m.).

Bef.: Az élet „vándor madárnépe” vagyunk, akik az örök haza felé szárnyalunk.

6. beszéd: Kiké a mennyek országa?

Bev.: Cronin: „A mennyország kulcsa” c. regényében a jó tettek emberét állítja a mennyek kapuja

elé. – És az égi Mester?

1. Az élő Szeretet embereié.

a) Hagyd el a földieket. „Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el amid van és árát oszd szét a szegények közt, így kincsed lesz a mennyben” (Mt 19,21).

b) Gyakorold a szóró szeretetet. „Ha tehát én, az Úr és Mester, megmostam lábatokat, nektek is mosnotok kell egymás lábát” (Jn 13,14). – Ez a kapunyitó – életkulcs.

2. Mert valóban ez az ország az élő Szereteté.

De miért van ez így?

a) Egyszerűen azért, mert az „élő Szeretet” otthona a mennyország. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

b) Egyszerűen azért, mert az élő szeretet gyakorlása az igazi haza polgáraié. „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdete óta nektek készített országot” (Mt 25,34). Mert a szeretet gyakorlásának tartalma: „Éheztem ugyanis és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, vándor voltam és befogadtatok...” (Mt 25,35).

Bef.: És mire int a megtestesült Ige? Emberi szívet indít az isteni Szív...

7. beszéd: A típusokat alkotó emberi lelkek

Bev.: De milyenné alakulnak a földön az emberek? Minden egyes más és más, de típusok szerint hasonlítanak egymáshoz. – Milyenek tehát az emberek?

1. A tudós ember – az első.

a) Ez – a kutató.

b) Ez – a fényt szóró.

2. A jótékony ember – a második.

a) Ez – az osztó. Legyen ez: minden jóra vonatkozó. „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13).

b) És – a gazdagító. „Adjatok és adnak majd nektek is; jó, tömött, megrázott és túlcorduló mértékkel mérnek öletekbe. Amilyen mértékkel mértek, olyannal fognak visszamérni nektek is” (Lk 6,38).

3. A szerető ember – a harmadik.

a) Ez a személyes érzülettel személyhez kapcsolódó. „Ha tehát én, az Úr és Mester, megmostam lábatokat, nektek is mosnotok kell egymás lábát” (Jn 13,14).

b) Ez az Istenszemélyből élő és másokat Feléje vezető lélek. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni!” (Jn 14,23).

Bef.: De ne felejtsetd! Mindenki hazatörtető isteni követ. A típusok egyedei – az örök életvándorok.

8. beszéd: Az egymásutáni „elsőpéntek”

Bev.: A magán-kinyilatkoztatás tanítása szerint: különös áldozatosságunk jutalma – az Úr szeretetének bőségesebb kiáradása. – Mi itt az ígélet lényege?

1. Aki kitartóan, az kilencszer keresi a Mestert.

a) Kilenc péntek – lélek tisztulása (gyónás a feltétel!).

b) Kilenc áldozatos péntek lélektelítése (áldozás a feltétel!). Mindez lélektisztulás és természetfeletti átöltözködés. – „Ennek a romlandó testnek föl kell öltenie a romlatlanságot, ennek a halandónak a halhatatlanságot” (1Kor. 16,53).

2. Ígéri – a kitartás, a végső állhatatosság kegyét.

a) Építkezhetünk erre is: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon. Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,54-55).

b) És így várhatjuk az örök élet dicsőségét. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Mi az alapigazság? Nagyobb áldozatokért nagyobb jutalom az osztályrészünk.

9. beszéd: Mit jelent ez: szakítás nélkül?

Bev.: De mik a részleges feltételek? „Szakítás nélkül!”... Ennek értelme kettős. Időrendi és lélektelendi. – Hogyan értelmezendő?

1. Kitartó és áldozatos következetességet kíván az Úr – időben.

- a) Legyen a 9 elsőpéntek életünk áldozata. Nemes elhatározás ez és áldozatos kitartást követel.
b) Legyen elfoglaltságunk felett győzelmes a lélek akarata. Idő és elfoglaltság felett győzzön a lélek.

2. De kitartó szerető törtetést kíván – a lélek.

A törtetésen van a hangsúly.

- a) Gyenge lehet – a kísértésben az ember... De legyen erős a kitartó akarásban.
b) Mert erőt ad és szeretetet közöl – az égi Mester. „Kérjétek és adnak nektek, keressetek és találtok, zörgessenek és ajtót nyitnak” (Mt 7,7).

Bef.: A „hűségesen” van itt a hangsúly. Így lesz valóság: „Jól van, te derék és hűséges szolgál... mivel a kevésben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe” (Mt 25,21-23).

10. beszéd: A Mesterrel kapcsolatos földi élet

Bev.: Szinte az kívánkozik ide, hogy felolvassuk János 15. fejezetének elejét. – Ebből mi világosodik elénk?

1. Mint a Szőlőtőkéhez kapcsolódó – életvesszők.

- a) Tőke – a Mester. „Én vagyok a szőlőtő, ti pedig a szőlővesszők” (Jn 15,5).
b) Vessző – az élő ember.

2. Mint „élő venyigék” lesztek termést termők.

- a) A vessző termése – a Tökének természetét hordozza. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).
b) Az isteni Tőke termése – az ember istenivé nemesítése. „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

Bef.: De ez már a földön észlelhető: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

11. beszéd: A Mesterből sugárzó szeretetáramlat

Bev.: Vajon lehet-e más a Mester lélekáramlása, mint a szeretet? Lássuk csak valóságos Lényét.

1. Égi Atyja a Szeretet.

- a) Az Isten – a Szeretet. „... az Isten szeretet” (1Jn. 4,8).
b) A Szeretet Egyszülöttje az égi Mester. „Így beteljesedett Izaiás próféta jövendölése: „Ő elvette betegségeinket és bajainkat hordozza” (Mt 8,17).

2. Az Istenfia az áldozatos Szeretet.

- a) Valóságos létében. „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige” (Jn 1,1).
b) És sugárzásában. „Aki első akar lenni, az legyen a legutolsó és mindenki szolgája.” Azután odahívott egy gyermeket... s így szólt hozzájuk: „Aki befogad egy ilyen gyermeket az én nevemben, engem fogad be, ki pedig befogad engem, nem engem fogad be, hanem azt, aki küldött” (Mk 9,35-37).

3. Az „emberfia” a Szeretethez fűződő életzarándok.

- a) Ennek szolgálatát akarja elérni az Úr – önmagunkban. „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).
b) Ennek szórását akarja megvalósítani a gyakorlati életben. „Ez az én parancsom: szeressétek egymást, mint ahogy én szerettelek titeket” (Jn 15,12).

Bef.: És mi mindennek eredője? Ez az igazság: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

12. beszéd: Emberi szív – az Istenember Szívén

Bev.: Van-e erre vonatkozó isteni ígéret is? Vagy csak Szt. Jánosé ez a kiemelkedő isteni kegy?

1. Rajta pihen és Tőle veszi dobbanását a földön.

- a) Mindenki elérheti. „Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra: egy akol lesz és egy pásztor” (Jn 10,16).

b) Ha életét szeretettel Felé lendíti. Észre kell vennünk, hogy a Mester a kapu: „Bizony, bizony mondom nektek: A juhok számára én vagyok az ajtó” (Jn 10,7). – És meg kell valósítani ezt az isteni

intést: „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne” (Jn 1,12).

2. Benne él és Benne boldog – a Szeretet kapcsolatában.

a) Róla mondja Szt. Pál: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

b) Neki ígéri a Mester: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbenem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: A szerető emberi szív az isteni Szív ütemét veszi, és így életét istenivé nemesítve – boldoggá teszi.

III. beszédlánc címe: Az „elsópéntek” a nép életében

Ez a beszédlánc a már meglévő szent szokásokat akarná ismertetni. De nem lenne szabad megelégedni azzal, hogy itt csak a tényeket ismertessük. Arra kell törekednünk, hogy az Egyház élő tanítása, helyesen annak követésére buzdítsuk híveinket. – Ez a beszédlánc bevezetőszöveg sorozat lehet a következő beszédlánc előkészítésére. De már itt felhívjuk a figyelmet, hogy ez a – szinte történelmi – lezárás hittudományi és erkölcsstani céllal adandó elő.

1. beszéd: Szívek melódiájának gyökérzete

Bev.: Ha kérdéssé tennők e címet, akkor így zengene reá a felelet: a szeretet a szívek ütemezésének indítója. – Hogyan csendül ez mibennünk?

1. Isten önti belénk a szeretet kegyelmét.

a) Betölti lelkünket a szeretet kegyével. „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

b) És így átnemesít az isteni kegyelem erejével. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

2. És a szeretet zengi bennünk a szeretet énekét.

a) Van ebben imádkozó dal.

b) De több benne az áldozatosan szerető élet. Olyan élet, amely szóróan, a samaritánus példájára valósítja ezt: „Ez az én parancsom: szeressétek egymást, mint ahogy én szerettelek titeket” (Jn 15,12).

Bef.: De mindennek az az értelme, hogy a Megváltó a kegyelmek szerzője.

2. beszéd: A szívek egybecsengésének valósága az élet

Bev.: A szeretet nem szétfolyó érzéshullám, hanem magát átadó életforrás. Van benne olyan erő, amely a szeretett személyt magához vonzza, és van benne olyan örvénylés, amely a személyeket magából gazdagítja. – Milyen tehát a Szent Szív és az emberi szív kapcsolata?

1. A Szent Szív kiáradó és vonzó Szeretet.

a) Alapjában: Szeretet az Isten. „Aki nem szeret, az nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet” (1Jn. 4,8).

b) Tevékenységében vonzó és szóró az Isten. „Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem a bűnösöket, hogy megtérjenek” (Lk 5,32). „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: Én felüdítlek titeket” (Mt 11,28).

2. Az emberi szív befogadó és felkínálkozó szeretet.

a) Veszi, amit az Isten ad. „Mindegyikünk annyi kegyelmet kapott ajándékba, amennyit Krisztus adott” (Ef.4,7).

b) Visszasugározza, amit Istentől vett: „Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást!” (Jn 13,34). Ez pedig olyan gyakorlati legyen, hogy álljon reá ez a mesteri mondás: „Éheztem ugyanis és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, vándor voltam és befogadtatok, mezítelen és felruháztatok, beteg voltam és meglátogattatok, börtönben voltam és fölkerestetek” (Mt 25,35-36). „Bizony mondom nektek: Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek” (Mt 25,40).

Bef.: Valóságos eruptív és kreatív az isteni Szív, hogy istenivé alakuljon az emberi szív.

3. beszéd: És micsoda a mi oltárunk, képünk és érmünk?

Bev.: Igen röviden ezt mondhatnók: figyelmeztető jelek az életkapcsolat fenséges átélésére. Olyan jelek, amelyek beszédesek és így lélektevékenységre indítók. – Hallgassuk csak, miről szólnak:

1. A mi oltárunk...

Értelmezzük:

- a) Vagy általában az oltár áldozati jellegét.
- b) Vagy a mi egyénien kiemelhető oltárunk jellegét.

2. A mi Szent Szív képünk...

Értelmezendő a mi templomunk Szent Szív szobra vagy képe.

3. A mi érmünk...

Értelmezendő a mi keblünkön díszelgő Szent Szív érem. Milyen és miről szól hozzánk?

Bef.: Beszédes jelek, amelyek életváltásra figyelmeztetnek. De hallgassuk is szavukat, ők nem némák, de mi legyünk áhítatosan felfigyelők!

4. beszéd: És a mi otthonunk díszé?

Bev.: Milyen a mi lakásunk ékessége? – Minden lakás képekkel ékített. Milyen a mi lakásunk Szent Szív képe?

1. Éke a lakásnak.

- a) Külsőleg az Úr szeretetére figyelmeztető.
- b) De a „családfelajánlás kegyelmével” a Szent Szívhez kapcsoló.

2. Lakója a léleknek.

Ámde a Mester szerint a lélek Isten háza.

a) A tanítvány így tanítja: „Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok és Isten Lelke lakik bennetek?” (1Kor. 3,16).

b) A Mester pedig az örök életen át ezt kínálja: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Milyen legyen az ilyen család élete? A Szent Szívben élő és a Szent Szívet követő.

5. beszéd: A családunk „elsőpénteke”

Bev.: Az Egyház ünnepeit, a nyilvános ünnepeket, piros betűkkel jelzi a kalendárium... És a család ünnepeit hogyan emeli ki a köznapok közül az ember?

1. Együtt megyünk a Szent Szívhez.

Ez a templomlátogatás ténye.

- a) Együtt visszük lelkünk terhét és örömét.
- b) Együtt vesszük a megigazulás kegyelmét. De miért?

2. Hogy együtt hozzuk haza a Szent Szív szeretetét.

Talán terhekkel mentünk, de kegyelmi „terhekkkel” jövünk haza.

- a) Mindenesetre velünk a Mester szeretete.
- b) Mindenesetre szeretet-tevékenységre indít a Mester kegyelme.

Bef.: Milyen lesz tehát a mi családunk „elsőpéntekje”? Isten szeretetét vevő és Isten szeretetét sugárzó.

6. beszéd: A mi „Szent Szív Társulatunk”

Bev.: Az egyházközség nagy egységét kisebb egységekre bontja a társulati élet. – Ezek egyike a mi „Szent Szív Társulatunk”. – Mit akar elérni ezzel az Egyház?

1. Egybefogja a Szent Szív tisztelőit.

a) A lélekben egybecsengőket összefogja. „Mi következik ebből, testvérek? Mikor egybegyűltök, legyen mindegyikötöknek dicsérő éneke, vagy tanítása, vagy kinyilatkoztatása, vagy nyelvadománya, vagy magyarázata. Szolgáljon minden épülésekre” (1Kor. 14,26).

b) Hogy így az egybecsengést erősítse. Érezzük, hogy egyet akarunk! – De mi ennek az egységnek az alapüteme?

2. Az Egyház egységes szeretetérzésbe fonja a Szent Szív hódolóit.

- a) A szeretet az égi alaphang. Ezt csendíti a Mester: „Hiszen nem ti beszéltek, hanem Atyátok

Lelke szól belőletek” (Mt 10,20).

b) A szeretetre hangolás a földi feladat. „Aki szereti testvérét, az világosságban él, és abban nincs megbotránkozni való” (1Jn. 2,10). De így: „Gyermekeim, ne szeressünk szóval és nyelvvel, hanem tettel és igazsággal! Így tudjuk meg, hogy az igazságból vagyunk, és ezzel megnyugtathatjuk előtte szívünket” (1Ján. 3,18-19).

Bef.: Ezt szolgálja a mi kis Társulatunk. – De **szolgálja** is!...

7. beszéd: A mi gyermekeink „Szent Szív őrsege”

Bev.: Családunk öröme – a gyermeknép szaporodása. Ők az Isten szeretetének követői. Azért akarjuk őket az Úr Jézus Szent Szívéhez fűzni. – De hogyan tesszük ezt?

1. Gyermeklélek állja – a tisztaság őrsege.

a) Szervezzük ezt az őrseget! Ne felejtse! Aki Krisztus őre, az a tisztaság sugárzásának vevője!

b) Mert az Isten előtti „tiszták” állhatják ezt a „díszőrseget”. Ezért dolgozik a gyermek, és ezt a kegyet adja a Mester.

2. De csak a tisztelet ennek az alapja?

Nem! Végül is az a cél, hogy égi Mesterünk védje a „tisztá örök lélekőrségét”!

a) Legyen lelkünk örök virágzást hozó. „Én vagyok az igazi szőlőtő, és Atyám a szőlőműves” (Jn 15,1).

b) Legyen örök virágzó lelkük boldogsága az égi Mester. „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van, és én föltámasztom őt az utolsó napon. Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,54-55).

Bef.: Így azután a földön és az égben a Mesterrel él az ember. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

8. beszéd: A mi falunk Szent Szív litániái

Bev.: A mi kis falunkban elsöpéntek délutánján megszólalnak a harangok, mégpedig azért, hogy Isten házába hívja hétköznapi is az embereket. – Mit jelent ez?

1. Az együttes közösség is könyörög.

a) Egy-egy ember Istenhez emelkedő lélek. „Ments meg engem, Uram, a gonosz embertől, szabadíts meg az erőszakos férfiútól” (Zsolt. 139,2).

b) Az együttesen imádkozókhoz leszáll az Isten. „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20).

2. És így az együttes közösség is gazdagszik.

a) Kölcsonös szeretetben. Valóra válik a Mester szava: „Ha tehát én, az Úr és Mester, megmostam lábatokat, nektek is mosnotok kell egymás lábát” (Jn 13,14).

b) Istenhez fonódó szeretetben. „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

Bef.: Könyörgő szavaink is azt kérik, hogy emeljen Magához és szálljon a lélekvilágunkba az isteni Szeretet.

9. beszéd: A Szent Szív-péntek szentmiséi

Bev.: Az elsöpéntek áldozatának látogatása népünk lelkének szent gyakorlata. – Mit mutat ilyenkor a templom?

1. Sokan veszik körül az áldozati oltárt.

a) Otthoni munkájukat – elvégzik.

b) De szentmiséjükre – mégis jut idejük. Mindez az Isten háza látogatása.

2. Sokan veszik magukhoz az isteni Bárányt.

Ez már a különös kegyelem vétele.

a) A köznapi élet pergése jellemzi ezt a napot. Látszólag olyan, mint a többi...

b) De az örök élet Kenyerében éltetik a hívek lelküket. Valóban istenivé nemesítés a nap értéke.

Bef.: Így azután a „lélek ünnepe” lesz a „köznapi” péntek...

10. beszéd: Az elsópénteki szentséges misék

Bev.: Az Úr titokzatos jelenlétét – zárt tabernakulum rejti. Az elsópéntek napján azonban trónra emeli az áhítatos hívő. – De miért?

1. Mert ünnepet ül a szerető ember.

- a) A látható „Titok” közelébe érzi ünnepét a lélek. Ezért szereti ezt a liturgikus formát a hívő.
- b) A látható „Titok” emeli egekbe az ünneplő lelket. Ezért nagy érték az ilyen ünneplés.

2. Hogy jelezze – állandóan vele van az Istenember.

A „szentséges mise” csodásan figyelmeztető és beszédesen indító.

- a) A szentmise – kezdetén imádásra teszik ki.
- b) A szentmise – alatt Áldozattá változik.
- c) A szentmise – gyümölcseként Eledelként veszik, hogy az életük istenivé változzék.

Bef.: Az így ünneplő lélek – földön járó Isten angyala.

11. beszéd: A családok följajnlása

Bev.: Magyar népünk átvette azt a szép szokást, hogy a családot Jézus Szent Szívének ajánlja. – Mi a gyökérzete és mi az égi áldása?

1. A szeretet örök áramlását igényli a nemes család.

- a) A családi szentély világában is. Ennek adományozója is a Szent Szív.
- b) Az egek felé áramló isteni emelkedésben. Ennek pedig vezetője a Szent Szív.

2. Az egek Szeretetét veszi az áldott család.

- a) A „szeretet tömjénfüstje” száll az égbe.
- b) A Szeretet kegyelmi áramlása áramlik a földre.

Bef.: Már itt a földön is megkezdődött a szeretet-közösség. Az a közösség, amelynek teljes kibontakozása: „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13).

12. beszéd: A Szent Szív házanépe

Bev.: Az Egyház nagy közössége – a jó Pásztor bárányainak közössége. Erről beszél szt.János mondván: „Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra: egy akol lesz és egy pásztor” (Jn 10,16). – De a „nagy közösség” keretén belül kisebb közösségek is vannak. Ezeket a szeretet erőinek fokozati eltérése különíti elsőbb helyre.

1. Legyünk – szent János lelkének hordozói.

Mi volt az igazi jellemvonása?

a) A szeretet hordozása. Ő tanítja: „Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet” (1Jn. 4,8).

b) És a szeretet kiárasztása. Ezért mondja Szt. Pál: „Legyen bár prófétáló tehetségem, ismerjem bár az összes titkokat és minden tudományt, legyen akkora hitem, hogy hegyeket mozgassak, ha szeretet nincs bennem, mit sem érek” (1Kor. 13,2). – Kísérte János a Mestert haláláig. Magához vette Szűz Máriát az ő haláláig.

2. És leszünk – az Úr Szent Szívén pihenő boldogok.

- a) Ezek legyünk mi.
- b) Ezek legyenek a mi egyesületi testvéreink.

Bef.: Ez a közösség a Szent Szív szeretetének életközössége. Sőt: a boldogok boldogjainak együttese.

IV. beszédlánc címe: Az „elsópéntek” lelki hatása

Itt csak erről az egy kultusztényről szóljunk, de ennek lelki hatását értelmezzük. – Mindezt úgy tehetjük, hogy felhívjuk híveink figyelmét arra, hogy milyen módon hangolhatják, alakíthatják magukat arra, hogy a szerető Jézus kegyelméből az „elsópéntek” kegyét vehessék! – De természetesen arra is ki kell terjeszkedni, hogy a szent szokás milyen értékeket hoz magunk és mások számára. – A figyelem arra irányítandó: felhangolando a lélek, hogy befogadhassa az eget!

1. beszéd: Az igazi Szeretet gyökérzetének felismerése

Bev.: Az „elsőpéntek” gyakorlatának első értéke: a legnagyobb értéknek, a Szeretetnek a felismerése. – Miben áll ez a felismerés?

1. Szeret az egek Ura.

a) Tárgyi valóság – a teremtés. „Meg is teremté az Isten az embert: a maga képére, az Isten képére teremtette, férfiúnak és asszonynak teremtette” (1Móz. 1,27).

b) Felénk forduló valóság – a megváltás. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

c) Hozzá forduló történet – az emberi imádság. „Isten, szabadíts meg engem nevedben, hatalmaddal szolgáltsz igazságot nekem! Isten, hallgasd meg imádságomat, fogadd füledbe szájam beszédeit” (Zsolt. 53,3-4).

2. Szeret az Úr Egyszülöttje.

a) Krisztus megjelenése – a Szeretet élő jelentkezése. „...Ő elvette betegségeinket és bajainkat hordozta” (Mt 8,17).

b) Ezért zengi diadalénekét az ember lelke. „Ujjongjatok Istennek, országok mind, szolgáljátok az Urat örvendezve, járuljatok eléje lelkendezve!” (Zsolt. 99,2).

Bef.: Akit **ilyenné** hangolt a szerető Jézus, annak ajkán ez a himnusz zeng: „Várva-vártam az Urat, s ő figyelmét felém fordította. Meghallgatta könyörgésemet, kihúzott a nyomorúság verméből, a sár fertőjéből; lábamat kősziklára helyezte, lépésemet biztossá tette, és szájamba új éneket adott. Istenünket dicsérő szótatot. Sokan látják és megfélemlenek, s az Úrba vetik reményüket” (Zsolt. 39,2-4).

2. beszéd: A lélek figyelmének egek felé fordulása

Bev.: Az ember testi igényei – a földanya felé húznak, de lelki erői az egek felé lendülnek. – De hogyan csendül harmóniába ez a kettős történet?

1. Örömmel járom – a földi élet útját.

a) Ide helyezett az Atyám. „Vette tehát az Úr Isten az embert s a Gyönyörűség paradicsomába helyezte, hogy művelje és őrizze meg” (1Móz. 2,15).

b) Itt állított feladat elé Atyám.

c) Innét vesz Magához szerető Atyám. „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25,34).

2. De boldogan várom az örök élet révét.

a) Kinek igénye ez? Minden élő emberé. Ez a természetben is jelentkező és kegyelemmel erősített emberlélek követelőző hangja.

b) És kinek szava teszi valósággá ezt az igényt? Az élet Mesteréé, Aki így szól: „Én vagyok a föltámadás és az élet: aki bennem hisz, mégha meg is halt, élni fog” (Jn 11,25).

Bef.: Aki ezután a természet szavának és a Mester tanításának hódolatos elfogadója, arra áll ez az igazság: „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

3. beszéd: A lélek életének állandó ellenőrzése

Bev.: De hogyan tudom áthangolni az örök élet igényesévé a lelkemet? A következő **belső** munkát kell elvégezni:

1. Figyelem a lelkem hajlásait.

Itt az ingadozó nádszál legyen a példa...

a) Magasbatörés az őstermészete.

b) Mégis szellő lengés az ingatója. – Figyeld magadat ember!...

2. Hogy egekbe lendítsen sudárságaimmal.

Az emberi élet valóságos lendülete az égiek keresése.

a) Mi az élet igazi vonala? „Keressétek (először) inkább az ő országát (és annak igazságát) és ezeket (mind) megkapjátok” (Lk 12,31). Ez pedig az az ország, amelyet így jellemez a Mester: „Az én országom nem e világból való” (Jn 18,36).

b) És mi az emelkedő ember jutalma? Röviden, ez a földi jutalom: „Atyád, aki a rejtekben is lát,

megfizet neked” (Mt 6,4). – Röviden, ez az égi jutalom: „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdete óta nektek készített országot” (Mt 25,34).

Bef.: Hát ez az égi sudárzás? Igen! Mégpedig olyan, amelynek vitális lendülete ebben a tételben cseng: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én feltámasztom őt az utolsó napon. Az én testem valóban étel, és az én vérem valóban ital” (Jn 6,54-55).

4. beszéd: Hibáim és bűneim ismeretem előterébe lépnek

Bev.: A lelkét állandóan vizsgáló ember élete kettős vonalat mutat.

1. Napi vizsgálódás – hiányokat tár fel.

Hibákra utal és talentumokat tár fel.

- a) Mulasztásokat.
- b) Kisebb hibákat.
- c) Súlyos botlásokat.

2. De élethajlásaim ismerete feladatokat állít eléem.

a) Követeli a mulasztottak jóvátételét.
 b) Igényli a gonosz életút elhagyását. „Tartsatok bűnbánatot, ... és keresztelkedjék meg mind-egyiktek Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára. Ezzel elnyeritek a Szentlélek ajándékait” (Ap.Csel.2,38).

c) És sürgeti a rossz természet elleni harcbaszállást.

Bef.: Ha fájdalmas is ez a látás, az élet megnevesítése érdekében szükséges ez az életismerés.

5. beszéd: Ingadozó gyengeségem előtérbe lép

Bev.: A Szent Szív hódolója akarok lenni... Jó tehát világosan látni: milyen vagyok, hogy kirajzoldjék előttem, hogy milyen legyek. – Hogy megy ez végbe?

1. Látom, hogy milyen vagyok.

Legyen a hasonlat – a záró lélekfátyol lehullása.

- a) Eltakarta az önámítás való képemet.
- b) Most eléem lép teljes kontúrozásban életképem.

2. Dolgoznom kell azon, hogy milyen legyek.

Az ismeret azonban ne legyen letörő, mondván: íme, ilyen lélek nem lehet a szerető Jézus Szent Szívének kedves embere. – Ellenkezőleg!

a) Legyen emelőm az a Szeretet, amely még az ilyen emberből is isteni embert teremt.

b) Sőt, legyen lélekfeszítő arra nézve, hogy erős nekilendüléssel belőlem is kialakul az „Isten népe”.

c) Végül legyen olyan nagy erő, amely egyenesen reávezet ennek a feladatnak a teljesítésére.

Bef.: Jól jegyezd meg ember! A szerető Szív arra segít, hogy gyarlóságaid ismerete mellett az isteni élet teremtő lendületében éld életedet!

6. beszéd: Világosodik előttem: Istennel kapcsolódjék a lélek!

Bev.: Mi az emberi lélek **igazi** felvirradása? – Vajon a világ ismerete? Vagy önmagunk ismerete? – Vagy a Végtelen hozzám való viszonya?

1. Felém fordult az isteni Szereteted.

- a) Az életkincsek adományozásával (lélek és tehetségek!).
- b) Az isteni természet közlésével.

2. Felé fordul emberi szeretetem.

a) A Szentírás szerint: „Megsebezted szívemet, mátkám, húgom! Megsebezted szívemet szemed egyetlen tekintetével, nyakad egyetlen hajszával!” (Én. 4,9).

b) Az életem sodródása szerint: „ad astra!” a lelkem lendülete. Valóság ez: Istent keresi és találja az ember!

Bef.: **Csak** az ember, az összes földi lény között!

7. beszéd: „Hallom” a Szent Szív szavát...

Bev.: Szól az ajak és dobog a szív... Mindkettő másik ember felé beszél. – És Jézusunk hogyan nyilatkoztatja Magát felénk?

1. Hívogat a Mester szava.

a) Istenatyától hozott az igéje. „Nem hiszed, hogy én Atyámban vagyok és az Atya énbennem? A tanítást, amit hirdetek nektek, nem magamtól mondom, és a tetteket is Atyám cselekszi, aki bennem van” (Jn 14,10).

b) Isteni életre indít tanító beszéde. ”Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne” (Jn 1,12).

2. Hívogat a Mester kiáradó szeretete.

Saját hangja mellett szól a Szent Szív dobbanása.

a) Ez a dobbanás – lélekszeretetről beszél.

b) Ez a dobbanás – áldozatos életről regél.

c) Ez a dobbanás – viszonszeretetről szól.

Bef.: De kicsoda hallja meg ezeket a beszédeket? Hallani mindenki hallja, csak legyen ereje a megvalósításra. Azért figyelmesen kell olvasni ezt a két szöveget: „Akinak füle van, hallja meg” (Mk 4,9). – „Nem mindaz, aki azt mondja nekem: Uram, Uram! – jut be a mennyek országába. Csak (az jut be a mennyek országába) aki mennyei Atyám akaratát teljesíti” (Mt 7,21).

8. beszéd: Élvezem a Szent Szív terített asztalát

Bev.: Az Úr Szent Szíve örök asztalt akart teríteni, hogy állandó vendégei legyünk terítékének. – Hol látjuk ez?

1. Vendégnek hív a Mester.

a) Maga mondja: „Ez az én testem, amelyet értetek adok. Ezt cselekedjétek emlékezetemre” (Lk 22,19).

b) Tanítványa is ezt tanítja: „Az Úrtól kaptam ugyanis, amit közöltem veletek: Az Úr Jézus elárusításának éjszakáján fogta a kenyeret, hálát adott, megtörte és így szólt: „(Vegyétek és egyétek), ez az én testem, melyet értetek (adok). Ezt tegyétek az én emlékezetemre” (1Kor. 11,23-24).

2. Az „élet Kenyerével” éltet a Mester.

Amit kínál, az az örök együttlétet biztosító Eledele.

a) Azért mondja: „Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van és én feltámasztom őt az utolsó napon.” (Jn 6,54). – Ez a földön élők ígérete.

b) Azért mondja: „Azon a napon megtudjátok, hogy én atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20). – Ez az égbe térők égi kegye.

Bef.: A terített asztalhoz állandóan hívogat az Egyház. Bátran közeledj a vendégek szeregéhez, mert a szerető Mester az élő „Házigazda”. Gazdája a háznak, és Eledele a meghívott vendégeknek.

9. beszéd: Áldozatossá nevel az Úr Szent Szíve

Bev.: Az Úr szerető Szíve az emberélet örök példaképe. – De hogyan és mire tanít?

1. Ő Maga az élet áldozatos.

a) Az Ószövetség így jelzi: „Mint a pásztor, legelteti nyáját; karjával összegyűjti a bárányokat, s ölébe emeli, az anyajuhokat ő maga viszi” (Iz. 40,11). – „És gonoszok közt adtak neki sírt, és gazdag mellé jutott halálában; mert nem cselekedett gonoszságot, sem álnokság nem volt az ő szájában” (Iz. 53,9).

b) Az Újszövetség így valósítja: „...keresztre feszítették őt és vele együtt két másikat: azokat kétfelől, középen pedig Jézust” (Jn 19,18).

2. Én is az Ő áldozatos leszek.

Ő – az Áldozat, én – áldozatos! – Miben?

a) Önmagam kinevelésében.

b) Mások szolgálatában.

c) Égi Atyám örök dicsőítésében.

Bef.: Keressem csak magamban, mennyit sikerült megvalósítanom?

10. beszéd: Az alázatos Jézus megszeretése

Bev.: De miért tudom szeretni és miért szeressem az édes Jézust? A feleletet ezek a tételek adják:

1. Emberré lett.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

2. Megváltóm lett.

„Másnap látta (János), hogy Jézus közeledik feléje. Megszólalt: „Nézzétek, az Isten Báránya! Ő veszi el a világ bűnét!” (Jn 1,29).

3. Pásztorom lett.

„Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért... Én vagyok a jó pásztor: ismerem enyéimet, és enyéim ismernek engem” (Jn 10,11 és 14).

Bef.: Én pedig fiává lettem! „Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk” (Róm. 8,17).

11. beszéd: A szelíd Jézus megszeretése

Bev.: Magáról azt tanítja a Mester: „Vegyétek magatokra igámat és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatosszívű, - és nyugalmat találtok lelketeknek” (Mt 11,29). – Az tehát igazi hűségese, aki előtt legnagyobb értéké lett ennek az életformának a megszeretése. – Miben áll ez?

1. Szelíden néz reám az Úr.

a) Nem töri össze a gyengét. „A megtört nádszálat össze nem zúzza, s a füstölgő mécsbelet ki nem oltja; hűségesen visz igazságot. El nem lankad és kedvét nem veszíti, míg igazságot fel nem állít a földön, tanítására várnak a szigetek” (Iz. 42,3-4 és Mt 12,20).

b) Békét ad a Hozzá tapadóknak. „Mert eljő a nap, amelyen majd így kiáltanak az örök Efráim hegyén: Rajta! Menjünk fel Sionba az Úrhoz, a mi Istenünkhöz!” (Jer. 31,6). – „Békességet hagyok rátok, az én békémet adom nektek. Én nem úgy adom nektek, amint a világ adja” (Jn 14,27).

2. És így bizakodó lehet az ember.

a) A bűnös. Ezeket Magához vonzza és bocsánatot ad.

b) A lélegz gazdag. Ezeket Szent Szívére zárja és Isten fiaivá alakítja. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

Bef.: Ennek lélekbirtoklása – a szerető Jézus adománya.

12. beszéd: Az egybefonódó szeretet felismerése

Bev.: Miről zengenek az emberek? A nemes lelkek – a szeretet diadaláról, a szenvedély tüzei – a gyűlölet izzításáról. Szegények az utóbbiak, mert az életfakasztó erők pusztítói. De mivé tesz az Úr Szent Szívének sugárzó adománya?

1. Az égi Szeretet szerelmeseivé.

a) Az Énekek Éneke erről a szerelemről dalol...

b) Az életek élete erről a lendületről énekel...

2. És a földi szeretet szolgálóivá.

De az Istenhez emelkedés útja – a földiek és a föld embereinek szeretete. Ez a létra, amelyen át az Istenhez jut az ember.

a) **Helyesen** szeretendő a föld.

b) Magam szeretete arányában szeretendő az embertestvér.

3. Az égi Szeretet élvezőivé.

a) Ezt élvezzük előízben... Ez a földön élők Isten szeretete.

b) Ezt élvezzük az örök hazában. Ez a hazatértek örök értéke. – „Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről-színre. Most csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem, ahogy én is ismert vagyok. Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,12-13).

Bef.: A gyűlölet tüzeit oltsátok és a szeretet tüzeit istápoljátok!

V. beszédlánc címe: Az elsőpéntek apostolsága

Itt arra lehetne reámutatni, hogy miképpen vihetjük az emberi lélek közelébe az isteni Mester Szent Szívét? Ez pedig azért volna fontos, mert élethivatásunk nem csupán saját lelkünk üdvözítése, hanem mások, szülők, gyermekek, rokonok és egyéb embertársaink „hazasegítése”. – Ennek az **apostoli munkának** részletezésével akarna foglalkozni ez a beszédlánc. – A fő gondolat: alakítsuk magunkat olyanná, hogy mások életének is apostolai lehessünk.

1. beszéd: Az életkincsek hivatása

Bev.: Mindent értékesítésre ad az Úr! Olvasd csak: „Előhívta tíz szolgáját és átadott nekik tíz minát: Kereskedjete vele, mondta, amíg visszatérek” (Lk 19,13). – Mire kapjuk életkincseinket?

1. Magunk üdvözítésére.

Ez az első feladat. Az ember célját Istenatya szabja meg. – Miben áll?

a) Légy az Úr **tudatos** ismerője és dicsőítője. „...Hogy megtudjátok és elhiggyétek nekem, és megértsetek, hogy én vagyok az: előttem nem alkottatott isten, és utánam sem lesz... Ezt a népet magamnak alkottam, hogy hirdesse majd dicséretemet” (Iz. 43,10 és 21).

b) Légy önmagad végnélküli boldogítója...

2. Mások segítségére.

Ez a második feladat. Ez pedig mire terjed ki?

a) Földiek osztására. „Szeressétek inkább ellenségeiteket! Tegyetek jót és kölcsönözzetek, a nélkül, hogy valamit is visszavárnátok. Akkor nagy lesz jutalmatok s a Magasságbeli fiaii lesztek” (Lk 6,35).

b) Örök értékszerzésre. Ez ima, buzdító szó, segítő szeretet. Így lesz az ember olyan közvetve dolgozó isteni követ, aki osztja és szórja, amit Istenatya adományoz.

Bef.: A „talentumok” így értékesítendőek. Az eredmény pedig: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár az igaz élet koronája, melyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik örömmel várják eljövételét” (2Tim. 4,7-8).

2. beszéd: Az életkincsek szétszórása

Bev.: Gyűjtés, kamatoztatás és szórás... Ez az élet vonala. – Hogyan értékesíthető – az utolsó?

1. Magunkét – másoknak adjuk.

Jelszó: „Adjatok és adnak majd nektek is: jó, tömött, megrázott és túlsorduló mértékkel mérnek öletekbe. Amilyen mértékkel mértek, olyannal fognak visszamérni nektek is” (Lk 6,38). – És miben lehetünk osztók?

a) Mindenben, ami anyagi (materialia!).

b) Mindenben, ami lelki (intellectualia!).

c) Mindenben segíthetünk, ami természetfeletti (supernaturalia!).

2. Így mások lelkét – Istenhez vezessük!

Végén is a „hazatérés” az élet célja. – Ennek fokozatai vannak.

a) A földön is a természetfölötti életet kell szolgálnunk.

b) A földi szolgálattal is a valóságos természetfölötti életet kell szorgalmaznunk.

„Ti olyan tökéletesek legyetek tehát, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48). – Bár Isten adja a kegyelmet, mégis az ember is szolgálhatja a természetfeletti élet kibontakozását.

Bef.: Ez az igazi „kincsszórás”. Életteremtő „csapok” lehetünk.

3. beszéd: A család kincsszórója

Bev.: A legközelebbi életkörzet – a család. – Miképpen adhatunk neki?

1. Vallásos otthont teremtünk.

a) Ki ennek a szolgálója? Anya és apa együttes közössége. „Atyák! Ne keserítsétek gyermekeiteket, hanem neveljétek őket az Úr fegyelmében és intelmeivel” (Ef. 6,4).

b) Mi ennek igazi módszere? Kevesebb szó és több példa! „Egymás közt zsoltárt, himnuszt és

szent dalokat énekeljétek, daloljatok és zengedeztetek szívből az Úrnak” (Ef. 5,19).

2. A vallásos életet szorgalmazzuk!

És ennek mik az egyes részei?

- a) A napi együttes ima.
 - b) Közös templomlátogatás.
 - c) Együttes szentségekhez-járulás. – Lásd: a hollandok szokását!
- Bef.: Így családunk Istenhez segítői leszünk!

4. beszéd: A rokonság égi irányítója

Bev.: Szűkebb körzetünkhöz tartoznak rokonaink... Hogyan vihetjük őket közelebb az Úr Szent Szívéhez?

1. Nem – hatalmi szóval.

Jól jegyezzük meg a következőket:

- a) A kemény hang elijeszt!
- b) Az elítélés elriaszt!
- c) A szerető hívó szó – csalogat. „...Ha ellenséged éhezik, adj neki enni; ha szomjazik, adj neki inni; mert ha így teszel, égő paraszat raksz a fejére” (Róm. 12,20).

2. De mindig – szerető szívvel.

És gyakorlatilag hogyan irányítunk másokat?

- a) Szeretettel nézni életüket! Erre a **kegyes** tekintetre felfigyelnek. Közmondás: kegyesség kegyességet szül.
- b) Szeretettel emelni terveiket! Van ebben anyagi és lelki segítség!
- c) Istenhez segíteni lelküket! Ez már teljesen a természetfeletti kegyelem leesdése. Ebben döntő a kegyelem **leesés!**

Bef.: A szeretetnek ez az ereje – biztosan döntő!

5. beszéd: Az imádkozó közösségben

Bev.: Az Úr szava szerint: „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20). – És van-e nekünk is ilyen közösségünk?

1. Ilyenek – a templomi közösségek.

Hogyan kell ezt megvalósítanunk?

- a) Hétköznapi szentmisék látogatásával.
- b) Ünnepi istentiszteletek kötelező meghallgatásával. – Így az Egyház hűségesei leszünk.

2. Ilyenek – az egyesületi közösségek.

Hogyan kell ezt értékesítenünk?

- a) Közös összejöveteleken való pontos megjelenéssel.
- b) Közös és ünnepélyes megnyilvánulásokon való részvétellel.

Bef.: Legyenek ezek – kérő együttesek, mégpedig mindenki lelkiüdvéért.

6. beszéd: Az egyesületi életben

Bev.: A nagyobb egyházközségeket megosztó közösségek – az egyesületek. – És a Szent Szív Egyesület mit ad nekünk?

1. Egybefogja – a szeretetben élni akarókat. A Szent Szív közösségének alapja a szeretet keresése. „Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet” (1Jn. 4,8).

2. Jézus Szent Szívéhez fűzi a szeretetben élőket.

A Szent Szív közössége a szeretet gyakorlása (felebaráti szeretet). „Ezt a parancsot kaptuk tehát tőle: Aki szereti Istent, szeresse testvérét is” (1Jn. 4,21).

3. És Jézus Szent Szívéhez segíti a Tőle távollevőket.

A Szent Szív szeretete pedig a Szent Szívhez vezeti és segíti a Felé törtetőket. Reájuk is áll: „Ti azonban választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, tulajdonul lefoglalt nép vagytok, hogy annak dicsőségét hirdessétek, aki a sötétségből csodálatos világosságára hívott titeket” (1Pét. 2,9).

Bef.: Ez az „egyesületi élet” – Isten közelség szolgálatának műve.

7. beszéd: Az élet széles keretében

Bev.: Valahol minden egyes fáradozik... De kiszélesedhet lelki munkánk az élet köznapi területére is... Hol érvényesülhet lelki munkánk?

1. Munkánk területén.

Gyakorlatilag pedig így kell dolgoznunk:

- Nem „fölnyeneskedve”. Ez önteltséget jelent. Az pedig taszít.
- Nem szenteskedve. Ez álszentséget jelent. Az pedig távolít.
- Hanem példát adva. Ez vonzó és irányító. „Példát adtam nektek: Amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek” (Jn 13,15).

2. Társadalmunk területén.

Az emberi élet közösségében pereg, folyik minden.

- Nem csak egyedi az élet. Ez az önzést szolgálhatná.
- Társas közösség a terület. Ez a munkakört szélesíti és az ember önzetlen lélekszolgálatát hangsúlyozza.

Bef.: Inportune – oportune. „Állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan! Ints, kérj, buzdíts nagy türelemmel és hozzáértéssel!” (2Tim. 4,2).

8. beszéd: Az irgalmasság gyakorlásában

Bev.: De miképpen lehetünk a szerető jóság gyakorlati megvalósítói?

1. Per materialia.

- Adjuk a földi kincseket. „...Menj, add el amid van, és árát oszd szét a szegények közt, így kincsed lesz a mennyben” (Mk 10,21).
- Szórjuk a lelkieket. És igaz az is, hogy ezáltal magunk is gazdagodunk lélekben.

2. Ad spiritualia.

- Leesdjük az égi kegyelmeket. Mi is segíthetjük ezt: „Illatozom, mint a fahéj és a fűszeres balzsam; mint a válogatott mirrha, kellemes illatot árasztok” (Sir.24,20).
- Segítsük a lélek kegyelmeinek erősödését! Mert tudnod kell: „...Mit is adhatna az ember lelkéért cserébe?” (Mk 8,37).

Bef.: Ez az irgalmas szeretet!

9. beszéd: Az embertestvérek egyetemes szeretetével

Bev.: A Mester így jelzi életünk földi tartalmát: „Szeresd Uradat Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez a legfőbb; az első parancs. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat” (Mt 22,37-39). – Hogyan valósítható – a másik része?

1. A „jó látás” kegyelmével.

Miben áll ez?

- Látni az élet célját.
 - Látni a hozzá vezető eszközöket.
- Ezért mondd: „... Uram, hogy lássak!” (Lk 18,41).

2. A „jót akarás” szeretetével.

És hogyan tehető ez valósággá?

- Mások javát áhítozom.
- Mások életét a jó felé irányítom. Jól jegyezd meg: „Ti vagytok a világ világossága” (Mt 5,14).

3. A „jót szórás” tetteivel.

És mindezt hogyan?

- Adni – lelkem javaiból.
- Áldozatosan szórni – szeretetből. „...Megmutatta neki Isten országát, és megadta neki a szent dolgok ismeretét; vesződsége közepette jóléthez segítette, és fáradságát bőséggel jutalmazta” (Bölcs. 10,10).

Bef.: De ez terjedjen ki mindenkire!

10. beszéd: Az „elégő tűz” áldozatos lobogásával

Bev.: Az égő gyertyaszál fénye világosságot szóró és tüze meleget terjesztő...

1. Legyünk – élő fények.

Az ember valóban az égi Fény hordozója.

a) Mindent megvilágító a Teremtő adta lelke. „Megalkotta tehát az Úr Isten az embert a föld agyagából, arcára lehelte az élet leheletét és élőlényvé lett az ember” (1Móz. 2,7).

b) Mindent fénybevonóvá alakít a Messiás szeretete. „Ti vagytok a világ világossága” (Mt 5,14). Így élő fények vagyunk.

2. Legyünk – égő tüzek.

De a fény ne csak világítson.

a) A Szeretet tüze lobbantotta a földre...

b) A Szeretet tüze lobbantsa és melegítse a föld emberének lelkét. „Ami a testvéri szeretetet illeti, legyetek gyöngédek, tiszteletadásban legyetek előzékenyek. A buzgóságban ne lankadjatok, legyetek tüzes lelkületűek: az Úr az, akinek szolgáltok!” (Róm. 12,10).

Bef.: Látszólag elégünk, valóban örök kincsekkel gazdagodva örök szeretetben élünk. „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13).

11. beszéd: Az isteni élet diadalmas példájával

Bev.: De mi legyen a mi szeretetapostolságunk gyakorlati módszere? Mit kerüljünk és mit tegyünk?

1. Kevesebb legyen az intő szó.

a) A szó hamar elhangzik.

b) Ha pedig csak elítélő, akkor elidegenít.

c) Ha szeretetet sugároz, akkor alaphangulatot teremt.

2. De több legyen a segítő példa.

a) Példamutatás legyen az első. A tettek vonzanak. Exempla trahunt! Mert: „Példát adtam nektek: Amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek” (Jn 13,15).

b) És példás szeretetszórás legyen a második. Aki szeretetben példaadó, az követője ennek a tanító igének: „Magad járj elő jó példával mindenben, a tanításban légy kifogástalan és komoly” (Tit.2,7).

Bef.: Ez a gyakorlatok gyakorlata!

12. beszéd: A Szent Szívnek „életdicséretet” zengő lelkületével

Bev.: Dal, ének, látszólag hangváltozat; a valóságos életedal: az isteni élet. Miképpen csendüljön ez lelkemben?

1. Virággá fakasztott – az Isten Szeretete.

a) Nem öntelten mondogatván (ne magad mondjad ezt magadról...!)

b) Hanem alázattal hálálkodván, hogy ilyenné segít az Úr kegyelme. Ne felejtsd: „Oktalanná lettem, ti kényszerítettetek rá. Hiszen a ti dolgotok lett volna, hogy engem ajánljatok, mert semmivel sem maradok el a „fő-fő apostolok” mögött, bár semmi sem vagyok” (2Kor. 12,11).

2. Virággá fakasszon – az Isten Szeretete.

De hogyan megy ez végbe?

a) Érezd lelked tavaszát! Vágyakozással indul ez a tavaszfakadás. „Mester, mi jót kell tennem, hogy eljussak az örök életre?” (Mt 19,16).

b) Vedd a tavasz zefíráramlatát. Ez az újjászületés. „Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újra nem születik, nem látja meg Isten országát” (Jn 3,3).

Bef.: Mi itt a nehéz feladat? Szerénynek maradni – az alázatosság vonalán és életet fakasztó **példává emeltetni** – az emberlelkek emelésének területén. Ez az élet zengi önmagáról: „Szodoma királya pedig ezt mondá Ábrahámnak: Az embereket add ide nekem, a többit tartsd meg magadnak” (1Móz. 14,21).

VI. beszédlánc címe: „Az elsópéntek szolgálói az örök élet kapujánál”

Itt arról kellene szólni, milyen befelé ható és kifelé táruló munkát végez a Szent Szív szolganépe? – Természetes, hogy itt – még a személyes szolgálatban is-kettős területre kellene lépni. A beszédsozrat első tétele önnön életünkre vonatkoznék és a második pedig embertársaink életét érintené. Egész érthető, hogy mind a kettő a földön töltött életünket és örök életünket venné figyelembe. – Sohasem szabad feledni, egység az élet! Az egeből induló, a földön átfutó és a végnélküliségbe torkolló szent előretörés. – Ennek helyes szolgálatát kellene megtalálniuk az „elsőpéntek” nemes nemzedékeinek.

1. beszéd: Kik az „elsőpéntek” szolganépei?

Bev.: Kik szorgalmazzák az „elsőpéntek” szent gyakorlati ünneplését? – Mi erre a felelet?

1. Az Egyház hivatalos szolgálói.

a) Egyházunk tanítása alapján.

b) A lélek üdvét minden eszközzel előmozdítandó szeretet alapján. „Hirdesd az igét! Állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan! Ints, kérj, buzdíts nagy türelemmel és hozzáértéssel!” (2Tim. 4,2).

2. És mi magunk, az önkéntesség szolgálói.

De csak az Egyház szolgálói legyenek ilyen áldozatosak?

a) Magunk lelkiüdvéért mindent tegyünk. „Ha kezed vagy lábad bűnre csábít, vágd le és vedd el magadtól. Jobb csonkán vagy sántán bemenned az életre, mint két kézzel, vagy két lábbal az örök tűzre kerülnöd” (Mt 18,8).

b) Mások üdvözítéséért Krisztusnak mintájára áldozatokat hozunk. Gondolj az apostolok áldozatára, de gondolj Szt. Pál élettörténetére is: „Háromszor megbotoztak, egyszer megkövezték, háromszor szenvedtem hajótörést. Egy nap és egy éjjel a mély vízen voltam” (2Kor. 11,24-25).

Bef.: Legyünk az Egyház hűséges hallgatói és legyünk mi is a szeretetszolgalat áldozatosai.

2. beszéd: Mit akarunk szolgálni?

Bev.: Minden vallási gyakorlat végül is üdvösségünk szolgálata. Gyökérzetben Isten szolgálata az élet, de a személy célbafutásában az üdvözülés eszköze.

1. Magunk üdvözülését.

a) Üdvösségünk elsőrendű hivatásunk. Ezért mondja a Mester: „Keressétek (először) inkább az ő országát (és annak igazságát) és ezeket (mind) megkapjátok” (Lk 12,31).

b) Mások életszolgálatával magunkat is szolgáljuk. Ezért mondja a Mester: „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből. (Ez az első parancsolat). A második így szól: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat” (Mk 12,31). – Ezt hangoztatja a tanítvány is: „Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel, mert aki felebarátját szereti, teljesíti a törvényt” (Róm. 13,8).

2. És a mások megszentelését.

a) Lelkeket nevelünk Istennek. „Nem egyedül kopogtatunk az örök kapukon” (Faber).

b) Örök kapuk tárulnak általunk az embereknek. Az Úr „angyalai” leszünk, akik segítők lelkünkkel kiáltjuk a „hazatérő” előtt: „Táruljatok fel, hatalmas kapuk, táruljatok fel örök kapuk, hadd vonuljon be a dicsőség királya!” (Zsolt. 23,7).

Bef.: Mit akarunk tehát szolgálni? Az Úr örök házának megnépesedését!

3. beszéd: De mit nyerünk a földön?

Bev.: A Szent Szív szolgalat lényege: erősen zengővé erősíteni az égi Szeretet hangját a földi ember számára. – Mit nyerünk ebből a munkából?

1. A szeretet rezonanciáját.

a) Milyen szeretetről szól a Mester? Résztvevő az Ő szeretete: „Zakeus, szállj le hamar! Ma a te házában kell megszállnom” (Lk 19,5). „Lépünk tehát bizalommal a kegyelem trónja elé, hogy irgalmat nyerjünk és kegyelmet találjunk, amikor segítségre van szükségünk” (Zsid. 4,15). Tűzgyújtó az Ő szeretete. „Azért jöttem, hogy tüzet gyújtsak a földön: mennyire szeretném, ha már föllobbanna” (Lk 12,49). – Áldozatos az Ő szeretete.

b) Milyen legyen a mi szeretetünk? Kövesse a Mester szeretetét.

2. A lélekszeretet örömkordját.

Ámde – az élet diadalmasszá válják!

a) Örvendezővé, mert értem halt áldozati halált a Mester. „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött értéktelen életmódotokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Baránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

b) Diadalmasszá, mert áldozata útján lettünk Isten fiaivá és a mennyország részeseivé. „Ha pedig fiai, akkor örökösei is: örökösei Istennek, Krisztusnak pedig társörökösei. Előbb azonban szenvednünk kell vele együtt, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk” (Róm. 8,17). – Földön és égben egyaránt!

Bef.: Aki ezt a szolgálatot végzi, az elmondhatja magáról, hogy a Szent Szív szolgálója.

4. beszéd: Mit ad nekünk a „rezonancia”?

Bev.: A múlt pénteken a szeretet rezonanciáját említettük... De mit jelent ez a mi életünkben?

1. Visszacsengünk – az égi Szeretet hangjára.

a) Mindent hallunk, ami égi. Földön járunk, de égi visszhangra isteni életet élünk.

b) Mindent teszünk, ami lelki. Ez pedig ennek a tételnek a valósítása: „Ha kezed vagy lábad bűnre csábít, vágd le és vedd el magadtól. Jobb csonkán vagy sántán bemenned az életre, mint két kézzel vagy két lábbal az örök tűzre kerülnöd” (Mt 18,8).

2. Daloló élethárfák leszünk – az égi Szeretet hangjaira.

a) Boldogan teszünk.

b) Mert szeretetből teszünk. De ennek gyökérzete a szeretet legyen! Akár Isten útját járjuk, akár embertestvért szolgáljuk, akár önmagunkat tökéletesítjük. „Ti olyan tökéletesek legyetek tehát, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48).

Bef.: Lám, az igazi „rezonancia” isteni életet teremtő lélek-egybecsendülés.

5. beszéd: De hogyan értékeljük Isten adományait?

Bev.: Az örök élet kapuja árnyékában elmélkedő – valójában mérlegelő ember. – Kérdés: milyen ítélet alkotása segít a jóságos Jézus Szívéhez?

1. Kevés – a föld.

Boldog lakók lehetünk e sártekén, de kevésnek értékelhetjük.

a) Mert véges.

b) Mert csak anyag...

2. Igény – az ég.

És a mi igényünk milyen?

a) Vég nélküli igényeskedő. Sohasem nyugszunk meg, mert lényegünk a vég nélküliség.

b) Személyes kapcsolatot kereső... Személy az ember és csak a Személy-Istenben talál érdemes életcélt.

c) Szeretet a mi életünk legnagyobb és legértékesebb gravitációja. Csak a személyes Szeretethez kapcsolódás vég nélküliségében talál kielégülésre. „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13).

Bef.: Aki így értékesít, az valóban az értékek értékévé nemesedik. „Így váltotta be nekünk legszébb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek...” (2Pét. 1,4).

6. beszéd: Miből vegyünk?

Bev.: Az elsöpéntek gondolatait folytatandó kérdezzük: vajon milyen életvonalat kövessen a helyesen mérlegelő ember?

1. Sokat szórjon – a földiekből.

a) Az önző szeretet lefokozása.

b) Az önzetlen felebaráti szeretet felfokozása. E kettő eredője: ami az enyém, az a tied is.

2. Hogy igen sokat nyerhessen az égiekből.

a) Az egek mindenkinek adnak. Az Isten adománya közös kincsünk.

b) De az adakozónak bőségesen csordítanak. Ámde örök igazságként hirdeti a Mester: „Adjatok és adnak majd nektek is: jó, tömött, megrázott és túlcorduló mértékkel mérnek öletekbe. Amilyen mértékkel mértek, olyannal fognak visszamérni nektek is” (Lk 6,38).

Bef.: Végső mondatban feleljünk a kérdésre: miből vegyünk? S helyes felelet ez: mindig az égi Atya adományából. Akár a sokból, amelyet a magunkévá tettünk, akár azokból, amelyeket égi Atyánktól testvéreink számára lekönyörgünk.

7. beszéd: Hogyan adjunk?

Bev.: De milyen legyen adakozni akaró életünk? A Szeretet Ura legyen példa és így a szeretet legyen tetteink motora. – De hogyan?

1. Ne a kényszer keménysége miatt.

a) Van jogi kényszer.

b) És van szerető önkéntesség. Ez az utóbbi fakassza ki életünket!

2. Hanem a könnyedség öröme miatt.

a) Mi az öröm? Sokak szerint a kapás. Ez csak tárgyilag gyarapít.

b) Valóságban pedig az adás. Ez pedig alanyilag sokszorosít. – Ne feledjük Byron mondását: az igazi boldogság megosztáson alapszik. A boldogság ikertestvérek együttese. Én és más!

Bef.: Ez a helyes mód!

8. beszéd: Legyünk élő és égő tüzek

Bev.: Az ember élete fényben égés és fényvetítés. – De hogyan kell ezt értelmezni?

1. Világítsuk meg az örök élet útját és kapuját.

a) Maga a Mester a tűzgyújtó. „Azért jöttem, hogy tüzet gyújtsak a földön: mennyire szeretném, ha már föllobbanna!” (Lk 12,49).

b) Bennem is életlángot lobbant. „Ti vagytok a világ világossága” (Mt 5,14).

c. Legyek én is tűzgyújtó. „Valaha ugyan sötétség voltatok, most azonban világosság az Úrban” (Ef. 5,8).

2. Ráfaelként vezessük azért az élet zarándokait.

a) Az „örök élet kapuja” előtt ne üldögélve üldögéljen a remete.

b) Hanem szerető erővel áldva vezessen az Úr szeretettje.

Bef.: Ez az ő igazi szerepe. Igazság: lobbanó „életfény” lobbantsa tüzedet!

9. beszéd: De kikre terjedjen ki az én szeretetem?

Bev.: Egy beszédlánc szólt erről... De most egy beszédbe fogva mondjuk általános tételként: **mindenkire.**

1. Krisztus „örök országa” mindenkié...

a) Küldetik a hivatalosokhoz. „Küldetésem csak Izrael házának elvesztett juhaihoz szól” (Mt 15,24).

b) De Magához ragadja a nem hivatalosakat is. „Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem” (Jn 10,16).

2. Krisztus „örök országának kapujánál” elmélkedők mind hazavágyók.

a) Minden ember vágya a tökéletesebb élet. Ha törekszik, reá is fog találni. Igen sok függ a jóakaratton. – Ezeket segíteni kell!

b) A bűnökből megtérő is ide siet. – Ezeket szeretni kell! Nem szabad feledni, hogy a „kegyes szeretet” vonzó erő.

c) A nemes lelkeket – még ha távol is vannak Krisztustól! – erre felé kell irányítani. A szeretet mindenre képes! Ezek is az Úr házának jövő lakói!

Bef.: Ne tégy különbséget ember és ember között! Hanem valamennyit segítsd az égi Atya örök akla felé!

10. beszéd: Milyen egységet tanít az Egyház?

Bev.: Milyen kapcsolatban élnek az emberek egymással? A „szentek egysége” a tanító felelet. – Mít tehetnek tehát az „örök élet” szolgálatában állók?

1. Szolgálják – a „küzdő Egyházat”.

Ezek az Úr papjai. Mi az ő szolgálatuk?

- a) Az istentisztelet végzése.
- b) A lelkek hivatásos „hazasegítése”. A harcokban tehát segítenek.

2. Szolgálják – a „szenvető Egyházat”.

És a „hazatértek” elégtételt adó szenvedésében mi a hivatásuk?

- a) Imáikkal és az örök áldozat kegyelmeivel segítenek.
- b) A jó példa és a jó cselekedetek szeretetével elégtételt adnak.

3. Gazdagítják – a „diadalmos Egyházat”.

A hazatért „győzelmekkel” mi az Egyház feladata?

- a) Együtt magasztalják az Urat.
- b) És közös „lelki együttes szeretetével” hazasegítik a még kívül váró szegény lelkeket.

Bef.: Itt hármás életmegosztódást tanít az Egyház, tehát mind a háromban szeretet-egységet éljenek a lelkek.

11. beszéd: A „szeretet embereinek” gyűrűje a Mester körül

Bev.: Most a földi keretet vizsgáljuk? Igen! Az a kérdés, hogyan mutassanak szeretetet – a földön élő „kiemelkedők”?

1) A Szent Szív „szívemberei” gyülekeznek.

- a) Egységet alkossanak.
- b) Egységet vonzzanak.

2. Hogy a Szent Szív „szeretetszolgálatában” tündököljenek.

Az egységek ereje pedig miben mutatkozzék?

a) Az egybefonódottak között lakozzék az Úr. „Ha ketten közületek egyetértve kérnek valamit a földön, meg fogják kapni mennyei Atyámtól” (Mt 18,19). „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevében, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20).

b) Közösségükben boldog legyen az élet. „Íme mily jó és mily gyönyörűséges, ha együtt laknak a testvérek!” (Zsolt. 132,1).

Bef.: Ilyen életben érezni fogjátok ennek a zsoltárnak az igazságát: „Mily jó az Isten... azokhoz, kik igaz szívűek!” (Zsolt. 72,1).

12. beszéd: A „szeretet embereinek” gyűrűje az örök Törzs körül

Bev.: A „hazafutás” után milyen lesz a „Szent Szív népének” élete? – Sokszor tértünk ki erre. Ne csodálkozzatok rajta! Ez az élettartalmunk (pl. a kör középpontja...). – Milyen lesz tehát ez az élet?

1. Élő virágként pompázik minden ember.

- a) Ez a hazatérés – az isteni televénybe jutás...
- b) Ez az örök virágzás – az Isten szeretetében való virulás.

2. Az örök szeretet hullámkörében boldog minden ember.

- a) A kiáradó Szeretet – az Isten. „Aki nem szeret, nem ismeri Istent, mert az Isten szeretet” (1Jn. 4,8).
- b) Felfogóan élvező a hazatért ember. „...hozzá (Atyához) megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: És azután milyen lesz ez az élet? Kettős kinyilatkoztatás szól erről: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20). És: „Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről-színre. Most csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem, ahogy én is ismert vagyok. Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de közöttük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,12-13).

VII. beszédlánc címe: A Szent Szív tisztelet gyümölcsei

Ez a beszédlánc a Szent Szív tisztelőinek életváltásáról szóljon. Vegyük úgy a tárgyalás anyagává a tételt, hogy állandó refrénként csapjon vissza a fejlődő beszédláncban, hogy az „örök életnyár gyümölcsét aratjuk” – a Szent Szív tiszteletének végzésével. – Legyen végső következtetés: a Szent Szív tisztelete a tiszta szívek diadalmos szeretetdalának állandó csendítése.

1. beszéd: Renoventur impedimenta

Bev.: Mi a szeretet Istenének közeledési akadályai? Felelet: az ember bűnei. – És a Szent Szív tisztelő miben érzi az Úr kegyelmeit?

1. A halálos bűnök kiirtatnak.

Tisztának, vagy tisztává kell lennie az egek felé indulónak.

a) Jelszóvá váljék ez a tanítás: „Tartsatok bűnbánatot... és keresztelkedjék meg mindegyiktek Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára” (Ap.Csel. 2,38).

b) Elhatározással rögződjék: *potens mori, quam foedari*.

2. A bocsánatos bűnök kevesbednek.

A nemes ember „kis eltérőkkel” kerül az Úr útját tekintve.

a) A tudatosak eltűnnek. – Ezek gátolják az Úr szeretetét.

b) A tökéletlenségek is elmaradoznak. – Ezek gyengítik az égi Atyához sodródó lendületet.

Bef.: *Obstacula excludita*.

2. beszéd: Doctrina fidei altius percipitur

Bev.: A „látó ember” – az Isten áldotta ember. – A jerikói vak így kiált a Mesternek erre a kérdésre: „Mit akarsz, hogy veled cselekedjem?: „Uram! Hogy lássak!” (Lk 18,40 és 41). – De milyen látással áldott a Szent Szív tisztelője?

1. A tiszta lélek – egekbe lát.

A föld köde oszladozik a lelki ember előtt. – De hogyan?

a) Kevés neki a föld. Igaz ugyan: „Jóllaknak a mező fái, s a Libanonnak Isten ültette cédrusai, ahol fészket raknak a madarak” (Zsolt. 103,16-17). – De igaz ez is: „...eledelül mannat adott néked, melyet nem ismertél sem te, sem atyáid, hogy megmutassa néked, hogy nemcsak kenyérből él az ember, hanem minden igéből, mely az Isten szájából jó” (5Móz. 8,3).

b) Igénye az ég. „Amint kívánczik a szarvas a forrás vizéhez, úgy kívánczik lelkem tehozzád, Istenem!” (Zsolt. 41,2).

2. Az egekbe látó földi életében is – Istent látó.

a) Isten útjai tárulnak fel előtte. „Mert a parancs szövétnek, a tanítás világosság, s a fegyelem fedése az életre vezető út” (Péld. 6,23-24).

b) Isten útjain halad az egek felé előre. „Tárujlatok fel, hatalmas kapuk, tárujlatok fel, örök kapuk, hadd vonuljon be a dicsőség királya!” (Zsolt. 23,7).

Bef.: Ez az igazi látás: „Keressétek (először) inkább az ő országát (és annak igazságát) és ezeket (mind) megkapjátok” (Lk 12,31)...

3. beszéd: Vere aestimatur – charitas divina

Bev.: A legnagyobb érték: „...az Isten szeretet” (1Jn. 4,8). De hogyan tárul ez elénk?

1. Szent Szívének szeretetével fordul felénk az Úr.

Hogyan észleljük?

a) Ezt látjuk... A világ jóságát adja a szerető Atya. „...töltsétek be a földet s hajtsátok uralmatok alá és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain s minden állaton, mely mozog a földön...” (1Móz. 1,28).

b) Ezt az ember értéke felbecsülésének tudjuk. Hiszen nekik mondotta: „...töltsétek be a földet és hajtsátok uralmatok alá...” (1Móz. 1,28).

2. A Szent Szív felé fordul a szeretetet viszonzó ember.

Hogyan tárja ezt elénk az élet?

a) Hálás a szeretet kegyéért. Ezért tiszteli a Szent Szívet.

b) És életével behódoló a szeretet sugárzásáért. Ezért éli a szeretettől hevített életet.

Bef.: Végül a teremtmények legnagyobbja lesz az Istent szerető ember.

4. beszéd: In vita percipitur – divina charitas activa

Bev.: De hogyan látom az Isten kiáradó szeretetét?

1. A teremtés fenséges csodájában.

Miért teremt az Isten?

- a) Mert végtelen szeretete kiáradó.
- b) Mert kiáradó szeretete boldogságot szóró.

„A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

2. A Mester megváltó szeretetében.

Miért vált meg a Messiás?

Mert szereti az Isten – még az elesett embert is. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16). – Miért és hogyan szereti a Mester a fiaivá nemesedett emberek nemességét? „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiaivá legyen, annak, aki hisz őbenne” (Jn 1,12).

3. A Szentlélek megszentelő kegyelmében.

És mi ennek a teljes útja?

a) A Lélek a Szeretet erejéből fakadva indul felénk.
b) A lélekmegújítás kegyelmével száll reánk. „Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újra nem születik, nem látja meg Isten országát” (Jn 3,3).

c) A Lélek az isteni természet közlésében lakik – bennünk. „Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok és Isten Lelke lakik bennetek?” (1Kor. 3,16). És: „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

Bef.: De mindaz, ami az Istennek ilyen leereszkedési csodája, akkor lesz Isten dicsősége, ha életté alakul bennünk az égi Szeretet kiáradása.

5. beszéd: In vita una apparet opus Redemptoris

Bev.: De nekem mit hoz a szerető Mester Szíve?

1. A Megváltó életének hozzám ereszkedését.

De milyen állomásai vannak ennek?

a) A Bárány-áldozat önfeláldozása. „Pedig ő a mi gonoszságainkért sebesített meg, a mi bűneinkért töretett össze, a mi békességünkért van rajta a fenyíték és az ő kék foltjai által gyógyultunk meg” (Iz. 53,5).

b) A véteknek vér által való letörlése. „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18 19).

2. És a Megváltó szeretetének lelünk Magához emelését.

De a megtisztult lélek – istenivé válhat a földön és az égben.

a) A földön ez megy végbe: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).
b) Az égben ez történik: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbenem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Ez az isteni megváltás, amely az én életemnek is megváltása.

6. beszéd: Fundamentaliter transformatur vitae humana

Bev.: Természetes életünk természetfeletti szeretettel gazdagodik. Mi tehát a szerető Szent Szív kiáradásának eredménye?

1. Természetében részesít az ég Ura.

a) Az isteni szeretet kegyelme istenivé alakít. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

b) Az isteni természet isteni életet élővé alakít. „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

2. Természetfeletti lényé nemesedik a föld zarándoka.

Ennek átalakuló műve így megy végbe:

a) Először „Isten fiainak” hivatunk. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

b) Azután „Isten fiaivá” leszünk. „Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor örökösei is: örökösei Istennek, Krisztusnak pedig társörökösei. Előbb azonban szenvednünk kell vele együtt, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk” (Róm. 8,16-17).

c) Végül pedig Istennel élünk. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Ez jelenti az „istenfiúság” csodáját. A Szent Szív istenivé alakítja az emberi életet.

7. beszéd: Aliis – vita charitatae plena monstratur

Bev.: Az egyéni életgyümölcs mások életét tápláló érték. – De hogyan? – Az első út a példa ereje.

1. Sugárzó – a szeretettől áthatott lélek.

a) „Ti vagytok a világ világossága” (Mt 5,14).

b) A ti éltetek fénye – mások életútjának világossága. „Az igazak világossága vígan lobog” (Péld. 13,9).

2. Figyelmet ragadó a fényeskedő isteni élet.

a) Si potuerunt hic et hae... (Szt. Ágoston)...

b) Hic non tu? Jelszó: „Ti olyan tökéletesek legyetek, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48). – Törekedjél tehát!

Bef.: Lucerna ardens est vita charitatae plena.

8. beszéd: Aliorum vitae supernaturalis obstacula...

Bev.: A gátak eltüntetése emberi erőfeszítés. De a lélek világának televényszerűségét gátló tényezőket a szeretetsugárzás távolítja messzeségbe.

1. A szeretet tüze a gyűlölet tűzének oltója.

a) A gyűlölet katlanának kopárságát a szeretet melege élettelevénnyé varázsolja.

b) „Irtózzatok a rossztól, ragaszkodjatok a jóhoz” (Róm. 12,9).

2. Alapjában a szeretet a lelkek összekapcsolója.

a) „Mindezen fölül pedig szeressétek egymást, mert ez a tökéletesség köteléke. S Krisztus békéje uralkodjék szívetekben, hiszen arra vagytok hivatva egy Testben” (Kol. 3,14-15).

b) De együtt a lélekvirágzás előmozdítója.

Bef.: Ez az igazi gáteltávolítás. Mégpedig azért, mert élettelevényt termel.

9. beszéd: Aliorum vita – mutatur

Bev.: Az emberi élet belső átváltozása a döntő. – Ha belőlünk isteni embert teremtett az Úr Jézus Szent Szívének szeretetáramlása, akkor kell, hogy ezt szolgálja a mi életünk munkája. – De hogyan?

1. A szeretet keresésére hangoljuk a lelkeket.

a) Családot.

b) Környezetet.

c) Az emberek egyetemét. Mindennek lehet ellenállni, csak a szeretetnek nem! „...ha ellenséged éhezik, adj neki enni; ha szomjazik, adj neki inni; mert ha így teszel, égő paraszt raksz a fejére” (Róm. 12,20).

2. A szeretet vételére segítjük embertestvéreinket.

a) Ite – ad Christum!

b) Vivite – cum Christo. Ne felejtsd: „Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki nem jut az Atyához, csak én általam” (Jn 14,5).

Bef.: Ez a segítő munka fogja előmozdítani a lélek újjászületését. „Bizony, bizony mondom neked, ha valaki nem születik újra, nem látja meg Isten országát” (Jn 3,3).

10. beszéd: Aliorum vita – elevatur

Bev.: Meddig terjed – a lélek újjászületési átalakulása?

1. Az isteni természetet veszi a föld embere.

Mi ennek az útja?

a) Levetjük a bűnök terhét. „Tartsatok bűnbánatot... és keresztelkedjék meg mindegyiktek Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára” (Ap.Csel. 2,38).

b) És bírjuk az Úr kegyelmeit. „A reménység pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

2. És így Isten fiaivá leszen a föld teremtményének sora.

a) Mi ennek az alapja? Krisztus ígérete. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

b) Tartalma – Krisztus egyenes ígéje: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbenem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: De ebben a felsőbbrendű átalakulásban segédkezzék a Szent Szívet tisztelő ember!

11. beszéd: Aliis vita aeterna policitur

Bev.: A Szent Szív ígéréteinek legnagyobbja. – De hogyan lehet ebben a Szent Szívet tisztelő tevőlegesen segítő?

1. Az isteni kinyilatkoztatás hangszórójává leszen.

a) Isteni szeretetre tanítja – a család minden tagját.

b) És Jézus Szíve tisztelővé neveli – a család minden tagját.

2. Az isteni élet példájává leszen.

a) Maga példája az élen járó.

b) Másokat maga után vonzó az élen haladó.

Bef.: A szó és tett magával ragadó erő.

12. beszéd: Vitae charitatae regletea vitam habet aeternam

Bev.: Hova zuhatagozik a végesnek látszó élet? A végnélküliség életkeretébe.

1. Magával viszi a múlt életfolyam tartalmát.

a) Magával viszi az életerények kincseit.

b) De magával viheti az élet terheit is. Persze gondolni kell erre az ítéletre: „Aztán így szól a király a jobbán állókhhoz: Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot... Azután így szól a balján állókhhoz: Távozzatok tőlem átkozottak az örök tűzre, amely az ördögnek és angyalainak készült” (Mt 25,34 és 40-41). S így magyarázza: „Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek” (Mt 25,40).

2. De a Szent Szív szeretete megtisztítja a zuhatagozó deltát.

a) A bűnbánat könnyét fakasztja. Ez az ember könnye. „Tartsatok bűnbánatot... és mindegyiktek keresztelkedjék meg Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára” (Ap.Csel. 2,38).

b) A szeretet kegyét ömleszti. Ez a Krisztus Vére. „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódotokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

Bef.: Így hazatér és hazavisz a Szent Szívet tisztelő lélek.

VIII. beszédlánc címe: Szeretetáradás – szeretetvétel nyomán

Itt az isteni Szeretet kiáradásának szeretetfakadása értelmezendő. A lényeg az, hogy egyenesen és erőteljesen domborítandó ki az égi Szeretet, a földi szeretet áldásos kifakasztója. Tehát úgy kellene a tételt megfogni, hogy a Szent Szív szeretők, a Belőle szeretetsugárzást vevők a szeretet sugárzóivá alakulnak. – Röviden: Szeretettől – szeretet. Mégpedig így értelmezve: Istenből, az Ő természetéből vesszük és szerető lelkünk kitérülésével másoknak adunk.

1. beszéd: Mit ad az Ég?

Bev.: Életünk ősi kérdése: honnan és hová? Az igazi feleletet az kapja, aki rádöbben arra, hogy a személyes létezés a Személytől való származását követeli. – De hogyan?

1. Az életnek részletezésében a felelet.

a) Az ég küldöttei vagyunk. „Meg is teremté az Isten az embert: a maga képére, az Isten képére te-

remtette, férfiúnak és asszonynak teremtette” (1Móz. 1,27).

b) Az égért fáradozunk. „Segíts rajtunk, szabadító Istenünk, és neved dicsőségéért ments meg, Uram, minket” (Zsolt. 78,9).

2. Végső kiteljesülésünket Tőle várjuk.

a) Mesterünk ígérete: „Jézus így szólt hozzá: „Én vagyok a föltámadás és az élet: aki bennem hisz, még ha meg is halt, élni fog. Mindaz, aki belém vetett hittel él, nem hal meg sohasem” (Jn 11,25-26).

b) Mesterünk beteljesítette: „Jöjjetek Atyám áldottai, vegyétek birotkba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25,34).

Bef.: Hogy mindezt megköszönjük és imádkozzuk ezt a prófétai ígét, olvassuk a következőket: „Ti szomjazók, jöjjetek a vizekhez mindnyájan, s akiknek nincsen pénzetek, siessetek, vegyetek és egyetek; jöjjetek, vegyetek pénz nélkül és minden ellenérték nélkül bort és tejet” (Iz. 55,1).

2. beszéd: Kit ad az Ég?

Bev.: A személyes Szeretet – élő, látható emberalakban jelenik meg. – Hogyan megy ez végbe a történelemben?

1. Emberek Megváltóját ígéri.

Az Isten az üdvösségünknek közlője és előkészítője.

a) Az Ószövetség tárgyi tartalma – az előkészület. „...megáldalak s megsokasítom ivadékokat, mint az ég csillagait s mint a tengerpart fővényét: ivadékok fogja bírni ellenségeinek kapuit s ivadékokban nyer áldást a föld minden nemzete, mivel engedelmeskedtél szavamnak” (1Móz. 22,17-18).

b) Az Újszövetség tárgyi valósága – a beteljesedés. „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk. Őt rendelte a mindenség örökösévé, hiszen általa teremtette a világot is” (Zsid. 1,1-2).

2. Egek Egyszülöttjét küldi.

Ez az Újszövetség tárgyi valósága. Nem prófétát, hanem Egyszülöttjét küldi.

a) Isten a lényege és Személye. „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige” (Jn 1,1). „...úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Emberi és isteni a természete. „Az Ige testté lett, és közöttünk lakott. Láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttjének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be” (Jn 1,14).

c) Így az emberrel együtt érzi az isteni Megváltó az életét.

Bef.: Az égi Szeretet – a megváltó, áldozatos, önfeláldozó szeretetet állítja a szeretetre áhító ember mellé.

3. beszéd: Mit ad a Mester?

Bev.: Ha az égi Atya Egyszülöttjét adta, mit ad a földre szállott Istenember?

1. Tanításban égi ígéket.

Ezek eredménye: „Annak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne” (Jn 1,12).

2. Szerető életében Önmagát.

Ennek eredménye: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon” (Jn 6,54). „Mert az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,55).

3. Megváltó halálában az örök életet.

Ennek eredménye: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: Vajon van-e ennél nagyobb és gazdagabb Adakozó?!...

4. beszéd: Miért ad a Mester?

Bev.: Az égi Mester is az égi Atya természete és élethivatása valósítója. – Miben áll ez?

1. Teljesíti küldetését.

a) Először az égi Atya tervét: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda,

hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Majd másodszor: önként vállalt áldozatát. „Ő pedig a mi gonoszságainkért sebesített meg, a mi bűneinkért töretett össze, a mi békességünkért van rajta a fenyíték és az ő kék foltjai által gyógyult meg... Feláldoztatott, mert ő maga akarta, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul, és meg nem nyitja száját...” (Iz. 53,5 és 7).

2. Hazasegíti földi népét.

a) A földön akolban őrizve. Ennek éles kirajzolása: „Az Úr az én pásztorom, semmi sem hiányzik énnekem. Lelőhelyen megpihentet, üdítő víz mellé vezet” (Zsolt. 22,1-2).

b) Egekben örök aklokba segítve. Ennek valósítása: „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódotokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19). „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

Bef.: Miért adja mindezt a Mester? Egyszerűen azért, hogy bennünk is istenivé alakuljon az Isten életterve.

5. beszéd: Mennyit ad a Mester?

Bev.: Egyik egyházi énekünk ezt éneklí: „Ennél többet ki adna?...” – De mi ez az adomány?

1. Égi Atyját adja híveinek.

a) A földön is Atya az Isten. Ezt tanítja az imádság előírásában: „Ti tehát így imádkozzatok: Mi Atyánk, ki a mennyekben vagy...” (Mt 6,9).

b) Égben is hazaváró Atya az Isten. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

2. Eget biztosítja végső hazánknak.

De a várakozó szeretethez hozzá is segít bennünket az Isten.

a) Egész életre szólóan csendítő parancsával: „Az élet útját mutatod meg nékem, és eltöltesz orcád előtt gyönyörűséggel” (Ap.Csel. 2,28).

b) Egész életre szólóan adja az élet életető italát: „Az a víz, melyet én adok, örök életre szökő vízforrás lesz...” (Jn 4,14).

c) Az örök hazába kíséri a föld zarándokát. „...Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: Mindez pedig annyit jelent, bátran és bizakodva járhatjuk az élet útjait, mert égi ajándék ez a valóság: „Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor örökösei is: örökösei Istennek, Krisztusnak pedig társörökösei. Előbb azonban szenvednünk kell vele együtt, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk” (Róm. 8,16-17).

6. beszéd: Mit létesít a Mester?

Bev.: A Mester földi emberi életét zárja a nagypéntek, de a titokzatos működését végzi az Egyház. – Hogyan akart közöttünk maradni a Mester?

1. Földi Egyházat alapít, amely hazasegít.

a) Péternek ezt mondja: „Te Péter vagy. Erre a sziklára építem Egyházamat és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta” (Mt 16,18).

b) A tanítvány így tanítja: „Mindent lába alá vetett és az egész Egyház fejévé tette őt: ez az ő teste és teljessége, aki mindent mindenben betölt” (Ef. 1,22-23).

2. Égi otthont szerez, amely hazavár.

a) Előhirdetője ennek a próféta: „Mondjatok dicséretet, egek és ujjongj, te föld; hegyek, zengjetek dicséretet, mert az Úr megvizsgálja népét, és megkönyörül szegényein” (Iz. 49,13).

b) Megvalósítója az égi Mester. „Bármit kértek majd nevemben az Atyától, megteszem nektek, hogy az Atya megdicsőüljön a Fiúban” (Jn 14,13).

3. És égi Eledelt ad, amely az úton erősít.

a) Erőinek áldása így kezdődik: „Az Úr az én pásztorom, semmi sem hiányzik énnekem. Lelőhelyen megpihentet, üdítő víz mellé vezet...” (Zsolt. 22,1-2).

b) Erőinek közlése így szélesedik: „Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon. Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn

6,54-55).

Bef.: És mire képesít? Arra, hogy biztos révben, erővel erősítve éljünk, és így az Úr áldó szeretetére számítva, a számunkra készített életbe jussunk.

7. beszéd: Mit tesz az ember?

Bev.: De most fordulhat a tételsor kérdése: hogyan rezonáljon erre az ember? Azt is kérdezhetnénk: mi legyen az embernek földi élete?

1. Hálával vegye az égi kincseket.

a) Erre tanít Tóbiás próféta: „... tántoríthatatlanul megmaradt az istenfélelemben, és élte minden napján hálálkodott az Úrnak” (Tób. 2,14).

b) Ezt követeli az apostol: „Ezért szüntelenül hálát adunk Istennek, hogy az Isten tőlünk hallott igéjét nem emberi tanításként fogadtátok, hanem – amint valóban az – Isten igéjeként, amelyek bennetek, hívőkben munkálkodik” (1Tessz. 2,13).

2. Ezekhez idomítsa a földi életet.

a) Legyen életünk fénye az Úr szava. „Mert a parancs szövétnek, a tanítás világosság” (Péld. 6,23).

b) Legyen életünk éltető ereje az eget fénye. „Amíg veletek van a világosság, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiait legyetek” (Jn 12,36).

3. Ez a szórás újjáteremtse az emberi lelkeket.

Itt arra kell kiterjeszkedni: nem szabad elzárkózottan hordozni égi kincseinket.

a) Kamatoztassuk mások javára.

b) Életté teremtsük mások lélekvilágában.

Bef.: Így kettős az ember hálája. Tettben életté váltja a Szeretet kegyeit maga életében és szórásban életté teremti mások lelkében. – Ez a hálák hálája.

8. beszéd: Kinek ad az ember?

Bev.: A fénynek és melegnek jellege: egyetemesen szórók. – És az ember kinek adjon szeretetkincseiből?

1. Adjon – embertestvéreinek.

a) A jónak.

b) A küszködőnek.

c) A rossznak.

2. Adjon mindent az – eget Urának.

a) Tőle jött.

b) Hozzá tér.

c) Benne boldogul és boldogít...

Bef.: Így Istené a dicsőség és miénk a boldogság!

9. beszéd: Kiüresedik-e az ember?

Bev.: De az állandó adakozó azt kérdezhetné: vajon kiüresedik-e az ember? Kiüresedik-e így a lélek szentélye?

1. Mesterünk tanítása nem kiüresedést tanít!

a) Az adakozás – száreptai korsó hordozás... „Kelj fel s eredj a szidoniak Száreftájába s tartózkodjál ott: íme meghagytam ott egy özvegyasszonynak, hogy tápláljon téged” (3Kir. 17,9). (És lásd még: Lk 4,26).

b) A szeretetet szóró mindig tökéletesebb lesz. Ezekre áll: „Ti olyan tökéletesek legyetek, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48).

2. Az életpélda valósága is gyarapodást biztosít.

Mit mutat a Mester élete?

a) Minél többet ad, annál többre értékeli a nép.

b) Mikor életét is adja, akkor az egész emberiség Megváltójaként gazdagodik. „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a

hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

Bef.: A lélekkincs-szórás nem kiüresedés, hanem istenivé nemesedés és gazdagodás.

10. beszéd: Mennyit adhat az ember?

Bev.: De milyen fokban lehet szóró az ember?

1. A kötelesség feladatáig...

Ez az első fok... Így fogalmazható: vannak kötelességek és ezek teljesítendőök (apa, anya, tanító...).

2. A szeretet bőségéig...

Ez a második fok... Itt arról van szó: a jog felett áll a szeretet. Ebből kell adni akkor is, ha nem parancsoló jog.

3. Az önzetlen lemondás – hősiességéig...

Ez a harmadik és csúcspont... Itt arról van szó, hogy az igazi szeretet hősiesség lemondást, sőt önfeláldozást is parancsol (Lásd: a Mester szeretetét!).

Bef.: Bátran szórhatod lelked kincseit, bőségesen viszonzza és jutalmazza a te égi Urad!

11. beszéd: Miért ad az ember?

Bev.: A túlcsonduló amfora peremére kiömlik a drága kenet... Túlcsondult! – Az ember lelkében nem ez-e a valóság?

1. Nem bírja hordozni egyedül.

a) Charitas est diffusivum sui. „Osszam el bár egész vagyonomat a szegényeknek s vessem oda testemet, hogy elégessenek, ha szeretet nincs bennem, mit sem használ nekem” (1Kor. 13,3).

b) Ezért kívánczozva ömlik mások felé. „... nem keresi a magáét, haragra nem gerjed, a rosszat föl nem rója...” (1Kor. 13,5).

2. Bőségesen kínálja értékül.

Hogyan értékesíti javait az ember? – Magának és másoknak...

a) Maga is él belőlük. – „Ti olyan tökéletesek legyetek, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48).

b) És közös kincsként kínálja testvérének. Akárcsak szt.Pál az új keresztényeknek. „Mikor Szt. Pál rájuk tette kezét, leszállt rájuk a Szentlélek, nyelveken kezdtek beszélni és prófétáltak” (Ap.Csel. 19,6).

Bef.: Így gondolkodni és így adakozni, ez az igazi ember életvonala.

12. beszéd: Milyen életet fakaszt az ember?

Bev.: Minden erő magához hasonlót fakaszt. Ha a természetfeletti erő tölti meg az ember lelkét, akkor természetfeletti a lélek fakasztotta élet. – Miért?

1. Ennek kegyét esdi le embertestvér életére.

a) A természetfeletti kegyelem isteni ajándék. Ki nem érdemelhető – ex condigno!

b) De könyörgő esdéllel leedszhető – ex congruo!

2. Ennek életté alakulásában szorgoskodik egész életében.

A szerető embertestvér mindig könyörög a „lélektestvérért”, de az égi kincs értékesítése és életté teremtése mindenkinek egyéni feladata. – Mit kell tenni?

a) Tárja fel a lelkét, hogy befogadja az Isten kegyelmét. Jól jegyezd meg Szt. Péter apostol oktató szavait: „Tartsatok bűnbánatot... és mindegyiktek keresztkedjék meg Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára; és megkapjátok a Szentlélek ajándékát” (Ap.Csel. 2,38).

b) És alakítsa életté Istenatya kegyelmét. Ennek módja pedig az, hogy bőségesen ömlő szeretetjocselekedetekben találjon valósulást. – Ez megy végbe bennünk: „A reménység pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5). És ezt tegye a föld embere: „Meg akarsz győződni, te oktalan ember, hogy tettek nélkül meddő a hit?” (Jak. 2,20).

Bef.: És mindez milyen életet termel? Ilyent: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

IX. beszédlánc: Jézus Szent Szívének képe

Ez a beszédlánc **elvi** és szentképen bemutatható gyakorlati alapon szóljon a Szent Szív tiszteletéről. Legyen pedig a kidolgozás olyan, hogy a Szent Szív képének hódolatos tiszteletét eredményezze a tartalma. Nagyon természetes, hogy vegye figyelembe azt a szentbeszédekben mindig értékesítendő szempontot, hogy gyakorlati következtetéseket lehessen levonni az egymásután egybefonódó tételsorból. – Az elméleti „cultus vita” (ikomodulosz) mellőzhető, vagy csak felületesen érintendő, viszont a gyakorlati Szent Szív képének tiszteletéből vonandó le az egész kultusznak lélekéletet fejlesztő hatása.

1. beszéd: A Szent Szív képe – a művészellemek vetülete

Bev.: A művész lelke a képzelet szárnyain emelkedik, és az alkotó lelke az anyag, az alak, a szín eszközeivel testesíti gondolatait. – De hogyan ábrázolja az Úr Jézus szeretetét?

1. Lángoló Szív – a valóságos alak.

A fantázia azért szárnyal errefelé, mert a Szív a szeretet melegének szimbóluma.

- a) Lángoló Szív a Mester jelképe.
- b) Mert lángoló Szeretet az életének értéke.

2. Koszorúzott Szív – az áldozatos alak.

De a szeretet áldozatos erény.

- a) Az ég felé induló bántalmakért – töviskoszorút viselő (engesztelés!).
- b) De a későbbi bántalmak hálátlanságát is vállaló.

Bef.: A művészek lelke ezeket a jegyeket látja és rajzolja a Mester lélekarcára és az Egyházzal egybehangozóan **így** alkotja és rajzolja elénk a szerető Jézus Személyét.

2. beszéd: A Szent Szív képe a lélek mélyén

Bev.: De a mi lelkünk mélyén milyen képet alkot a Szent Szív?

1. Az áldozatos „ember Jézus” Szíve rajzolódik belénk.

Ne feledjük: emberek vagyunk és az „ember Jézus” testvériségét igen közlőként értjük.

- a) Természetünk teljességének hordozója.
- b) Azért az együttérző szeretetnek is birtokosa.

2. Hogy az áldozatos ember-lélek éljen bennünk.

Ámde a „szerető Jézus” képe nemcsak lenyomat és emlék, hanem dinamikai ható. Életalakulásra indít. – Mégpedig mire?

- a) Az áldozatosság szeretetére.
- b) Az áldozatosság gyakorlására. – Lehet ez magunk lelkiségének szolgálata. Lehet ez mások lelkiségének szolgálata. – De legyen mindenképpen: Isten szent szolgálata.

Bef.: Íme! Így lésszen olyan lélekdísz a Szent Szív lélekképe, amely isteni élet feszülését segíti az emberek lelkében.

3. beszéd: A Szent Szív képe – a családi szentély falán

Bev.: A családi szentélyeinket képek díszítik. Igen sok nemes lelkületű családban a „család felajánlási képe” az otthon díszje. – Mit hoz számunkra?

1. Az Úr gondolta otthon lelkét.

- a) Az Úr jelenlétének csodáját a Mester mondta: „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20).
- b) A lélekösszhang derűs melódiáját.

2. Az egymást szeretők meleg és boldog életét.

- a) A Szent Szív – a védőnk.
- b) Az elégő Szív – a boldogságunk.

Bef.: Érthető tehát, hogy a Szent Szívnek ajánlott család – a szeretetet sugárzó „Szent Családnak” lésszen kicsinyített alakja.

4. beszéd: A Szent Szív képe – a családtagok lélekszentélyében

Bev.: De csak a falak díszé marad-e a Szent Szív képe?

1. Bevonul a lelkek szentélyébe.

- a) Apa, anya, gyermekek. Ezek mind egy húrra, a szeretet húrjára hangolódnak.
- b) Munkatársak és barátok. Ezek is erre az isteni akkordra alakulnak. – Persze, mindez lassú munka eredménye.

2. Hogy szentéllé váljék a lélek „szentek szentje”.

Az Úr lakáskeresése végül is – az életalakítás csodás kegyelem-áradása.

- a) Megtisztítja az anyagiasság túlságos terhétől az emberi lelket.
- b) Felékíti isteni erényekkel a természetfelettivé alakított életet.

Bef.: A család igazi életképét nem a társadalmi elhelyezkedés foka mutatja, hanem a szellemi életfok magassági szintje adja. Ez pedig legyen az isteni Szeretetből élő!

5. beszéd: A Szent Szív képe – a társadalom lélekoltára

Bev.: Az emberiség kisebb rétegződései valóban a társadalom elhatárolódásai. De ezeknek egybefogása is szükséges. – Mi ennek az igazi összefogó ereje? Egy szó: Szeretet. – Mi adná ezt égi ajándékként?

1. A Szent Szívből áradó – áldozatos szeretet.

Mi ez?

- a) Ez összefogó erő.
- b) Ez egybenövesztő tényező. Mind a kettőt egekből kaptuk. Egekből áradt a lelkünkbe.

2. Az emberek rétegeire – kiáradó szeretet.

És mi ez?

- a) Kiáradó jóság mások felé.
- b) Életfakasztó erő mások lélekvilágában.

Ez a kettős munka azután érvényesített adomány-értékesítés.

Bef.: Ilyenformán az égi Szeretet kincse a földi szeretet forrásává válik.

6. beszéd: A Szent Szív képe – a munkaasztal ékessége

Bev.: Egyik igen derék orvos diákom első keresetén **feszületet** vett, amely évek során át íróasztala éke! – Volt és van. – Tette pedig oda azért, hogy a kereszt figyelmeztesse minden munkájában... És a Szent Szív képe?

1. A szeretetáramlás égi kegyére figyelmeztet.

Néma beszédje hangoskodva beszél... De miről?

- a) Végtelenül szeretett minden embert az Isten.
- b) Utolsó csepp véréért is áldozatul adta éretted a Mester! Ezek hangoskodó beszédek.

2. A szeretetárasztás földi feladatára tanítgat.

A hangos beszéd nemcsak gondolatot ébreszt, hanem tevékenységre indít. – Isten minden szava valóságot, szebb életet fakasztó égi csoda.

- a) A Szent Szív tehát szeretetszolgálatra indít. Itt: indító kegyelemről van szó.
- b) A Szent Szív tehát szeretetszolgálatban gyámolít. Itt: együttműködő kegyelemről van szó.

Bef.: Aki a Szent Szív képét állítja íróasztala díszének, annak lelkében tevékeny erőként fog dolgozni az isteni szeretet.

7. beszéd: A Szent Szív képe – az „egybehangolódo szeretet” feszítője

Bev.: Az emberi lélek állandó megfeszülésének szolgálatára állandó erőfelvétel szükséges. De olyan, amelynek ereje egybecsendíti az emberi szíveket. – Hogyan sugározza ezt a Szent Szív képe?

1. A reátékintés – az értünk hozott szeretetáldozatokra figyelmeztet.

Minden kép gondolatokat és érzéseket ébreszt.

- a) Az égi szeretet áramlását hirdeti a Mester Szent Szívének képe.
- b) Az égi szeretettel való együttérzés melegét terjeszti az égi Szeretet égető tüze.

2. A most is sugárzó kegyelem az erős tevékenységre indítja lelkünket.

De mi ennek belső ereje?

a) Magunk az Úr Jézus Szíve szeretetdalának alaphangjára hangolódunk.

b) Mások lelkében is ugyanennek az alaphangnak életakkordjait akarjuk megcsendíteni.

Bef.: Végül is mi az igazság? Állandóan veszünk az Úr Szívéből, hogy állandóan – adjunk az egybecsendítendő emberszíveknek.

8. beszéd: A Szent Szív képe – a zsendülő virágok fakasztója

Bev.: Tavaszi kert az emberi lélek egyik gyönyörűsége. Ezért kedveljük a zefírt és a napsugarat. – És az „embervirág” szziropompáit milyen erők robbantják ragyogóvá?

1. Az isteni Szív – zefírlehelete.

A zefír szellő jelképes értelme – gyengéden indít. – És az Úr Jézus Szíve?

a) Gyengéden mozgat...

b) Melegséggel indít...

2. Az égi kegyelem harmatcseppje.

A harmatcsepp jelképes értelme – magasságból születik az élet. – És az Úr Jézus Szíve? A kegyelem üdítő erejét hullatja.

3. Az isteni Szív szeretetének villanó ereje.

A fény jelképes értelme – világosságot és melegséget terjeszt. – És az Úr Jézus Szíve?

a) Élet fénye.

b) Élet éltető melege.

Bef.: Ezek az égből induló „lélektavas” kegyelmei – „isteni virágokká alakítják” a Szent Szív földi házanépét.

9. beszéd: A Szent Szív képe – a szeretet gárdanépének jelképe

Bev.: A nemes, valláséletet szolgáló istentiszteleti formák egyike a „Szent Szív Őrség Társulat” egységbe fonódó közössége. – Mi ezeknek néma és beszédes jelképe?

1. A Szent Szív képe – a zászló díszje.

a) Zászló jelzi – a gyülekezéseket, rendezkedéseket.

b) Zászló jelzi – a lélekben egyet akarók közösségét.

2. Hogy a Szent Szív emberei legyenek a zászló követői.

A zászló nemcsak tömeget, hanem lélekegységet jelent.

a) Összefogja – az egyre törőket.

b) Egységbe fogja – a sok kis kikezdést.

Bef.: A Szent Szív a jel, a szerető isteni szolgálatot a közösségi életcél felé irányítja.

10. beszéd: A Szent Szív képe – a szerető lelkek „élő füzérének” indítója

Bev.: Az emberek arrafelé törnek, amerre a kítűzött eszmények mutatnak. – Milyen eszményt hirdet a Szent Szív képe?

1. Az áldozatos szeretet diadaláról regél.

Egyéni életünk átalakítását szolgálja a Szent Szív képének beszéde.

a) Szelíd a lelkem...

b) Alázatos a Szívem...

2. Az áldozatos szeretet követésére indít.

Természetes, hogy amilyen a Szent Szív, olyanok legyetek.

a) Legyetek szelídek.

b) Legyetek alázatosak.

Bef.: Szól az égi Szív, és Hozzá alakul az emberi szív.

11. beszéd: A Szent Szív képe – a „lelki élet lehelője”

Bev.: Az élet természetes sodrát a Teremtő adta. Az emberi élet természetfeletti emelkedését a

Megváltó szerezte és az örök Lélek, a Szeretet Lelke feszíti és indítja. – Hol talál ebben szerepet az isteni Szív?

1. Az égi Szeretet árad az ember életébe.

Az egek áradásának sodra ezt mutatja.

- a) Felfelé emel a Lélek adásával.
- b) Felfelé emel a megváltás tényével.
- c) Istenivé alakít a megszentelés csodájával. Ez mind: lénytani gazdagítás.

2. A lélekbe jutott Szeretet az ember lelkiéletének feszítője.

De ez a nagy kincssor nemcsak birtokállomány, hanem mozgató erő.

- a) Uralomra juttat – az anyagiak felett.
 - b) Birtokába juttat – a természetfelettinek.
- C9 És örök hordozójává tesz – az isteni életnek.

Bef.: Végül is mi ez? Az isteni Szív szeretetének olyan kihatása, amely isteni életet fakaszt az ember lelkében.

12. beszéd: A Szent Szív képe – életminta diktálója

Bev.: Végül is mindig az a legfontosabb kérdésünk, milyen minta szerint alakuljon és milyen erők nyomán bontakozzék az emberi élet?

1. Legyen mintánk – az értünk szenvedő isteni Szív áldozatossága.

Hol látjuk ezt?

- a) Egy életen át jelentkező önátadásban.
- b) A keresztiig készsége odaadásban.
- c) Az utolsó vércsepp kicsordításában.

2. Legyen indító erőnk – az áldozatos Szívből előtörő szeretet áramlása.

A gondolat ez legyen: legyen a mi szívünk is a Szent Szív szeretetáramlásának utánczója. – De hogyan?

- a) Adjuk minden javunkat – a szellemieknek (önmegszentelés!).
- b) Adjuk minden javunkat – embertestvéreinknek (felebaráti szeretet).
- c) Adjuk minden lélekszeretünket – Istennek (mindent Isten dicsősé-gére!).

Bef.: Így Szent Szívét fordítja felénk az Úr, és mi szívünket fordítjuk Feléje!

X. beszédlánc címe: Az égi Mester jelenései

Itt arról kellene szólni: hogyan jelentkezett az égi Mester?... Mégpedig történelmi előkészületben, valóságos történelemben, egyéni magán-kinyilatkoztatásban és a mi egyéni életünkben. – A fejtegetés fokozódó vonalán állandóan figyelemre kellene méltatni az isteni Szív csodás szeretetáramlását.

(előkészület)

1. beszéd: Az örök Ige szeretete

Bev.: Örök hittitok az Úr Egyszülöttjének emberré levése, de öröktől fogva felénk sugárzó a Szeretet végtelensége. – De hogyan?

1. Fénné lesz a mi életünkben.

- a) Maga tanítja. „Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága” (Jn 1,4) és: „Én vagyok a világ világossága. Aki engem követ, nem jár sötétben, hanem övé lesz az élet világossága” (Jn 8,12).
- b) Mindnyájan érezzük. „Uram, kihez menjünk? Neked örök életet adó igéd vannak” (Jn 6,68).

2. Fiaivá leszünk a végnélküli élet mérhetetlenségében.

- a) Ez már a földön igazság: „... Tehát nem rabszolga többé, hanem fiú, ha pedig fiú, akkor Isten által örökös is” (Gal. 4,7).

- b) Az égben pedig boldogító valóság: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Ezért döntően rezonál a szerető szív – az örök Szeretet sugárzására.

2. beszéd: Az örök Ige Messiás alakja

Bev.: Az örök Ige – Messiásnak ígérkezik... Ennek lendítő ereje a Szeretet. – De hogyan?

1. Isten első „jó hír” szava a megváltás ígérese.

a) Az első emberpárnak mondja: „Ellenségeskedést vetek közéd és az asszony közé, ivadékok és ivadéka közé: Az széttiporja fejedet, te pedig a sarka után leselkedel” (1Móz. 3,15).

b) Az elesett ember első reménysugara: nem kivetett, hanem visszafogadandó.

2. A próféták örökös visszhangja a Messiás érkezése.

a) Ábrahámánál olvassuk: „... ivadékokban nyer áldást a föld minden nemzete, mivel engedelmeskedtél szavamnak” (1Móz. 22,18).

b) Izaiásnál olvassuk: „Pedig ő a mi gonoszságainkért sebesített meg, a mi bűneinkért töretett össze; a mi békeségünkért van rajta a fenyíték, s az ő kék foltjai által gyógyultunk meg... Feláldozott, mert ő maga akarta, és nem nyitotta meg száját; viszik, mint a juhot leölésre, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul és meg nem nyitja száját” (Iz. 53,5 és 7).

Bef.: Mi ez, ha nem az ember szeretetének állandó ditirambusa?

3. beszéd: A Messiás-Bárány jellege

Bev.: A szeretet felsőbb foka – az áldozatos önátadás. És a Messiás-Bárány jellege mit mond?

1. Bűneinket viseli.

a) Erről szól a próféta (Lásd: előző beszédben: Iz. 53,5 és 7).

b) Erről szól az apostol: „Másnap látta, hogy Jézus közeledik feléje. Megszólt: „Nézzétek, az Isten Báránya! Ő veszi el a világ bűneit!” (Jn 1,29).

2. Bűneinkért életét adja.

a) Maga beszél róla mondván: „Akkor félrevonta a tizenkettőt és így szólt hozzájuk: „Most fölme gyünk Jeruzsálembe s ott beteljesedik minden, amit a próféták az Emberfiáról jövendöltek” (Lk 18,31).

b) Tanítványai ezt tudják, írván: „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

Bef.: Van-e annál tökéletesebb szeretet, mint az életét adó Báránynak szeretete?!

(történelmi megvalósítás)

4. beszéd: A „Galileai” élete

Bev.: „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk. Őt rendelte a mindenség örökösévé, hiszen általa teremtetten a világot is” (Zsid. 1,1 2). – És valóban mit mutat ez az élet?

1. Szeretet-áldozatot Betlehemről...

a) Szegénység a körzete: „Megszülte elsőszülött fiát, pólába takarta és jászolba fektette, mert nem kaptak helyet a szálláson” (Lk 2,7).

b) Önfeláldozó szeretet az egész élettartalma.

2. Szeretet-áldozatot a Golgotáig.

a) Igaza van az evangélistának: „...Ő elvette betegségeinket és bajainkat hordozta” (Mt 8,17).

b) Méltóképpen hangzik utolsó szava: „Beteljesedett!” (Jn 19,30).

Bef.: „Ecce Agnus Dei!” (Jn 1,29).

5. beszéd: Az „utolsó vacsora” Mestere

Bev.: De mikor tárta fel Szent Szívének égő szeretetét? A keresztútra lépve Önmagát adja életeledélül. – De hogyan tárja fel igazi szeretetét?

1. Vágyódva – a titokzatos örök együttlét után.

a) Vágyódik – az áldozatos vacsora után: „Vágyva vágytam arra, hogy elfogyassam veletek ezt a húsvéti vacsorát, mielőtt szenvedek” (Lk 22,15).

b) Vágyódik – az állandó földi együttlét után. „Aztán kenyeret vett kezébe, hálát adott, megtörte és ezekkel a szavakkal adta nekik: „Ez az én testem, amelyet értetek adok. Ezt cselekedjétek emlékeztetre” (Lk 22,19).

2. Valóságban együttélést ad – a feltámadás után.

a) Először ezt mondja: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

b) Majd tartalmilag így magyarázza: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Dominus vobiscum! – Ez az üdvözlő fohász a valóságban a fentieket tartalmazza!

6. beszéd: A Golgota Áldozata

Bev.: Betlehem ünnepe után hová torkollik a Szeretet „életvége”? Az áldozatos Megváltó halálába. – Mit mutat ez nekünk?

1. Értünk dobogott az isteni Szív egy életen át.

a) Csak Róla mondható: „...hogy miként kente föl Isten a názareti Jézust Szentlélekkel és csodaerővel; s ez ahol csak megfordult, jót tett...” (Ap.Csel. 10,38).

b) Csak Róla írható: „Nézzétek, az Isten Báránya! Ő veszi el a világ bűnét!” (Jn 1,29).

2. Utolsó csepp vérét is értünk kínálja – a dárda szúrása nyomán.

a) Szeretet volt az áldozat alapja.

b) És mégis így kénytelen imádkozni a „nagypéntek papja”: „Én utat nyitottam neked a tengeren, te pedig lándzsával nyitottál utat vércseppemnek...”

Bef.: Ez a szerető Szív végtelen csodás jelentkezése!

(az isteni Szeretet magán-kinyilatkoztatási jelentkezése)

7. beszéd: A tanítványokhoz bekopogtató Mester

Bev.: Remegő, visszahúzódnó nép volt a tanítványok együttese. – Elhagyta-e őket a szerető Mester?

1. Bekopogtat – a félők együtteséhez.

a) Először asszonyi követ útján. „Mária Magdolna, Johanna, Mária, Jakab anyja és még sokan mások hozták ezt a hírt az apostoloknak” (Lk 24,10).

b) Azután személyes megjelenése útján. „...Azok ezzel fogadták őket: „Az Úr valóban föltámadt és megjelent Simonnak” (Lk 24,34).

2. Odaszegődik – a kételkedő emmausziakhoz.

a) Először szóval magyaráz. „Ti okatlanok, milyen nehezen hisztek mindazt, amit a próféták jövendöltek! Hát nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?” (Lk 24,25-26).

b) Azután tettel revelál. „...Mikor asztalhoz ültek, kenyeret vett kezébe, megáldotta, megtörte és odanyújtotta nekik. Erre megnyílt szemük és fölismerték. De ő eltűnt előlük” (Lk 24,30-31).

Bef.: Ez az égi Mester hűség szerete.

8. beszéd: Bekopogtat minden ember szívéhez

Bev.: Övé minden „emberbárány”. Ő tehát kopogtat minden ember szívében. – De hogyan?

1. Szerető jósággal kopogtat.

a) A Szeretet zefirjei járnak, ezek Istentől jönnek. „A szél ott fúj, ahol akar. Hallod zúgását, de nem tudod, honnan jön és hová megy” (Jn 3,8).

b) A jóság jelei kopogtatnak.

2. De a keményfa ajtón erősen zörget.

a) A szenvedés isteni követ.

b) A szenvedés szerető követ. Alapigazság: „Nézd, az ajtóban állok és zörgetek. Aki meghallja szavamat és kinyitja az ajtót, ahhoz bemegyek és vele étkezem, ő meg velem” (Jel. 3,20).

Bef.: Inportune – opportune! Mindig Istennel járok. Eredménye: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár az igaz élet koronája, melyet azon a napon

megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik örömmel várják eljövételét” (2Tim. 4,7).

9. beszéd: Alacoque Margit lelkén kopogtat a Mester

Bev.: Az isteni Szeretet tüzessé izzította a szűz szívét. Ezért rezonálóvá tette a Szeretet áramlásának felfogására. – De hogyan történt ez?

1. Titokzatos jelenésben szólt az Úr.

- a) Megjelent a Mester.
- b) Szólt a Mester.

2. Hivatalos döntéssel elfogadta az Egyház.

- a) A ténykérdésben ítéletet hozott.
 - b) Az isteni kérés teljesítésére – utasítást adott.
- Bef.: Így a magán-kinyilatkoztatás egyházi pecsétet nyert.

(az isteni Szeretethek egyéni életünkben jelentkező kinyilatkoztatása)

10. beszéd: A hozzám eljutó isteni Szeretet-hang

Bev.: Magam magamnak legnagyobb értéke vagyok.

1. Már gyermekéveimben állandóan hallottam szavát.

- a) Szüleim ajkán át...
- b) Lelkiismeretem szaván át...

2. Egész életemben mindig hallom isteni hangját.

- a) A felelősség hangjában...
 - b) A hívogató dalában...
 - c) A megszentelődés kegyelmében...
- Bef.: Vizsgáld csak: hányszor hallottad az isteni hangot?...

11. beszéd: A hozzám eljutott isteni Szeretet tényei

Bev.: De szó maradt-e az égi Szeretet? – Tettek követték szavát. – Milyenek?

1. Szentségével Magához fűzött.

a) Alapítja az újjászületés szentségét. „Menjetek tehát, tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében” (Mt 28,19).

b) Alapítja az örök táplálék Eledelét: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon. Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,54-55).

2. Isteni természetének áramlásával Magához hasonított.

a) Isten fiaivá fogad. „Mindannak azonban, aki befogadott, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

b) Valóságos örököséivé alakít. „Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor örököséi is: örököséi Istennek, Krisztusnak pedig társörököséi” (Róm. 8,16-17).

Bef.: Föld emberének születtem, és Isten fia lettem.

12. beszéd: Bennem is isteni életet éltet az isteni Szeretet

Bev.: Mivé lettem tehát?

1. Az isteni Szeretet birtokosává és szolgájává.

- a) Hordozom az Urat.
- b) Szórom az Úr szeretetét.

2. Az isteni Szeretet végnélküli hordozójává és boldogává.

a) Istenivé lett az életem. „Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok és Isten Lelke lakik bennetek?” (1Kor. 3,16). – „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

b) Istennel való életté lett életem. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Ez az égi Szeretet diadala – a föld emberének életében.

XI. beszédlánc címe: Az Úr szeretete ígéreteiben

Ez a beszédlánc úgy akarja feltárni az Úr Jézus lelkét, hogy ígéretein át mutassa lelkének tartalmát. – Ha jól megfigyeljük az ígéreteit, akkor rá fogunk döbbsenni arra, hogy azoknak mozgatói a Szeretet lángnyelvei. Ez pedig arra alkalmazható: ha szeretet árad az Úr Jézus Szent Szívéből, akkor viszontszeretet fakadjon az emberi szívekből.

1. beszéd: Mesterünk életének szeretet-ígéretei

Bev.: A jövőt szolgálta a Mester. És mit ígért a jövő embereinek az isteni Üdvözítő?

1. Állandó és áldozatos szeretetet.

Ez az első és legnagyobb ígérete.

a) Azért jött, hogy ezt szórja. Tanítással és étellel. „Én azért jöttem, hogy életük legyen és bőségben legyen” (Jn 10,10).

b) Azt ígéri, hogy mindig adni fogja. Szent megenyhítéssel. „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: Én felüdítlek titeket” (Mt 11,28).

c) Áldozatos „kenyérseggel”. „Ez az én testem, amelyet értetek adok. Ezt cselekedjétek emlékezetemre” (Lk 22,19).

2. Önnönmagát mint örök Szeretetet.

a) Benne élhetünk. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

b) És Vele élünk majd mindörökké. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: Ez az ígéret földi és örök életünk szent ígérete.

2. beszéd: Az apostoloknak szóló ígéret

Bev.: A Mester legnagyobb ígéretei az apostoloknak szólottak. Feladatokat kapnak, amelyek teljesítésére isteni erőt nyernek. – Mik ezek?

1. Embereket halásztok.

a) A Mesternek ez a hivatása. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3,16).

b) Tanítványainak ez a megbízása: „...Jézus bátorította Simont: „Ne félj! Ezentúl emberhalász leszel” (Lk 5,10).

2. Csodajeleket tesztel.

Ámde az „igazi” halászkok igazolni tudják küldetésüket.

a) Ezért mondja Péter: „Aranyom, ezüstöm nincs, de amim van, neked adom: a názáreti Jézus Krisztus nevében (kelj föl és) járj!” (Ap.Csel. 3,6).

b) Ezért ígéri mindenkinek a Mester: „Az én nevemben ördögöt űznek, új nyelveken beszélnek, kígyókat vesznek majd a kezükbe, és ha valami halálos mérget isznak, nem árt meg nekik, betegek teszik a kezüket és azok meggyógyulnak” (Mk 16,18-19).

Bef.: Jól jegyezzük meg: a mi életünk is feladatok sora. Tehát bízunk, hogy miénk a szerető Mester kegyelme.

3. beszéd: A keresőknek tett ígéret

Bev.: Az emberiség egyetemes törekvése az előrejutás. De a jóknak jellegzetessége a Mester állandó keresése. – Mit ígér ilyeneknek a Mester?

1. Találni fogtok.

Ez az életúton való keresésre vonatkozik. – Mit fogtok találni?

a) Fényt – a tanításban. „Mert a parancs szövétnak, a tanítás világosság, s a fegyelem feddése az

életre vezető út” (Péld. 6,23).

b) Erőt – a kegyelemben. „Isten ugyanis elég hatalmas ahhoz, hogy minden adományt bőven megadjon nektek, hogy mindenkor mindennel teljesen ellátva, készen legyetek minden jótetre” (2Kor. 9,8).

c) Életet – isteni elgondolásban. „Valaha ugyanis sötétség voltatok, most azonban világosság az Úrban. Úgy éljétek, mint a világosság fiai!” (Ef.5,8-9).

2. Hazataláltak.

De az igazi keresés arra vonatkozóan: hazatalál-e az életcélt kereső ember? Erre vonatkozóan ez az ígéret:

a) Hittel járjátok az életet és „Isten fiai” lesztek. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne (Jn 1,12).

b) Szent Kenyérrel tápláljátok lelketeket és hazakerültök. „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon. Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,54-55).

Bef.: Így lesz igaz egész életünkön át: „Kérjétek és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak” (Mt 7,7).

4. beszéd: Az Egyháznak szóló ígéret

Bev.: Az Egyház az Úr „akla”, a bárány az Úr „népe”, a Pásztor az Úr Maga. – De mit ígér a helyettesítőjének, mint küldött pásztornépnek, az égi Üdvözítő?

1. Biztos hirdetője leszen az örök igazságoknak.

a) Egyetemes paranccsal indítja őket: „Menjétek tehát, tegyetek tanítványommá minden népet” (Mt 28,19).

b) És különös kegyelemmel áldja őket. „Ha pedig a közösségre sem hallgat, vedd úgy, mintha pápánál is, és amit föloldotok a földön, a mennyben is föloldott lesz” (Mt 18,17-18).

2. Örök kísérelője leszen a hazatörekvő embernépnek.

a) Ennek ígérete is egyetemlegesen csengő: „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

b) De ennek ígérete is a szeretetgyakorlás foka, és minőségétől függően bizakodva várható. „Aztán így szól a király a jobbán állókhöz: Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot. Éheztem ugyanis és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, vándor voltam és befogadtatok, mezítelen és fölruháztatok, beteg voltam és meglátogattatok, börtönben voltam és fölkerestetek” (Mt 25,34-36).

Bef.: Ezért bizakodunk az Egyház erőiben!

5. beszéd: Hogyan szól az Egyház lelkén át csengő isteni ígéret?

Bev.: Vajon elhaló hang-e a Mester égbeszállása után az isteni ígéret? Vajon nekünk szól-e az Egyházan át egy-egy isteni ígéret? – Melyek ezek az ígérek?

1. Vesszük Tőle – az élet ígét.

a) Megmutatja a hit igazságait. „Lábamnak szövétnek a te igéd, s ösvényeimnek fényesség” (Zsolt. 118,105). – És: „Én vagyok a világ világossága. Aki engem követ, nem jár sötétben, hanem övé lesz az élet világossága” (Jn 8,12).

b) Fénybe vonja az élet útjait. „Óvd a szívedet minden gonddal, mert az élet ebből fakad!” (Péld. 4,23).

2. Rajta keresztül vesszük az örök élet kegyelmét.

a) Az életútra segít. „Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újra nem születik, nem látja meg Isten országát” (Jn 3,3). – „Menjétek tehát, tegyetek tanítványommá minden népet, keresztelejétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében” (Mt 28,19).

b) Az életúton erősít. „Aki eszi az én testemet s issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon. Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,54-55).

c) Az életben istenivé nemesít. „A reménység pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

Bef.: Ezek az ígéretek a Szeretet diadalmas himnuszai.

6. beszéd: A magán-kinyilatkoztatásban csengő ígélet

Bev.: Szólt Maga a Mester, szól az élő Egyház, de ígér-e valamit a magán-kinyilatkoztatásban a Mester? Olvasd csak az Egyház approbációjával megjelent tanítást!

1. Ígéri – értünk való imáit.

a) Atyáról szól az ima. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

b) Tanítványaiért szól a főpapi ima (Jn 17.fej.).

2. Ígéri – a kegyelmek kincseit.

És mit biztosít ez?

a) A tiszta életet. „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

b) A hazatérés égi ajándékát. „...hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

3. Ígéri – a családunk védelmét és megáldását.

a) Anyagiakban való életnyugalmat. „Ne aggódjatok megélhetétek miatt, hogy mit egyetek vagy mit igyatok, sem testetek miatt, hogy mibe öltözzetek. Nem több-e az élet az eledelnél, s a test nem több-e a ruhánál? Nézzétek az ég madarait! Nem vetnek, nem aratnak s csűrökben sem gyűjtenek: mennyei Atyátok táplálja őket. Nem értek ti többet azoknál?” (Mt 6,25-26).

b) Szellemekben való kiteljesülést. Élitek ezt az isteni igazságot: „Ti olyan tökéletesek legyetek, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48).

Bef.: Az Egyház tanítása ez az ígélet. Legyen hűséges hozzá az emberi lélek!

7. beszéd: Hangzik-e egyéni életünkben isteni ígélet?

Bev.: Mikor szól és ígér lelkemben az égi Üdvözítő? Mik ezek a szent pillanatok?

1. Colloquia spiritualia.

a) A templom csendjében „beszélget” így az ember... „Akkor nagy szózatot hallottam a templomból, mely a hét angyalhoz szól: „Menjete, öntsétek ki Isten haragjának hét csészéjét a földön” (Jel. 16,1). „A hetedik angyal a levegőbe öntötte csészéjét. Erre a templomból a trón felől nagy szózat tört elő: „Megtörtént!” (Jel. 16,1 és 17).

b) Az Istennel találkozás (szentáldozás pillanatában): jelentkezik a lélekben. „Mikor asztalhoz ülték, kenyeret vett kezébe, megáldotta, megtörte és odanyújtotta nekik. Erre megnyílt szemük és fölis-merték...” (Lk 24,30-31).

2. Adorationes personales.

A templomkapuk tárva várják az Isten hangját hallani akarókat.

a) Munkánk előtt odasietünk... Ez az erő-keresés. Mintegy dalolása ennek a szent zsoltnak: „Uram, tebened remélek, soha meg ne szégyenüljek, igazságodban szabadíts meg engem” (Zsolt. 30,2).

b) Munkánk után odamegyünk... Ez a hálaadás. Ez pedig ennek a zsoltnak dalolása: „Mert nem hagyod az alvilágban lelkemet, s nem engeded, hogy romlást lásson szented” (Zsolt. 15,10).

Bef.: Minden ilyen alkalom Isten szavának hallgatása és ígérő kegyeinek vétele.

8. beszéd: Miben fogható egybe a Szent Szív ígéréteinek sora?

Bev.: Szólt az Úr Jézus, és mi az Ő ígéréteinek legfőbb tartalmát kutatjuk.

1. Ígér – örök szeretetet.

2. Ígér – állandó segítséget.

3. Ígér – boldog hazatérést.

Bef.: Ez a Szent Szív ígéréteinek lényege.

9. beszéd: És milyen kivételes ígéretek közölt a Szent Szív?

Bev.: Az egyetemes ígéretek részleteit is kutatom. Az Úr kinyilatkoztatta, és az Egyház elfogadva tanítja.

1. Az Úr Szent Szívének tisztelete – örök szeretetre hangol.

Mert valójában mit ébreszt bennem?

- Az égi Szeretet örök lobogását.
- Az égi lobogás vágyakozó átvételét.
- És ennek a tűznek örök lobbanását.

2. A kilenc „elsőpénteki” szentáldozás – az örök Szeretethez kalauzol.

És a magán-kinyilatkoztatásban szóló Mester mire hivatkozik?

- Ha áldozatosan kitartó a te szereteted... Ez a megismétlődő „elsőpéntek” hűséges megtartásában jelentkezik. – Vigyázz!!! Ez nem üzlet!! Nem szerződés! Ez a szeretet diktálta elismerés.
- Ha tehát áldozatos a szereteted, ismétlem, akkor túlaradó az én isteni Szeretetem – fogod hallani lelkedben... Ennek pedig mi a valóságos tartalma? Ami átfutó és mulandó, azt végnélkülivé teszem; sőt az áldozat jutalmául lelkedet a Szeretetem bőségével elárasztom – súgja az isteni hang...

Bef.: Ez pedig az örök élet diadala, mert csak ebben valósul ez az ige: „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13).

10. beszéd: Milyen a „háziáldás” ígérete?

Bev.: A családfelajánlás a Szent Szív tiszteletének egyik részlete. Milyen isteni ígéret kapcsolódik ehhez a szent szokáshoz?

1. Ahol egybegyűlnek az én nevemben, azok között életemet.

- Ennek tárgyi tartalma az, hogy Isten mindenütt van és különösen a jók együttesében jelentkezik.
- De ennek isteni kinyilatkoztatása így hangzik: „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20).

2. Ahol én vagyok a család Feje, ott boldog lesz a család minden tagja.

De a Mester jelenléte mit okoz?

- Gondolj – a „Szent Család” életére.
- Gondolj – az apostolok együttesének boldogságára.
- Így azután számíts a te családotod boldog együttesére.

Bef.: A napokban kaptam egy levelet, amelyben ezt írja egy sok küzdelmet megíró édesanya: „drága uram felmagasztosította családi szentélyünkben az égi Mester Szent Szívét, és én most boldogan írhatom: a mennyek országa a földön kezdődik”.

11. beszéd: Milyen a biztos üdvözülés ígérete?

Bev.: Biztos lehet-e emberi elgondolások alapján üdvözüléséről a föld embere? A felelet: nem! Csak isteni különös kegyelemnek mondható a végső állhatatosság kegye. – Hogyan értelmezhető tehát a krisztusi ígéret?

1. Az állandó jóakarátúnak ígéri az állhatatosság kegyét.

- Gondolj erre: „...szeressétek tehát egymást állandóan, tiszta szívből” (1Pét. 1,22).
- Csak ez lehet ennek szeretet-eredője: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

2. És így nyerhetjük el az örök üdvösség elérésének örömet.

- Krisztus szeretete teljesíti kérésünket. „Küldd el világosságodat és igazságodat, hadd vezessenek és vigyenek el engem szent hegyedre s hajlékaidba” (Zsolt. 42,3).
- És teljesült kérésünk így üdvözít bennünket. „...Most készen vár az igaz élet koronája...” (2Tim. 4,7).

Bef.: De ez ajándék ám! Isten ajándéka, amelyet az isteni Szeretet biztosít számunkra.

12. beszéd: Ígéret és élet?

Bev.: Áldást hozó az ígéret, de mikor lesz áldott az élet?

1. Ha hallom, hallgatom és követem az Ígérő szavát.

Szavak csengenek, de életet mikor fakasztanak?

- Ha puha szívvel hallgatjuk. „Ma, ha a szavát meghalljátok, meg ne keményítsétek szíveteket” (Zsolt. 94,8).

b) Ha készséges lélekkel követjük. „Meg akarsz győződni, te oktan ember, hogy tettek nélkül meddő a hit?” (Jak. 2,20).

2. Ha az Ígérő szándékára isteni életté váltom magamban az Üdvözítő tanítását.

Ez pedig ezt jelenti:

a) Legyen életem igazsága: „Ha ismernéd Isten ajándékát és tudnád, ki mondja neked: Adj innom, inkább te kérdél őt, és ő élővizet adna neked” (Jn 4,10). Mégpedig azért, mert: „A lélek az, ami él, a test nem használ semmit. Hozzátok intézett szavaim lélek és élet...” (Jn 6,63).

b) Legyen életem tartalma: „A reménység pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

c) Legyen életem végső diadala: „Atyám akarata az, hogy mindaz, aki látja a Fiút és hisz benne, örökké éljen. Én föltámasztom az utolsó napon” (Jn 6,40).

Bef.: Az isteni ígélet – isteni életet fakaszt és fejleszt áhítozott lelkünkben.

XII. beszédlánc címe: Az „ígéreték” várományosai és birtokosai

Itt ezt kell fejtegetni: kicsoda a Szent Szív ígéreteinek várományosa és kicsoda az ígéretteljesülés boldog birtokosa? – A lényeg tehát: az ember alanyi kitarulása kifejtegetendő (vár az ember), és a kiteljesülésnek öröme magyarázandó (kap az ember). Képletes elgondolás lehet: élő amfora az isteni Szív ígéreteinek hordozója és boldogok boldoga az ígéreték valósulásának észlelője.

1. beszéd: Kereső az ember

Bev.: Milyen céllal jár a földön az isteni küldött, az ember? Megmutatja – isteni adományainak sora, és megmutatja – Isten adta lendületének iránya. – Mi ez a kettő, azaz **mi**vé tette az Isten az embert?

1. Szellemi igényessé tette.

Honnan láthatod?

a) Természetébe ezt adta. „Megalkotta tehát az Úr Isten az embert a föld agyagából, arcára lehelte az élet leheletét és élőlényé lett az ember” (1Móz. 2,7).

b) Természetfeletti kegyelmével azt felfokozta és átalakította. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

2. Ezt várja, keresi és szorgalmazza az ember.

Honnan észleled?

a) Minden erőfeszítés erre tör. Követve az Úr parancsát: „Ti olyan tökéletesek legyetek tehát, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48).

b) Minden természetfeletti kegyelem értékesítés is erre tör. „A reménység pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5). Ezért szól az intés is: „Meg akarsz győződni, te oktan ember, hogy tettek nélkül meddő a hit?” (Jak. 2,20).

Bef.: Így lesz a Végtelent kereső – a véges ember. – Sohase felejtsd: Diogenész „embert” keresett, az **ember** pedig Istent keresi.

2. beszéd: De eleget találna-e a földön?

Bev.: Itt is azt kell magyarázni: Isten ígéreteket tett, hogy nem lesz elég számunkra a föld kincse. Olvasd csak: „Ha tehát Krisztussal föltámadtatok, keressétek ami odafönn van, ahol Krisztus ül az Isten jobbán” (Kol. 3,1). – Mit ígér ugyanis az Úr?

1. A lelki értékek kibontakozását.

Az ember az „Isten képe”. De miképpen bontakozik ki ez az „istenkép”?

a) Az értelmi és akarati készségek szírombaszökkenésével. Tudás ereje – mélyre hatva – értelmesebbé teszi az embert. Az akarat kiáradása a szeretet útján tesz tökéletesebbé.

b) Az értelem és akarati erők harmonikus egybecsendülésével. Ezért imádkozza az apostol: „Minden imádságotokban és könyörgéseitekben terjesszétek kéréseket Isten elé, hálaadástokkal együtt. Akkor Isten békéje, amely minden értelmet meghalad, megőrzi szíveteket és elméteket Krisztus Jézusban” (Fil. 4,6-7).

c) A teremtett életképnek az isteni valósággal való áthasonulásával. „Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk” (Róm. 8,16).

2. A szellemi életkincsek megtalálását.

Miben áll ez a találás?

a) Ez első mozzanatban az isteni természet vétele. Ne felejtsetd: a természetfeletti kegyelem ingyen kapott – adomány. „A szél ott fúj, ahol akar. Hallod zúgását, de nem tudod honnan jön és hová megy” (Jn 3,8).

b) A második fokon az Úrnak birtokbavétele – az örök életben. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Az embert tehát így kell meghatározni: az egekbe törő földi zarándok.

3. beszéd: Egeből váró az ember...

Bev.: Ez a törtető felfelé nézés is – Isten ígéretének egyik tárgyi jelentkezése. – Vágyainkban él – az Úr ígérete.

1. Harmatozni fog az ég...

a) Ezért vágyakozó az ember. Imája is így szól: „Harmatozzatok, egek, onnan fölülről, és csepegjék a felhők az igazat” (Iz. 45,8).

b) Ezért törtető az ember. Követi a Mester szavát: „Ti olyan tökéletesek legyetek tehát, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48).

c) És elérni akarja az apostol vallomását: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

2. Isten áldását csordítja az ég.

Maga a megváltás előkészítése és megvalósítása a legnagyobb kegyelem.

a) Minden egyesnek. „Mindegyikünk annyi kegyelmet kapott ajándékba, amennyit Krisztus adott” (Ef. 4,7).

b) Emberiségnek – Istenembert. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda...” (Jn 3,16).

Bef.: De az egeből váró miért áhítozik? Azért, hogy „egekbeszálló” legyen. – „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

4. beszéd: Miénk lesz – a lelki élet eledele

Bev.: A föld kenyere mellett az ég igéjével is él az ember. „Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten ajkáról való” (Mt 4,4). – Mit ígér igékben az Úr?

1. A Megváltó ígéret – az emberiségé.

Szava elsősorban egyetemesen szól az emberiségnek.

a) Már a bűnbeesés után felhangzik az isteni szó: „Arcod verejtékével edd a kenyeredet, míg vissza nem térsz a földbe, amelyből vétettél, – mert por vagy s vissza kell térned a porba!” (1Móz. 3,19).

b) De az egész történelmen átizzik az isteni Szeretet. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

2. A Megváltó ígéretei – egyes embereknek.

Ámde a megérkezett Megváltó két irányba forduló.

a) Engesztelő Áldozat az Isten előtt. „Ezért az új szövetség közvetítője ő, melyben a meghívottak a megígért örökkétartó örökségben részesülnek” (Zsid. 9,15).

b) Engesztelve felemelő és boldogító az egyes ember lelkét illetően. Újjászületést ígér mindenkinek. Sőt így: „Bizony, bizony mondom neked: aki újra nem születik, nem láthatja meg Isten országát” (Jn 3,3). Istenfiúság kegyét adja a benne hívőknek: „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne” (Jn 1,12).

Bef.: Az „isteni ige” – eledel, és az „isteni eledel” – lelket kielégítő kegyelem.

5. beszéd: Miénk lesz – a szeretet ajándéka

Bev.: Az ég mindenekfeletti kincse: a Szeretet. Azért, mert Ő az Isten. – De hozzájuthat-e ehhez a Kincshez a föld embere?

1. Ígéri az ég Ura.

De honnan tudjuk?

a) A magunk ereje erre nem képesít. Szeretetre vágyunk és a szeretet sugárzását vágyjuk. Természetünkbe önszavát erősíti a Mester: „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből. (Ez az első parancsolat.) A második így szól: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat. Ezeknél nagyobb parancs nincsen” (Mk 12,30-31).

b) De Isten kegyelme erre segít. Parancsa így szól: „Aki szereti Istent, szeresse testvérét is” (1Jn. 4,21). Segítsége pedig ebben áll: „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén részeseivé legyetek az isteni természetnek” (2Pét. 1,4).

2. Ígéri az emberiség Megváltója.

Miben állapítható meg a Mester életének alaphangja? A szeretet hirdetésében.

a) Ez az Üdvözítő életének alaphangja: „Ha tehát én, az Úr és Mester, megmostam lábatokat, nektek is mosnotok kell egymás lábát” (Jn 13, 14).

b) Ez az emberi élet boldogsága: „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet. Törekedjete a szeretetre” (1Kor. 13,13).

3. Reánk harmatozza az egék Ura.

De hogyan?

a) Messiási áldozatával. „Minden főpap ugyanis az emberek közül való és az emberek képviselőre van rendelve az Isten tiszteletével kapcsolatos dolgokban, hogy ajándékot és áldozatot mutasson be a bűnökért” (Zsid. 5,1).

b) Az újjászületés kegyelmével. „Bizony, bizony mondom neked: ha valaki újra nem születik, nem látja meg Isten országát” (Jn 3,3).

Bef.: Az égi Szeretet hordozói lehetünk – a földön és égben egyaránt. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

6. beszéd: Az „örök Szeretet” – az isteni ígéret

Bev.: De hol csengenek ezek az igék? Alapütemét ez a tétel adja:

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16). – A diadalmas szeretetdalt pedig az Üdvözítő dalolja. – De hogyan?

1. Mesterünk Önmagát ígéri.

a) Az Istenfiának tudja Önmagát. Ezért mondja a hitvalló Simonnak: „Boldog vagy Simon, János fia! Nem test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám” (Mt 16,17).

b) Az embertestvéreknek ígéri az Úr Egyszülöttjét. „Senki sem tud hozzám jönni, ha az Atya, aki küldött engem, nem vonzza. Én föltámasztom őt az utolsó napon” (Jn 6,44). – Kenyér alakban kapjuk: „Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,55).

2. Mesterünk égi Atyánkat ígéri.

De mi ennek belső tartalma?

a) Az, hogy Atyánknak hirdeti.

b) Az örök Gondviselőnek mondja: „Kérjete és adnak nektek, keressetek és találtok, zörgesetek és ajtót nyitnak... Ha tehát ti, bár rosszak vagytok, tudtok jót adni fiatoknak, mennyivel inkább tud mennyei Atyátok az őt kérőknek!” (Mt 7,7 és 11).

c) Örök boldogságunkat így tanítja: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: Az „örök Szeretet” tehát várható Kincse az embernek.

7. beszéd: Hol teljesíti ígéretét – az embernek?

Bev.: De csak vágyakozókká tesz minket az égi Atya? – Hol teljesülnek ezek az ígéretek?

1. Földi életünkben.

Találnunk lehetne-e itt a földön? Igen. És hol?

a) A kinyilatkoztatás állandó szeretetében. – Lelkünkben állandóan él ez a vágy: „Amint kívánkozik a szarvas a forrás vízéhez, úgy kívánkozik lelkem tehozzád, Istenem!” (Zsolt. 41,2).

b) Az Üdvözítő élő tanításában. Szólt a Mester és hangoztatja szavát az Egyház. „Menjete tehát és tegyete tanítványommá minden népet, kereszteljete meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében, és tanítsátok őket mindannak megtartására, amit parancsoltam nektek. Íme, én veletek vagyok

mindennap, a világ végéig” (Mt 28,19-20).

c) Végül az egyéni életünkig leereszkedő isteni megvilágításában. „Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága” (Jn 1,4). De jól jegyezzük meg: ez a fény – életútra vezet. Az életúton pedig az Isten kegyelme az erősítő hatalom.

2. Örök életünkben.

És célbafutva észlelhetjük az isteni valósulást.

a) Itt a célbafutásról van szó. – Erről, a földi élet jutalmát tekintve így szól az apostol: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár az igazi élet koronája, melyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindazoknak, akik örömmel várják eljövételét” (2Tim. 4,7-8).

b) Itt az Istennel való végnélküli együttélésekről van szó. Erről így ír az apostol: „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13).

Bef.: Íme! Így teljesül a földön és örök életben az isteni ígéret.

8. beszéd: Az ígéretetek valósulása – a boldogság értéklése

Bev.: A földön is részesülő és élvező az ember. Igényli is ezt a föld zarándoka. – Csak figyeld, hogy hogyan teljesít az Isten. – Hogyan részletezhető az Úr ígéretének teljesülése?

1. Egyéni életünket átjárja a Szeretet ereje.

De mi ez valójában?

a) Ez boldogító adomány. Valóságban az isteni természetben való részesedés.

b) Ez boldogító birtoklás. De belső lényegében pedig az Istenben való élet öröme. „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

2. Családi szentélyünket egybefonja a Szeretet melege.

De hol és milyen közösségben észlelhető leginkább ez a szeretetáramlás?

a) Megszentelődik a természetes egybetartozandóság ereje. „Nagy ez a titok, én Krisztusra és az Egyházra vonatkoztatom. Szeresse tehát mindegyiketek feleségét, akárcsak önmagát, az asszony meg tisztelje férjét” (Ef. 5,32-33).

b) Isteni szeretetté fonódik a természetes szeretet köteléke. „Ti férjek, szeressétek feleségeket, amint Krisztus is szeretete az Egyházat...” (Ef. 5,25).

Bef.: Az égi Szeretet földi szeretetkapcsolatot teremt.

9. beszéd: A boldog élet birtoklása

Bev.: De hogyan teszi boldoggá az Úr a föld emberét?

1. Közli vele a csodás átváltoztatás erejét.

Ez az első felelet. – És a közlés módja?...

a) Megszenteli – a keresztségben.

b) Megemeli – a bűnbánat szentségével.

c) Istenivé teszi – a Kenyértörés kegyelmével: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon” (Jn 6,54). „Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,55). – Így: az ember öntudata ez léssen: „Maga a Lélek tesz tanúságot lelünkben, hogy Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor örökösei is. Istennek örökösei, Krisztusnak pedig társörökösei” (Róm. 8,16).

2. Így égivé váltja a föld minden mozzanatát.

Hogyan értendő ez?

a) Tudatunkba lép – az „istenfiúság” égi ajándéka. Mert igaz: „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

b) Így boldogsággal tölti be a földre küldött égi ajándék ereje.

Bef.: Ezek az ajándékozottak – az élet boldogjai.

10. beszéd: A természetfeletti élet átélése

Bev.: Még a földön is élhetjük ezt az életet? És hogyan?

1. Tudatosan vesszük az égi kegyelmet.

Abban biztosak lehetünk: „Mindegyikünk annyi kegyelmet kapott ajándékba, amennyit Krisztus adott” (Ef. 4,7). – De hogyan éljük a természetfeletti életet?

a) A tiszta lélek szeretetével. Ilyenné alakul az élet. „Bizony, bizony mondom neked: ha valaki újra nem születik, nem látja meg Isten országát” (Jn 3,3).

b) Az égi Szeretet befogadásával. Ilyenné lesz már a földön is a lélek. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

c) Az isteni Szeretet ajándéksugárzásával. Ez valóra váltja ezt a törvényt: „Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek egymást ti is” (Jn 13,34).

2. Istenivé alakítjuk életünket.

Ez pedig az élethalakulás eredményét tárja elénk. Mit mutat ez az isteni élet?

a) A valóságos krisztusi életet. Ezt jelzi az apostol mondván: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

b) A valóságos sugárzóan teremtő életet. Krisztus mintájára reánk is áll ez a tétel: „Az egész tömeg érinteni akarta őt, mert erő áradt ki belőle, és mindenkit meggyógyított” (Lk 6,19).

Bef.: Íme! Ilyen élet a földön járó szentek élete.

11. beszéd: A hazatérés biztos várása

Bev.: Hogy innét elmegyünk, az az emberi élet egyetemes tétele. – De hová? Ez a kérdések izgató kérdése. – Az isteni Szív ígérését vevő ember tudja az életének révét.

1. Atyánk háza – az örök hazánk.

a) Ezt ígérte – az Atya: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14, 23).

b) Ezt szerezte az égi Mester Szíve: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14, 20). – Ennek alapjáról mondja az apostol: „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

2. Mesterünk Szíve – az örök szentélyünk.

a) Szeretete küldött a földre, hogy alakuló, bontakozó életet éljek. „Meg is teremté az Isten az embert: a maga képére, az Isten képére teremtette, férfúnak és asszonynak teremtette” (1 Móz.1,27).

b) Ennek szeretetével vezet az örök partra, hogy Vele éljek. „Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon. Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,54-55).

c) Ennek szentélyében lakunk mindörökre. Ezt ígéri a Mester: „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birotkba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25,34).

Bef.: Lám, ez az isteni ajándék még a halódó ember lelkét is boldogsággal tölti be.

12. beszéd: Az égi otthon tökéletes boldogsága

Bev.: Az a mi valóságos otthonunk, amelyről így ír Szt. Pál: „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13). Mert: „az Isten szeretet” (1Jn. 4,8).

1. Tárgyilag a legnagyobb érték a szeretet.

a) Az Isten lényege: „Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet” (1Jn. 4,8).

b) Az Isten kifelé észlelhető tevékenysége. Erről Maga a Teremtő mondja: „És látá az Isten, hogy mindaz, amit alkotott, felette jó volt” (1Móz. 1,31).

2. Alanyilag a legboldogítóbb az egybefonódó szeretet.

a) Isten adja.

b) Lélek Isten felé fordítja.

c) Istent és embert egybefonja. Mindezt így fejezi ki két tételben az Írás: „Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről-színre. Most csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem, ahogy én is ismert vagyok” (1Kor. 13,12). És: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Így lesz a szeretetigérés életvalóság. – Így lesz az életvalóság igazi boldogság.

XIII. beszédlánc címe: A földi kultúra és égi kultúra szolgálata

Itt arról kellene szólni, miképpen lehetünk a jóságos Isten földi szolgálói és a Szent Szív égi munkásai? – A kérdést egységes rendszerbe kellene belefogni, mégpedig úgy, hogy az ember hivatását kellene kipontozni, és így a földi kultúra és szellemi kultúra szolgálatát kellene szorgalmazni. – Így szolgáló lehetünk az isteni élettervnek és előmozdítói a Szent Szív ígérte és szerezte természetfeletti életnek.

1. beszéd: Uralom a hivatásunk

Bev.: A Teremtőnk, Atyánk így szabta meg az ember földi rendeltetését: „Szaporodjatok, sokasodjatok, s töltsétek be a földet s hajtsátok uralmatok alá és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain s minden állaton, mely mozog a földön” (1Móz. 1,28). – De az anyagi világ fölötti uralom akkor tökéletes, ha az önmagunk anyagi élete felett is úr az ember. – Mit kell tehát tennünk?

1. Meg kell szerezni az uralmat önmagunk felett.

Ez a feladat az önmagam, a személyes ember feletti döntő uralmát jelenti. – Miben kell diadalmaskodnunk?

a) Eszközzé kell egyszerűsíteni a testi és lelki élet bontakozását. – Ezt tartja a legnagyobb értéknek a bölcs Seneca.

b) Hogy erős alap legyen a szellemi és természetfeletti kivirágzása. – Ezt mondja legnagyobb az Úr apostola: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal.2,20).

2. Segíteni kell mások életét.

Itt nem szabad arra gondolni, hogy mi uralkodjunk mások felett. A lényeg ez:

a) Önuralomra segítem embertestvéremet.

b) Önuralommal élem a testvéri közösséget. Ezt a tételt kell valóra váltani: „Ti olyan tökéletesek legyetek tehát, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48).

Bef.: Mit jelent ez? Az élet egyik legnagyobb kegyének birtoklását (Russel)!

2. beszéd: Erőfeszítés a kötelességünk

Bev.: Az önuralom nem ingyen adott ajándék, hanem lendületes étellel megszerzendő érték. – Miben áll ez?

1. **Az emberi élet állandó bontakozás.** Az emberi élet a lehetőségek csodája. Ennek egyéni kialakítására küldtünk.

a) Mindent kapunk. De ezek készségek. „Egyiknek öt talentumot adott, a másoknak kettőt, a harmadiknak csak egyet, kinek-kinek rátermettsége szerint, aztán elutazott” (Mt 25,15).

b) Mindent alakítunk. Ezek erőfeszítések. „Elhívta tíz szolgáját és átadott nekik tíz minát: Kereskedjetelek vele, mondta, míg visszatérek” (Lk 19,13).

2. Ebben a bontakozásban személyi kötelesség a nekifeszülő erőfeszítés.

Ősi természete a lehetőségnek, hogy kibontakozva valóság legyen.

a) A testi élet is ezt igényli. Minden vágy és ösztön erre tör.

b) A lelki élet is erre szorít. Minden kutató vágy erre feszít.

c) A szellemi élet is ezt követeli. Minden vágnál több a szellemi törtetés, amely a végnélküli élet felé lendít és a vágyak vágyával a természetfeletti áhítozza. A végnélküli ember a végtelen Istenben keres kiteljesülést, amelyről ezt olvassuk: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: És mi itt a döntő? Az Isten adja a készségeket és természetfeletti kegyelmét, az ember pedig dolgozza ki saját életét.

3. beszéd: Birtokállományaink fokozati és lénytani eltérése

Bev.: Amit Istentől vettünk, azt szolgálni és értékesíteni kötelességünk. – De mik ezek?

1. Földi életsíkon – az emberi értékek szolgálandók.

Milyen fokozatokat mutat mindez?

a) Testiek... Ezek a természetes élet adatai.

b) Lelkiek... Ezek az értelem és akarat harmonikus kibontakozásai.
 c) Szellemeik... Ezek pedig a transzcendens és természetfeletti élet kegyelmeinek felhasználására mutatnak.

2. Végnélküli vonalak – a természetfelettiekben keresendők.

A célok célja – a természetfeletti.

a) Ezeket adományként adja az Isten. Ez nem joggal követelhető, hanem szeretettel lekönnyöröghető.

b) Ezeknek életté teremtésén fáradozik az ember. De ez a munka is olyan legyen, hogy reánk is álljon ez a tétel: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

Bef.: Ez az igazi birtokállomány. Mégpedig azért, mert ez isteni!

4. beszéd: Az Isten megközelítésének csodás módja

Bev.: A kincsek Kincse az Isten személyisége. A valóság ez: Ő az élő Szeretet. „Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet” (1Jn. 4,8). – De megközelíthető-e ez az értékek értéke?

1. Eléri létét – a lélek szárnycsapása.

Az Isten felé való törés a természet legősibb lendülete.

a) Az Írás szerint elérhető. „Ami ugyanis Istenről megismerhető, az világos előttük, mert Isten nyilvánvalóvá tette számukra. Hiszen, ami benne láthatatlan: örök ereje és isteni mivolta, a világ teremtése óta művei alapján értelemmel fölismerhető. Éppen ezért nincs mentség számukra” (Róm. 1,19-21).

b) Az értelem szerint megtalálható (okok lánc, a világ célszerűsége és esetleges volta...).

2. Élő valóságát – a természetfeletti kegyelem áldása.

De Akit elérünk létében, azt nem foghatjuk fel valóságos tartalomban. Ok: véges nem foghatja fel a Végtelet.

a) Éltető szavát azonban igenis követhetjük. „Ti legyetek tehát olyan tökéletesek, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48).

b) És természetének vétele után isteni étellel élhetjük. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4). – Erényes étellel pedig:... „út nyílik előttetek Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus országába” (2Pét. 1,11).

Bef.: „Közelebb, közelebb Hozzád, Istenem!...”

5. beszéd: És mi a „teremtő munka” életben jelentkező formája?

Bev.: A teremtő Atya életének teremtő hatalmát is gyakorolhatja az isteni ember. – De hogyan?

1. Az anyagi világot szebbé változtathatjuk.

a) Ez felületalakítás.

b) Ez erőértékesítés.

2. Magunkat „újjá teremthetjük”.

A nagyobb feladat önnön életünk belső átteremtése.

a) Ebben szerepet talál az élettalantumok harmonikus egybecsendítése.

b) De életmagaslatot jelent az élet isteniesítése. „A reménység pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

3. Az embertestvért istenivé alakíthatjuk.

a) „Csodaerejű” az ember szava. „A hívőket ezek a jelek fogják kísérni: Az én nevemben ördögöt űznek, új nyelveken beszélnek, kígyókat vesznek majd a kezükbe, és ha valami halálos mérget isznak, nem árt meg nekik, betegek teszik a kezüket és azok meggyógyulnak” (Mk 16,17-18).

b) És egekbe segíti az ember szellemi erőfeszítése. Erre küldetett minden apostol, de ezt az apostolságot szorgalmazza minden ember!

Bef.: Ha átvitt értelemben is értendő, mégis minden létezőből tökéletesebbet teremthet az ember.

6. beszéd: A földi „Pantheon” ösvényén

Bev.: Az ember útja – már az igazán dolgozóé – földi vonatkozásban is végnélküli megbecsültetés. Ennek kőből emelt alakja: a Pantheon. – De csak emlékből él a kultúr szolgáló áldozatossága?

1. Emlékében él – az utókornak.

Ez az életfennmaradás „külső felértéklése”.

- a) Művek dicsérik a fennmaradó embert!
- b) Utódaik magasztalják a nagynak tartott egyént.
- c) Pantheonuk örökíti a halhatatlanok nevét.

2. Valóságban él személyiségük.

Mindennél nagyobb a tudatos élet fennmaradása. – De hogyan áll ez?

- a) Vég nélküli az ember. Ez az egyéniségnek végérvénye. „Én vagyok a föltámadás és az élet: aki bennem hisz, még ha meg is halt, élni fog” (Jn 11,25).
- b) Örök kíséret a végzett életszolgálat. „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot. Mert éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, vándor voltam és befogadtatok...” (Mt 25,34-35).

Bef.: A „dolgozó” vég nélküli életet élő és minden erőfeszítést értékesítő: az Istennel való életben, diadalmas életben való valósulás.

7. beszéd: A szellemi „Ikaruszok”

Bev.: A föld embere még a legendák világában is – a magas legelők igényese. Ezt el is érte a vágyakozó ember (repülőgépek!). – De ezzel elérte-e a legmagasabb világot?

1. Vágyaik az egekbe szállnak.

Az ember életvonala: az emelkedés.

- a) Földi kultúrája – az anyag fölé való emelkedést mutatja.
- b) De szellemi vágyódása – az anyagtalan Istenhez jutását áhítozza. És ez az ő életének igazi légköre.

2. Égi kegyelem vételével az egekbe érnek.

A törtető „Ikaruszok” a maguk erejével nem érhetnek célt.

- a) A természetes emberek, a természet erőivel élve, csak természetes emberek lehetnek. Harmonikus és boldog is.
- b) De természetfelettivé csak a természetfeletti kegyelem alakíthat. Ezért kell egek felé szállnia az ilyen imának: „Harmatozzatok, egek, onnan felülről, és csepegjék a felhők az igazat” (Iz. 45,8). És azért kell lélekbe szállnia az égi kegyelemnek, mert a Mester ezt mondja: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad és én őbenne, az bő termést hoz. Hiszen nélkülem semmit sem tehettek” (Jn 15,5).

Bef.: Ilyenformán a föld „Ikaruszai” az „ég világának diadalmasai” lesznek.

8. beszéd: Az égig érő „Atlaszok”

Bev.: A pogány legenda szerint az Atlasz hegye hordozta és támasztotta alá az eget. – De vannak-e földre küldött szellemi „Atlaszok”, és mi ezeknek a hivatása? Az világos, hogy emberek ezek. – Mi tehát az ő hivatásuk?

1. Felmagasulnak – az egekhez.

Az ember életének tartalma: földön gyűjt, hogy az égben diadalmasan éljen.

- a) Dolgozik a földön. Testi is az élete. Ezért ennek kielégítése is feladata.
- b) De igényes az égbe. Lélek az élet értéke. Ez pedig égből jött és égbe tér. „Megalkotta tehát az Úr Isten az embert a föld agyagából, arcára lehelte az élet leheletét, és élőlényé lett az ember” (1Móz. 2,7). – „Én vagyok a föltámadás és az élet: aki bennem hisz, még ha meg is halt, élni fog” (Jn 11,25).

2. Vállukon hordják az egeket.

De az égbetörés mellett még más hivatása is van az embernek. Ne felejtsetd! Szellem a lélek, és a földi teremtmények között csakis a szellem ismeri fel és hordozza tudatosan az Istent. Megismeri és szolgálja.

- a) Megismeri és hódolattal imádja. „Ami ugyanis megismerhető Istenről, az világos előttük, mert Isten nyilvánvalóvá tette számukra. Hiszen, ami benne láthatatlan: örök ereje és isteni mivolta, a világ teremtése óta művei alapján értelemmel fölismerhető. Éppen ezért nincsen mentség számukra” (Róm. 1,19-21).

b) Megismervén hódolatosan szolgálja, és így szóval és étellel Isten dicsőítését szorgalmazza. –

Így tehát képletesen szólva: hordozója az egek Urának.

Bef.: Így vagyunk mi, a föld emberei – az ég „Atlaszai”!

9. beszéd: Csak az egeket, vagy az egek Urát akarjuk?

Bev.: Szolgálatunk az élet kultúrájának fokozása, de végső célunk az élet Urának megtalálása. – Hogyan megy ez végbe?

1. Ősi lendületünk – az egek felé kényszerít.

a) Ezt tanítja az isteni ige. „Ami ugyanis Istenről megismerhető, az világos előttük, mert Isten nyilvánvalóvá tette számukra. Hiszen, ami benne láthatatlan: örök ereje és isteni mivolta, a világ teremtetése óta művei alapján értelemmel fölismertető. Éppen ezért nincsen mentség számukra” (Róm. 1,19-21).

b) Ezt mutatja az emberiség története.

2. Égi kegyelmünk – az Isten birtoklására segít.

a) Már itt a földön. Ezért van a megigazulás. „Bizony, bizony mondom neked: ha valaki újra nem születik, nem láthatja meg Isten országát” (Jn 3,3).

b) És mindenekfelett az égben. Ezért van – a célbafutás. „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25,34).

Bef.: Egekbe szállunk, de az egek Ura után áhítózunk. „Fiai” vagyunk! „Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor örökösei is: örökösei Istennek és társ-örökösei Krisztusnak” (Róm. 8,16-17).

10. beszéd: A földi kultúra és az égi kultúra

Bev.: Az emberi élet egységes láncolat, amelynek kezdete a születés és vége nincsen soha. – De hogyan értendő ez?

1. Egyik az alap.

A földre küldettünk, hogy innét az égbe szálljunk. Ebben a kiteljesülésben alap – a földi kultúra. Tartalma: uralkodunk – a földön...

a) Hatalmunk van a föld felett...

b) Életzsámoly a földünk...

c) Széppé teremtdő otthonunk a földünk...

2. A másik a felépítmény.

Ez úgy értelmezendő: ez a kiteljesült eredmény. – Miben áll?

a) Életcsillag lesz az ember. „Az igazak felvillannak, és olyanok, mint a szikra, mely a nádasban tovarapódzik” (Bölcs. 3,7).

b) Istennel él az ember. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbenem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: De szebb ez: egyik a televényben erősödő gyökérezet és szárbaszökkenés. A másik az állandóan és diadalmasan boldogító életvirágzás...

11. beszéd: A szeretetre építkező – lélekkultúra

Bev.: A kultúra – a szellem kibontakozásának finomabb légköre. Tehát emelő érték. – De mikor lesz igazi életlendítő?

1. Ha szeretetből fakadó.

Ez valóban annyit jelent, hogy szebbé és jobbá akarjuk kibontani a világot. De ennek iránya hármas.

a) Világ felé... Arra tör az ember, hogy átalakítsa a világot.

b) Ember felé... Arra tör az ember, hogy istenivé tegye az embereket.

c) Arra tör az ember, hogy leesdje erre az Isten kegyelmét.

2. Ha szeretetben kiteljesülő.

Ez valóban annyit jelent, hogy a szeretet irányítsa minden tettünket.

a) Világ felé... Ne csak vegyünk belőle, hanem szeretettel adjunk neki.

b) Ember felé... A lélek szeretetét kell sugározni minden embertestvér felé.

c) Isten felé... Az egész életnek a fiúság kapcsával kell törnie az égi Atya felé. Mégpedig a szeretet kapcsával. „Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet” (1Jn. 4,8).

Bef.: A kultúra szolgája tehát a teljes életet alakító munkás.

12. beszéd: Az örök Szeretetre építkező – végnélkülien boldog élet

Bev.: Mi a mi alanyi célunk? A boldog örök élet. Honnét tudjuk, hogy erre törünk? Erre tanít a Mester.

1. Életében – szavaival ismerteti az égi Mester.

a) Ígéri. „Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon. Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,54-55).

b) Teljesíti: „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25,34).

2. Ezt adja – a Mester élete.

a) Betlehem – a világba lépés.

b) A Golgota után következik a feltámadás és az égbeszállás.

3. Ezt sugározza – az isteni Szív szeretete.

a) Ezt hirdeti a Szeretet. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

b) Ezt mutatja az értünk bemutatott életáldozat. „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Bárány-nak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

Bef.: És mi ennek a belső tartalma? Ez a valóság: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

XIV. beszédlánc címe: Az „elsőpéntek szolgái” az Úr örök házában

Itt azt kellene fejtegetni, milyen élet vár a Szent Szív áldozatosára az örök életben? Vigyázni kell annak az igazságnak értékelésére: „Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik szeretik őt” (1Kor. 2,9). – De az Egyház élő tanítása alapján kellene kontúrozni a Szent Szív és az istenien szolgáló hívek egybecsengését. – Azért ne egyéni és érzelmességgel túltelített lelkünk csendítsen az apostol kinyilatkoztatásával nehezen egybecsengő elgondolásokat, hanem az Egyház által elfogadott magán-kinyilatkoztatás találjon helyes tartalomközlést.

1. beszéd: Égi Szeretet várja – a szerető szíveket

Bev.: Nehéz elhagyni a földet (betegágy!), ha **csak** a sírgödör várja a testet. Az igazság ez: Isten-anya várja a gyermekét. – Mi tehát a célbatérés előtti öröm?

1. Atyám vár...

a) Valóságos kapcsolat a Mester és az Atya között ez: „De ha azokat cselekszem, és nekem nem akartok hinni, higgyetek a tetteknek, hogy végre lássátok és elismerjétek: az Atya énbennem van és én az Atyában” (Jn 10,38).

b) Ennek alapja ez az ígélet: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

2. Atyám végnélküli életet kínál.

a) Ennek ígérése: „Én vagyok a föltámadás és az élet: aki bennem hisz, mégha meg is halt, élni fog” (Jn 11,25).

b) Ennek tartalma: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20). „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13).

Bef.: Így az indulás is öröm!

2. beszéd: Az égi kapuk tárulnak a szerető szívek előtt

Bev.: A koporsó zárófedele nem lehet örömdalok előfutalmazó csengetése. – Az örök kapuk tárulá-

sakor csendülnek az élet diadalhymuszai. Mit dalolnak?

1. Elevate portae aeternales!

A királyi zsoltáros zengi: „Tárljatok fel, hatalmas kapuk, tárljatok fel, örök kapuk” (Zsolt. 23,7). – De mit jelent?

a) Elhagyjuk a földet. Ez a földi kapuk zárása (koporsó és sírhant).

b) Feltárl az örök kapu. Ez a hazatérés. „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon. Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,54-55).

2. Et introibit rex gloriae.

Ezt is a királyi zsoltáros zengi: „Hadd vonuljon be a dicsőség királya!” (Zsolt. 23,7). – Mit jelent?

a) Minden királyi élet- és lélekkincset magunkkal viszünk. „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25,34).

b) És az örök élet Urával boldogan egyesülök. „Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről-színre” (1Kor. 13,12). „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Ez a dal más, mint a koporsósögek kalapácsolásának kopogása.

3. beszéd: A Szeretet és szeretet személyes találkozása

Bev.: Az ember istenképiségének legszebb jele: az ember személyes léte. Csak az ember tud a föld lényei közül az Istenhez közeledni. De milyen boldogság forrása fakad fel a lélekben, ha személyesen látja a személyes Atyát! Ez az ő valóságos létgyökere. „Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről-színre. Most csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem, ahogy én is ismert vagyok” (1Kor. 13,12). – Hogyan képzelhető ez el?

1. Látja létének szerető Atyját.

a) Megismeri, hogy Tőle származott. „Megalkotta tehát az Úr Isten az embert a föld agyagából, arcára lehelte az élet leheletét és élőlényé lett az ember” (1Móz. 2,7).

b). Felismeri, hogy Reá hasonlít. „Meg is teremté az Isten az embert: a maga képére, az Isten képére teremtette, férfiúnak és asszonynak teremtette” (1Móz. 1,27).

c). Megtanulja, hogy teljesen Benne kell élnie. „Benne élünk, mozgunk és vagyunk” (Ap.Csel. 17,28).

2. Birtokolja a személyes Szeretet minden jóságát.

a). A földön a Szeretet birtoklásában. „Maradjatok bennem, akkor én is bennetek maradok. Amint a szőlővessző sem tud gyümölcsöt hozni önmagától, ha nem marad a szőlőtőn, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem” (Jn 15,4).

b). Az égben a személyes Szeretet élvezésében. „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13).

Bef.: Az igazi élettalálkozás – ez a találkozás...

4. beszéd: Az örök tájak kontúrozása

Bev.: Hogy milyen lészen az égi haza, azt nem tudja a halandó ember. Itt inkább az Írás szava érvényes: „Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik szeretik őt” (1Kor. 2,9). Csak kontúrozását rajzolhatja maga elé a Mester egy-egy kinyilatkoztatása alapján. – Hogyan rajzolható meg tehát egy-két alapvonás?

1. Minden szépnak ragyogása.

a). A földi fény, ragyogás, csillogás, harmónia felfokozandó... „Erre megfordultam, hogy lássam a szózatot, mely hozzám szólt. Amint megfordultam, hét arany gyertyatartót láttam, a (hét arany) gyertyatartó között pedig ember fiához hasonlót. Bokáig érő ruhába volt öltözve, mellén arany övvel övezve” (Jel. 1,12 13).

b). S a tavasz szépségeinek sokasága örök élettavasszá varázsolandó. „Ti is, most ugyan szomorogtok, de majd viszontlátlak titeket: akkor örülni fog szívetek és örömeiteket senki sem veszi el többé tőletek” (Jn 16,22).

2. Minden lehetőségnek valósulása.

a). A föld a vágyak és lehetőségek területe. „Ültette pedig az Úr Isten kezdettől fogva a Gyönyörű-

ség paradicsomát: ebbe helyezé az embert, akit alkotott” (1Móz. 2,8).

b). A mennyország a célbafutás és minden vágy felfokozódó teljesülése. Itt megint ismétlendő az Írás: „Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik szeretik őt” (1Kor. 2,9). – Lényeg: a szárnyaló szeretet jóságának végnélküli és személyes élvezése. Úgy, amint mindig halljuk: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Olyan otthon, ahol valóságok a lélek isteni vágyakozásai.

5. beszéd: A személyiség kiteljesülése

Bev.: De miben jellemezhető az emberi lélek igaz boldogsága? Próbáljuk nyomozni ennek a tartalmát!

1. Az egész földi élet a lehetőségek világát tárja elénk.

Ez volna a földi élet helyes lemérésének záró ítélete.

a). Itt a döntő szó is küzdelmek bizonytalan hullámzása. „Katonasor az ember élete a földön, és napjai olyanok, mint a napszámos napjai” (Jób 7,1).

b). Itt elhibázott a hiúságok keresése. „Csupa hiúság, úgymond a Prédikátor, csupa hiúság, minden csak hiúság!” (Préd. 1,2).

2. Az isteni, végnélküli élet pedig a valóságok birtoklását kínálja nekünk.

Ez pedig az emberi élet valóságos értékelése.

a). Itt a döntő: az összes jóság birtoklása. „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot. Éheztem ugyanis és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok...” (Mt 25,34-35).

b). Itt minden: az Isten bírása. „Ma tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről-színre. Most csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem, ahogy én is ismert vagyok” (1Kor. 13,12). „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Tehát ez nyugalom? Nem! Nem! Diadalmas élet!

6. beszéd: Az üdvözültekkel való személyes kapcsolat

Bev.: Mindnyájan hazatérünk! Sokan előztek és ott várnak. Szüleim... rokonaim... barátaim... – De kik ezek valójában?

1. Azok, akikhez vérségi kapcsolat fűz.

Tehát a vérség kötelékei is kötnek. – Ez a rokoni szeretet!

a) Tiszta vér, mint életfolyam, egybefon.

b) Tiszta élet, mint kialakult életforma, egybeköt. Ezeknek lendítői, erői – a szeretet ütemei.

2. Azok, akikhez lélekkötélék fűz.

Tehát: az isteni szeretet áramlása – a kötő hatalom. Ez a lélek rokoni kapcsolata.

a) Ez egybefűz a földön. Az istenfűség köteléke. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12). – Így a lélekszeretből adok és kapok.

b) De örök kötelék az égben is. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20). Atyához tér a fiú, és közvetlen családjához tér a hazatérő. Ez vigasztaló hit. – Az üdvözülésünkhöz kaptunk, vagy másoknak adtunk...

Bef.: Ez a győzedelmes Egyház „szeretet egysége”.

7. beszéd: Az angyalokkal való személyes kapcsolat

Bev.: Az isteni kinyilatkoztatás szerint nálunknál tökéletesebb lényeket is teremtett az Isten. Ezek az angyalok. – Hogyan kapcsolódik ezekhez az istenült lélek?

1. Élvezi tökéletes szépségüket.

a) Az „isteni ember” a lelkieket is látja és élvezi.

b) Az „isteni ember” mások lélekszépségét is boldogan értékeli.

2. És velük zengi diadalmas életéneküket.

Ámde a közösség nemcsak „látás”, hanem együttes szolgálás is. De miben észlelhető?

a) Dicsőítésében az Úrnak. „Dicsérjék az Úr nevét! Mert ő szólott és lettek, ő parancsolt és létre-

jöttek. Felállította őket örökkön-örökre, s el nem múló törvényt szabott nekik” (Zsolt. 148,5-6). „Föld királyai és mind a népek, fejedelmek és mind, bírái a földnek, ifjak és szüzek, vének és gyermekek: dicsérjék az Úr nevét” (Zsolt. 148,11-12).

b) És kölcsönös boldogítása az életnek. Erre céloz az Írás: „Ujjongnak majd a jámborok dicsőségben, örvendeznek nyugvóhelyükön. Szájukban Isten magasztalása leszen, kétélű kard a kezükben” (Zsolt. 149,5-6).

Bef.: A „tisztaság közelsége” az örök élet első életállomása.

8. beszéd: Az égi Anyánkhöz fűződő szeretet kapcsolata

Bev.: Anyánkká tette Szűz Máriát az édes Üdvözítő. „Aztán a tanítványhoz fordult: „Nézd, a te anyád!” (Jn 19,27). – Érezzük szeretetét a földön. De hogyan érezzük az égben?

1. Látjuk Isten adta megdicsőült fenségét.

Mindez – a személyes élet tételén épül.

a) Megdicsőülten koronázott az égben (assumptio).

b) Mert Isten Anyja lett a földön és az égben. „Méhedben fogansz és fiat szülsz. Jézusnak fogod hívni. Nagy lesz ő: a Magasságbelinek Fia. Az Úristen neki adja atyjának, Dávidnak trónját. Uralkodni fog Jákob házában mindörökké és királyságának nem lesz vége” (Lk 1,31-33). – Az Isten közölte kiválóság örök érték.

2. És Anyánknak tudjuk az ég dicsőült Királynéját.

Itt pedig minden a személyes kapcsolatok végnélküliségén épül.

a) Szeretett minket – földi életünkben. (Példa: népeink és egyéni életünk megfigyelése).

b) Szent Szívéhez engedett – égi otthonunkban. A szeretet a földön is a szív érzéshulláma. A szeretet az egekben pedig szintén a lelkek boldogság árama.

Bef.: A „lélekkirályfiak” boldogsága rajzolando magunk elé...

9. beszéd: A szerető Mester Szent Szívének áramkörében

Bev.: A Szív keresi a szívet... Ez az emberi élet alapüteme. És nem fogalmazható-e ez így is: az emberi szív keresi az isteni Szívet? – És ha végérvényesen megtalálja?

1. Akkor egybecsengő dalt zeng a két szív...

a) Elérhető földi előkészületben. – Végül is az emberi szív – szeretetet igényel. Épp azért az Isten parancsa: „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből... Szeresd felebarátodat, mint önmagadat” (Mk 12,30 és 31).

b) Elérhető égi teljesülésben. – Ezért mondja az apostol: „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet. Törekedjete a szeretetre!” (1Kor. 13,13).

2. Akkor végnélküli szeretetdiadalt él az emberi szív.

a) Az élet dala a szeretet. Ezt zengi fenséges csengésben Szt. Pál: „Szóljak bár emberek vagy angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok vagy pengő cimbalom... A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, a szeretet nem féltékeny, nem kérkedik, nem gőgösködik, nem tapintatlan, nem keresi a magáét...” (1Kor. 13,1 és 4 és 5).

b) Az örök élet dala az örök szeretet. „Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet” (1Jn. 4,8).

Bef.: Ez a Szent Szív ütemezésének boldogító eredménye.

10. beszéd: Az örök égi Jóság atyai házában

Bev.: A föld is az „Isten háza”, de az élet tökéletes világa az Isten „égi háza”. – Mit talál itt az ember?

1. Az atyai Jóság valóságát.

a) Azért jó minden, ami Belőle ered. „És látá az Isten, hogy mindaz, amit alkotott, felette jó volt” (1Móz. 1,31).

b) A személyes lét célbafutása: a Jóság találása földi jósággal. „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25,34).

2. Az atyai Szeretet örök áramlását.

Az Isten lényege a Szeretet: „Aki nem szeret, nem ismeri Istent, mert az Isten szeretet” (1Jn. 4,8).

a) Hozzá juthatunk. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

b) És Benne élünk. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Ez a ház – „Isten háza”, de végül „ember háza” is.

11. beszéd: Az örök Szeretet csodavilágában

Bev.: A mennyországnak rövid meghatározása: a Szeretet örök birodalma. – Mi itt a lényeg?

1. Itt minden – szeretetáramlás.

Ennek földre kiható előjelei láthatók!

a) Jóságos szeretetáradás a teremtés. „Megalkotta az Úr Isten az embert a föld agyagából, arcára lehelte az élet leheletét és élőlényé lett az ember” (1Móz. 2,7).

b) Jóságos szeretetáradás – a megváltás. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

c) Jóságos szeretetáramlás – a megszentelés. „Bizony, bizony mondom neked: ha valaki újra nem születik, nem látja meg Isten országát” (Jn 3,3). „De aki abból a vízből iszik, melyet én adok, nem szomjazik soha többé. Az a víz, melyet én adok, örök életre szökő vízforrás lesz benne” (Jn 4,14).

2. Mert az Isten Maga – a Szeretet valósága.

a) A lényegből árad a cselekvés. – Ez bölcséleti tétel.

b) A Szeretet lényegéből – és ez isteni – árad a szeretet.

c) „Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet” (1Jn. 4,8). – Ez a kinyilatkoztatott igazság.

Bef.: Odajutunk, ahová szeretettel vágyakozunk!

12. beszéd: Az isteni élet végnélküli boldogságában

Bev.: Hogyan és mikor találja életének boldogságát a föld zarándoka? Valami módon isteni ismeret és szeretetáramlás a lényeg. – Hogyan?

1. A végtelen Atyától kaptam az örök életet.

De mi ez a valóságban?

a) Ismeret ez – eredetben és tudatban. Ez a kinyilatkoztatás ténye. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

b) De szeretetáramlás ez – belső birtoklásban. Ez az isteni Szeretet égi ajándéka. „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13). „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

2. Az Istenember Szent Szívének áramlásával alakítottam életemet.

a) Ez is isteni megvilágosító ismereten indul.

b) De ez is kegyelemmel megvalósított boldogító tudatban valóság. „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

3. A Szeretetet ajándékként végnélkülien élvezem.

a) Ez már az ajándékok teljessége. „Én vagyok a föltámadás és az élet: aki bennem hisz, még ha meg is halt, élni fog” (Jn 11,25).

b) Mert Maga az Isten az ajándék valósága. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: És mindez – végnélküli!!

XX

C/ „Nagy ígéret” ünnepköre és „nagy kilenced”

Ez a csoport 7 beszédláncot foglal magában, a 9-9 beszéddel. Ezek hivatása az, hogy a „nagy ígéret” ünnepkörét ünnepeljék, vagy ahol a Szent Szív tisztelettel kapcsolatban 9 havi – havi egyszeri alkalommal – ájtatosságot tartunk, ott a következő beszédláncokból válogatva válogathassunk.

Sőt: a válogatás után jobb, egyénibb és teljesen önálló beszédláncok alkotására is ránevelődünk.

I. beszédlánc címe: Az irgalmas Szent Szív

Ebben a beszédláncban azt a gondolatot kellene fejtegetni: teljes emberi természet hordozója a jó-ságos Jézus, és így az emberi szívet is jellemző irgalom érzése az Ő isteni Személyén át is megvillanó érzület. – Erre pedig ezt lehet építeni: az irgalmas Jézus menedéke lehet az irgalomra szoruló embernek. Így lehet bekapcsolni a „péntek” ígérének kegyét! – A „hogyan?”-t a beszédlánc fejtegeti és mutatja.

1. beszéd: Krisztus szerető Szíve és én

Bev.: Emberlétünk nagy boldogsága: emberré lett az Úr Egyszülöttje. Mi következik ebből a „testvériesülés” tényéből?

1. Kitérülve – a Szent Szív jóságát szórja.

- Ez a megváltás gondolata.
- Ez a megváltás megvalósítása.
- Ez a 9 péntek kegyének ígérese. Mindez: Jézus Szent Szívének kitérülése.

2. Bezárulva – az emberi szív pedig igen gyakran gonoszságait forralja.

Nézzünk csak magunkba!

- Láttuk igen sokszor ezt a lélekvilágot.
- De láttuk sokszor – és itt már szerepet talált a jó-ságos Jézus Szívének a szeretete – a megtérés lélekfordulását.

Mindez – az ember szívének érzéshullámozása.

Bef.: De a Mester irgalma mekkora? Még sokszor akkor is mindent átható és szeretetet sugárzó, ha erőteljesen szembenálló az emberi makaösség és annak gonosz jégpáncélja...

2. beszéd: A bűnösök felé kitérülő Szív

Bev.: Hogy kik vagyunk valójában, arra az Írás így is felel: „Ágár ugyanis az Arábiában lévő Sina hegyét jelenti, s a mai Jeruzsálemnek felel meg, amely gyermekeivel együtt rabszolga sorban él” (Gal. 4,25)... – De mivé lehetünk?

1. Hozzánk ereszkedik az Úr Szeretete.

- Az Áldozat megváltó kegyével.
- Az örök együttlét ajándékával.

2. Hogy megemeltessék az emberek egyeteme.

- Megemeltessék az isteni élet magaslatára.
- Elvezetessék az örök élet világába. „Én vagyok a föltámadás és az élet: aki bennem hisz, még ha meg is halt, élni fog” (Jn 11,25).

Ezt szolgálja a 9 péntek ígérete. Csak ennyi áldozatot kér az égi Mester, Aki életét adta miértünk.

Bef.: És mi ennek az alapüteme? Szeret az Atya! „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16). Szeret a Messiás: „Igen, király vagyok. Én arra születtem és azért jöttem e világra, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Mindaz, aki igazságból való, hallgat szavamra” (Jn 18,37).

3. beszéd: A megtérők felé sugárzó Szív

Bev.: Milyen jó volna ma úgy tekinteni lelkünkbe, hogy végig peregne előttünk az életünk, és így világosan látnók, hogy alázatra szorul egész életünk. – Mi menne akkor bennünk végbe?

1. Térdre kényszerítenénk múltunk hibáit.

- Gyermekkorunk...
- Ifjú korunk...
- Felnőtt életünk...

2. De reményeink éledeznének a Szent Szív miatt.

- Ő életének szeretetével állt és áll mellettünk.

b) Ő égi ígéreteivel – az elsöpénteki is idekapcsolandó – támogat örök utunkon.

Bef.: Mi történik az élet teljes megismerése után? Alázkodik a lélek, és felmagasztal a szerető Mester.

4. beszéd: A küszködőket erősítő Szív

Bev.: Jób szavaival kezdem: „Katonasor az ember élete a földön és napjai olyanok, mint a nap-számos napjai” (Jób 7,1). – Ez arra is vonatkozik: felemeltetett az ember, de könnyen elbukik az ember. Ez a küzdelmek küzdelme. – Hogyan tekint reánk az isteni Szív?

1. Résztvevően szerető a küzdelmek Látója.

- Bűnösök bűneinek megbocsátója.
- Bűnösök elesettjeinek is bocsánatot adhat.
- Életének utolsó percében is üdvösséget osztogat (jobb lator, százados, a jelenlévők nagy része).

2. És állandóan emelni akaró az emberiség Megváltója.

- A megváltó Áldozat Szíve vérét csordítja.
- A szerető Mester az örök élet feltárását kínálja (9 péntek ígérete).

Bef.: Mi tehát az igazság? Földi küzdelmeinkben, esetleges elesettségeinkben is – égi erőt veszünk.

5. beszéd: Az ingadozókat gyámolító Szív

Bev.: De egészen biztos-e életünk minden pillanatában egyirányú lélekszolgálatunk? Sajnos: inghatunk hitben, bizonytalankodhatunk élettetteinkben. – Hogyan nézi ezeket az embereket az égi Mester?

1. Ahogyan az apostolt látta és kezelte.

- Látta hitbeli ingását – előre.
- Bocsánatot adott – a könnyezőnek.
- Apostolfejedelemmé tette – a megtértet.

2. Úgy látja és kezeli a lélekben ingadozókat.

- Magam is egyike vagyok. Mégpedig az ingásban.
- De magam is egyike leszek a kegyelmi megsegítésben.

Bef.: Az Írás ezt mondja: „A megtört nádszálát össze nem zúzza” (Iz. 42,3). A Mester pedig ezt hirdeti: „Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért” (Jn 10,11). – Az Isten Atya, de Úr és igazságos Úr is.

6. beszéd: A jókat áldó Szív

Bev.: Az Úr Szívének igazi életkörfete – a szívek embere. Az az ember, aki gyarló szívét áthangolja – a kegyelem erejével – Jézus Szent Szívének ütemére. – De hogyan áldja ezeket az Úr isteni szíve?

1) Szeretetének bőséges kiáradásával jutalmazza.

- Mindent szeretettel viselnek és vállalnak.
- Mert mindent a szeretet kegyelmével lélekértékké varázsolnak.

2. És áldó szeretetével az örök úton irányítja.

- Az örök úton vezet.
- És az örök kapuk feltárulását boldogsággal üdvözli, a jelentkezőt üdvözíti (ez a 9 elsöpéntek ígérete).

Bef.: Így lesz a Mester övével egy test és egy lélek. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

7. beszéd: Az áldozatos életre segítő Szív

Bev.: Ha a Mester Szent Szívének alapütemét egy szóba akarnók fogni, akkor ezt a szót kellene használni: áldozatosság. – Hogyan kell azután ezt értelmeznünk és magunkra alkalmaznunk?

1. Maga az élő Áldozat.

- Ezért jön. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki benne hisz,

el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Ezért élt és halt. „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

2. Legyen ilyen az élet vándora.

a) Készséges az áldozatos életre.

b) Készséges mások szolgálatára. Így lehetünk az égő és élő Áldozat igazi szerelmesei.

Bef.: Ezt a léleklátást és életélést adja meg nekünk az Úr Jézus Szent Szíve.

8. beszéd: A földi életben is jutalmazó Szent Szív

Bev.: Milyen életre tör a föld embere? Békesség és boldogság a vágyak vágya. – De adja-e ezt az Úr Jézus Szentséges Szíve?

1. A földiek helyes értéklésére vezet.

a) Az élet sodródása lehet változó. Ez zavarhat is.

b) De az életremények helyes értéklése lehet biztos. Ez pedig megnyugtató. Ennek a kegyelemnek vétele – a földi ajándék.

2. És így a szellemiek kifejlesztésére segít.

a) Magasabb vágyat fokoz a lelkekben.

b) Isteni életre segít egész életemben.

Bef.: Aki ezt a kegyelmet veszi, az a földi élet boldogának mondhatja magát.

9. beszéd: Az örök élettel gazdagító Szív

Bev.: Az emberi élet csak a végnélküli életben tud kiteljesülni. Ezért az isteni Szeretet legnagyobb adománya, amely az igénynek a teljesülése. – Mi tehát a Szent Szív ígéretének az ígérete?

1. Hazakísér az örök Szeretet.

a) Velem él a földön állandóan.

b) Az örök életbe segít szeretetének kegyelmével.

2. Hogy Vele éljed végnélküli életedet.

a) Megváltás az alap.

b) Kegyelem az eszköz.

c) Örök Szeretet-bírás az eredmény.

Bef.: Ez a Szent Szív ígéretének boldog valósulása.

II. beszédlánc címe: A Szent Szív keresői

Itt az emberi vágyakat és a Krisztus Urunk Szívéhez emelkedő áhítóságainkat kellene felvázolni. Mégpedig azzal a biztos hittel és reménnyel, hogy mindez megvalósul, mert velünk egybecsengve dobban az isteni Mester Szerető Szíve.

1. beszéd: A szív – a Szívhez

Bev.: Merre tör elemi erővel az ember? Szív – a Szívhez.

1. Emberszívünk Benne is „Emberfiát” érez.

Ezért különös szeretettel fordulunk Felé, ha emberi életének szeretetmozzanatait észleljük.

a) A karácsony szent napján (születés).

b) A nagyhét idején (szenvedés).

2. Emberszívünk az Ő áldott Szívét áhítja.

Az élet eleven sodródással tör a Szeretet felé. Olyan ez, mint a mélység, amely elragad, vagy a magasság, amely magához emel.

a) Jézus életében az élet mélységei felé vonzódnak.

b) Jézus szeretetében a magasságok felé ragadtatunk.

Bef.: Végül is micsoda ez? A szívek sodródása – a Szent Szív felé.

2. beszéd: A tüzet keresők

Bev.: A kultúrélet egyik legnagyobb értéke: a tűz. És a lélek világának szeretet tüze?

1. Érték, mert kiéget és fellobbant.

a) Bűneinket égeti. „Az (Úr) napja ugyanis nyilvánvalóvá teszi, mivel tűzzel jön el, s a tűz bizonyítja, kinek mit ér a munkája” (1Kor. 3,13).

b) Erényeinket fellobbantja. „Azért jöttem, hogy tüzet gyűjtsak a földön: mennyire szeretném, ha már föllobbanna!” (Lk 12,49).

c) Életünket szeretettel tüzesíti. Ezért mondja az apostol: „Minden dolgotokat szeretetben intézzétek” (1Kor. 16,14).

2. Isteni érték, mert isteni életre indít.

Ámde mindennek háttére: felsőbbrendű életteremtés.

a) Szellemi lesz az ember. „Ha tehát Krisztussal föltámadtatok, keressétek ami odafönn van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján” (Kol. 3,1).

b) Isteni lesz az ember. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

Bef.: És ez a tűz honnét? Az Úr Jézus Szíve a tűzhely.

3. beszéd: A szeretetre vágyódók

Bev.: A szeretet örök himnuszát zengi Szt. Pál (1Kor. 13,1-13). – De ha ilyen nagy érték a szeretet, akkor milyen ősi lendülettel igényli az ember?

1. A „Szeretet élő Istenének” képei vagyunk.

Ez az emelő öntudat lendítő ereje. – Miben áll?

a) Isten leheletei vagyunk. „Megalkotta tehát az Úr Isten az embert a föld agyagából, arcára lehelte az élet leheletét és élőlényvé lett az ember” (1Móz. 2,7).

b) Isten fiai vagyunk. „Ha pedig fiai, akkor örökösei is: örökösei Istennek, Krisztusnak pedig társörökösei” (Róm. 8,17).

c) Krisztus örök lakótársai lehetünk. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

2. Tehát az „élő Szeretetnek” birtoklására törünk.

Ez pedig a vett kegyelmi megvilágítás nyomán induló erőfeszítés. – És ennek mozzanatai?

a) Kivetünk mindent ami bűn.

b) Teszünk mindent ami szeretet.

Bef.: És a maga egészében mi ez? Istenből várunk, veszünk, hogy isteniekké lehessünk.

4. beszéd: A tűzhordozást igénylők

Bev.: A Mester szava ezt mondja rólunk: „Ti vagytok a világ világossága” (Mt 5,14). De ennek eredetét így jelzi: „Azért jöttem, hogy tüzet gyűjtsak a földön: mennyire szeretném, ha már föllobbanna” (Lk 12,49). A vett „lélektűz” azután lelkünk gondjainak tárgya. – De hogyan?

1. A magunk lelkében izzítjuk.

Szinte naív gondolat, de igazság: az éltető anyag odahordásával.

a) Leesdjük – a további kegyelmeket.

b) Halmozzuk – a jócselekedeteket.

c) Ezzel elevenítjük – a lélektűzeket.

2. Mások lelkében lobbantjuk.

Ámde ha magunk élő tüzek vagyunk, ennek lobbantása mások életében is kötelességünk. A tűz tüzet lobbant. – Hogyan?

a) A példa erejével.

b) A szó hatalmával.

c) És a szeretet-tettek lendületével.

3. Az egész társadalomban szorgalmazzuk.

Az Isten szeretet-ereje mindenütt érvényesülhet. Tehát legyünk lobbantói a társadalomban is. – Hogyan?

- a) Az emberszeretet hirdetésével.
 - b) A felebaráti szeretet emberjogára építkezve, törvényes érvényesítésével.
- Bef.: Ilyen módon igazság lesz, hogy „élettűzek” vagyunk, és igazság lesz: „élettűzöket” gyűjtünk.

5. beszéd: A Szent Szívhez közeledők

Bev.: Hogyan közeledhet az ember az isteni Szívhez? Egyszerűen úgy, hogy szellemileg kikutatja, mi a Szent Szív belső életüteme és ahhoz hangolja életének minden mozzanatát. – Hogyan történik ez?

1. Szeretet a Szent Szív kiáradása.

a) Szeretetből jött közénk. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Szeretettel élt velünk. „Közel volt már húsvét ünnepe. Jézus tudta, hogy eljött az óra, amikor a világból vissza kell térnie az Atyához. Ekkor adta övéinek, akiket szeretett és a világban hagyott, legnagyobb jelét szeretetének” (Jn 13,1).

c) Szeretettel marad velünk. „Íme, én veletek vagyok mindennap, a világ végéig” (Mt 28,20).

2. Szeretet legyen az emberi szív Hozzá-fordulása.

a) Legyen ez – lelki vágyódás.

b) Legyen ez – a Hozzá hasonulás. „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20)...

c) Legyen ez – az élet áldozatossága. Lehet ennek ez a vége is: „Bizony, bizony mondom neked: Mikor fiatalabb voltál, magad övezted föl magadat és oda mentél, ahová akartál. De majd ha megöregszel, kiterjeszted kezedet és más övez fel téged, aztán oda visz, ahová nem akarod” (Jn 21,18).

Bef.: Íme! Az ilyen közeledés – tárgyi Hozzá-idomulás és lelki Bele-kapcsolódás. Ez a közelség – vitális együttlét, együttélés.

6. beszéd: A Szent Szívtől várók

Bev.: Az ember alakulásának útja – felveszi a fejlődésre szükséges erőket. – És a természetfeletti kiteljesülésben nem ez-e az életút?

1. Az egekhez fordulunk – égiekért.

Kettős haza lakói vagyunk: a föld az átfutó és az ég a végnélküli otthonunk.

a) A föld – a test fejlesztésének eszköze. De az itteni élet mikéntje – a lélek életének alapja.

b) Az ég a szellemi ember kivirágzásának lendítő ereje. De ennek lendülete – a kegyelemmel való élet függvénye.

2. A Mester szerető Szívéhez fordulunk szeretetért.

A lelkünk Hozzá-zarándokoljon. – Miért?

a) Mert segítséget ad – a földi élet útján.

b) Kérve kérjük mostani zarándoklásunkon. De bizakodva, mert Ő mondta: „Kérjétek és adnak nektek, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak” (Mt 7,7).

Bef.: De várhatjuk-e a kért kegyeket? Mesterünk így ígérte: „Mindaz, aki kér, kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek ajtó nyílik” (Mt 7,8).

7. beszéd: A Szent Szívhez áldozattal sietők

Bef.: A Szent Szív szeretetének alapmotívuma: értünk áldozott mindent a Szent Szív. Következőleg: mi legyen az ember lélekrezonanciája?

1. Érte áldozunk mindent.

a) Földieket.

b) Lelkieket.

c) Szellemieket.

2. Érte áldozatos egész életünk.

a) Terve szerint alakuljon életünk.

b) Mintájára minden áldozatot meghozzon életünk.

Bef.: Az isteni Szeretetért – szeretettel hozott áldozatos élet legyen a mi köszönetünk.

8. beszéd: A Szent Szívhez étellel tapadók

Bev.: A legszorosabb kapcsolat – az életkapcsolat. Elérhető-e ez a Szent Szívet illetőleg?

1. Életmintánkká léssen.

Saját Maga utasított így:

a) Tanuljatok Tőlem. „Ne féljetez azoktól, akik megölik a testet, de a lelket nem tudják megölni. Inkább attól féljetez, aki a lelket, meg a testet is pokolba taszítatja” (Mt 10,28).

b) Élünk Belőle. „Uram, kihez menjünk? Neked örök életet adó igéid vannak” (Jn 6,68). És: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

2. Természetünk természetfeletti alapja, televénye léssen.

a) Vesszük a természetfeletti kegyelem égi kincseit. „A reménység pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

b) És isteni életet élünk mindörökké. Olvasd csak: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20). És: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: Így örök lélekkapcsolatban élünk az isteni Mesterrel.

9. beszéd: A Szent Szívnél örökké megpihenők

Bev.: Végeredményben célbafut az élet. Mi ez? Jézus mondja: „Én vagyok a föltámadás és az élet: aki bennem hisz, mégha meg is halt, élni fog” (Jn 11,25). – De milyen ez az élet?

1. Megpihenő a földi gyötrelmekről.

Az Egyház is ezt tanítja szertartásaiban.

a) Ezért a földiektől elszakadunk, mert imánk ez: „Requiem aeternam dona eis Domine”.

b) Ezért „pax”, mert a földiektől nyugalmat vettünk. Imánk: „Requiescant in pace!” – De figyelem. Itt és eddig csak a földiektől való szabadulásról van szó. – A többi most következik.

2. De bontakozva kiteljesül a boldogságban.

Roppant fontos gondolat a személyiség fennmaradására utaló isteni ige!

a) Ezért – vita. „Én vagyok a feltámadás és az élet: aki bennem hisz, mégha meg is halt, élni fog” (Jn 11,25).

b) Ezért – beatitudo. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20). És: „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25,34).

Bef.: Az életút vége és kiteljesülése: az emberi szív boldogságát találja az isteni Szívben.

III. beszédlánc címe: A családi életünk biztos védelme

Itt azt a szempontot kellene fejtegetni, hogy a családokban dobbanó szívek a család javát szolgálják... Ennek az általános tételnek azután olyan fejtegetést kellene adni, hogy az emberiség nagy családjában dobbanó isteni Szív is az emberéletünk boldogságának szorgalmazója. – Természetes volna tehát, hogy a fejtegetést úgy kellene vezetni, hogy a szerető isteni Szív iránt fokozódjék bennünk a hódoló tisztelet és imádás. Mégpedig azért, mert Belőle árad felénk a mi kis családunk boldogsága is. – Ez a beszédlánc azért is fontos volna, mert itt érinthető volna az a nagy, ma a világ érdeklődése közepén álló kérdés is, amely a kapitalista és szocialista ideológia harcában a familiaritas (embercsalád, kis család) kidolgozásában találja meg a helyes társadalmi megoldást. – A kis család – ősi fészek, a „nagy család” az emberi boldog közösség, és a „Szent Család” az egésznek élő mintája.

1. beszéd: A Szent Család és a mi kis családunk

Bev.: Az emberi élet legitimebb együttese: a család. A betlehemi „Szent Család” az Isten és ember csodás együttesének boldog otthona, a mi családunk pedig az ember és Isten kapcsolatának kiteremtendő szentélye. – De hogyan menjen végbe ez a szellemi átépítés?

1. Nézzük a Szent Család boldog, áldozatos életét.

Az első lépés tehát – a szemlélet.

a) Mit látunk – külső keretekben? „Meggzülte elsőszülött fiát, pólyába takarta és jászolba fektette,

mert nem kaptak helyet a szálláson” (Lk 2,7).

b) Mit látunk – szellemi életformákban? „A gyermek pedig növekedett és lélekben erősödött. A pusztában élt addig a napig, amíg nyilvánosan föl nem lépett Izraelben” (Lk 1,80).

2. Alakítsuk hasonlónvá a mi otthonunk szentélyét.

De miképpen menjen ez végbe?

a) Egyenként legyen lelkünk – Isten háza. Tiszta lélek – az Úr otthona. Így szólhat ez nekünk: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20). Tehát: tiszta élet a mi feladatunk.

b) Együttesen legyen otthonunk – Isten szentélye. Az egész család legyen – az Úr háza. „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20). Tehát: közös ima – az otthonunk ereje.

c) Boldogan érezzük, hogy bennünk él – az egék Ura. Ennek ereje ez: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20). És módja: mindig Isten jelenlétében élni!!!

Bef.: Az isteni „Szent Család” valóságos élete csak közelíthető... De az egék Urát mi is Lakónkká tehetjük.

2. beszéd: A mi édesapánk szíve

Bev.: A család áldozatos munkájának jelképe az édesapa szíve. Ez dobban mindig, ha nagy tetre kényszerül a család. – Miképpen tárul elénk a mi jó atyánk szerető szíve?

1. Áldozatos munkájának szemléletével.

Figyeljük csak a jó atya szívének dobbanását.

a) Mindent a családért!

b) Mindent a család lelkéért! A jó családapa arcáról ez olvasható.

2. Önzetlenné nemesedik nagy áldozatával.

És hogyan végzi mindezt?

a) Saját érdekeinek háttérbe szorításával.

b) Saját erőinek feláldozásával.

Bef.: És honnét fakad ez a nagy erőfeszítés? Szerető szíve dobbanó lüktetéséből. Mégpedig olyan lüktetésből, amely mindig többet és többet akar adni a sajátjából. Ez a szerető apai szív igazi jellemvonása.

3. beszéd: A mi édesanyánk szíve

Bev.: A családi körünk szívei közül a legmelegebb az édesanya szíve. Miért? Belső lényege a szeretet, sugárzásának ténye: a szeretet odaadó jóságának gyökere, szintén a szeretet. – Miképpen tündöklük felénk ez a szeretet?

1. Látszólag a lemondó, áldozatos élet folytán – lassanként elhamvadó.

Az édesanya élete – égő gyertyaszál... Égő mécs... Arca? Élettavaszból őszbe hajló.

a) Külső ékei eltűnnek.

b) Mindezek – gyermekeinek arcán tükröződnek.

2. Valóban életünket alakítva – örökké világító és melegítő.

Ha a legkisebb erők is fennmaradók, akkor az áldozatos szeretet meg nem semmisülhet.

a) Eltűnő sugarai – új életet teremtő erőkké válnak.

b) És a sugárzott életerők – a lélek szentélyében is a gyermeknépben is tovább élnek!

Bef.: Minek mondható mindez? Az anyai szeretet örökké él és bennünk is örökké lobogó.

4. beszéd: A mi testvéreink szíve

Bev.: Jó szüleink szívének fakadása a mi szívünk. Így tehát egybecsendülő a mi életünk. – De mi-kor lesz ez az egybehangzódás boldogító életütem?

1. Ha egységes a lélekvágyak dala.

A család olyan „vér és lélekkötéllel egybefogott énekegyüttes”, amelynek minden tagja a „nagy szimfóniát” szorgalmazza.

a) Egybecsendül – minden egyes „élethang”...

b) És egybehangolódva szólal – minden egyes „élő hangszer”.

2. Ha egek felé szárnyaló mindegyikünk lélekdale.

De a család életdala ne legyen csak – földiekre vonatkozó. Ekkor csak földiekben találna boldogságot a család.

a) Egek világa az ember világa.

b) Errefelé törő munkával zengjen a családi együttes minden egyes énekese.

Bef.: Így mi áll elő? Boldogság a földön és örök boldogság várása az égben. – Így mindig együtt élnek a testvérek (Wordsworth: „Mi heten vagyunk!”)...

5. beszéd: Kicsoda diktálja az otthoni szívek melódiáját?

Bev.: A Mester ezt mondja Önmagáról: „Vegyétek magatokra igámat és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatosságú, – és nyugtot találtok lelketeknek” (Mt 11,29). Tehát az Ő Szent Szívének ütemét kell átvennie minden egyes szívnek. – Hogyan megy ez végbe?

1. Az áldozatos megváltó szeretetről szól az isteni Szív.

Az élet alapütemét tehát az Úr Szent Szíve diktálja. – Miről beszél?

a) Szeretetről – minden egyes embert illetőleg. „Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Különös szeretetről – az Őt szeretőket illetőleg. „Nem hagylak árván titeket, eljövök hozzátok” (Jn 14,18).

c) Örök együttélésről – az övéit illetőleg. „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot” (Mt 25,34).

2. Az áldozatos szeretetet sugározza a családban minden szív.

A mi családbunkban is ez legyen a Mestertől tanult alapütem.

a) Szeressünk mindenkit (öregeket is)!

b) Bocsássunk meg mindenkinek.

c) Adjunk készséggel mindenkinek.

Bef.: Talán az lehet a legeggybefogóbb hasonlat: az Úr Jézus Szívének alaphangjára hangolódják a családtagok szíve.

6. beszéd: Ő sugározza az isteni Szeretet tüzét

Bev.: Keressük az igazi embert. De kicsoda ez? Akinek lelkében lobog az isteni tűz szeretetlángja. – De hogyan lobban ez lobogó lánggá?

1. Maga a megváltás isteni tűzlobbantás.

a) Felgyújtja az Isten és emberszeretet tüzét. „Azért jöttem, hogy tüzet gyújtsak a földön: mennyire szeretném, ha már föllobbanna!” (Lk 12,49).

b) És istenivé alakítja a szerető emberek lelkét. „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

2. És az ember gondozza szeretetlánggá.

De amit az Isten ad, azt olyan kincsnek adja, amelynek gondozása az ember feladata. Ne felejtsetek: „Előhívta tíz szolgáját és átadott nekik tíz minát: Kereskedjete velem, mondta, amíg visszatérek” (Lk 12,13).

a) Óvakodjatok a sötétség szellemének – tűzoltásától. „A lelket el ne fojtsátok!” (1Tessz. 5,19). A „vizek” oltanak. „A víz eloltja a lobogó tüzet” (Sir. 3,33).

b) De a szeretet tettével élesszéték a lélek tüzét. Jól jegyezzétek meg: „Tengernyi víz sem tudja eloltani a szerelmet, folyamok sem tudják elsodorni” (Én.8,7).

Bef.: A földi életben is – szeretet lángolása mellett boldogulunk.

7. beszéd: Ő nemesíti egész életünket

Bev.: A belső tökéletesedés a mi életértékünk gazdagodása. – Hogyan végzi ezt az Úr Szent Szíve?

1. Szeretetének kegyelmét lövelli – természetünkbe.

Ennek módja:

a) Feltárja előttünk a szeretet mindenekfeletti értékét – önfeláldozó életével. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Reáhangol erre tanító igéivel és kegyelmének erejével. „Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek egymást ti is” (Jn 13,34). – „Mindegyikünk annyi kegyelmet kapott ajándékba, amennyit Krisztus adott” (Ef. 4,7).

2. Majd természetfelettvé alakítja egész életünket.

A megváltás belső ereje abban jelentkezik a mi életünkben, hogy „Isten fiaivá” leszünk.

a) A Mester megváltó művének eredményét, tanítását így fogja tételbe Szt. Pál: „Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor örökösei is: örökösei Istennek, Krisztusnak pedig társörökösei” (Róm. 8,16-17).

b) Az „istenfiúság” kegyét pedig így értelmezi átalakítható erővé Szt. Péter: „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4). Az ilyen átalakulás, újjászületés valóban alkalmassá tesz arra, hogy örök életet éljünk. Ezzel az ígérettel is: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámaszom az utolsó napon. Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,54-55).

Bef.: Végül: kitől kaptuk mindezt? Felelet: az Úr Jézus szerető Szívétől.

8. beszéd: Ő boldogítja otthonunkat

Bev.: Kicsi otthonunk – a mi fészünk. Madárnép háza a fészek, embernép fészke – a család. – Kinek szeretete boldogítja ezt a drága szentélyt?

1. A természetfeletti szeretetet árasztó isteni Szív.

Ez pedig így árad a család lelkébe:

a) Isten fiai vagytok, tehát istenivé legyetek. „Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk...” (Róm.8,16).

b) Gyermekeimként „hazavárlak”, tehát úgy éljétek: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23). – Ez a boldog meglátás kegye.

2. A természetfeletti szeretetet átvevő és sugárzó emberi szívé.

Természetesnek kell tartani, hogy az isteni Szeretet kiáradása – magunk és mások életének átalakulását követeli.

a) Magunkra ez a tétel parancsoló: „Ti olyan tökéletesek legyetek tehát, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48).

b) Másokra nézve pedig ez: „Ez az én parancsom: Szeressétek egymást, mint ahogy én szerettelek titeket” (Jn 15,12). – De ne felejtsetek el: ezt a természetfeletti életsugárzásra kell értelmezni. Légy az embertestvérnék, különösen a család szentélyéhez tartozóknak, isteniesítő nevelője.

Bef.: A Szent Szív szeretetárasztó kegyelme legyen a mi lelkünknek kegyelmet ömlesztő isteni forrása.

9. beszéd: Az „Ő családjává” nevelődik a „mi családjunk”

Bev.: Az Úr Jézus nagy családja – a szentek egyessége. Ennek tagjai leszünk az Úr Jézus Szent Szívének szeretetéből. – De hogyan?

1. Tagjai leszünk – a küzdelmes Egyháznak.

Erre hívott – földi életében.

a) Az Ő terve: „Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra: egy akol lesz és egy pásztor” (Jn 10,16).

b) Az Ő Egyházának hivatása a lélek küzdelmes megszentelése. „...a titeket meghívó Szenthez méltóan magatok is váljatok szentté egész életmódotokban” (1Pét. 1,15).

2. Tagjai legyünk – a szenvedő Egyháznak.

Ezzel gyógyít és emel – az örök élet útján.

a) Bűnbocsánatot szerzett a Mester. „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódotokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

b) De elégtétellel tartozik az ember. Ez az Egyház élő tanítása.

3. Tagjai leszünk – a diadalmas Egyháznak.

a) Ezzel biztat: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23). És: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon. Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,54-55).

b) Ezzel boldogít: „Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetéből nektek készített országot” (Mt 25,34).

Bef.: Együttesen leszünk az „Ő nagy családjának” boldog tagjai.

IV. beszédlánc címe: A Szent Szív dicsőítő kara

Itt azt a kérdést kellene fölvetni: kik alkotják a Szent Szív dicsőítőinek karát? – A feleletet úgy adná meg a 9 beszéd, hogy reáutalna arra, hogy az isteni Szeretet kiáradásának **észrevevői** a dicsőítők, és ugyancsak reáutalna arra, hogy az isteni Szeretetet **viszonzók** a valóságos dicsőítők.

1. beszéd: Mindent az égből veszünk

Bev.: Reá kell döbbsenni értékeink forrására. Így jutunk arra, hogy reá – vezetessünk hálánk tárgyának megismerésére. – Mi a mi értékeink forrása?

1. Égből jöttünk.

Emberi életünknek története ez.

a) Teremtő Urunk szeretete küldött. „Megalkotá tehát az Úr Isten az embert a föld agyagából, arcára lehelte az élet leheletét és élőlényé lett az ember” (1Móz. 2,7).

b) Az égi Atya szeretete segít. „Íme, én veletek vagyok mindennap, a világ végéig” (Mt 28,20).

2. Égből veszünk.

„Nézzétek, mekkora szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten fiainak hívnak és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert nem ismeri őt” (1Jn. 3,1).

a) Minden emberi szem – egek felé tekint. „Harmatozzatok, egek, onnan felülről, és csepegjék a felhők az igazat” (Iz. 45,8).

b) És minden ember – égből merít. „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk” (Zsid. 1,1-2). „Hiszen, ami benne láthatatlan: örök ereje és isteni mivolta, a világ teremtése óta művei alapján értelemmel föl ismerhető” (Róm. 1,20).

3. És az égbe térünk.

a) Ez a vágyunk vágya: „Mester, mi jót kell tennem, hogy eljussak az örök életre?” (Mt 19,16)...

b) Ez a lelkünk kincse: „Én vagyok a föltámasztás és az élet: aki bennem hisz, mégha meg is halt, élni fog” (Jn 11,25).

Lám! Ez a „kilenc elsőpéntek” lényege: a szerető Atya a Szent Szív szolgálatában, a szeretet viszonozásában – hazavisz.

Bef.:Egekbe kell tehát jutni hálás szeretetünkkel.

2. beszéd: Még az Ég is a földre szállt

Bev.: Ha adakozó az Isten, akkor mi az Ő legnagyobb ajándéka? Ha az Úr kinyilatkoztatásában keressük a feleletet, akkor ez így hangzik: „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk. Őt rendelte a minden-ség örökösévé” (Zsid. 1,1-2). – De az emberiség történetében hogy ment végbe ez a szeretet?

1. Kincseivel Magához emelt az Ég.

Az adakozó Isten – a Hozzá emelkedésre alkalmassá tett minket. Ennek történelmi útja:

a) Lelket, az Ő képét lehelte belénk. „Megalkotta tehát az Úr Isten az embert a föld agyagából, arcára lehelte az élet leheletét és élőlényé lett az ember” (1Móz. 2,7). Benne felkeltette az Atya keresésének igényét.

b) Kegyelmeivel megvilágította az örök élet útjának ösvényeit. „Igyekeztek bejutni a szűk kapun, mert mondom nektek, sokan akarnak majd bemenni, de nem tudnak” (Lk 13,24).

2. Sőt Személyével hozzánk ereszkedett az Ég.

De a felemelés kegye mellett – ez felmagasztalás!- a hozzánk ereszkedés kegyét is biztosítja.

a) Szól követein át: „...többféleképpen és különböző módon szolt hajdan Isten a próféták útján...” (Zsid. 1,1).

b) Szól Egyszülöttjén át: „...e végső korszakban Fia által szolt hozzánk” (Zsid. 1,2).

c) Táplál Szent Testének erején át: „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon” (Jn 6,54).

Bef.: Így szeret az Isten! – Vajon bizhatunk-e Benne, hogy a viszontszeretet jeléül – a 9 péntek hűségével – Magához vezet?!

3. beszéd: A bűnös emberé is – az Ég

Bev.: Az Úr házanépe örvendhet az Úr szeretetének, de a „latornép” remélheti-e az égi Atya áldó szeretetét? – A félő kérdezőnek feleljen az élet.

1. Szeretettel tekint mindig reá az Ég.

A bűnösre is! – Honnan tudod?

a) Buzdít reá a Mester. „Az Emberfia azért jött, hogy megmentse, ami elveszett” (Mt 18,11).

b) Bűnöket bocsát a Mester. „...egy hordágyon fekvő bénát hoztak elébe. Hitük láttára Jézus ezekkel a szavakkal fordult a bénához: „Bízzál fiam! Bocsánatot nyertek bűneid” (Mt 9,2).

c) Sőt a jobb latornak is üdvösséget ad a Mester: „Bizony mondom neked: ma velem leszel a paradicsomban” (Lk 23,43).

Míndez: vigaszt hirdető.

2. Bocsánatát küldi neki az Ég.

De az ígéret valóságát is észleljük?...

a) A Mester élete – a bűnbocsátások sora. „Hitük láttára Jézus ezekkel a szavakkal fordult a bénához: „Fiam, bocsánatot nyertek bűneid” (Mk 2,5).

b) A Mester rendelkezése – a bűnbocsánat adása. „Akinak megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyert, akinek pedig megtartjátok, az bűnben marad” (Jn 20,23).

c) A Mester Egyházának szokása a bűnbocsánat közlése (szentgyónás).

Bef.: Bűnös ember! Ha te is teszesz valamit (pl. 9 elsőpéntek), te is várhatod az Úr bűnbocsánatát.

4. beszéd: Sőt a visszaeső is – az Ég

Bev.: És ezt honnét tudod? Égi tanításom így sugallja nekem. „Uram, ha vét ellenem testvérem, hányszor kell megbocsátanom? Talán hétszer?” Jézus így felelt: „Nem mondom: hétszer, hanem hetvenszer hétszer” (Mt 18,21-22). – A valóságban pedig hogy áll a túláradó szeretet csodája?

1. Mesterem Szent Szíve ezt gyakorolta.

a) A gyarló tanítványok is otthagyták. „Erre a (tanítványok) valamennyien elhagyták őt és elfutottak” (Mk 14,50). És az Úr visszavette őket. „Szenvedése után sok csalhatatlan jellel bizonyította be ezeknek, hogy él: negyven napon át megjelent előttük s az Isten országáról beszélt nekik” (Ap.Csel. 1,3).

b) Az otthagyo Péter később megtagadta, és az Úr ismételten megbocsátott a másodsor hibázónak.

c) Az elfutó és visszavett Tamás még hitelenségével is vét ellene, és az Úr ismét megbocsátott. „Azért hiszel (Tamás), mert látsz engem? Boldog, aki nem lát és mégis hisz” (Jn 20,29).

2. Mesterem Szent Szíve ezt tanította.

És a tettek sora valójában az Ő tanításának gyökérzete.

a) Szeretet az Ő tanításának őseje. – „A reménység pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

b) A szeretet pedig a bűnözők felemelésének eszköze. Jól értelmezd: Isten a Szeretet. Ha tehát a Szeretet árad a bűnös felé, akkor az Isten áll a lélek küszöbén. „Aki meghallja szavamat és kinyitja az ajtót, ahhoz bemegyek és vele étkezem és ő meg velem” (Jel. 3,20).

Bef.: Légy boldog ember, hogy gyarlóságodat tudja, szeretettel gyógyítja és kegyelmével fokozatosan értékes erővé változtatja az égi Mester.

5. beszéd: A megátalkodottat is keresi – az Ég

Bev.: A jó Pásztor szavai mindenkit hívnak. „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: Én felüdítlek titeket” (Mt 11,28).

1. Szól – a „hivatalosoknak”.

Ezek – a megváltást előkészítő nép fiai.

a) Ezért mondja: „Az, hogy mosatlan kézzel eszik, nem szennyezi be az embert” (Mt 15,20).

b) De előre jelzi: „Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra: egy akol lesz és egy pásztor” (Jn 10,16).

2. Szól – a „választottaknak”.

Ezek – az előrerendelt szent szolgák.

a) Hívja az apostolokat. „Mikor a galileai tenger mellett járt, látott két testvért, Simont, aki másik nevén Péter, és testvérét, András. Halászok voltak és hálót vetettek a vízbe. Így szólott hozzájuk: „Jöjjetek utánam! Én emberhalászokká teszek titeket” (Mt 4,18-19).

b) Hívja a „népek apostolát”: „Kelj föl, menj be a városba, ott majd megmondják, mit kell tenned”. Útitársai lenyűgözve álltak mellette, mert, bár a hangot hallották, senkit sem láttak” (Ap.Csel. 9,6-7).

3. Szól – az „idegen aklok” lakóinak.

Ezek – az eltévelyedettek és hazavezetendők.

a) Ezt mutatja az Írás szava: „Ha valakinek száz juha van s egy elcsatangol közülük, nem hagyja ott a kilencvenkilencet a hegyen és nem megy, hogy megkeresse az eltévedtet? Ha aztán szerencsésen megtalálja, bizony mondom nektek: jobban örül annak, mint az el nem tévedt kilencvenkilencnek. Éppen így mennyei Atyátok sem akarja, hogy csak egy is elveszen e kicsinyek közül” (Mt 18,12-14). – Ezt mutatja a kánaáni asszony esete: „Az viszont erősítette: „De bizony, Uram! Hisz a kiskutyák is esznek az uruk asztaláról lehulló morzsákból”. Erre Jézus így szólott: „Asszony, nagy a te hited, legyen úgy, mint kívánod. Még abban az órában meggyógyult a leány” (Mt 15,27-28).

b) Ezt mutatja a kiterjesztett karú kereszt és Jézus szava: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit tesznek” (Lk 23,34).

Bef.: Mindenké az Úr Jézus Szent Szíve! Csak legyen az Övé a miénk!

6. beszéd: De hogyan vegyük az Ég ajándékait?

Bev.: Az „Isten alkotta ember” az eget felé forduló „élő virágszál”! – De hogyan vegye a föld embere az Ég ajándékát?

1. Vegye tudomásul, aminek alkotta az Isten.

a) Örömmel fogadja, hogy kinek teremtette az Isten. „Ha ugyanis már az angyalok által meghirdetett ígének akkora ereje volt, hogy minden törvényszegés és engedetlenség elvette méltó büntetését... Az eljövendő világot, amelyről beszélünk, nem angyalok alá rendelte Isten” (Zsid. 2,2 és 5).

b) Készséggel szolgáljon abban, amire küldötte az Isten. „Dicsérjétek az Urat mind, ti nemzetek, dicsérjétek őt valamennyien, népek!” (Zsolt. 116,1).

2. Lelkének szeretetével fogadja.

Ha ajándékot ad az Isten, akkor szeretettel fogadja az ember. – De mi ez a szeretettel fogadás?

a) A legnagyobb értéként vegye.

b) Igaz készséggel létté váltsa.

3. És életének átalakításával értékesítse.

Az ajándék végül is talentum, amelyről ez az ige is szól: „Előhívta tíz szolgáját és átadott nekik tíz minát: Kereskedjétek vele, mondta, amíg visszatérek” (Lk 19,13).

a) Magunk javára.

b) Embertársak javára.

c) Isten dicsőségére. Így az ember maga lesz az Úr dicsősége.

Bef.: Így a „vett kincsek” – élő értékekké válnak.

7. beszéd: A bűnbocsánat kegyét?

Bev.: Istennek hódoljon az ember, a Szeretet áldásaira hálával feleljen az ember... És ha nem ezt

tette? Akkor elveti-e az Isten?

1. A Szeretet mindenkinek bocsánatot ígér.

a) Az egyszerű hasonlat is azt mondja: az apa minden módot megragad, hogy fiát a jó úton tartsa és esetlegesen visszafogadja.

b) Az égi Atya pedig annál inkább, minél jobban értékeljük ezt az igazságot: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16). De egyeseket is: „Megjelent nekem távolban az Úr: örök szeretettel szeretlek téged, azért könyörületességemben magamhoz vontalak téged” (Jer. 31,3).

2. A Megváltó Szent Szíve mindenkinek bocsánatot kínál.

Egész élete és tanítása erre tör. És megváltó áldozata is ezt szolgálja.

a) Ebből következik: bízzék az ember. Izaiás is biztat: „Ha bűneitek olyanok is, mint a skarlát, fehérek lesznek, mint a hó” (Iz. 1,18).

b) Ebből következik: felemelkedik a bűnbánó ember. A Mester erre hatalmat ad: „Akinek megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyer, akinek pedig megtartjátok, az bűnben marad” (Jn 20,23).

Bef.: „Hágár ivadéka” is – átjuthat Isten sátrába...

8. beszéd: A megszentelődés ajándékát?

Bev.: A természetes ember, vagy „természetfeletti ember” típusát szemlélve le kell szögezni, hogy az utóbbivá alakítja a Mester Szent Szíve az embereket. – De miben áll ez az isteni kegyelem?

1. Hangolt hárfák lettünk – a Szent Szív életdalának felfogására.

a) A „természetes ember” a természet szavára rezonál. Behatásait felfogja és igényeit erre korlátozza. („testi ember”, „lelki ember”, „tudós ember”, „művész ember” stb.).

b) A „természetfeletti ember” az Isten szavára rezonál. Behatásai és igényei természetfeletti. Ennek alapja: „Nézzétek, mekkora szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten fiainak hívnak és azok is vagyunk” (1Jn. 3,1).

2. Visszacsengő húrok lettünk az isteni élethangok életre csendítésére.

Az ilyen gazdagon indított ember – élő hárfán dalolja az isteni élet dalát.

a) Igazi dalban.

b) Örvendező himnuszban.

c) És isteni tettel.

Bef.: Íme! Ez a „természetfeletti ember” égi adománya.

9. beszéd: Daloljuk a Szent Szívnek – a szívek melódiáját!

Bev.: Boldoggá tenni az embert, ez az isteni Szív szeretetének örök melódiája. – És mi legyen erre az emberlélek ünnepélyesen csengő akusztikája?

1. Boldogságot hirdessen a megszentelt lélek öröme.

Ez az életdal – az egyénien boldog lélek kitörése.

a) Boldog vagyok, mert a Szent Szív áramköréhez tartozom. Ezt jelenti ez a szöveg: „Hiszen az Emberfia azért jött, hogy keresse és üdvözítse, ami elveszett” (Lk 19,10).

b) Boldog vagyok, mert a Szent Szív szeretetével gazdagodom. Ezt hirdeti a csodás magánkinyilatkoztatás.

2. Örökké Isten dicsőségét zengje az isteni lélek élete.

A boldogságnak maximuma – a végnélküli birtoklás. – Miben áll ez?

a) Hozzá tartozom a Végtelen családjához – az idő kizárásával.

b) Mindig újabb boldogságot élek – a Végtelen Szeretetből való merítésből.

Bef.: Ez az Isten dalosának öröm-éneke.

V. beszédlánc címe: A legmélyebb Szent Szív tisztelet

A kérdések kérdése minden beszédsorozatban: hogyan fejezhetjük ki legmélyebb hódolatunkat a Szent Szív iránt?... Az állandóan ismétlődő gondolat: Tőle veszünk, tehát állandó adósai vagyunk. – De ez a beszédlánc egyenesen a legmélyebb tiszteletnek gyakorlati módjait ismerteti. Mintha azt zsonganá a lelkünk: a 9 elsöpéntek kegyelmét várjuk, tehát a nagy Adakozó iránt legyünk mi is – ada-

kozó lelkük!

1. beszéd: Elégséges-e a tisztelő hódolat?

Bev.: A Szent Szív tisztelete az Egyház elismerte és ajánlotta kultusz. De kérdés marad még: milyen tisztelet illeti meg a Szent Szívet?

1. A Személyt illető imádás.

Ez a Szent Szív tiszteletének a lényege.

- a) A Szent Szív Krisztust képviseli.
- b) A Mestert imádás illeti.
- c) A Szent Szívet ugyancsak ez illeti.

2. A legteljesebb lelki odafűződés.

Ez pedig a Szent Szív tiszteletének alanyi megnyilvánulása.

- a) A személyes kapcsolat szorgalmazandó.
- b) És ez a kapcsolat a szeretet kölcsönösségében található.

Bef.: Nem elméleti, hanem szeretetkapcsolati viszonya a kettőnek.

2. beszéd: A bizakodó hit erejével

Bev.: Ha tehát kevés a megalázkodó hódolat, akkor hogyan kell kifejezni odaadó szeretetünket? Sohase felejtjük: a „nagy kilenced” kegyét kérjük. Valamit tehát nekünk is kell adnunk. – Mi ennek a valaminek az „elseje”?

1. A Szent Szívbe vetett törhetetlen hit.

Ez azonban jórészt – elméleti behódolás.

- a) Ígéretei – isteniek.
- b) Ígéretei – életet irányítanak. És: Mi ennek a hitnek valóságos tartalma?

2. A Szent Szív segítő szeretetében vetett élő hit.

De ez miben áll?

- a) A Szeretetre hagyatkozás könnyedségében.
- b) A Szeretethez fordulás biztos reményében.

Bef.: Az Úr megjelenése és szolgálatot teljesítő élete méltán vezet arra, hogy Benne és Szeretetében biztosan reménykedjünk.

3. beszéd: A vágyakozó remény kegyelmével

Bev.: A hit fénye – az Isten adta és az Isten által adandó kegyelemre veti sugarát. Ezért hisz az ember. De a hit kínálta életkincsek biztos megszerzése a lélek reményének értéke. Szt. Pál szerint: „A hit reményeink szilárd alapja és a nem látott dolgok igazolása” (Zsid. 11,1). – Miben kell tehát remélnünk?

1. A „nagy kilenced” valóságos megtestesülésében.

Ennek tárgyi mozzanatai:

a) Mindenkinek ígéri az örök életet a Mester. „Én vagyok a föltámadás és az élet: aki bennem hisz, mégha meg is halt, élni fog” (Jn 11,25). Itt is szolgálat teljesítendő. „... Aztán így szól a király a jobbán állókhoz: ...Éheztem ugyanis és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, vándor voltam és befogadtatok...” (Mt 25,34 és 35).

b) De különlegesen ígéri a szent kilenced hűséges szolgálatában kiemelkedőknek. – Ez egyházi tanítás.

2. Nagyon természetes, hogy ezt a kivételes kegyet Isten adta megvilágosítással vehetjük.

- a) Az isteni Szeretet csodás kiáradásában hiszünk.
- b) Így a csodás lélekbeszállás kegyelmében reménykedünk.

Bef.: Ha egék felé táru reménykedő lelkünk, akkor egékből várható a Mester felénk áradó és minket igen szerető lelkének sugárzása.

4. beszéd: Az áldozatos szeretet odahajlásával

Bev.: Az emberi szellem legősbibb ereje a szeretet. Nem hiába az örök Szeretet, az „élő Minta” Magában hordozza az isteni szeretet csiráját és alkalmassá tesz a „természetfeletti szeretet” kegyelmének vételére. – Hogyan tudja kimutatni ezt az ember lelke?

1. Betölti vele életének egész valóját.

Jól meg kell jegyezni: szeretet nélkül semmik sem vagyunk. „...Ha szeretet nincs bennem, mit sem érek” (1Kor. 13,2). – De vele mivé leszünk?

a) Átalakul életünk – istenivé. „A reménység pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm.5,5).

b) Örökké érvényes bennünk az, ami a Szereteté. „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13).

2. Sugározza kifelé életének legnagyobb kincsét.

Maga a Mester ezt tette: „...ahol csak megfordult, jót tett és meggyógyította az ördögtől megszállottakat, mert vele volt az Isten” (Ap.Csel. 10,38). – És mi hogyan értékesítsük a szeretet kegyét?

a) Kiáradjon minden embertestvérrre. Jegyezd meg: „Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek” (Lk 5,31). – Sőt kötelező mindenkire nézve. Ezért olvassuk: „Ezt a parancsot kaptuk tehát tőle: Aki szereti Istent, szeresse testvérét is” (1Jn. 4,21). – Végül is ez az igazság: „Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel, mert aki felebarátját szereti, teljesíti a törvényt” (Róm. 13,8).

b) Kiáradjon az egek Urára. Jegyezd meg: „Isten szeretete abban nyilvánult meg, hogy egyszülött Fiát küldte a világra, hogy általa éljünk... Istent sohasem látta senki. Ha szeretjük egymást, Isten bennünk él, és szeretete tökéletes lesz bennünk” (1Jn. 4,9 és 12). Ez pedig addig emelkedjék, hogy igazság legyen bennünk is: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

Bef.: Ha virágos fához hasonlítanám az embert, akkor a szeretet színpompája volna a virág, amely az isteni élet gyümölcsét termeli az Isten országa számára.

5. beszéd: Az „isteni élet” keresésével

Bev.: De az égi Atya **csak** részleteket várhat az Őt imádva tisztelő embernéptől? A felelet ez: **életet** kíván. Mégpedig újjászületett életet: „Bizony, bizony mondom neked: ha valaki nem születik újjá, nem láthatja meg Isten országát” (Jn 3,3). – Ámde hogyan tudnók ezt megvalósítani?

1. Várva – várjunk.

a) „Természetes lény” – átfutólag az ember.

b) Ébredező igényeiben – természetfeletti világba ragadja a kegyelem.

c) Szárnyaló lélekvágyainknak ezt a megvalósulását – várja az ember. Áhítózással... imádsággal... cselekedetekkel...

2. De étellel – tegyünk.

Az áhítózás után következzenek – a kiteljesülő szeretettel való felhasználás.

a) Az ugyanis biztos, hogy amit kérünk és várunk, azt vesszük. „Mondom tehát nektek: kérjétek és adnak nektek, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak” (Lk 11,9). Annál is inkább, mert olyant kérünk, amit az Úr legelsőrendűnek tanít: „Ti keressétek elsősorban Isten országát s annak igazságát, és ezeket is mind megkapjátok” (Mt 6,33).

b) Legyen tehát biztos feladat, hogy amit vettünk, azt étletté tegyük. – És miben áll ez? Van ebben temetés. Ez a régi ember, az ösztönös ember elhantolása. – Van ebben feltámadás, a szellemi ember új életre ébredése. – Van ebben megdicsőülés, az isteni embernek átnemesedése. Mégpedig olyan, hogy a földön kezdődik és az örök életben diadalmaskodik.

Bef.: Keresd tehát az isteni életet és a Szeretet kegyelmének kiáradásában megtalálva, egész életedben érvényesítsd.

6. beszéd: Az erények szíromba bontásával

Bev.: Az emberi élet tavaszi fakadása csak jelképesen és példák feltárásával értelmezhető. Kérdés tehát: hogyan tudnók jelképes magyarázattal érzékeltetni a virágzó lélekéletet?

1. A virágzó élet – az Úr örök oltárának dísze.

Talán ezt a képet rajzoljuk magunk elé: „Amilyen a lilium a tövissek között, olyan a barátném a leányok között!” (Én. 2,2).

a) Ez reám is áll a földön, ha a Szeretet kegyelméből fakad az életem: „Virul majd az igaz, mint a pálma, gyarapszik, mint a Libanon cédrusa” (Zsolt. 91,13).

b) Ez örökre áll reám, ha az állandó Szeretet él lelkem mélyén: „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1 Kor.13,13).

2. A virágbaszökkentés az Urat szerető ember kötelessége.

Természetes, hogy ezért és életgyümölcs terméséért küld a földre az Úr. Az első az előfutám, a második a megvalósítás.

a) A földiekre vonatkozólag ez a virágbaszökkentés célja: „Jóillatot fakasztok én, mint a szőlőtő, és virágomból pompás, dús gyümölcs terem” (Sir. 24,23).

b) Az égieket tekintve pedig így értelmezendő az élet hivatása: „Mint az almafa az erdő fái között: olyan a kedvesem az ifjak között” (Én. 2,3).

Bef.: Örök tavasz marad Istennél az ember, és földi termésének átvétele után is – tavaszi virágként él: ez az ember áhítozása. Biztosan áll ez, mert az Isten terítékét csak így teheti asztalára a föld zarándoka. – Isten és ember együttes műve az Isten küldötte zarándok életének üdvözítése.

7. beszéd: Az áldozatos szeretetgyakorlásával

Bev.: Az emberi élet legbensőbb lényegét a személyiségben lehet keresni; ebben hasonló az Istenhez. De ennek legősibb jelentkezése: a szerető önbírás és szeretetsugárzás. – Hogyan mutatjuk ezt az egek Ura felé?

1. Neki kínáljuk – életünket.

A virág a nap felé fordul, nemcsak belőle vevén, hanem szépségét felé tárván.

a) Embervirág Istentől vesz. „Olyan az ember élete, mint a fűé, virítása olyan, mint a mező virágé” (Zsolt. 102,15).

b) Embervirág Isten dicsőségére bontakozik. „Vidám szív jót tesz a testnek, a nyomott kedély pedig elszáritja a csontokat” (Péld. 17,22). „Virágoztok, mint a lilium, illatot ontotok és levéldíszbe öltöztök!” (Sir. 39,19).

2. Örömmel adjuk – mindenünket.

Ebben a pontban két gondolat rejtőzik.

a) Örömmel, a szeretet lendületével adok mindent A dalos lélek Istent szerető lélek. „...nincsen gyönyör, mely tútesz a derűs kedélyen!” (Sir. 30,16).

b) Mindent adok: anyagiakat, lelkieket, szellemieket... Jelszó: mindent Felé fordítson az igazi lélek!

Bef.: Nem várva semmit – embertől, hanem élettökéletesedés kegyelmét és örömét véve – égi Atyánktól.

8. beszéd: Az önmagát kiüresíteni kész lélekmunkával

Bev.: A Mesterről ezt írja igen nagy dicsérettel az evangélista: „...szolgai alakot fölveve kiüresítette önmagát és hasonló lett az emberekhez” (Fil. 2,7). Ez a Mester – önfeláldozó életáldozata. – Mit jelent ez – reánk nézve?

1. Megváltóként, áldozatos szeretettel kopogtatott a földön.

a) Ezért küldetik. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Ezért érkeznek. „...Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél. Méhedben fogansz és fiat szülsz. Jézusnak fogod hívni. Nagy lesz ő: a Magasságbelinek Fia. Az Úristen neki adja atyjának, Dávidnak trónját. Uralkodni fog Jákob házában mindörökké és királyságának nem lesz vége” (Lk 1,31-33).

2. Életáldozatának szeretetével juttat az égbe.

a) Tanítása: „Mindannak, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne” (Jn 1,12).

b) Megváltó halála: „...nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

c) Megszentelő kegyelemáramlása: „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

Bef.: Ez a „kiüresítő” Szeretet. Eredmény: a megszentelt lelkek örök élete.

9. beszéd: Az isteni Szív örök utánzásával

Bev.: A legnagyobb tisztelet – a hűség utánzás. – Hogyan teheti ezt az ember?

1. A földi életben – szeretetet szóró.

Legyen tehát a földön – égből vevő és földön szóró...

a) Vesz és isteni létté teremt. Egekből kér – imával. „Kérjétek és adnak nektek, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak” (Mt 7,7).

b) Isteni életet teremt és másokban is fejlődésnek indít. Szeretetteljes életet él és ilyent teremt: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

2. Az örök életben Szeretetet élvező.

De a „hazatérő” életboldogságra talál.

a) A vágyak vágya – az örök élet. Mindenki áhítozza. „...Mester, mi jót kell tennem, hogy eljussak az örök életre?” (Mt 19,16).

b) Az örök élet tárgya az élő Szeretet. „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet. Törekedjétek a szeretetre!” (1Kor. 13,13).

c) Ebben élünk. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Mi is a Szeretet életét élhetjük az örök hazában is.

VI. beszédlánc címe: A Szent Szív áldásai

Ez a beszédlánc arra törjön, hogy kipontozva keresse az Úr Jézus életében, halálában és halála után azokat a kegyelmi áradásokat, amelyek reáutálnak arra, hogy mennyire szerette és szereti a föld embernyáját az isteni Mester. – Lehetne a tételeket úgy is bemutatni, hogy az „ember-Krisztus” szeretetét elemeznők ki – az embernyi emberek felé. – Mi ugyan inkább a tárgyi szeretetmozzanatokra hivatkozunk. De nem nagy nehézséggel alanyi ajándékokká is alakítható minden szeretet fakasztotta életmozzanatot.

1. beszéd: Az „Istenember” életét mozgató Szív

Bev.: A lélek éltet, de a testi élet ütemét a szív diktálja. Pompás a menete, csengő az ütése és élet-erőt szállító a munkája. – Hogyan dolgozott és dolgozik Mesterünk életében?

1. A Mester földi, emberi életét a Szív mozgatta.

Úgy, mint minden teljes ember a szív munkájával dolgozik.

a) Lendítette – életének erejét. Ezért élt emberi módon, hogy Szent Szíve lüktesse véréát az emberi útra.

b) Indította – szeretetének isteni hevét. Így élt Benne az érzések világa és így tört előre Belőle az emberi szeretet érzése.

2. A mi életünk irányát jelezte.

De a Mester Szent Szíve a mi életünknek is példát mutató erőközpontja.

a) A mi szívünk is – az élet szolgálataért dobogjon. De ez – a lelkiek alapjává tegye a testi embert!

b) A mi szívünk is szeretetet szórjon. Mindenkinek jót akarjon!

Bef.: Jézus Szent Szívének ütemezése – a mi szívünk ütemezésének alapozása!

2. beszéd: Szórta – az igaz szeretet sugarát

Bev.: Az emberi szeretet kisugárzását mindig a szívből eredeztetjük... Jó szívű, meleg szívű ember... Sőt a Mester is ezt emeli ki mondván: „Vegyétek magatokra igámat és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatosságú” (Mt 11,29). – De hol tárta elénk életével ezt a szeretetet?

1. Áldozatos tanításával.

a) Istentől hozta. „Én igaz Atyám!... Én ismerlek téged, és így ők is megismerték, hogy te küldtél engem. Megismertettek velük és meg is foglak ismertetni, hogy a szeretet, amellyel engem szeretsz, bennük legyen és én öbennük” (Jn 17,25-26).

b) Áldozatosan tanította. „...mi mindent tett és tanított Jézus egészen mennybevétele napjáig...”

(Ap.Csel. 1,1).

2. A betegek, a gyengék megemelésével.

a) Hozzá vitték őket. „Miközben hirdette nekik az ígét, egy bénát hoztak oda... Hitük láttára Jézus ezekkel a szavakkal fordult a bénához: „Fiam, bocsánatot nyertek bűneid” (Mk 2,3 és 5).

b) És tehát meggyógyította őket. „Sok embert meggyógyított ugyanis, úgyhogy akinek valami baja volt, odatulakodott hozzá, hogy legalább érinthesse” (Mk 3,10).

3. Az örök üdvösségünk megszerzésével.

a) Jézus ezért élt köztünk. „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

b) Jézus ilyené tett minket ígéréseiben: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Az alázatos Szívű Mester – életet adó Isten.

3. beszéd: Szórta a résztvevő szeretet kegyességét

Bev.: Olvasd csak sokszor az Evangélium szövegeit. Mit fogsz tapasztalni és mit fogsz Nála észlelni?

1. A bizonytalankodóknak – égi fényt adott.

a) Ez az életutat keresők megvilágítása. „Mester, mi jót kell tennem, hogy eljussak az örök életre?”... ha el akarsz jutni az életre, tartsd meg a parancsokat... Ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el amid van és árát oszd szét a szegények közt, így kincsed lesz a mennyben. Aztán jöjj, kövess engem!” (Mt 19,16-17,21).

b) És az erkölcsi esetlek életének biztosítása (bűnösök seregét kezelte).

2. A betegeknek – egészséget adott.

Kiket gyógyított?

a) A százados szolgáját. „...így szólt Jézus: „Menj, legyen úgy, amint hitted.” A szolga még abban az órában meggyógyult” (Mt 8,13).

b) A betegek seregét. „Jézus bejárta egész Galileát. Tanított a zsinagógákban, hirdette országának örömhírét és meggyógyított a nép között minden betegséget és minden bajt” (Mt 4,23).

3. A halottaknak – életet adott.

a) A fizika világában (Naimi ifjú, Lázár...).

b) De még többször a lélek világában (Magdolna, Péter, Lévi, a jobb lator...).

Bef.: Micsoda mindez? A résztvevő szeretet kiáradása.

4. beszéd: Szórta – az örök életet fakasztó isteni ígét

Bev.: A Mester életét ez a mondat jellemzi: „Előző könyvemben, kedves Teofil, elbeszéltem, mi mindent tett és tanított Jézus egészen mennybevétele napjáig...” (Ap.Csel. 1,1). – De mi volt az isteni ige hatalma?

1. Fénye „volt” az Istennek.

Valójában Ő az Ige. „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige” (Jn 1,1).

a) Égből jött. Róla szól az Írás: „Öröktől fogva rendelt engem, ős idők óta, még a föld előtt” (Péld. 8,23).

b) Égi megvilágítást hozott. Róla szól az Írás: „Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága” (Jn 1,4).

2. És Fénye „lett” az embereknek.

Az isteni Mester lélektartalma egyrészt – szavain át tárul felénk. Mit hirdet?

a) „Ti olyan tökéletesek legyetek tehát, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48). Ez mindenkire áll.

b) „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz őbenne” (Jn 1,12). Ez a hűségesek égi jutalma.

c) „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20). Ez pedig az örök életben bodogultak bére.

Bef.: Állandóan fakasztani ezt az életet!

5. beszéd: „Usque ad finem dilexitis”

Bev.: De meddig terjed ez az állandóan jelentkező szeretet? A földre alázkodással kezdődött és áldozatos halálán át állandósult. – Hogyan értelmezendő ez a szeretet?

1. Lemondott a föld minden nemes örömről.

Az emberré levés – égi szeretet, de az emberi életben kiválasztott alakja – kiemelt szeretet.

- a) Csak annyit a földiekből, amennyi teljesen szükséges.
- b) És mindent az égiekért, mert „csak egy a szükséges” (Lk 10,42).

2. Hogy áldozatos szeretete biztosítsa nekünk az egek örömeit.

De ez a lemondás – lélekszerzés.

a) Égi Atyjának szerezte – báránypét. „Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra: egy akol lesz és egy pásztor” (Jn 10,16).

b) Embernyájának szerezte – égi Atyját. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Az Ő szeretetének jellegét így lehet kifejezni: „Jézus tudta, hogy eljött az óra, amikor a világból vissza kell térnie az Atyához. Ekkor adta övéinek, akiket szeretett és a világban hagyott, szeretetének legnagyobb jelét” (Jn 13,1).

6. beszéd: A Getszemáni kert Mestere

Bev.: Láthatóan hol jelent meg erőteljes jelben a Mester szenvedő lelke? Életének minden mozzanata mutatja, de szenvedésének történetében egyenesen feltárja. – Hogyan és hol láthatjuk ezt?

1. A Getszemáni kert előreveti ezt látomásában.

a) Feltárul a mindig tudott hivatás ténye. Ez a szeretet áldozatossága. „Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

b) Előlép – a hivatás betöltésének ideje. Ez az emberi képzelet erősen felrajzolt képsora. „Közben Jézus a Getszemáni nevű majorba érkezett velük. „Üljetek le itt, amíg tovább megyek s imádkozom”, mondta tanítványainak” (Mt 26,36).

2. A látottak nyomán csorduló vérhullatásban.

A lélekszenvedés – testi szenvedéssé lészen.

a) Az Írás szavai szerint ez a kép jelenik meg: „Verejtéke, mint megannyi vércsepp hullott a földre” (Lk 22,44).

b) A lélek értelmezése szerint pedig: értünk hullottak e szent vércseppek. „Hiszen tudjátok, hogy nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

Bef.: **Így** szeretett a Mester?! Hogyan szeressem én?!

7. beszéd: Az utolsót dobbanó Szív szeretethangjában

Bev.: Mi volt az utolsó hangja? „Beteljesedett!” (Jn 19,30). Mintha azt mondta volna: áldozatot vállalt életem, és értetek hozott áldozat lett a halálom. – Mi ennek a gondolatnak – lélekgyökérzete?

1. Szeretettel jött hozzánk.

Az emberiség üdvtörténetének alaphangja ez:

a) Szeretettel tekint az emberre – az Istenatyánk. „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk” (Zsid. 1,1-2).

b) Szeretettel ad elégtételt – égi Mesterünk. „Nézzétek, az Isten Báránya! Ő veszi el a világ bűneit!” (Jn 1,29).

2. És szeretettel áldozta életét miérettünk.

a) Az Ő áldozata – előre jövendölt. „Pedig ő a mi gonoszságainkért sebesített meg, a mi bűneinkért töretett össze, a mi békességünkért van rajta a fenyíték, s az ő kék foltjai által gyógyultunk meg” (Iz. 53,5).

b) Az Ő áldozata – örök életet fakasztó szeretet. „...nem mulandó dolog, ezüst vagy arany váltott

meg öröklött, értéktelen életmódotokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

Bef.: De azt is hálálkodva mondja: „Amíg velük voltam, én tartottam meg őket nevedben, amelyet nekem adottál. Megőriztem őket; senki más nem vezett el közülük, csak a kárhozat fia, hogy beteljesedjék az Írás” (Jn 17,12).

8. beszéd: Az utolsó csepp vérének ontásával

Bev.: Az áldozatos szeretetnek élő példája – a Getszemáni kerttől kezdve a kereszthaláláig – a szenvedő Mester. – Mit adott érettünk?

1. A földre hulló vérizzadáson kezdve.

a) Szened az előrelátó lélek.

b) És vért csordít – a szenvedő test. „Verejtéke, mint megannyi vércsepp hullott a földre” (Lk 22,44).

2. Az ostorozáson át, a keresztre feszítésen folytatva.

a) Jövendölése így szól: „Kiszolgáltatják a pogányoknak, kigúnyolják, bántalmazzák és leköpdösik. Aztán megostorozzák és megölik, de harmadnapra föltámad” (Lk 18,32-33).

b) A végrehajtást így olvassuk: „Erre Pilátus lefogatta és megostoroztatta Jézust” (Jn 19,1).

3. Az átszúrt Szívnek utolsó cseppjén zárva.

a) János apostol így írja le: „Mindez ugyanis azért történt, hogy beteljesedjék az Írás: „Csontot ne törjetelek benne”. És más helyen: „Föltekintenek arra, akit keresztül szúrtak” (Jn 19,36-37).

b) Emberi szeretet így értelmezi: utolsó csepp vére is értem csordul...!

Bef.: Ez a szeretet mire hangol?!

9. beszéd: Az örökké velünk érző Szeretet sugárzása

Bev.: Befejeződött-e a megváltó Szeretet felém fordulása? Vajon csak egy tett-e a megváltás? Valójában Isten felé igen, de az élet sodrában egész életünkön át kísérő kegyelemáradás számunkra. – Hogyan?

1. Velünk marad egész életünkben.

Ez a földi életet jelentené.

a) Örök eljegyzést ad – az Isten országában. Törölhetetlen – a keresztség jegye. Az isteni elhivatottságunk – az örök életjegyünk. Életünkre most már áll: „... nem e világból valók ők, amint én sem vagyok e világból” (Jn 17,16).

b) Örök erőfeszítést diktál az egész életre. Indulása – a kegyelem. „Mindegyikünk annyi kegyelmet kapott ajándékba, amennyit Krisztus adott” (Ef.4,7). – Folytatása – a törtetés. „Ti olyan tökéletesek legyetek tehát, mint mennyei Atyátok” (Mt 5,48). – Eredménye – az isteni élet: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

2. Hazakisér örök életünkbe.

A Mester élethivatása ez: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23). – És ebben hogyan segít?

a) Újjászüli – a szeretet erejével. „Bizony, bizony mondom neked, ha valaki újra nem születik, nem látja meg Isten országát” (Jn 3,3).

b) Táplál az égi Kenyér erejével. „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van és én föltámasztom az utolsó napon. Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital” (Jn 6,54-55).

c) Egyesít az égi Atyával. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig én bennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Ez a meginduló, valóságban megváltó és hazasegítő szeretet a Szent Szív örök ajándéka az emberek részére.

VII. beszédlánc címe: Az élet Forrásánál

Ez a beszédlánc arra akar hivatkozni, hogy **minden** égi kegyelem az igazi Életforrásból, a mi Urunk Jézus Krisztusból fakad... Az Ő Szent Szíve tehát olyan életforráshoz hasonlítható, amelyből

állandóan meríthet az ember. – De a végső következtetést mindenütt csendítsük úgy, hogy kitűnjék: keressük is a Szent Szív dobogásának átvételét, hogy valóra válják bennünk a számunkra hozott ígéreteink sorozata.

1. beszéd: Az élet igazi lüktetője

Bev.: Bugyogó forrásnak peremén üldögélve elcsodálkozunk az állandó előretörés lendületén. Honnan ez a következetes folyamat?... A tudósok megoldják a közlekedő edények törvényei alapján. – De az isteni Mester élete örök szeretetforrásának kiáradása és annak kinyomozása az emberi szellem igen fontos kérdőpontja. – Honnan és hová? Próbáljuk kinyomozni ezt a kettős kérdést.

1. Honnan?

Honnan a Jóság állandósága?

- a) Az égi Atya szeretetéből.
- b) Az isteni Mester áldozatos szeretetéből.

2. Hová?

A szeretett emberek lélekszentélyébe.

- a) A „közlekedőedények” hasonlata fejtegetendő...
- b) A „személyes közlekedés” magyarázatként közlendő. Az Istenszemélynek – személyes képmásai vagyunk. Tehát az Istenszemély a „képmás személlyel” állandó szeretetkapcsolatban éli életét. „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Az „örök Életforrás” kiáradása valóban a személyes szeretet egybekapcsolása.

2. beszéd: A szeretet élő Forrása

Bev.: Hogyan határozható meg az Isten? Szt. János így fogalmazza: „Aki nem szeret, nem ismeri az Istent, mert az Isten szeretet” (1Jn. 4,8).

1. Az isteni Szeretet a mi szülők.

- a) Életerőben.
- b) Teremtésben.
- c) Megváltó üdvözítésben.

2. Az isteni Szeretet a mi isteni élettartalmunk.

a) Tárgyilag – természetünk betöltésében. „A remény pedig nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által” (Róm. 5,5).

b) Alanyilag – az élet földi és örök boldogságának megszerzésében. A földön Isten fiai leszünk. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12). – Az égben az Isten szeretetében élünk. „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13).

Bef.: Az Isten – a Szeretet, a szeretett ember pedig az Isten fia. „Maga a Lélek tesz tanúságot lelünkben, hogy Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor örökösei is: örökösei Istennek, Krisztusnak pedig társörökösei” (Róm. 8,16 17).

3. beszéd: Az áldozatos Szeretet kiömlésztő életforrás

Bev.: A Mester szeretetének kiáradása végigkíséri az egész júdeai, galileai életet. Róla nem ok nélkül mondja az Írás: „...ahol csak megfordult, jót tett...” (Ap.Csel. 10,38). Ez a tétel áldozatosan szerető Szívéről is mondható.

1. Üdítő erőt ad minden Hozzá menekvőknek.

- a) Testi bajokban szenvedőknek.
- b) Lelki gyötrelmekben küszködőknek.

2. És üdítő erőt sugározta minden igénylőknek.

- a) Az emberi szív – maga nemesítésére merít.
- b) De ugyancsak igaz az is, hogy mások életszolgálatára közvetít.

Bef.: Így az isteni Szív folyamatos léleklendületnek örök indítója.

4. beszéd: A rónákat öntöző patak vize...

Bev.: A források vize nem marad a forrás-medence peremén belül. Ott is hörpíndhet belőle a szomjúhozó, de kiáradó bőségével csermellyé, patakká, folyóvá szélesedik, hogy csorduló csobogása mellett erőt kínáljon a forrástól távollevőknek is. – A Szent Szív kegyelmi áradása is hasonló ehhez. Nézzük csak: hogyan kínálja kegyelmi erejét az embereknek?

1. A kiemelt szeretteit a forrásnál itatja.

- Ezek a tanítványok.
- Ezek a magán-kinyilatkoztatás kiemeltjei.

2. Az életnyáj „bárányait” a kiáradó szeretet folyamánál boldogítja.

- Mindenkihez eljuttatja kegyelmi erejét – Egyháza által.
- A különösen áhítozókhöz eljuttatja kegyeit – kivételes ígéretei útján (a 9 péntek ígérete).

Bef.: Áradó kegyelmi folyam az Egyház működése; de ennek erőforrása: az Úr Jézus igaza szeretete.

5. beszéd: A fáradt vándorok útja

Bev.: Merre jár az „életzarándok”? Földi otthon az átmeneti kertje, és kialakítandó életszolgálat után – az örök haza az élet célja. – De hogyan éli ezt az ember?

1. A földi élet a küzdelmek területe.

- Harc az élet.
- Erőfeszítés a kötelesség.
- De mindig várható az isteni segítség.

2. De az emelkedés – a hazajutás biztos jele.

- Emelkedhetünk vágyakban.
- Emelkedünk erkölcsi nemesedésben.
- Emelkedünk természetfelettivé való alakulásban.

Bef.: Ez az út, amelyről Jézus így beszél: „Igyekezetek bejutni a szűk kapun, mert mondom nektek, sokan akarnak majd bemenni, de nem tudnak” (Lk 13,24). A „szűk útnak” vége: az örök élet dala. „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár az igaz élet koronája, melyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró...” (2Tim. 4,7-8).

6. beszéd: Az út porától terhes utas tisztuló helye

Bev.: A nagy út beporozza a vándor köntösét. – Az erkölcsi zarándokúton itt-ott megködösödik az utas lelke is. – Mi a teendő?

1. Keresd – a tisztulás vizét.

- Ez részedről a könnyek csordulása.
- Ez Istenatyád részéről a megbocsátó szeretet jelentkezése.

2. És tisztult lélekkel járhatod az élet ösvényét.

- Megbocsát a Mester.
- Erőt ad a Mester.
- Megszentel a Mester.

Bef.: Az „újrakezdők” az égi Mester igazi „báránynépei”.

7. beszéd: A lelki megújodást adó Forrás

Bev.: Mit ad számunkra az élet éltető Forrásánál való felerősödés?

1. Bizakodó hitet – a győzelmes úthoz.

Mert a hit a döntő.

a) „Hit nélkül nem lehet tetszeni (Istennek). Annak ugyanis, aki Istenhez járul, hinnie kell, hogy létezik s megjutalmazza azt, aki őt keresi” (Zsid. 11,6).

b) Mindannak azonban aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen, annak, aki hisz öbenne” (Jn 1,12). – Az első az Isten előtti kedvesség feltételének mondja a hitet, a másik pedig Isten fiainak családjához való kapcsolódás alapjának hirdeti a hitet.

2. Győzelmet adó erőt – lankadó léleknek.

Itt pedig arról van szó, hogy olyan módon erősít a hit kegyelmével, hogy alkalmassá legyünk az élet győzedelmére.

a) Az első értelmezéséhez tudnunk kell: „A hit reményeink szilárd alapja és a nem látott dolgok igazolása. Ez adott bizonyosságot őseinknek. Hitből értjük meg, hogy a világot Isten igéje alkotta, vagyis láthatatlanból lett a látható” (Zsid. 11,1-3).

b) A második értékeléséhez ismernünk kell: „Én vagyok a föltámadás és az élet: aki bennem hisz, még ha meg is halt, élni fog” (Jn 11,25).

Bef.: Az élet diadalának hitét és ennek minden lendületes erejét adja a Mester.

8. beszéd: Az isteni erővel áldottan meginduló vándor útja

Bev.: Emberi utakat járók – emberi erőforrások italából erősödnek. – De milyen lesz az isteni élet utasainak élete, ha merítették az isteni Forrásból?

1. Erőt merít – magából az isteni természetből.

Olyan erőforrás ez, amelyet a szerető Szívű Jézus csordít a számunkra.

a) Fiává tesz – a kegyelem erejével. „Maga a Lélek tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor örökösei is: Istennek örökösei, Krisztusnak pedig társörökösei” (Róm. 8,16-17).

b) Természetével gazdagít. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

2. És isteni erőket sugároz – az új életéből.

a) Magát istenivé alakítja az ember. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

b) Másokat is isteni életre segít az ember. – Az apostolok példája és élethivatása minden ember szent kötelessége.

Bef.: Isteni életúton járunk, az örök élet Forrásaiból táplálkozunk. „...aki abból a vízből iszik, melyet én adok, nem szomjazik soha többé. Az a víz, melyet én adok, örök életre szökő vízforrás lesz benne” (Jn 4,14).

9. beszéd: Az „élet-Forrás” állandó erejével

Bev.: Végül azután mi az emberi élet igazi teljessége?

1. Beleélés az isteni Szeretethez a földön.

a) Tanulj a szőlővesszőtől. (Olvasd: János 15.fejezetét)...

b) Tanulj az apostoloktól. „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

2. Benne élni az isteni Szeretethez – az égben.

a) Hallgasd a Mester szavát: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

b) És boldogan éld Mestered ígéretét: „Azon a napon megtudjátok, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig énbennem és én tibennetek” (Jn 14,20).

Bef.: Ez az élet az, amelyet így jellemez legteljesebben értékelve az apostol: „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13).

X X X

II. rész: A napi szentmise és az Úrnap oktávája utáni péntek

Lásd: **I. sorozat:** vasárnapok, ünnepnapok beszédeinél.

X X X